

IOANNIS LVCIDI SAMOTHEI VIRI CLA-
rissimi opusculum de emendationibus tem-
porum ab orbe condito ad hanc usq;
nostram ætatem, iuxta veram ac
rectam chronographiam: ex
antiquis ac probatissi-
mis authoribus
excerptum:

In hoc volumine habentur hæc, diligentissime recognita: & emēdata, vz.

Venetiis Anno. M. D. XLVI.

Tabula Alphabetica ad omnes ſequentes libros de temporibus.

Pontifices Romani in libro. 8. per Alphabetū ſm ordinē numeri.

Imperatores Romani in libro.9.p Alphabetū ſm ordinē numeri.

REVERENDISSIMO D.D. NICOLAO ALEmano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, tituli sancti Xysti ex ordine prædicatorio assumpto: F. Ioannes Maria de Tholosanis ex colle vallis Elsæ eiusdem ordinis. S. P. D.

Mortalium gesta præclara quæ sunt memoria digna Reuerendissime Pater in scriptis redigere, nō minus necessarium censeo, quàm scientias rōnales, & physicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniā eiusmodi scientias quilibet homo ingenio præditus per seipsum rationis discursu adinuenire potest: sed historias præteriti & longi temporis cognoscere nemo valet: nisi qui eas olim descriptas legerit. Nec sufficit rerum nudas historias texere: sed necesse est quo tempore fuerint ipsas enarrare: vt certiorem ex eis notitiam capiamus. Vnde & ipsas historias, Chronicas id est temporales merito nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographorum omnium, Moyses, & cæteri diuinorum librorum, qui canonici vocantur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt nōnulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium suorū gesta scripsere: sicuti Berosus Chaldęus, Metasthenes Persa, Manethō Ægyptius, Philo Hebræus, & alii quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen scriptores, historiarum tempora neglexerunt. Alii autem ipsa tempora non absq; manifestis mēdaciis, suis voluminibus inseruerunt. Quidam vero sequentes priuatas opiniones posuerunt tempora quæ putauerunt vera, cum tamen falsa comprobentur ex probatis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in scriptura diuina recte intellecta, in qua falsum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus reperiuntur tempora falsò annotata vitio scriptorum longi temporis processu, nec non & negligētia chalcographorum imprimentium libros. Hinc est quòd Philo Hebręus in libro, quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad vltimam euersionem Hierusalem. Temporibus autē nostris Ioannes annius Viterbiensis, emendauit ipsa tempora à mundi creatione ad aduentum domini, secutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ veritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Annium imitatus est Bartholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc

paramper errauit, quia supra veram computationem hebraicam ab exordio mundi ad Christi resurrectionem proprio sensu, septem addidit annos: vt scilicet plene compleret quartum annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis iam in Alemania impressis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamē non intermittit: secundum quam adiungit ante Christum tantummodo duos annos supra veram supputationem. Tandem emendationes temporum verissima computatione descripsit dominus Ioannes Lucidus natione Gallus ac professione sacerdos eruditissimus: qui ab orbe condito ad ætatem nostram, tempora iuxta veritatē hebraicam ita elucidauit, vt merito Lucidus cognominari debeat. Cum autem opus suum, vberius ac perfectius reddere cuperet: ex meo breuiloquio temporum, in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me sibi consensum præbente plura excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maioris authoritatis esse opus, si sub nomine Ioannis Lucidi, quàm si sub meo nomine prodiret in lucem. Iccirco spōte assensum præbui, vt mei labores sibi ascriberentur, sicut & fecit Pamphilus martyr, qui suas lucubrationes Eusebio Cæsariensi episcopo in suo libro de temporibus condonauit: vt opus maioris esset æstimationis, tam ipsius Eusebii præcellenti authoritate: quàm ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus, certe arduum & summa cōmendatione dignum ob communem omnium vtilitatem ad perfectum duxit: quoniam non solum seculares historias quoad ipsa tempora, quibus mensurantur, ad veritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis eloquiis diuino spiritu traduntur, per ipsa emendata tempora clarius enitescere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei, carne assumpta, mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipsum tempus sub ænigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. Hoc siquidem tempus iandiu completum Iudæi adhuc futurum falsò præstolantur, dum temporum ignorantia laborāt. Quis etiam absq; hac temporum emēdatione hebdomades Danielis enucleare valet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earū exordium, medium, ac terminum inquisierit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commentariis suis super Danielem prophetam. Citat

enim Africanum in quinto temporũ volumine. Eusebium quoq; Pamphili in octauo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem Laodicenum, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait nanq; idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimus viris varie disputatum: & vnumquēq; pro captu ingenii sui dixisse quod senserat. Quia igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ iudicare sententiis: & alterum præferre alteri, dicam quod vnusquisq; senserit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facile emendata temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempore vitæ Christi, scilicet quo anno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emergunt? quæ in hoc libro aperte soluuntur. Quapropter idem author ad euidentiorem sensum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de vero die passionis Christi: ac tempore totius vitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum: statui pro communi vtilitate prædicta opuscula in vnum codicem redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut alias per literas meas dominationi tuæ notum feci. Vt autē hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis accepto, decreui id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedicare ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine nostro prędicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatū Capuanum: & nūc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ ecclesiæ: non pecunia & muneribus: sed virtutibus, ingenio, solertia, atq; doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentiæ die. 15. Octobris Anno Domini. M. D. XXXV.

Versus in laudem voluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosq; ignota per annos,
Et fuerant multis iam variata modis.
Sæpe fides hinc historiæ est quod nulla videtur

Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris.
Ast modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; sunt cunctis, q̄ sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.

Tempore quo Babylon, quo Memphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter
Explicat, & veræ consulit historiæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Prosequitur: non hic grandia monstra leges:
Eruta sed certis annalibus, ordine certo
Gesta virum, hæc vero, verius ipse notat.

Matthæus Gambacurta presbyter Senēsis ad librum.

Docte liber propere dominam te confer in vrbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore gestes,
Temporibus reddo nomina clara suis.

Idem ad lectorem.

Reges, Pontifices, virosq; claros,
Et qui sydarea fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quàm quæ sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.

Idem ad librum.

Curras intrepidus licet libelle
Quò mittit genitor tuus, nec vllos

Ronchos pertimeas. statim placebis,
Et semper. meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes!
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitiæ peritiorum,
Dum cœlum innumeris micabit astris.

EMENDATIONES TEMPORVM in duas partes diuisæ. In prima parte quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem nostram, iuxta rectam chronographiã ex antiquis, & probatis authoribus, per Ioannem Lucidum Samotheum.

Procemium authoris.

TEmporum Canones ad rerum gestarum integram notitiam adeo pernecessarii sunt: vt absq; ipsorum cognitione siquis historiarum scientiam sibi voluerit arrogare, semetipsum deludit, cum omnia quæ motui subiecta sunt, metiri tempore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur, absq; metiente ad plenum cognosci non possit. Quapropter chronographi, & historici, qui neglecta temporum ratione hominum gesta describunt, merito reprehendi possunt. Qui vero eadem gesta plena fide propriis temporibus exprimunt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profecto fuit Moyses præclarissimus prophetarum in omni Ægyptiorum sciẽtia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus: miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe condito tanta veritate conscripsit, vt nullus inter ethnicos historicos ei vllo modo cõparari possit. Suo nãq; Pentateucho, hoc est quinq; sacris voluminibus, non solum præsentia quæ ipse oculis conspexit, quo tempore acta sint, hebræo sermone digessit: sed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mundi creatione diuino spiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conspicimus eodem spiritu manifeste prædixit, vt merito cæteris præponendus esse censeatur. Hunc imitati sunt authores illi, qui fideli narratione scripserunt ea quæ subsecuta sunt tempora, quorũ libros tanquam spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur historiæ quæ vera sunt cõtinent: & nihil falsum reperitur in eis nisi forte scriptorum vitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari potest. In cæteris vero scriptoribus quandoq; vera & interdũ falsa: & in quibusdã aperta mendacia ex industria scripta reperiuntur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci possunt ex eis qui vera scripserunt. Quare

cauendũ est a' nonnullis authoribus Græcis qui multa mendacia veris historiis inseruerunt teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mẽdax audet in historia. Metasthenes quoq; Persa in libro de Iudicio temporum, & annalium Persarum idem attestatur dicens. Qui de temporibus scribere parant, necesse est illos nõ solum auditu, & opinione chronographiam scribere; ne cum per opiniones scribunt vti Græci, cum ipsis pariter & se, & alios decipiant, & per omnẽ vitam aberrent. Hinc est etiam quod quidam latini scriptores qui Græcos imitati sunt, multa falsa quæ tamen putauerunt esse vera, scripserunt. Veraces ergo tantummodo sunt requirendi. Illi vero authores magis veridici censendi sunt, siue sint ethnici siue fideles: qui vel tempore: vel loco: vel officio vera scripsisse comprobantur. In antiquis enim historiis, authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniam tanquam propinquiores de rebus ipsis gestis certiorem habuere notitiam. Ita etiam in gestis loci alicuius, ibidem habitantibus & ex visu ea describentibus, maior adhibetur fides quã aliis absentibus, & ea solum narrãtibus ex auditu. Præcipue vero authores illi recipiendi sunt qui ex officio publico, & fide probata scripserunt. Dicit enim idem Metasthenes in eodem libro. Neq; tamen omnes recipiendi sunt qui de regibus scribunt: sed solum sacerdotes illius regni penes quos est publica & probata fides annalium suorũ: qualis est Berosus. Nam is Chaldęus omne tempus Assyriorum digessit, ex antiquorũ annalibus. Hæc ille. Ex his probari potest neminem de antiquis temporibus ante Christi ortum recipiendũ esse nisi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Assyriorum quia publica fide scripsit Berosus, præcipue in eius descriptione recipitur, & Persæ eum secuti: ex quibus est Metasthenes: & Græci ex quibus sunt Xenophon in æquiuocis, & Archilocus, & Eusebius. Reiiciuntur a' temporibus huius Monarchiæ Assyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem scribunt: vt ex Græcis Herodotus, Hellanicus, Agysilaus, & ex Latinis. Iustinus, Gellius, & Orosius. In secunda vero Monarchia Persarũ, & Medorũ author publicę fidei fuit Metasthenes Persa: & Ecthesias Gnidius vt in. 3. libro Diodorus affirmat. Reiiciunt in ea Iosephus ex Hebræis: & Clemẽs, Tatianus, Aphricanus, & Eusebius ex Græcis quia priuatas opiniones secuti contra publicã fidem ponũt reges & tẽpora quæ in bibliothecis, & annalibus nõ reperiũtur. Nam & contra omnem publicam fidem scribunt Cyrum ante dedisse licentiam Hebræis in Babylone captiuis: & ipsum etiam mortuum quã

Babylonia Darius eius auunculus potiretur. Proinde idem Eusebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorũ publicam annalium fidem sequitur, in vtraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus verax in omnibus cõprobatur: quia nec in vno quidem mense discrepat quin fidelissime ad vnguem oĩa & singula tempora describat. Reiiciũtur in his, Iosephus & Talmudistę qui in multis temporibus de publico mendacio conuincuntur. Licet enim Iosephus vt plurimum historiæ veritatẽ sequatur: in temporibus tamẽ sæpe fallitur: & cæteris ac sibiipsi quo ad ipsa tempora sæpissime inuenitur contrarius: vt patet in libris antiquitatis Iudaicæ & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuenta, vitio scriptorũ ascribi possint. Alia vero à Talmudistis putamus esse deprauata. Ad emẽdationem igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias prosecuti sunt. Et quoniam, vt dictũ est, apud Hebræos Philo: apud Chaldęos Berosus: apud Persas Metasthenes: apud Gręcos Eusebius excepta Monarchia Medorũ, & Persarum: & apud Latinos Hieronymus p̃sbyter scripturis diuinis vna cõueniunt: ideo maximam authoritatẽ inter antiquos chronographos obtinent. Pręfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato: adhibita etiam Astronomica cõputatione: quæ huic negocio plurimum confert: emendationes temporũ destructis quorũdam scriptorum erroribus graui labore ac sudore ad communem vtilitatem descripsimus, exordium sumentes à prima hominum origine ac mundi constitutione, ad ætatem nostram. Intermissis igitur protensis historiis, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis: & ex illis præcipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium vero annorum numeros in duo diuisimus tempora, videlicet in præcedentia, & subsequentia Christi saluatoris aduentũ. Quæ omnia simul decem libris explicauimus. in primo nãq; disputauimus de annorum & temporum ratione. In succedentibus vero quatuor libris, veram annorum computationem ostendimus ex collatis inter se temporum regnorum quatuor videlicet Hebræorum, Italorum, Chaldęorum, & Ægyptiorũ. In sexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi vitam subiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum gesta quædam à Christi resurrectione ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus: ita & à scriptoribus inde fidelis-

sime transcribantur. Dicit enim Hieronymus in pręfatione in Esdrā. Nihil proderit emendasse librum, nisi emendatio, librariorum diligē tia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere potest scriptoris error: ideo vbi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, videlicet in contextu verborum latino sermone: atq; in margine characteribus arithmeticis, vt si contingat numerū aliquē vitiari, alter ex altero emendari possit. Ex ipsis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce descripsimus vt computatio ipsa facillime fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile nō modo illis qui seculares, & humanas literas discunt: sed ipsis præcipue qui literalē sensum in scripturis diuinis quærunt; quoniam absq; ratione temporū multa in eis latent: quæ ipsorum temporum vera supputatione manifesta redduntur.

Prolixas etiā historias in aliis authoribus quicunq; legerit: ex hoc temporum opusculo, singula eorum tempora reperiet: & inuentis diuersis ac variis authorum sentētiis inter se diffidentibus, eorundē temporum dissonantiā absq; multo labore poterit emēdare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVÆ CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ratione, ac priſcorum generatione.

PROLOGVS.

Mundum vnà cum tempore à ſummo Deo conditum eſſe fide tenemus ex verbis Moyſi: qui diuino ſpiritu afflatus in libro Geneſeos, omnia in principio, hoc eſt in exordio temporis ex nihilo creata eſſe affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro deſcribemus annorum & temporum rationem, ac priſcorum generationem: quoniam à mundi conſtitutione geſta quæ tempore metiuntur à nobis digerenda ſunt. Vnde ab ipſo tempore ſumemus initium.

De primo die ſæculi, de menſe & anno. *Cap. I.*

Tempus in dies, menſes, & annos diſtinguitur. Eſt autẽ tẽpus numerus motus ſecundũ prius, & poſterius, vt affirmat Ariſtoteles. 4. phyſicorum libro. Tempus qui dem iuxta ſanctum Thomã Aquinatem, motũ cœli ſequit̃. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum cap. 6. dicit. Tẽpus eſt certa dimenſio: quæ ex cœli cõuerſione colligitur. Eſt ergo tp̃s numerus motus ſupremi corporis cœleſtis, quod primum mobile dicimus. Huius motu ſol rapit̃ ab oriente in occidentẽ & iterum in orientẽ integro circuitu quo dies naturalis concludit̃: dies tñ artificialis ab ortu ſolis ad eius occaſum mẽtitur. Dies autẽ naturalis quatuor & viginti cõtinet horas æquinoctiales, quas ęquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cõplectitur horas tp̃ales quas inæquales appellamus: de quibus dñs ait Io. 11. capite. Nõne duodecim ſunt horæ diei? Similiter & nox à ſolis occaſu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, ideſt inæquales. His horis temporalibus vtebant̃ olim Palęſtini, Iudęi, Phœnices, Syri, Chaldęi, Babylonii, & alię nationes. Nec hodie ipſarũ cognitio abucienda eſt. Nam eorũ

ſcientia in pluribus diuinę ſcripturę dictis nobis aperit intellectum. Vt enim Matthęi. 20. capite dicit, pater familias cõduxit operarios vineę mane hora prima, tertia, ſexta, nona, & vndecima, & cap. 27. ſcribitur. A ſexta aũt hora tenebræ factæ ſunt ſup omnem terrã vſq; ad horã nonam. De his horis inæqualibus lege Oroſiũ lib. 7. cap. 3. Dionyſiũ Areopagitam in epiſ. ad Apolliphanem, Macrobiũ lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannẽ de monte Regio in ſuo calendario. Planetæ vero vltra motũ diurnum ex raptu primi mobilis cauſatũ: habent proprios motus in oppoſitũ ab occidente in orientẽ in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorũ rerum generationem iuxta ſententiam Ariſtotelis: & ſunt ipſi planetę numero ſeptẽ, videlicet ſuperius Saturn⁹: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quinto Venus: ſexto Mercurius: ſeptimo & vltimo Luna. Quapropter dierum circuitus ſeptenario cõpletur numero nõ prędicto ordine planetarum, ſed iuxta ipſorũ dominiũ in hęc noſtra inferiora elementa, & elemẽtis cõpoſita. Nam, vt ait Hermes Triſmegiſtus, veteres horarũ temporaliũ præcipui obſeruatores fuerunt Babylonii, qui dominiũ planetarum per horas cognitũ tanquam quoddam ſecretum paucis oſtendebãt. Diem enim quęcunq; in. 12. horas, & noctem in totidẽ diuiſerunt: quas planetarũ horas appellabãt: & eorum gubernationi dicauerunt: ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei dominium habebat. Inter omnes autẽ planetas Sol excellẽtiſſimus eſt, omnium maximus: & inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus tanquam rex in medio regni ſui, lumen & virtutem cæteris effundit. Ideoq; deus primo die lucem produxit, hoc eſt Solis corpus lucidũ, vt author eſt Dionyſius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data eſt lux in diſtinctionẽ dierum, & ad virtutẽ quandam cõmunem. Quarto vero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata virtus ad ſingulariũ effectuũ productionẽ, vt ſanctus Thomas optime declarat. Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab eius ortu ipſe Sol dominiũ ſumpſit. Secunda hora eiuſdẽ diei dominium accepit inde ſequẽs inferior planeta, videlicet Ven⁹: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum: ſexta Iupiter: ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eodem ordine: ita q; Soli competit & hora tertia noctis & decima. Hora vero noctis vndecima regnat Venus: ac duodecima ſcilicet ante aliũ Solis ortum regnat Mercurius diſtributis vt dictum eſt ſemper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidẽ Moyſes exprimit, dum terminum diei artificialis ac terminũ noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies vnus, videlicet naturalis artificialem diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam vespere completo die artificiali: & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursum oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quæ post Mercurium sequitur: qui precedēti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; secūdus dies à Luna denominatur & Lunę dies dicit: & sic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: quartus à Mercurio, quintus à Ioue: sextus à Venere: septimus à Saturno. Secūdum vero Hebræos numero tantūmodo distinguunt dies hebdomadę: & septimus sabbatū, idest requies dicitur eo q Deus sex diebus cūcta creauit: & septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cum ergo septē tantūmodo sint dies hebdomadæ: & inde post sabbatum quę est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quę nunc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē: manifestū est mūdum Dñica die creatū fuisse in ortu Solis, qñ eiusdem diei Sol dominium habet. Sic ergo fm ordinē creationis, dies à Solis ortu sumunt initium: & dies artificiales præcedūt noctes. Sed Hebræi post datā legem à Moyse à vespera vsq; ad vesperā enumerant dies, & celebrāt sabbata sua, vt dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē seruāt Itali qui ab occasu Solis ad sequentem vesperā, diem horologio. 24. horarū numero metiuntur. Astrologi vero dies computāt à meridie, eo q certiorem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quam orizonte tam orientali, q̄ occidentali propter obliquitatem. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu syderum. Hunc morem sequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes semper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani vero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quælibet natio ad libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediam proximam. Athenienses vero à Solis occasu ad Solem iterum occidentem omne id medium tempus vnum diem esse dicere. Babylonios porrò aliter. A Sole enim exorto, ad exortum eiusdem incipientem: id spatium vnius diei nomine vocare. Vmbros vero vnum & eundem diē esse dicere à meridie ad insequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunæ ab vno eius

congressu cum sole ad alium cōcluditur mensis lunaris: qui constat ex diebus. 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediū ipsiꝰ motum. Hinc necesse est, vt vna lunatio sit. 30. dierum: & altera. 29. alternatim. Fiuntq; duodecim menses lunares numero dierum. 354. Menses aūt solares fiunt paulo maiores: quorum aliqui sunt. 30. dierum: aliqui triginta vnius, vt patet in Calēdario Romano. Ex tribus mensibus constituuntur singula quatuor tempora scilicet veris, ęstatis, autumni, ac hyemis iuxta duo ęquinoctia duoq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus consurgit: qui continet dies. 365. & ferè sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menses lunares diebus vndecim: & prędicto quadrāte diei, vt fiat integer solaris annus. Hęc omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Signo cōprehenditur mensis, eo q; sol quolibet mēse vnum duodecim signorum pertrāseat. Tempus vero tribus mēsibus, vt dictū est, clauditur: necnō & duodecim mēsibus integro solis cursu annus implet.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. Cap. 2.

QVo autē mense quo'ue anni tēpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestū ex diuinis eloquiis: sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet omnes authores vnā cōueniant dicentes mundū in æquinoctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipsum conditum in æquinoctio autūni: alii vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiū in æquinoctio autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc est quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium sæculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerant propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus sæculi. Sed antiquissimi scilicet Iudæi: Ægyptii: Persæ: Græci: & oēs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæi incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniā tunc est anni principium, quādo est anni finis, cū annus sit reuolutio solaris motus, ab vno puncto ad eundem in Zodiaco, vt affirmat Ptolemęus, in Almagesto: & Albategni in libro de motibus

stellarum. Finis autem anni apud Hebræos est in autumno vt pluri-
mum in mense Septembri, quando celebratur apud eos festum taber
naculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solennitatem quoq; facies in exi
tu anni, quādo congregaueris omnes fruges tuas de agro. Et similiter
Ægyptii, Persæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autum-
nali iuxta tabulas Alphonsinas accipiũt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis est. Tunc fuit mundi principium quādo fructus &
fruges in agro colligũtur: quoniam fructus tunc suam perfectionem
habent: & dei pfecta sunt opera, vt dicitur Deutero. 32. Vnde homo
mox creatus vetitũ pomũ comedit: quod tunc cũ alijs fructibus fue-
rat creatũ. Sed ipsi fructus in autũno colliguntur, ergo tũc fuit mun-
di principium. Tertia vero ab ipsis hæc ratio infertur. Mensis Nisan 3
qui est in æquinoctio vernali per Moysen Exod. 12. decernit̃ primus
in mẽsibus anni non in memoriam creationis mũdi: sed liberationis
ab Ægyptiaca seruitute quæ fuit in verno æquinoctio. Nā prius Iu-
dęi in Ægypto incipiebāt annum ab æquinoctio autũnali iuxta mo
rem Ægyptiorũ, vt dicit Iosephus in primo antiquitatũ capite. 5.
& ob ipsum beneficiũ liberationis ab ægypto mutatum est anni prin-
cipium cũ dicatur. Exod. 12. Mensis iste vobis principium mẽsium
primus erit in mensibus anni. hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer,
& quidam Hebræi sequẽtes eum: nec non & Bachon: & nonnulli ca-
tholici. Qui vero ponũt mundi principiũ in verno ęquinoctio prę-
dictas rationes facile soluentes aliis rationibus innitunt̃. Primo qui- 1
dem dicunt non esse validum argumentũ cum dicitur tunc incepis-
se mundum, quādo est anni principiũ apud antiquas nationes: quo
niā anni exordium ad placitũ hominum est, cum diuersis anni tem-
poribus apud varias nationes initiũ anni sumatur. Nam apud Ara-
bes anni principium est media æstate Sole existente in Leone, vt dicit
Iulius Firmicus lib. 3. & Macrobius in libro de somnio Scipionis.
Apud Ægyptios in æquinoctio autũnali, vt placet Alphonso: quo-
niam ipsi enumerant annos à Noatico diluuio qđ dicunt incepisse
autũnali tempore. Apud Alexādrinos. 4. calendas Septembris, idest
die. 29. Augusti, vt refert Paulus episcopus Forosempronięsis lib. 8
primæ partis suæ Paulinæ. Apud Romanos tẽpore Cęsaris post hye
male solstitium calẽdis Ianuarii: ac prius tẽpore Romuli in Martio
iuxta æquinoctiũ vernum erat anni principiũ. Apud Hebręos autẽ
erat anni duplex exordium, vt Paulus episcopus Burgẽsis ex diuinis
eloquiis probat. Primum quidẽ sumebatur ab ęquinoctio verno di-
cẽte domino Exod. 12. Mensis iste, scilicet Nisan, iuxta vernũ ęqui-

noctium vobis principium mensium primus erit in mẽsibus anni. A quo primo mense tanquã ab exordio solennitates cõputabantur, quia in mense tertio cõputato à primo mẽse fiebat festum hebdomadarum, idest pentecostes: & in mense septimo erat festum tubarũ &c. Similiter ab hoc principio cõputabantur gesta principũ, vt patet de templi ædificatione per Salomonẽ: de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringẽtesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Ægypti &c. ædificare cœpit Salomon domũ domino. Secundum vero anni exordium erat septimo mense qñ redeunte anni tempore cuncta cõduntur, vt patet Exodi. 34. Ab hoc initio cõputabantur anni qui pertinebãt ad sabbatum, idest requiem terræ: de quibus dicitur Leuit. 25. Sex annis seres agrũ tuum &c. Septimo autẽ anno sabbatum erit terræ requietionis domini. A' quo etiã principio computabatur annus iubileus: qui post septẽ hebdomadas annorũ celebratur, vt ibidem scribič. Non ergo ab initio anni accipitur efficax argumentũ ad probandum orbis exordium: sed à ratione conuenienti principio rerum: quã sequitur Ptolemæus, & oẽs antiqui Astronomi orientales: qui licet anni principiũ habuerint in autumno: tamen motuũ cœlestium corporum initium sumunt ab æquinoctio verno ex ipsa conuenienti ratione principii. Nam Ptolemæus in Quadripartito hoc initium sumit à primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in vernali æquinoctio situm. Tunc enim est principium veris: quod est tempus innouationis, germinationis, & generationis. Dicit nãq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quæ est ab initio Arietis vsq; in finem geminorũ, quarta calida, humida, vernalis, puerilis, sanguinea. Et Albategni in libro de locis motuum stellarũ. 2. capite dicit. Primi antecessores nostri punctum vernalem plus cæteris aptum initiis intellexerũt. In hoc enim tempore post æqualitatem, dies augmentum ineunt, sol ascensionis initium versus mediũ cœli septentrionalis ingredič: caloris vires administrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cõcordans, calorią; declinans initio crescendi, & rerũ existentiæ assimilatur. Ab

2 eo ergo principium assumpserunt. Hęc ille. Secundo dicunt tempus veris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiensis. Decuit quidem mundũ tempore vernalis æquinoctii incipere quia est temperatissimum temporũ: & tempus generationis: & perfectionis. Dies autem æquinoctialis autũnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur prædicta secunda præcedentis opinionis ratio de pfectione fructuum. Quam etiam soluit Ioãnes in sua summa Anglicana pri/

mā partē, distinctione prima, capite primo dicēs. In æquinoctio autumnali fructus nō sunt in sua maxima pfectione, qa tūc perfectum est in diminutione. Et non obstante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cæteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tempus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occasio est rerū inferiorum. Sed in æquinoctio vernali oīa tendunt ad suam perfectionē, & ad incremētum: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequentes angulos: maioris esse pfectionis, & fortioris domibus cadētibus ab angulis: eo ꝙ sequentes sunt in acquirēdo suas perfectiones: cadentes vero in deperdendo. Sic & ista inferiora in vernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas. Cuius signum est quia statim post æquinoctiū autumnale folia cadunt de arboribus, & oia virentia marcescunt. Item in quibusdam terris, & regionibus fructus sunt maturi, in æquinoctio autūnali: & in quibusdam diu ante: & in aliis diu post: & ideo non procedit nec vrget illud argumentū. Hęc ille. Vnde in principio mūdi Deus etiā veris tempore creauit fructus maturos, & pręcipue in paradiso voluptatis loco amœnissimo, vbi sunt omni tempore cōtinui fructus, & ibi Adam vetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus sub circulo æquinoctiali ꝙ in illis insulis bis in anno colligunť fructus.

Tertio dicūt Moysen anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore veris non solum ex beneficio liberationis ex Ægypto, sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, vt Rabi Iosue Hebræus, & qui sequuntur eū probare conantur. Dicunt enim ꝙ Hebræi ante ingressum eorū in Ægyptum annū incipiebant ab æquinoctio vernali ex antiqua patrū consuetudine: qui nouerāt mundū creatum tēpore veris: & huic cōuenit Glossa quæ dicit super illud Gen. 35. Egressus aūt inde Iacob venit verno tēpore, quo scilicet factus est mūdus: sed qm̄ diu manserunt in Ægypto: ideo tunc secuti sunt consuetudinem Ægyptiorū qui ab autūno anū exordiebantur. Vnde bene dicit Iosephus. Hi scilicet Hebræi in Ægypto annū constituerūt. Non enim erat necesse constituere annū in Ægypto nisi prius aliter annū inciperent anteq̄ ingrederētur Ægyptū. Quapropter Deus eduxit populū suū de Ægypto eo tpe quo creatus est mūdus, vt reduceret anni principiū sicut erat ab exordio mūdi: & vt diuerteret populū suū ab Ægyptiorū cōsuetudine. Secundum Iosephū Ægyptii incipiebant annū ab autūno qn̄ fuit diluuiū Noe: qđ incepit, vt ipse Iosephus testať mense secundo ab æquinoctio autūnali; quāuis aliqui exponāt illud 3

Gen.7. Anno sexcētesimo vitæ Noe mēse secūdo incepisse diluuiū, vt referatur secūdus mēsis ad ætatem Noe, hoc est ꝙ inundare cepit diluuiū mense secūdo post sexcentesimū annū ipsius Noe: non mēse secūdo siue veris, siue autūni, vt alij exponunt. Permisit tñ Moyses in sabbato requietionis terræ, & Iubilei vt ab autūno Iudæi etiā aliquo modo sumerēt anni exordiū ob fructuum collectionē. Nec tñ in scripturis diuinis ille mensis fructuū dicitur primus sed septimus, quoniam apud Hebræos principale annorū initium erat in vere: secundarium vero ex accidenti erat in autūno. Quarto dicūt Christum ideo
4 passum esse verno tēpore, feria sexta, hora sexta, vt satisfaceret ꝓ peccato hominis perpetrato in exordio mūdi, qñ creatus est homo ipse feria sexta: qui & hora sexta peccauerat; quod mystica & probabili ratione inferri potest. Hanc secundā opinionem tanquā efficacius probatam sequūtur plures antiqui, & grauissimi doctores, videlicet Hieronymus, Ambrosius, Basili⁹ in exameron, Ioānes Damascenus, Beda, Rabanus super Exodū. 12. capite: & magister historiarū ibidem, Isidorus lib. 5. etym. ca. de tēporibus, Ioānes de Sacrobusto. ca. de regulari solari, Seruius in primū Georg. Liconiēsis, Gualterius monachus in libro de ætate mundi, Elpacus in libro de astrologia, Paulus eps̄ Forosemproniēsis & plures alii. Ioānes vero in summa Anglicana sic dicit. Hanc quæstionē an mundus fuerit creatus in æquinoctio vernali vel autūnali determinare non audeo. Sed si auderē, non sufficerē. Rationes aūt (vt mihi videtur) plures & fortiores sunt pro illa parte, scilicet ꝙ mūdus sit creatus i æquinoctio vernali. Hæc ille. Nos ergo validioribus victi rationibus opinamur, licet nobis certum nō sit, ꝙ mūdus verno tpe creatus fuerit: & hanc opinionē sequimur in annorū cōputationibus, sicut librorum Regum auther sequitur in enumeratione annorum ab egressu filiorum Israel de Ægypto.

De temporum, & ætatum sæculi distinctione. *Cap. 3.*

DEcursus tēporum ab initio sæculi ad eius finē diuersis modis distinguitur. Cōmuni qdā ac generali modo in tria præcipue tēpora secatur iuxta triplicē Dei legē, videlicet in tēpus legis naturæ: in tēpus legis scriptæ per Moysen: & in tēpus legis gratiæ per Christum. Speciali vero modo secundū doctores catholicos in septē partes distinguitur iuxta septē ætates humanæ vitæ, quæ diuidūtur ſm ipsius hominis mutationes per totū tempus humanæ vitæ, videlicet in infantiam, pueritiā,

pueritiam, adolescentiã, iuuentutem, virilitatẽ, senectutem, ac decrepitam. Et licet quidam doctores describant fuisse quinq; ætates ante Christi aduentũ: & ipsum Christum in sexta cõstituant: animasq; decedentiũ in septima ponant: non cõsiderantes q; ætates cõpetunt hominibus viuentibus in præsenti sæculo non aïabus à corpore seiunctis: quæ à tpe ipso remotæ non potiuntur vita humana cum aïa nõ sit homo: sed coniunctum ex anima & corpore: potius tñ ẜm scripturas canonicas & Philonem Hebręum atq; Ioannem Damascenũ sex ætates ante Christum annumerãdæ sunt: & ipsum Christum qui circa finem sæculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum est, cum sæculi ætates distinguãtur ex aliqua excellenti mutatione facta circa homines viuẽtes in hoc sæculo, quæ septies in scripturis le-
1 gitur. Prima igiẽ mundi ætas est ab orbe condito ad vniuersale aquarum diluuium quo ipse mũdus aqua summersis prauis hominibus
2 in melius innouatus est. Secũda ab ipso diluuio vsq; ad Abraham patrem multarum gentium à Deo constitutum: cui data est lex circũci-
3 sionis: & eidẽ specialis promissio de Christo facta est. Tertia ab ipso Abraham vsq; ad legẽ latam per Moysen cũ populus in tabulis lapi-
4 deis præcepta diuina recepit. Quarta à lege Moysi, & inchoato fœderis tabernaculo ligneo ac mobili vsq; ad regẽ Dauid: cui rursus facta est repromissio de Christo; vel vsq; ad inchoatũ Salomonis tẽplum lapideũ ac stabile. Vnde satis miramur cur quidã omittant ætatem factã ex mutatione per legẽ Mosaicam quæ præcellens est & cõsideratione digna: atq; tertiã cum quarta eandẽ esse affirment ætatẽ, à septenario numero vnã detrahentes: ita vt absq; cõgrua ratione coacti sint addere septimã animarum separatarũ ætatem quæ ad sæculi vitam non pertinet, vt iã diximus: & eo magis miramur cur tempore legis latę per Moysen nõ distinguant ætatẽ, cum tunc fuerit ipsa distinctio
5 trium principalium tẽporum de quibus dictũ est. Quinta vero ætas inde subsequitur à Dauid, vel à templo Salomonis inchoato vsq; ad
6 ipsius tẽpli desolationẽ in captiuitate Babylonica. Sexta à templi de-
7 solatione vsq; ad Christi natiuitatẽ. Septima demũ ab ortu Saluatoris, & deinceps vsq; in sæculi finẽ. Has etiam septẽ ætates eodẽ modo distinguit Ioãnes Damascenus in. 2. lib. dicens. Dicunẽ septem sæcula mundi huius à cœli & terræ videlicet creatione vsq; ad cõmunem hominum consummationem, & resuscitationem. Octauum autẽ sæculum est quod futurum est. Hæc ille. Eadẽ septem sæcula ita digerit sicut & nos, cõmentator eius Iudocus Clichtoueus vt in eius cõmentariis apparet. Iuxta vero ethnicos Italos sex distinguunẽ sęcula secun-

dum genera metallorum, ita q primum sit sæculum aureum, secun-dum argenteum, tertium æneum, quartum stanneum, quintum fer-reum, sextum plumbeum, vt vberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis ætatibus. *Cap.4.*

IN prędictis mundi ętatibus, a prima ad vltimã corpo-ra humana plurimum decreuerunt. Nam si cõparemus corpora hominũ ætatis nostræ vltimæ, ad corpora eo-rum qui prioribus ætatibus floruerunt: cognoscemus nostra minima esse: qm̃ ipsi gigãtes fuere proceræ celsi-tudinis, vt vix a nostri temporis hominibus credi possint. Quod aũt tunc fuerint gigantes, diuina scriptura cõmemorat eos & præcessisse diluuiũ: & postea etiam subsecutos diuersis tẽporibus. Nam Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erãt super terrã in diebus illis, hoc est an-te diluuium. De ipsis vero qui post diluuiũ fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerunt habitatores eius: populus magnus, & validus, & tã excelsus, vt de Enachim stirpe qua-si gigãtes crederentur, & essent similes filiorũ Enachim. Deniq; Moa-bites vocant eos emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigãtum reputata est: & in ipsa olim habitauerunt gigantes: quos Amonitę vo-cant Zomim: populus magnus, & multus, & proceræ lõgitudinis si-cut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciui-tate quã ędificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, a no-mine suo: vnde dicti sunt gigãtes Enachim vel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigan-tum. Nam Augu. in. 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poe-ta, scilicet Virgilius in. 12. Æneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ vir fortissimus illorum tẽporum pugnans: & rapuit, & cucurrit, & intorsit, & immisit: Vix illũ lecti bis sex ceruice subirent: Qualia nunc hominum producit corpora tellus: significans maiora tunc corpora pducere solere tellurẽ. Quanto magis igitur tẽporibus recentioribus mundi ante illud notabile, diffamatumq; diluuiũ. Sed de corporũ magnitudine plerunq; incredulos nudata per vetustatẽ si-ue per vim fluminũ, variosq; casus sepulchra cõuincunt: vbi apparue-runt vel vnde ceciderũt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarẽ ho-minis dentem tã ingẽtem, vt si in nostrorũ dentium modulos minu-tatim conscinderet, centum nobis videret facere potuisse. Sed illũ gi

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hęc Aug. Solinus etiam in libro de mirabilibus mũdi cap. 5. ait. Scripta quoq; quę ex antiquitate memorias accersunt in fidẽ veri, quibus receptũ est, ꝙ bello Cretico cũ elata flumina plusquã vi amnica terras rupissent, post discessum fluminũ inter plura humi dissidia humatũ corpus repertum cubitũ trium atq; triginta: cuius spectandi cupidine Lucium Flaccum legatũ, Metellum etiã ipsum impẽdio captos miraculi, qđ auditu refutauerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiendi sunt illi qui dicunt gigantes ex dæmonib⁹ incubis natos fuisse, ex eo ꝙ dicit Gen. 6. ca. Postq̃ ingressi sunt filii dei ad filias hominũ: illæq; genuerunt: isti sunt potẽtes a seculo viri famosi. Non enim filii dei, hoc est angeli lucis concũbunt cũ mulieribus sicut quãdoq; faciũt incubi dæmones, vt nõnulli affirmant nõ sane intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios dei intelliguntur filii descẽdentes ex linea Seth: qui dicebant filii dei propter verũ dei cultum qui in eis vigebat: quorũ plures ante diluuiũ contra pcepta patrum suorũ acceperunt in vxores filias ex Cayn descendentes, cuius progeniti dicebantur filii hominũ, quia terrena & humana sapiẽtes a Deo discesserãt. Gigantes aũt non nisi ex gigantibus gigni possunt: quia ſm naturam vnũquodq; animal generat sibi simile vel æquale, nisi forte accidat virtutis debilitas: vel abundantia in generante. Nam homo magnus magnũ: & paruus paruũ sibi similẽ vt plurimum generat. Si tñ deficiat in generante virtus, magnus paruum gignit qđ facile potest accidere: & si abundat virtus in paruo, magnum qñq; generat: sed nõ excessiua quantitate maximũ. Non eni in paruo homine põt esse tanta virtus vt gignat gigãtem tantæ magnitudinis vt in decuplo excedat generantis quantitatẽ vel multo amplius: sicut nõ est possibile vt canis generet catulũ: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinẽ. Gigantes aũt cæteros homines maxima quãtitate superabant vt exploratores Iudęorũ qui ad cõspiciendam terrã Canaam missi fuerant, testati sunt dicentes, vt scribit numeri. 13. ca. Populus quem aspeximus proceræ staturæ est. Ibi vidimus monstra quædã filiorum Enach de genere giganteo: quibus cõparati quasi locustæ videbamur. Quia ergo gigãtes etiã fuerunt post diluuiũ cum omnes ex Noe & filiis eius & vxoribus originẽ traxerint, oportet fateri ipsum Noe & filios, atq; vxores fuisse gigãtes: quod & affirmat Berosus in libro antiquitatũ. Dicit ẽt idem Berosus ante diluuiũ circa Libanũ fuisse Enos siue Enoch vrbem maximã gigantum qđ & rationi consentaneũ est: qm̃ si Noe & filii eius fuerunt gigantes, oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigãtes orti sunt, fuisse gigantem

& inter omnes maximū. Quod & affirmat Methodius episcop⁹: qui dicit Adam genuisse filium Seth gigantem ſm ſimilitudinem ſuam. Idem probari poteſt diuina ſcriptura. Scribit enim Ioſue. 14. ca. Nomen Hebron antea vocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim ſitus eſt. Vbi deſcribitur ſepulchrum protoplaſti Adam, vt ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, cōditus eſt. Cum enim ſcriptura ibi loquatur de gigātibus, & de ſepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximū, patet ꝙ non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine virtutis animæ, ſed de proceritate corporis eius qđ ibi ſepultum erat. Sepulchrum nāq; non animæ nec cuiuſcūq; dignitatis, ſed tantūmodo corporis locus eſt. Oportebat autem ipſum eſſe maximū corpore cum primus fuerit à quo cęteri gigantes originem duxerunt. Proceſſu aūt temporis deficiente virtute naturali paulatim homines ſtatura decreuerunt: ſicut & modo tēpore noſtro videmus. Vnde Plinius Secundus doctiſſimus homo, vt ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magiſq; præterit ſæculi excurſus minora corpora naturam ferre teſtatur. Quod etiā Homerum cōmemorat ſæpe carmine fuiſſe conqueſtū: non hęc velut poetica figmēta deridens: ſed ita hiſtoricam fidem tanquā miraculorum naturalium ſcriptor aſſumens. Ab initio autē ſæculi fuerunt corpora maiora robuſtiora, & perfectiora: nunc autē ſunt parua, imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Chriſti fuerit perfectiſſimū: non tamē neceſſe fuit vt haberet corpus quantitate gigātis procerum: ſed oportuit illud eſſe ſimile corporibus aliorum qui in ea vltima ſeculi ætate viuebant. Vnde & crucifixus eſt media ætate iuxta curſum humanæ vitæ qua homines eiuſdem ætatis viuere ſolebāt, eo ꝙ, vt Apoſtolus dicit ad Hebrę. 2. debuit per omnia ſimilis fratribus fieri.

De uita prolixa priſcorum patrum. *Cap. 5.*

PRiſcorum patrum ante diluuium in prima ætate, & poſtea in ſecunda prolixam vitam deſcribit Moyſes in libro Geneſeos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1	Adam vixit annos nongentos triginta.	930
2	Seth nongentos duodecim.	912
3	Enos nongentos quinq;.	905

Caynam

Caynam nongentos decem. 910

Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895

Iareth nongentos ſexagintaduos. 962

Enoc trecentos ſexagintaquinq;. 365

Mathuſalem nongentos ſexagintanouem. 969

Lamech ſeptingentos ſeptuagintaſeptem. 777

Noe annos nongentos quinquaginta, vt dicitur Geñ. 9. 950

Numerus vero annorum patrum, qui fuerunt in ſecunda ætate poſt diluuium, Geñ. 11. ita deſcribitur.

1 Sem vixit annos ſexcentos. 600

2 Arphaxat trecentostriginta & octo, vel ſm Hebræos. 438. 338

3 Sale quadringentostrigintatres. 433

4 Heber quadringentosſexagintaquatuor. 464

5 Phalech ducentostrigintanouem. 239

6 Rehu ducentostrigintanouem. 239

7 Saruch ducentostriginta. 230

8 Nachor centumquadragintaocto. 148

9 Thare annos ducentosquinq;. 205

Sicut in hac ſecunda ætate à prima numerus annorũ decreuit, & pauciοribus annis vixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt vitam.

Abraham enĩ vixit annos centũ ſeptuagintaquinq;. Geñ. 25. 175

Iſaac annos centum octoginta. Geñ. 35. 180

Iacob centum quadragintaſeptem. Geñ. 47. 147

Ioſeph centum & decem. Geñ. 50. 110

Dubium autem oriri poteſt, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuerſos annos dicat. Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuerſus eſt. Etenim ipſi Ægyptii vtuntur anno quandoq; menſtruo, ſæpe bimeſtri: non raro trimeſtri: ſæpe quadrimeſtri: nonnunquam ſolari. Quę varietas etiam ex noſtris, qui ab eis literas habuerunt, ſapientes coegit aberrare. Iberis annus quadrimeſtris vt plurimũ eſt, rariſſime ſolaris. Econtra Chaldæi cũ in antiquitate diſciplinarum ſuarum vtantur menſtruo: in cæteris ſemp ſolarem ſe intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duę ſunt annorum rationes a diuerſis nationibus & gentibus vſu habitæ, videlicet ſolarium, & duodecim lunationum, vt dicit Paulus epiſcopus Foroſempronienſis parte prima ſuæ Paulinæ libro. 2. Nam Perſæ, Chaldæi, Ægyptii, & Alexandrini ſolares annos ſemper obſeruarunt, licet intercalatione diei ex quadrantibus reſultãtis diſſenſerint. Sed priſci Romani & Græci Lunares annos cuſtodie-

runt: quos tamen per embolismos ad Solis cursum reducere solent. Iuniores vero Romani per Iulium Cæsarem ab Alexandrinis edoctum, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & imixtos obseruant. Sed Hebræi mediam quandā misturam ex anno solari atq; lunari cōfectam in vsu habent: quoniā annos lunares per mensem embolismum anno tertio vel quandoq; secundo superadditum ad Solis cursum reducūt. In scripturis diuinis vsus Hebręorū seruat sicut & ordinauit Noe. Qui, vt ait Berosus in. 3. antiqtatum, docuit suos astrorum cursus: & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priscorū patrum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, vt quidam olim falsō putauerunt; sed annos quidē solares continentes lunares mēses duodecim &. 11. dies manifeste probat ex verbis Moysi: qui in eodē libro Geneseos, vbi ponit præfatū annorū numerum, affirmat Noe cum filiis & vxoribus tempore quo factū est diluuiū, in arca māsisse per integrū annum solarē: vt etiā ex eius verbis cōputat Aug. in. 15. de ciuitate dei. Nam Gen. ca. 7. principiū diluuii fuisse describit anno sexcentesimo vitæ Noe. & sequēti capite dicitur ipsum cōpletum esse anno sexcentesimo primo eiusdem; atq; à principio ad finem intercesse duodecim lunares menses ac decem dies: quæ cōficiunt annū solarem minus vno die. Vt enim ibi dicitur: anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes, abyssi, magnæ: & cataractæ cœli apertæ sūt; & facta est pluuia super terrā. 40. diebus &. 40. noctibus: obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinq;. Requieuitq; arca mense septimo. 27. die mēsis super montes Armeniæ. At vero aquæ ibant & decrescebant vsq; ad decimū mensem. Decimo enim mense prima die mēsis apparuerunt cacumina mōtium. Ex quo patet vniuersam terrā aquis opertam fuisse nouem mēsibus: quod etiā confirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans diluuium illud primū fuisse nouimestre. Deinde cū trāsissent. 40. dies, emisit semel coruū: postea bis colūbā spatio triū hebdomadū. Tādē ita ibi cōcludit. Igitur sexcētesimoprimo anno vitæ Noe primo mēse, prima die mensis imminutæ sunt aquę sup terram. Et infra mense secundo septimo & vigesimo die mēsis arefacta est terra. Tunc ad iussum dñi omnes de arca exierunt. Cū ergo intrauerint arcā sexcentesimo anno vitæ Noe, secundo mense, die. 17. eiusdem, & postea transactis. 12. mensibus lunaribus, ac diebus decē, eodem. s. secūdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimoprimo vitæ Noe.

patet Moysen ibi,& etiã alibi locutũ fuisse de anno solari. Nam,vt ait Augu. ibidẽ, si tales menses erant,tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos vixerunt illi antiqui vsq; amplius q̃ nongentos, quãtos postea vixit Abrahã centũ septuagintaquinq;:& post eũ filius eius Isaac centũ octoginta:& Iacob centum quadragintaseptẽ: & quãtos ẽt nunc viuunt hoĩes.70.vel.80. vel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo.89. dictum est. Dies annorum nostrorũ in ipsis.70.anni. Si autem in potẽtatibus, idest in potentioribus & robustioribus.80.anni:& amplius eorũ labor & dolor. Hæc ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutũ fuisse de annis solaribus. Nec solus Moyses retulit vitam priscorum tãdiu durasse: sed etiã de his longeuis conscribunt oẽs, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros descripserunt: vt Manethon qui Ægyptiorum historiam texuit:& Berosus qui Chaldaicã deflorauit: & Mocus: & Esthius: adhuc & Hieronymus Ægyptius:& Maseas qui Fœnicã descripserũt. Hesiodus quoq;:& Hecatheus:& Hellanicus:& Agisilaus: & Ephorus in historiis suis memoriã faciunt antiquorum tandiu viuentium, vt refert Iosephus in primo antiquitatũ. Nec mirum si tũc in ætate floridissima hoĩes tanto tempore vixerunt: quia, vt iam probatum est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes proceræ staturæ:& ẽm robur corporis & staturæ celsitudinem erat & longitudo vitæ. Tunc etiã eis magis propitium fuit ipsum cœlum a Deo perfecta dispositione creatũ: tunc terra eis erat fertilior prçcipue ante aquarum inundationẽ. Victus eis continens erat: qui sanitatem conseruat,& vitam producit in longum. Oportuit autẽ eos Deo disponente tanto tẽpore vitam agere, vt citius multiplicaretur genus humanũ:& terra coloniis repleretur:& vt facilius adinuenirent artes:& scientias plenius p seipsos discerent proprio enim ingenio (vt de cæteris taceam) nullus potest plene Astronomiam capere, nisi vltra octingentos vel nongẽtos annos vixerit. propter motum accessus & recessus, quem dicunt trepidationis: qui proprius est octauæ sphæræ, quo cæteri planetæ inferius regulantur,& tandiu suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. Cap.6.

ANnorum numerus primæ & secũdæ ætatis non idẽ ab oĩbus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo sermone a beato Hieronymo

tralatos, pauciores annos colligunt. Qui vero sequuntur Græcos iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum e Græco traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant. De quorum dissonantia copiose disputat Augu.in. 15 .lib.de ci. Dei:ex cuius verbis quid sequẽdum sit, accipere possumus. Prius tñ inquirenda est tantæ diuersitatis causa: & postea huius rei veritas recto iudicio decernenda est. Huius differẽtiæ descriptio varia originẽ habuit non ex annorum integro numero totius vitæ priscorũ hominum: in quo tam codices hebræi q̃ græci conueniunt: sed ex tempore quo singuli quiq; filios genuerunt. Siquidem ipse homo primus Adam antequã gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis codicibus centumtriginta vixisse annos reperitur: in Græcis vero ducẽtos triginta perhibetur, superadditis videlicet annis centum. Sed postea q̃ eum genuit, septingẽtos vixisse annos legitur in Græcis, octingentos vero in Hebręis: atq; ita in vtrisq; vniuersitatis summa cõcordat. Sed ante generationem vnde cõputatio temporum sumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in secũda, tertia, quarta, quinta, & septima inuenitur: cum in qualibet ante generationem centum anni adiiciãtur in græcis codicibus: qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem generatione nusq̃ vtriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidẽ nonnullam diuersitatem: sed minorẽ, ac dissimilem cæteris. Mathusalem quippe anteq̃ gigneret Lamech ẽm Hebræos nõ centũ minus, sed viginti amplius vixit annos: qui rursum apud Græcos postea q̃ eũ genuit, reperiuntur additi. In generatione nona anteq̃ Lamech gigneret Noe, in hebræis sex anni minus sunt q̃ in græcis. In decima vero generatione nihil dissonum inuenitur. Hinc est q; ẽm Hebræos ab Adam ad diluuiũ computantur anni mille sexcenti quinquaginta
1656 sex. Secundũ vero septuaginta interpretes cõputantur multo plu-
2242 res, videlicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nam additis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædictarum sex generationum: & sex annis generationis nonę, detractisq; viginti
586 generationis octauæ, qui simul sunt anni quingẽti octogintasex, redditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorum ẽm Græcos ante diluuiũ. Similiter in generationibus nouem secundæ ætatis, ferè eadẽ diuersitas annorum reperitur, sicut ante diluuium. In prima tamen & nona generatione vtriq; cõueniunt. In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earum ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta septua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oēs col lecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secundum aūt Hebræos a' diluuio ad Abrahā fuerunt anni ducenti nonagintaduo: qbus si addantur sexcenti quinquaginta ꝯm Græcos, fiunt anni ꝯm ipsos a' diluuio ad Abraham nōgenti quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciui. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipsum Caynā genuisse Sale cū esset centū triginta annorū ꝯm codices é Græco tradu ctos, quibus tunc vtebatur Aug. Sed hoc tantū in Græcis superadditum est, cū in genealogia ipsius Sem post diluuium nullus inueniač noīe Caynā non solum ꝯm codices hebræos: sed etiā ꝯm Berosum: qui eandem genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynā. Vnde patet eū a' Græcis ibidem superflue adiectum. Dicunt aūt aliqui inter quos est Hertmānus Schedel: & Ioannes Nauclerus in suis historiis, ꝙ Sale cognomine dicebatur Caynā: & idem est Sale & Caynā post diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in quibusdā codicibus inueniantur duo nomina diuersa, descripserunt in eis duplicē generationem eiusdem tū numeri annorum. s. centū triginta cuilibet ipsorū: & sic error inoleuit in codicib⁹, quos legit Aug. qui ad nos vsqꝫ peruenerunt. In genealogia etiam Christi, quæ scribitur Lucæ. 3. in codicibus Græcis, idem Caynā supadditus est. Ideoqꝫ vbi dicič ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam; sic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynam. s. alio noīe cognominabatur: & vbi scriptū est verbum fuit, scribatur copula &, vt discernantur ea esse duo eiusdē viri noīa. Sic enim æstimamus Lucā euangelistā scripsisse. Nō est ergo necesse addere cētum triginta annos, qui ipsi Caynā superflue attribuuntur a' Græcis. Si igitur cōparemus vtrāqꝫ computationē: reperiemus ipsam cōputationē ꝯm codices græcos, superare supputationem hebraicam in duabus pdictis ætatibus annis videlicet mille ducētis trigintasex. Nā 1236
ex supabundātibus annis qngentis octogintasex ante diluuiū: & annis sexcētis qnquaginta post ipsum diluuium simul iunctis, pdictus annorū numerus cōsurgit. Ex hac magna differētia inter græcos codices & hebræos dissensio nō modica inter scriptores orta est: ad quā sedandā inquirendū est quæ harum cōputationum vera cōprobetur.

De annorum uera computatione secundum Hebræos. *Cap.* 7.

EX his duabus cōputationibus veram solā esse hebraicam & consequenter græcam falsam his rationibus manifeste mōstramus.

Illa enim tẽporũ descriptio vera probatur, q̃ conuenit cæteris authoribus qui publica fide regum tpa descripserunt: quia verũ vero consonat: & teste Iosepho de antiquitate iudaica, veritatis historiæ signũ illud est, vt de eisdẽ rebus eadẽ oẽs conscribant. Sed Moysis descriptio hebraico sermone cõuenit in tpibus post diluuiũ Beroso: qui Chaldæorũ diligentissime tpa descripsit: & eis q Ægyptiorũ primas Dynastias fideliter scripsere: necnõ & illis q ethruscã & Italicam chronographiam lris tradiderũt, vt in sequẽtibus libris quatuor manifestũ erit: ergo hebraica cõputatio est vera: & græca iuxta septuaginta interpretes cũ a cõcordi veritate dissonet falsa cõuincit. Non tñ dicimus mendaces eosdẽ septuaginta interpretes merito celebratos viros: quos recte fm hebraicã veritatẽ scripturas trãstulisse putamus, quos & summopere veneramur: sed eũ siue ægyptiũ siue græcũ dãnamus qui primus eorũ interpretationẽ deprauare, & lris sacris aliqua pprio sensu addere ausus est. Eosq; iuste reprehendimus, q non recto iudicio hũc errorẽ sequentes, putãt Hebręos in hoc potius errare potuisse q̃ Gręcos. Ait.n. Aug. in.15. de ciui. dei. ca.13. Si quęrã qd sit credibilius, Iudęorũ gentẽ tã longe lateq; diffusam in hoc cõscribẽdũ mendaciũ vno cõsilio conspirare potuisse: & dũ aliis inuideant authoritatẽ, sibi abstulisse veritatẽ: an septuaginta hoies, q etiã ipsi Iudæi erãt, vno in loco positos: qm̃ rex Ægypti Ptolemæus eos ad hoc opus asciuerat, ipsam veritatem gentibus alienigenis inuidisse, & cõmunicato istud tunc fecisse cõsilio: quis nõ videat qd proclinius faciliusq; credat? Sed absit vt prudẽs qspiã vel Iudæos cuiusq; puersitatis atq; malitiæ tñ potuisse credat in codicibus tam multis, & tam longe lateq; dispersis: vel septuaginta illos memorabiles viros hoc de inuidẽda gẽtibus veritate vnũ cõmunicasse cõsiliũ. Credibilius ergo q̃s dixerit, cũ primũ de bibliotheca Ptolemæi describi ista cœperũt, tunc aliqd tale fieri potuisse in codice vno. s. primitus inde descripto, vnde iam latius emanaret: vbi potuit qdẽ accidere etiã scriptoris error. Hæc Augu. ibidẽ. Causa autẽ additionis centũ annorũ pluribus eorũ generationibus ante filiorũ procreationẽ ex industria cuiuspiã hæc putatur: ex eo q̃ Ægyptii quõq; vtunt annis mẽstruis breuissimis, vt dictũ est. Ne ergo putaret impossibilis ac p hoc incredibilis maximus annorũ solariũ numerus, sicut scriptũ est in hebræis voluminib⁹: & ne diceret absurdum, q̃ qs in puerili ætate generationi filiorũ aptus fuerit, vbi nõ videbat sufficiens ętas ad gignendũ: facta est additio centũ annorũ ante generationis tempus. Sed tñ, vt dictũ est, vbi addunt anni prius ante filios genitos, postea subtrahunt, vt annorũ summa conueniat. Et ex

hoc videt habere quãdam, si dici põt, error ipse constantiã: nec casum redolet, sed industriã, vt Aug. ibidem dicit: qui & addit. Vbi vero nõ est ista de centũ annis prius additis, & postea detractis per tot generationes cõtinuata parilitas, scriptoris errori tribuendũ est: cum et nũc vbi numeri non faciunt intentũ ad aliquid, qđ facile possit intelligi: vel qđ appareat vtiliter disci, & negligenter describant: & negligẽtius emendent. Hebraica veritas ex hoc etiã cõprobat, quia rerũ gestarum fides ab ea lingua repetenda est, ex qua interpretatũ est qđ habemus. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicẽs. Sed quomodolibet istud accipiat, siue credat ita esse factũ, siue nõ credat: siue postremo ita, siue non ita sit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, vt cum diuersum aliqd in vtrisqꝫ codicibus inueniť: qñquidẽ ad fidẽ rerũ gestarum vtrũqꝫ esse nõ potest verũ: ei linguæ potius credatur, vnde est in aliã p interpretes facta tralatio. Hinc & venerabilis Beda doctor Anglorũ in libro, quẽ scripsit de temporibus in epilogo eiusdẽ opusculi dicit. Hæc de cursu pteriti seculi ex hebraica veritate, put potuimus, elucubrare curauimus: æquum rati ꝙ sicut Græci septuaginta trãslatorum editione vtentes, de ea sibi suisqꝫ, temporũ libros cõdidere: ita & nos, qui p beati interpretis Hieronymi industriã puro hebraicæ veritatis fonte potamur, tẽporũ quoqꝫ rõnem vix hãc scire queamus. Hæc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebræa q̃ græca: qm̃ ipsi Hebræi maxima diligẽtia custodiunt libros diuinos, ne deprauẽtur, quos summopere venerant super oẽs alias nationes. Græci vero codices sibi inuicẽ non cõueniunt. Falsam etiã cõputationem Græcorum ₰m septuaginta interpretes á scriptoribus vitiatã ex hoc ostendere possumus: qm̃ veritati sacræ doctrinæ opponitur. Vero enim non nisi falsum contrariať. Secundum nãqꝫ diuina eloquia vniuersali diluuio deleta est oïs caro sup terram. i. oẽ viuens in carne exceptis illis octo, qui saluati sunt per arcã. Sed ₰m Græcos codices iuxta septuaginta interpretes Mathusalẽ, qui nõ fuit in arca, vixisset post diluuiũ annis. 14. vt egregie supputat Aug. in. 15. de ci. Dei ca. 11. quod est contra veritatẽ sacri eloquii. Et si hoc ascribitur vitio scriptorum, vt iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, vnde Græci tralati sunt, recurrendum est. Ait enim Aug. ibidem. Certum est nõ vixisse Mathusalem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum: siue verũ est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idẽ dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæstionũ super Genesim: vbi ostendit in codicibus Græcis errorẽ esse in numero: & veritatem esse in Hebræis & Samaritanorũ libris. Ex prædictis rationibus

patet solam hebraicam cōputationē esse veram, græcanicam vero fal/sam. Sed qm̄ diminutæ sunt veritates a filiis hominū, qui nō diligenti indagatione hæc quæsierunt: ideo multi falsam opinionē inconsulte sequunt. Inter quos est Iosephus postquā se literis græcis tradidit. Eusebius & ipse græcus: & Latini eū sequētes videlicet Isidorus, Pro/sper, & alii plurimi, quos enumerare longum esset. Nec tñ mirum si plures authores latini, græcos codices sm septuaginta iterpretes imitantur tum ob excellentē authoritatem ipsorū interpretū: tum etiam ex eo, qp potius græcos eis vicinitate proximos q̄ hebraicos libros lōge a latinitate remotos legerint. Et licet Aug. in. 15. de ciui. dei. c. 14. dicat qp in plurimis, quæ diuersa dicere vidētur septuaginta interpre/tes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo: hoc tñ idē Aug. dixit, quia tunc vtebatur traductione ex lingua græca, & nondū per/uenerat ad manus eius tralatio Hieronymi ex hebraica veritate: qui ausus est corrigere p hebræam linguā quæ falsa cōtinentur in græca. Quāuis aūt Aug. inter vtrāqp opinionem quasi ambiguus videatur: tñ, vt ex verbis suis apparet, magis hebraicæ veritati adhæsit. Simili modo licet beatus Antoninus archieps̄ Florētinus in suis chronicis vtrāqp describat: magis tñ hebraicæ tanq̄ veræ consentit. Nā græcam dicit magis cōem: hebraicam vero magis veritati consonam. Cōputationem aūt hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berosus Chaldæus, Metasthenes Persa, Menethon Ægyptius, Philo Hebræ/us, Hieronymus p̄sbyter, venerabilis Beda, Vincentius Beluacēsis, Ioannes Annius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus nostris. Sed & Fontius supra veram cōputationem, quam probamus septem annos adiicit ante Christum. Ioannes vero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōem Græcorum supputationem: tñ hebraicam etiā annotat, supra quā ante Christū duos tātum annos adiecit. Et licet parum a veritate distet, inquirenda est tñ rei plena veritas: quā in sequentibus quatuor libris inuestigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. *Cap. 8.*

QVoniam Græci supputant tempora per Olympiades, dicendum est vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quādo sumpserunt initiū prædictæ Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiantur. Sicut ait Euse/bius & Isidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorē Io/uis Olympii apud Pisam & Elidē Græciæ oppida celebrabātur, hoc est gymnicum certamen, quod quinto quoqp anno fieri solebat. Sed

quoniã,vt ait Eusebius, in gymnico certamine victore primo existẽte Chorebo Elinense: Elii agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebãt quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus instituit Olympiadẽ ex quatuor tantũ annis ad ordinẽ temporũ digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorũ continet spatium, vt etiã Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnaseus & alii plures affirmant. Et exinde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo vel secundo vel tertio siue quarto. Constat sanè, vt ait Eusebius, Æschili, Atheniensiũ Iudicis secundo anno primã Olympiadẽ actã simul cũ gymnico certamine. Quæ incepit annis octingentis octo ante Christi passionem dimidio anno minus: qñ passus est Christus anno quarto ducẽtesimæ secundæ Olympiadis, vt Eusebius annotat. Anni autẽ Olympiadum apud Græcos incipiunt, qñ apud eos est anni principiũ, videlicet in æquinoctio autũnali, vt Alphonsus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epistolas ad Clemẽtem. 5. scribit. Nã in fine æstatis fiebat gymnicũ certamẽ: & incipiẽte autũno erat initiũ anni simul & Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertiæ decadis. Olympiæ ludicrũ ea æstate futurũ erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraret. Cum autẽ dicit ea æstate nõ de principio & medio: sed de fine æstatis loqtur. Idẽ affirmat Censorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodem tpe incipiunt anni indictionũ Romani imperii: quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim annis explet. Indictionibus vero initiũ anni est octauo calẽdas Octobris, hoc est die. 24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit anno tertio ante Christi ortũ. Anni vero indictionum põtificis Romani in die natiuitatis dñi sumunt initium, & differunt ab imperialibus tribus tantũmõ mensibus. Propter historias Græcorũ & aliarũ nationũ necessaria est non solũ indictionũ, sed Olympiadũ cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vsq; ad Olympiades nihil exploratũ in historia Græcorũ inuenit: sed oĩa cõfusis conscripta tẽporibus sunt. Post Olympiades vero, qñ quadriẽnio diligẽtissime oĩa notabant: nulla penitus cõfusio tẽporũ fit. Hæc ille. Idem etiam affirmat Eusebius in libro de temporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. *Cap. 9.*

ROmani vero numerum annorũ sumunt ab vrbe condita. Idcirco exordiũ Romanæ vrbis nunc describẽdum est. Tẽpus quo

Romana vrbs condita est, describit ab Eutropio: q ait. Romulus cum inter pastores latrocinaret dece & octo annos natus, vrbem exiguã in Palatino mõte cõstituit. 12. calẽdas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat qdẽ tunc quartus annus sextę. Olympiadis. Dionysius aũt Halicarnasens describit eã conditã annó primo septimæ Olympiadis: & sisr Solinus. Nec tñ Dionysius, & Solin9 plurimũ differunt ab Eutropio, & Orosio: sed simul aliquo modo conueniunt: qa idem primus annus cõditæ vrbis feré dimidius fuit in fine sextæ: & pené dimidius in principio septimæ Olympiadis: qm Roma cõdita est medio vere die. 20. Aprilis: Olympiadũ vero anni incipiunt iuxta antũni æquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine pcedentis Olympiadis & in principio subsequentis. Romani vero quos Orosius & Eutropius imitanť, ex publica fide annaliũ Romanorum incipiunt primũ annum cõditæ vrbis á. 4. anno sextæ Olympiadis. Quod pbať ex hoc, q imperantibus Romę duobus Philippis patre

248 v3 & filio anno dñi ducẽtesimo quadragesimooctauo, millesimus annus Romanæ vrbis fuit: & tũc, vt ait Põponius Lętus, eorũ anno secũdo ingẽti põpa, magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno v3 millesimo ab vrbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati sunt. Ab anno autẽ. 4. sextæ Olympiadis, vsq; ad annũ. 3. Olympiadis. 256. cum erat annus secundus pdictorũ imperatorũ sunt Olympiades. 250. q̃ continent annos mille. Et ab vrbe cõdita vsq; ad Christi natiuitatẽ, vt

752 ait Paulus Orosius, fuerũt anni. 752. quos si iunxeris ãnis dñi. 248 quo tpe fuit annus millesimus vrbis: sisr cõficies millenariũ annorũ numerũ. Idẽ confirmať ex verbis Censorini: qui authorẽ Varronem imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. hic annus, ni fallor, cuius velut index & titulus qdã est Vlpii & Põtiani cõ

1014 sulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus dũtaxat æstiuis, qbus agon olympiacus celebratur. A Roma

991 aũt condita nongẽtesimus nonagesimus primus & qdẽ ex Palilibus, vnde vrbis anni numeranť. Hæc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade collectis minuas ãnos vigintitres, hoc est Olympiades sex vno anno minus ante vrbẽ conditã, residui erunt anni cõditæ vrbis. 991. vt recte cõputat Censorinus ab anno. s. 4. sextę Olympiadis. Et ideo potius tenendũ est Romã conditã ppé finẽ sextæ Olympiadis q̃ in principio septimæ: ideo ibi primus annus conditæ vrbis annotãdus est. Oẽs aũt aliæ opiniones cõtrariæ falsæ censendæ sunt.

De annorum Domini computatione. *Cap. 10.*

IN cõputandis annis dñi, quo ad eorũ initiũ plures authores inter

se differunt. Quidã.n.sumunt eos ab ipsius incarnatione. quidã à na tiuitate: quidã à calẽdis Ianuarii octauo die suæ natiuitatis: & qdam à passione ac morte. qui oẽs modi comprobari possunt seruata cõue nienti supputatione. Sed inter oẽs conuenientissimus modus est, vt sumatur initiũ annorum dñi ab eius natiuitate: qm̃ anni vitæ huma næ sumuntur non à conceptione, sed à natiuitate. Hunc modũ seruat ecclesia Romana. Nã eo tempore per ecclesiã accipitur principiũ an norum dñi, quo & singulis annis per eã annus mutaẽ. Sed per eã fit anni mutatio in natiuitate dñi: ideo tunc per eã accipiẽ initium anno rum dñi. Quod aũt annus dñi muteẽ in ortu saluatoris patet p cõsue tudinẽ Romanæ curiæ & per acta cõciliorũ: in qbus tunc annus mu taẽ. Sed tñ olim in bullis põtificalibus non annotabaẽ annus dñi, sed annus põtificis pro tpe p̃sidentis. At recẽtiores in bullis tantũmodo põtificalibus inceperũt annotare annos ab incarnatione: in cæteris ve ro sequunẽ antiquũ Romanæ curiæ morẽ annos describẽtes à natiui tate dñi. Dicit enim dñs Paulus eps̃ Forosempronienesis lib. 13. secũ dæ partis Paulinæ suæ ꝑ p̃sidente Eugenio. 4. adhortãte Blõdo Forli uiensi põtificii collegii à secretis notario in bullis atq; rescriptis põtifi calibus annorũ hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primũ cœpit. Et infra. Sed notarii annos à natiuitate cõputare cõsueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus est Blõdus imitans Dionysiũ Romanũ ab batẽ; qui suã supputationẽ olim fecerat à primo anno incarnationis dñicæ in sua tabula. Sed idẽ Dionysius in annis dñicæ incarnationis errauit, vt dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius suppu tator. Nõ est ergo mirũ, si Blondus in cõputationibus annorũ ab in carnatione defecerit, qa ducẽ erroneũ secutus est. Causam aũt eius er roris ad vitandã ꝓlixitatẽ hic nõ ponimus, qm̃ alibi eã descripsimus. Quidã vero recte cõputant annos ab incarnatione dñi addẽtes annis à natiuitate ipsius recte cõputatis per ecclesiã.s. nouem mẽses, qbus fuit in vtero Virginis, vt bene cõputant Pisani: qui anno dñi. 1525. à natiuitate post vigesimãquartã diẽ Martii sunt in anno ab incarna tione dñi. 1526. & sic annotãt in suis lr̃is & codicibus. Sed in hoc er rant Florẽtini atq; Senenses tẽpestate nr̃a, qui annos ab incarnatione postponũt annis à natiuitate, incipiẽtes enumerare annos dñi cõple to primo anno à conceptione iã nato Christo p tres mẽses. Romani vero annos dñi à calẽdis Ianuarii octauo die à Christi natiuitate inci piunt, cũ eo die sit anni principiũ in calẽdario Cæsaris: & cõueniunt cũ eccl̃ia Romana excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quẽ ẽt modũ tenent recẽtiores Astrologi. Dicit.n. Paulus eps̃ lib. 4. secũdæ

partis Paulinæ suę. Astrologi nostri tēporis qui Romanorum more annorū supputationē reduxerunt ad Ianuariū: & radices motuū statuerūt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi, incipiunt primū natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiusdē: non cōputantes septē illos dies à natali dñi vsq; ad Ianuarium interceptos; qđ ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horā natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedūt per dies septē à radicibus Planetarū in tabulis annotatis. Et hunc cōputandi modū obseruāt non solum Astrologi: sed etiam Theologi in christiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon: & generaliter oēs qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarūt. Hæc ille. Paucissimi aūt doctores antiqui, vt Hieronymus & Isidorus: & quidā alii, qui antiquitus scribebāt annos dñi in cereis paschalibus, enumerant annos à passione dñi includentes annū trigesimum tertiū suę passionis: ac relinquentes pcedentes. 32. annos ante passionē: & ita conueniunt cū cæteris. Nos aūt in supputatione nostra imitantes consuetudinē diu approbatā Romanæ ecclesiæ: enumeramus annos à natiuitate dñi. Astronomi vero habent suas tēporum ęras: à qbus cōputant syderū motus iuxta tabulas suas: & licet quāq; in annis non conueniant chronographis quo ad rem gestā: sibi ipsis tñ satisfaciunt dum pfixum tēpus statuunt: à quo deducunt supputationes suas recto tramite: qa possunt sibi pfigere terminum quo tpe voluerint, dummodo ab eo non diuertant in cōputandis stellarum motibus.

Liber secundus hebræorum temporum ab Adam ad Christum.

PROLOGVS.

3960 AB orbe condito ad Christi natiuitatē iuxta hebraicā veritatem cōputantur anni tria millia nōgenti sexaginta, quemadmodum in hoc libro secundo demōstrabimus per Hebræorū tēpora ex diuinis eloquiis per Moysen descriptis: & per Hieronymū ex hebraica veritate in latinam linguā traductis: necnō & ex Philone hebræo: qui inter alia eius opera egregium opusculū edidit, quod breuiariū temporū appellauit: in quo breuibus & absolutis verbis emendauit oīa tēpora ad suā rectitudinē & integram veritatē à protoplasto Adā vsq; ad suā ætatem decrepitā: hoc est vsq; ad euersionē Hierusalem per Vespesianum & Titum. Distinguemus autem hæc tempora per ætates, sicut ea etiam ipse partitur.

AB Adam vsq; ad diluuium (vt Philo hebræus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcentiquinquagintasex. Hic annorum numerus comprobatur diuina scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum, primogeniti successores, per quos, tanq̃ per capita originum digerebant tempora. qui decem fuerunt ante diluuium. Vt enim ibidem scribitur. 1656

1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130
2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;. 105
3 Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta. 90
4 Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta. 70
5 Malaleel cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinq;. 65
6 Iareth cũ genuit Enoc, erat annorũ centum sexagintaduorũ. 162
7 Enoc cum genuit Mathusalem, erat annorum sexagintaquinq;. 65
8 Mathusalẽ cũ genuit Lamech, erat annorũ cẽtũoctogintaseptẽ. 187
9 Lamech cũ genuit Noe, erat annorũ centumoctogintaduorũ. 182
10 Noe vero tempore diluuii erat annorum sexcentorum. 600.

Ex his consurgit numerus prædictus annorum millesexcentorum quinquagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas hominũ generationes: vnam iustorũ, de qua in psal. dicitur. Hæc est generatio quærentium dñm: alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio.n. peruersa est & infideles filii. Iustorum generatio ante diluuium fuit illa, quæ descendit ab Adam per filium Seth, cuius nunc genealogiã descripsimus: & eius geniti dicuntur filii dei eo q; deo per pietatem inhærebant. Impiorum autem generatio fuit quæ descendit per Cayn primogenitũ ipsius Adam: qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorem. Descendentes ex Cayn dicũtur filii hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti à Deo recedebant. Ipse Cayn primus ædificauit ciuitatẽ quã vocauit Enoch vel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas: & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generationem prauã, sicuti Moyses hebræus descripsit: ita & Berosus Chaldęus q; tu ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladẽ famosam, qua vniuersus periit orbis, multa prætererunt sęcula, quæ à nostris Chaldęis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis tẽporibus circa Libanum fuisse Enos vrbem, maximam gigãtum: qui vniuerso orbi 1656

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi vastitate corporis ac robore confisi inuentis armis oẽs opprimebant: libidiniq; inseruientes inuenerunt papiliones, & instrumenta musica, & oẽs delitias. Manducabant homines, & procurabant aborsus, in eduliũq; pręparabãt. Et commiscebantur matribus, filiabus, sororibus, masculis, & brutis: & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contẽptores religionis & deorũ. hæc Berosus. Quæ oĩa cõueniunt eis, quæ dicit Moyses de ciuitate primo ędificata, de artium industria, & morũ malitia filiorum Cayn: de quorũ nequitia dicitur Geñ. 6. Corrupta est terra corã dño & repleta est iniquitate. Hæc hominum malitia incepit ab ipso Cayn fratricida, & creuit in septima generatione ab Adã, vt scribit Moyses Geñ. 4. qm̃ Iahel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt sexti à progenitore suo Cayn, & septimi ab ipso Adã. Quorũ primus inuenit delitias in arte pastorali papiliones & tentoria. Secundus fistulam, citharam, lyram, & organũ cum voce & modulatione musica. Tertius vero arma & omne genus ferri, vt ibidem Moyses exprimit. Hinc vsq; impia septima generatio ab Adã excreuit per vniuersum orbẽ. Sed in hac septima impia generatione: quæ prius erat separata à iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cum impiis in cõiugiis & vitiis eorũ, quia teste Moyse Geñ. 6. Filii dei. i. qui deũ tanq̃ patrẽ prius imitabantur. s. iusti descendentes à Seth, videntes filias hominum. s. descendentes à Cayn, q̃ essent pulchræ: acceperunt sibi vxores ex omnibus, quas elegerãt. Quòd vero septima etiam generatione iustorum ab Adam cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorũ, argumento est q̃ Enoch iustus septimus ab Adã translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, vt scribitur Sapi. 4. De horũ etiã hominum malitia ferè eadem scribit Methodius epũs. Demum consũmata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & multo magis anno sexcentesimo vitæ Noe: quando ad eorũ punitionẽm factum est diluuium in vniuersa terra. Quod tamen diluuium anteą prædictum fuerat. Vnde & Berosus narrata malitia hominum subiungit. Tunc multi prædicebant & vaticinabantur, & lapidibus excidebant de ea quæ ventura erat orbis perditione. Sed enim illi assueti corridebant omnia cœlestium illos ira atq; vltione perurgente pro impietate atq; sceleribus. hæc ille. Vt enim patet Geñ. 5. Sanctus propheta Enoch natus ante inundationem terrarũ anno trigesimoquar-
1034 to supra millesimum teste iuda apostolo cognominato Thadeo in sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum diluuii q̃ vltimæ conflagrationis: & suum vaticinium authore Io-

sepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea, altera lateritia. Prænunciauit etiam diluuium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berosus, qui hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris præsciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum veneratior & prudētior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem: & vxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla, Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimooctauo ante inundationem, nauim instar arcæ coopertam fabricaré cœpit. Anno septuagesimooctauo ab ichoata naui, ex improuiso inundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosissime & supra naturam é cœlo copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua quæ naui erepta est. Nã eleuata ab aquis in Gordiei mōtis vertice quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime vtuntur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex verbis Berosi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno. 78. cum Gene. ca. 6. supputet Moyses annos centumuiginti. Dicendum est q͂ de fabricanda arca mandatum accepit Noe a' Deo ante inundationem annis centumuiginti, vt Moyses dicit: & tūc ipse Noe erat annorum quadringentorum octoginta. Quadraginta vero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimusoctauus ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, vt supputat Berosus: qui nihil nouit de secreto mādato Dei ad Noe: sed tantum sciuit quę exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno. 78. ab inchoata naui, non a' mandato Dei: ex improuiso inundauit oceanus &c. Quod autem dicit ex improuiso accidisse diluuium, non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt: sed ad derisores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in diluuio omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, vt testatur Moyses: & deleta est omnis caro sub cœlo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarum, qui contra diuinas literas dicunt illud diluuium nō attigisse montem Sion argumēto vtentes, quia inuentum est ibi post diluuiū semen gigantū, non attendētes q͂ Noe & eius filii fuerunt gigantes cum vxoribus: & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigātes, vt ait Berosus. Qui Titanes authore Moyse ædificaue

runt vrbem Titanum in Ægypto, quam vocat Thanim dempta prima syllaba, vt patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus non solum scripsit Berosus Chaldæus: sed & Hieronymus Ægyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse: nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in. 96. historiarum libro, vt ait Iosephus in primo antiquitatum: & in libro contra Appionem grāmaticum. Abidenus etiam historicus de hoc diluuio nonnulla scripsit, vt testatur Eusebius libro. 9. ca. 4. de præparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium. *Cap. 2.*

ANtequam secundæ ætatis annos digeramus: quoniā post diluuiū à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet dissiminatum est omne genus hominum super terram: idcirco prius de ipsis dicendum est, vt plenius intelligantur quæ scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius vxore Tithea ac filiis eorum genitis post diluuium incipiēdum est. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe. i. requies: sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges videlicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus. i. Vertumnus vel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berosus in. ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt. s. Chaldæi & Scythæ Ogygisan Sagā. i. illustrē sacrorum pontificē Noan Dysir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir. i. ilice vt interpretatur Hieronymus, cōsiderandum est quod ait Petrus Cōmestor Geñ. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatū habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta ilicem, quæ vocatur Ogygi: & dicitur, vt aiunt, ciuitas quatuor patriarcharū quia habitauerunt ibi: & sepulti sunt ibidē Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorū etiam & ipsius Noe: quia patria Ogygisan. i. illustris sacer cognomēto dictus est. Vnde omnes illum cognominātpriscum Ogygē: vti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metasthenes: quem præfuisse prisco diluuio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebant iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: vt etiam consentit Plinius in. 12. naturalis historiæ. primo ca. Cognominabatur etiam Ianus vel Oenotrius, quia primus plantauit vineam & vinum reperit. Dicit. n. Berosus in. 3. li. Ob beneficium inuentæ vitis & vini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

vitifer

vitifer & vinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur:& Græce Oenotrius:& Latine vinifer tam interpretatione nominis q̃ inuenti vini munere. Dictus est & Protheus, idest Vertũnus vel Vadimon:quę tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit ꝙ apud Arameos idem est vado & apud veteres Ægyptios protho: & apud Latinos verto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, vt dicit Berosus in. 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem solum sit ius vertendi cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertũnum: vel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berosus in. 2. lib. Scythæ recte dicunt,& appellant Noam omnium deorum maiorũ & minorum patrem:& humanæ gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo ꝙ ab eo omne hominum genus in terris seminatum est. Dicunt vero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen chaos posuit:& ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berosus in. 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendũ est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, vt par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam vsq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentũ rem gestam:& vocant incolæ locum egressorium Noe. Congressi vero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti:& ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq; enim vnq̃ Deus vel natura defuit rerum necessitati, quæ ad vniuersi orbis spectat opulentiam. Eo pacto breui in immẽsum adaucto humano genere, omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omnium pater Noa iam antea edoctos Theologiam & sacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanam sapientiã. Et quidem multa naturaliũ rerum secreta, mãdauit literis, quæ solis sacerdotibus Scythæ Armeni commẽdant. Neq; enim fas est illa vlli inspicere aut legere vel docere q̃ solis sacerdotibus:& inter sacerdotes dũtaxat pontifici sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorũ cursus:& distinxit annũ ad cursum Solis:& duodecim menses ad motum Lunæ. Qua sciẽtia prædicebat illis ab initio quid in anno:& cardinibus eius futurũ contingeret.. Ob quæ illum existimauerũt diuinæ naturæ esse participẽ: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cogno-

minauerunt:& illi plures ciuitates dedicauerũt. Nam & ad hæc tempora Scythæ Armeni vrbes habẽt Olibama & Arsa Ratha & eiuscemodi. Cumq; iussiet ad regẽdum Kithin, quam nunc Italiam nominant, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortẽ, illum arbitrati sunt in animam cœlestium corporum tralatum: & illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum vero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorũ, quæ eos erudiuit libros plenissime illis conscriptos reliquit: illum venerantur simulq; cognominant Cœlum, Solem, Chaos, semen mundi, patremq; deorũ maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mista vegetabiliaq; & animalia & hominem: Deum pacis, Iustitiæ, sanctimoniæ, expellentem noxia: & custodientem bona. Et ob hoc illũ vtræq; gẽtes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ: & sceptro domini quo malos & noxios expellebat a cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terrã vocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt: qa ipsa regina sacrorũ fuerat; & puellas docuerat sempiternum ignẽ sacrorũ inextinctum seruare. Cæterum Noa anteq̃ discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturam magis curans religionẽ & mores q̃ opulentiam & delitias: quæ ad illicita & libidines prouocant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit vites atq; plantauit, & vinum conficere docuit. Hæc Berosus in. 3. Sed & in. 4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum: & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, cõmunem cœtum inter homines agendum & ædificandas vrbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam, Aphricam & Europam, vt ante diluuium viderat. Singulis autẽ his principibus, singulas partes, ad quas irent, partitus: ipse per totũ orbem colonias se traditurũ pollicitus est. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alii catholici authores, Sem præfecit Asiæ: Cham Aegypto & Aphricæ: Iaphet Europæ & insulis maris: licet illi quãdoq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunũ erat. Ipse vero Noe toti orbi præfuit. Sicut autẽ dicit Berosus in. 2. lib. præter tres primores filios Noa post diluuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autẽ filii post diluuium ab eodem Beroso enumerantur. 30. v3. 17. Titanes dicti a matre Tithea vxore Noe: &. 13. alii ex eadem vxore, quorum præcipuus fuit

Thuiscon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius describuntur vndecim successores posteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuischi à Latinis & Gallis. Sarmatę autem populi sunt Poloni, Gothi, Russi, Prusiani, & Daci, atque huiuscemodi. Diodorus vero Siculus in .4. libro refert ex historia Sythica & Aphricana, Cœlum, idest Noe genuisse .45. filios, quoniam addit vndecim successores posteritatis Thuisconis, quos Noe sibi adoptauerat in filios videlicet Mannum, Ingaueon, Isteuon, Herminon, Marsum, Gambriuium, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui vndecim simul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt .44: quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorus Noe plures habuisse vxores: sed deceptus est in pluralitate synonyma. Nam eadem vxor Iani, idest Noe dicebatur Tithea, Terra, & Vesta magna. Quòd autem Noe post diluuium habuerit alios filios etiam ex scriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe post diluuium sacrificium Deo: præceptum est ei & filiis eius ab ipso domino dicente. Crescite, multiplicamini & replete terram. Neque tamen dicendum est, quòd Noe neglexerit hoc præceptum: aut quod illi tempus defuerit: aut quod illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legislatoris Dei expressum: quia Noe vir iustus erat & perfectus, vt Moyses testatur, & vixit post diluuium annis .350. vt Moyses & Berosus scribunt: & terra penitus desolata etiam ipsa lege naturæ obligabatur ad generationis actum. Quòd si Moyses non omnes posuit, hoc fecit quia ad originem hebræam festinabat: & solum tot ponere voluit, quod linguarum genera septuagintaduo discreuerant. Titanum nomina specialia à Beroso non ponuntur, sed aliorum tredecim: quorũ hæc sunt noĩa. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priscus, Thuiscon gigas, Crana, Cranus, Granaus, Araxa prisca, quæ genuit Scitam Priscum, à quo Napus & Prutus. Post Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Tipheus. Porrò Thuiscon tam Beroso quam Cornelio Tacito testibus fuit author Germaniæ.

De posteritate Sem. *Cap. 3.*

ERant autẽ filii Noe, qui egressi sunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, vt dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham secundus in ordine describatur: tamen fuit duobus cæteris iunior. Nã dicitur Gene. 9. Euigilans autem Noe ex vino cum didi-

cisset quæ fecerat ei filius suus iunior.s.Cham,maledixit Chanaam, qui ex eo postea natus est.Sem vero primogenitus & senior fuit. Dicitur enim Gene.10. De Sem quoq; nati sunt patres omniū filiorū Heber fratre Iaphet maiore:hoc est nati sunt de ipso Sem fratre maiore ipsius Iaphet,qui fuit medius. Vnde & Berosus s̄m ordinem temporis eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noa cum tribus filiis Samo,Iapeto,Chem. Quod autem Sem fuerit maior ex eo etiam patet,ꝙ erat sacerdos,a quo descendit Abraham. Dicit enim Hiero.in epistola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchisedech regem Salem, qui protulit panem & vinū(erat autem sacerdos Dei excelsi)esse Sem primogenitum filium Noe.Simulq; & hoc tradunt ꝙ vsq; ad sacerdotiū Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe, cuius series & ordo describitur, fuerint sacerdotes: & ideo victimas immolarint:& hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo vendiderit Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech, qa fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ: & fuit rex Salem, idest pacis, vt dicit Apostolus ad Heb.7. Vnde & cognomine dictus est iustus a vitæ sanctitate atq; pacificus a loco vbi pacifice dominabatur.De Salem vbi præsidebat dicit Hieronymus in supradicta epistola.Salem autem non,vt Iosephus & nostri omnes arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoq; compositum: quod absurdum esse peregrinæ linguæ mistura demonstrat:sed oppidum iuxta Scithopolim,quod vsq; hodie appellatur Salem:& ostenditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum veteris operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoq; parte Geneseos scriptū est. Venit Iacob in Sochot,id est tabernacula,& fecit sibi ibi domos atq; tentoria,& transiuit in Salem ciuitatē regionis Sichem,quæ est in terra Chanaam. Considerandū quoq; est ꝙ Abrahæ a cæde hostium reuertenti,quos persecutus est vsq; Dan:quæ hodie Paneas appellatur,non de via Hierusalē,sed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit:de quo in Euāgelio quoq; legimus. Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant ibi.Nec refert vtrū Salem an Salim nominetur,cum vocalibus in medio literarū perraro vtātur Hebræi: & pro voluntate lectorum atq; varietate regionum eadē verba diuersis sonis atq; accentibus proferantur.Hæc ab eruditissimis gentis illius didicimus.Hoc vsq; Hieronymus.Glossa etiam ordinaria super illud Io.3.Erat autem & Ioānes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta Iordanē,situm,vbi olim Melchisedech regnauit.Isidorus tamē in.5.

etymo. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declarationem dicunt aliqui, q̃ Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostiis pacificis, quę vocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat iuxta Iordanem, vbi erant aquæ multæ ad lauandũ: quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid præparans ad baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum vero oppidum Salem sacerdotale erat, vbi nũc est Hierusalem, & prius dicebatur Salem. Sed postquam Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolandũ, accepit nomen Hierusalẽ, quæ interpretatur visio pacis. Nam, vt dicitur Geñ. 22. Abraham appellauit nomẽ loci illius, dominus videt vel videtur, iuxta aliam tralationẽ. Vnde vsq; hodie dicitur. In monte dominus videbit vel videbitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quem Berosus siue ipsius interpres vocat Samum. Describit autem Moyses Geñ. 10. ex ipso Sem vigintiquinq; duces linguarum. Berosus vero plures, quia descripsit ipse Berosus Chaldęus tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyses vero descripsit eos, qbus fuit lingua diuersa. Propterea dicitur Geñ. 10. Isti sunt filii Sem ſm cognationes & linguas regionis in gentibus suis. Berosus etiã profert horum nomina alia prolatione. s. Chaldæa, quæ linguæ latinæ per interpretẽ coaptata sunt. Moyses vero lingua hebraica: quę tamen in latinis nostris codicibus vt plurimũ corrupta sunt: quæ emẽdata hic ponimus. Filii Sem: Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroso autẽ vel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus: Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequit Moyses. At vero Arphaxat genuit Sale: de quo ortus est Heber. Ipsi Heber nati sunt duo filii scilicet Phalech: & Ictam. Berosus eadẽ nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit Almodat, Asarmauet, Salep, Iadar, Aduram, Azal, Dicla, Obal, Abimael, Soba, Epir, Obula, Iobab. A Beroso vero pro Almodat ponitur Dalmadam: pro Asarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus: pro Iadar, Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes: pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obula Obulas: pro Iobab Thiobũ. Sequitur Moyses. Filii autẽ Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroso ponitur pro Hus Auson: pro Vl Vol siue Vl, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Beroso. s. Alan. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filii Aramei: quem dicit genuisse quinq; duces videlicet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

De progenie Iaphet. *Cap.4.*

IAphet a patre suo Noe benedictionē accepit, vt Gen. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet: & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponēs Hiero. in lib. Hebraicarum quæstionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium a latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait: & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & scientia scripturarū eiecto Israele versamur. hæc ille. Duces ex Iaphet describuntur a Moyse. 14. hoc est septem eius filii & nepotes etiam septē, ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem: & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filii qui possederunt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus vsq; ad fluuium Tanai. In Europa vero vsq; ad Gadira noia locis & gentibus relinquentes: e quibus postea immutata sunt plurima: cætera permanent, vt fuerunt. Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autē Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi: Iauan Iones qui & Græci, vnde & mare Ionicū. Tubal Iberi qui & Hispani, a quibus Celtiberi: Mosoch Cappadoces, vnde & vrbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porro 70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrātur: Thyras Thraces: quorū non satis immutatū est vocabulū. Hæ itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiam ponūtur nepotes Iaphet, videlicet tres filii Gomer. s. Ascanez, Riphat, Togorma, & quatuor filii Iauan scilꝫ Helisa, Tharsis, Kithin & Dodonim. Hieronymus aūt ibidem dicit. Ascanez Græci Rheginos vocant: Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas: Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Grecis nascuntur Helisei qui vocant̄ Aeolides: Vnde & quinta lingua Græciæ Aeolis appellat̄. Tharsis Iosephus Cilitas arbitrat̄: vnde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellat̄ Paulo aplo gloriosa. Cethim Cithii: a quibus hodie quoq; vrbs Cypri Titium noiatur. Dodanim Rodii. Ita enim 70. interpretes trāstulerunt. Ab his diuisę sunt insulę nationū in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnii Capitonis & Græcū Flegonta: cæterosq; eruditissimos viros: & videbimus penè oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari vicinas Græcis accolis occupatas: qui, vt supra diximus, ab Amono & Tauro montibus oia maritima loca vsq; ad Oceanum possedere Britani-

cum. Hæc Hiero. Ex his tollitur admiratio eorũ, qui nesciunt a quo filio Noe descenderunt hoïes remotissimi ab habitationibus nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt a Rege Hispaniæ & a Rege Portugalliæ. Qui vtiq; progeniti sunt a descendentibus ex Iaphet: a quibus, vt dicit Moyses, diuisæ sunt insulæ gentium: vel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitantes in hemisphærio opposito habitationi nostræ: vt patet experiẽtia eorum, qui illuc missi sunt a pdictis regibus: quorum nõnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & verbis & scriptis, ita vt sit mõ notissimũ hoc apud oẽs atq; certissimũ: quod erat dubiũ tempore Augustini, qui negauit Antipodes, vt patet in. 16. de ci. dei. c. 9. & similiter Lactantius Firmianus: putabantq; hoc tanq̃ fabulosum ab antiquis authoribus descriptũ: quod tñ verũ est & nõ fictum, vt iã diximus experiẽtia cõprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, vocatus est Atlas Maurus a Diodoro Siculo in. 4. lib. eo q̃ in Mauritania obierit. Berosus aũt vocat eũ Iapetum: cuius ponit octo filios: quorũ vnus intermittitur a Moyse. s. Samotes, qui & Dis, quia nõ habuit linguã distinctã. Hæc noïa, vt superius patet, a Moyse describuntur lingua hebraica: & a Beroso more Chaldæo: vel ab eius interprete s̃m linguam Latinam: & ideo in aliqbus literis differunt. Pro Gomer a Beroso ponit̃ Comerus Gallus: pro Magog Magogus. Hic primus Celesiriã coluit: vbi a suo noïe vrbem vocauit Magogibi, idest patria Magog: de qua Plini⁹ in. 5. natu. histo. ca. 23. inquit Celesiria habet Bambicem, quæ alio noïe Hierapolis dicitur: Sed a Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc vrbẽ loquitur Ezech. propheta ca. 38. &. 39 Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai a Beroso ponitur Medus: pro Iauon Ion: pro Tubal Iubal, vel similiter Tubal: pro Mosoch Moschus Tyras non mutat̃: pro Aschanez filio Gomer ponit̃ Ascanius: pro Riphat Ripheus: pro Togorma Taguforma: Helisa filius Iauan eodem noïe scribitur Helisa filius Ion: pro Tharsis Tharsus: pro Dodonim Dodoneus: pro Cethim kitim, qui & Italus cognomento Atalus siue Atlas. Ab isto kitim Atlante affirmat Berosus Italiam dictam esse kitim. Et idcirco dicendum est, q̃ vitio scriptorũ Gene. 10. scribitur Cethim cũ iuxta linguam hebraicam ibi scriptũ sit kithim, a quo dicta est Italia: quia kitim est Atlas Italus socer Choriti & pater Electræ: & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperi regis Hispaniæ: quem teste Igino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam: & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergo Italus kitin, vt ait Fabius Pictor, in Auentino colle consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulũ condidit:& Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus acce/pto imperio prouinciæ eam Italiam dixit. Differunt autem Cethim & kitim. Nã Cethim est vrbs Macedonię adhuc dicta terra Cethim: de qua. 1. Macha. 1. dicitur. Alexãder Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egressus de terra Cethim: percussit Darium regẽ Persarum & Medorum. Kithim autem, vt dictum est, Italia est à Ki/tim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta kitim scribit Numeri. 24. & Hesa. 23. & vlti. ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habeãt Cethim pro kithim. In his locis 70. interpretes ki/thim interpretantur Italiam. Hieronymus vero quandoq; interpre/tatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relin/quit: vt est illud Hiere. 2. Transite ad insulas kithim, & videte si mu/tauit gens deos suos: Populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi 70. interpretes ita trãstulerunt: Ite ad insulam Italiam: quia gens non mutauit deos suos. Appellat autẽ Hieremias Italiam insulam, quia, vt videmus, & T. Liuius in. 5. ab vrbe condita dicit. Italia instar insulæ cingitur supero & infero mari. Non mutauit autẽ deos suos. s. in Ethruria tantum: quia teste Mirsilo & Dionysio Hali/carnaseo, soli Ethrusci nõ mutauerunt deos suos vetustissimos. Sub/iungit etiam Berosus posteritatẽ Samotis: quã omittit Moyses: & di/cit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarrõ: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham. *Cap. 5.*

CHam iunior filius Noe, qui à Beroso dicitur Chem co/gnomento Cameses fuit pessimus homo: qui & patrem suum derisit, vt patet Gene. 9. vbi dicitur. Cœpitq; Noe vir agricola exercere terram, & plãtauit vineam: bibensq; vinum inebriatus est: & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaam, verẽda scilicet patris sui esse nu/data: nuntiauit duobus fratribus suis foras. Propterea recepit male/dictionem à patre. Berosus etiam in tertio libro antiquitatum ipsum Chem vitiosum ostendit dicẽs. Primus omnium Noa inuenit vites atq; plantauit: & vinum cõficere docuit: cuius vim inexpertus ex va/pore ebrius effectus, minus pudice in terrã cecidit. Erat autem illi fi/lius ex tribus primis adolescentior Chem: qui semper magicę ac ve/

neficæ ſtudens Zoroaſtris nomen cōſecutus eſt. Is patrem Noā odio habebat: quia alios vltimo genitos ardentius amabat: ſe vero deſpici videbat. Potiſſime vero idem infenſus erat patri ob vitia. Et infra eius vitam vitioſam ita deſcribit. At vero Chem cum publice corrumperet mortale genus aſſerens & re ipſa exequens congrediēdum eſſe, vt ante inundationem cum matribus, ſororibus, filiabus, maſculis, brutis, & quo vis alio genere: ob hoc eiectus a Iano piiſſimo & caſtimonia atque pudicitia refertiſſimo, ſortitus eſt cognomentum Chem eſenua, id eſt Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Eſt enim Eſen apud Scythas Arameos infamis & impudicus: enua vero: tum impudicus: tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis ſecuti fuerunt Ægyptii: qui ſibi illum ſuum Saturnum inter deos adoleſcentiorem fecerunt; & ciuitatem illi poſuerunt dictam Chemmin: a qua ad hāc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmenitas. Verum poſteri hoc vitioſum dogma neglexerūt retento quod fuit primi moris, vt inter fratres & ſorores coniugiū iniri poſſet. Hęc Beroſus. Ex dictis patet Cham dictum eſſe Cameſem, Zoroaſtrem, & Saturnum. Moyſes autem Gene. 10. ponit ex ipſo Cam progenitos vnum & triginta duces linguarum: Beroſus vero plures deſcribit ratione iam dicta. Ponit ergo Moyſes quatuor filios Cam dicens. Filii Cam, Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroſo vero ponuntur quinq; mutatione facta in nomine, vel in aliqua literarū nominis. Nam pro Cus a Beroſo ponitur Cur: pro Mezraim Oſiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine Fenix: & ſubiungitur a Beroſo Ochus: qui a Moyſe intermittitur. Deſcribuntur inde a Moyſe filii Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui poſtea ædificauit turrim Babel. A Beroſo vero pro Saba ponitur Arabs; alii vero ſic ab eo nominātur. Sanbecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priſci. A Moyſe duo filii Regma ponuntur ſcilicet Saba & Dadan: quorum non meminit Beroſus. De filiis Mezraim a Moyſe dicitur. At vero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, & Phetroſim, & Celluim. A Beroſo vero dicuntur filii Oſiridis: a quo pro Ludim ponit Lidus priſcus: pro Anamin Anameō ſiue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles: pro Neptuin Neptūnus, pater Leſtrigonis: pro Phetruſim Petreus a quo Palæſtini: pro Celluim Caſleus, a quo Syri, & Cappadoces. Quibus addit vnus a Beroſo ſcilicet Orus. Poſteritas Cane ſiue Phœnicis in paucis a Beroſo deſcribitur. Nam a Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

Aemathius, & Synius. Moyses vero plures enumerat, quia illi imple uerunt Phœnicę partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipsi vocant terram Chanaam. Dicit enim Moyses. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum suum, Etheum, Iebusæum, Amorreũ, Gergeseum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum: & per hos disseminati sunt populi Chananęorum. Amatheus est Aemathius apud Berosum: Aradius est Arcadius: & Cyneus est Sinius. A Moyse intermittuntur filii Phut, idest Phaetontis: quos ponit Berosus dicens. Pheriton siue Phaeton, a quo Lygur, a quo Cydmus, a quo Eridanus, a quo Ventus, a quo Venetus, a quo Thila. Describit etiam Berosus. 57. duces ex Hercule Libyo: qui ortus est ex Osiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale: cuius filius ponitur Tussus siue Tuscus, a quo Altheus, a quo Blascon, a quo Dardanus, Ericthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo scil3 Saba Thurifer: & Sabatius Saga: quorum posteritates ponit Berosus dicens. Saba Thurifer posteros sex dedit: qui sunt Gogus pater Gangis & Indi: Triton, a quo Amon, a quo Dionysius Libycus, & Hiarba: a quo Deabus cognomine Gera, a quo Lomnimi, qui & Geryones. De posteritate vero Sabatii Sage dicit. Sabatius Saga genuit hos Curetes, qui sunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitus pater Antini, Antinus, a quo Aruntius, a quo Ferentius.

Secunda ætas à diluuio ad Abraham. *Cap. 6.*

NOe igitur genuit Sem primogenitum suũ. De Sem quoq3, vt dicitur Gene. 10. nati sunt patres omnium filiorum Heber: a quo dicti sunt Hebræi, vt etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati sunt Hebræi per ipsum Heber: ideo ex hac generatione Sem, sumitur annorum numerus a diluuio vsq3 ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.

292 A diluuio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta supra ducẽtos. hoc autem ostenditur ex Moyse Gene. 11. vbi dicitur. Hæ sunt generationes Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Arphaxat biennio post diluuium &c. Et sic ibi texitur ordo nouem generationum in annis eorum videlicet.

1	Natus est ex Sem Arphaxat post diluuium anno secundo.	2
2	Arphaxat, cum genuit Sale, erat annorum. 35.	35
3	Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta.	30

4 Heber, cùm genuit Phalech, erat annorum. 34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32.
Vitio scriptorum in latinis bibliis impressis male scribitur eum fuisse. 35. annorum frustra superadditis annis tribus.
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29
9 Thare, cùm genuit Abraham, erat annorum. 70. 70
Colliguntur ergo à diluuio ad Abraham anni. 292. 292.

Tempore igitur Abrahæ viuebat adhuc Noe: qa, vt dicit Gen. ca. 9.
350 Vixit Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa-
58 tet q quando Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta & octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuitatem Abrahę, consurget numerus annorũ. 350. quos vixit Noe post diluuium. Multo magis tempore Abrahæ viuebat Sem, qui dictus est Melchisedech, vt supra dictum est, cum dicatur Gene. 11. Vixit
500 Sem postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & superuixit
35 Sem ipsi Abrahæ annos trigintaquinque. A natiuitate enim Sem vsque
390 ad ortum Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipse
98 esset tempore diluuii annorum nonaginta & octo. Nam biẽnio post
100 diluuium erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuio
292 ad natiuitatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo. Abra-
175 ham autem vixit annos centum septuagintaquinque: qui iuncti præ-
390 dictis annis trecentis nonaginta fiunt quingenti sexagintaquinque: &
565 tot annorum erat Sem, quando mortuus est Abraham. Cumq; Sem
600 vixisset annos sexcentos, patet eum superuixisse Abrahę annis trigin-
35 taquinque, vt etiam computat Hieronymus in ep̃la ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. *Cap. 7.*

Abraham pater multarum gentium filius Tharæ de stirpe Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chaldæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa est pars prouinciæ Babylonis: quam Gręci & Latini vocant Mesopotamiam: Hebræi vero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
229 & Eufratrem. In ea regione natus est Abraham ducentesimo nonagesimo secũdo anno post diluuium, vt superius dictũ est: anno v3.43. Nini regis Assyriorum fere desinẽte. Ortus est autem in ciuitate Hur Choa.i. Chaldæa. quã enim Latini & Græci dicũt Hur Chaldæorũ:

eandem Aramei Hur Coa nominant: & Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia vocat eã Hur Coa:& Moyses Hur Chaldęorum dicens Gen. 11. Thare genuit Abrahã & Aram. Mortuusq; est Aram ante Tharé patrẽ suum in terra natiuitatis suę in Hur Chaldęorum. Tulit itaq; Thare Abraham filiũ suum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Chaldæorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne,& sine certo authore & ratione affirmant Abraham fuisse proiectum in ignẽ: hi profecto scripturæ sacræ non cõueniunt,quia vocat Hur terram natiuitatis eius:& ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius Abrahæ vita late describitur a' Moyse:cui quosdam ex Etnicis historicos attestari; Iosephus his verbis ait in primo antiquitatum libro cap. 15. Meminit patris nostri Abraham Berosus non quidem nominans eum,sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud Chaldæos fuit quidã vir iustus magnus, in cœlestibus rebus expertus. Echatheus antẽ vltra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus vero Damascenus in.4. histo.sic ait. Abraham regnauit in Damasco veniens aduena cũ exercitu de terra quæ super Babylonem dicitur Chaldęorum. Igitur post non multum tempus exurgens etiã de hac regione cum populo suo terrã quæ tunc Chananęa,nunc vero Iudęa dicitur, habitauit. Abraham nunc vsq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria:& vicus ostẽditur qui ab eo habitatio dicitur Abraham. Fame vero posteris temporibus apprehẽdente Chananæam: Abraham ad Ægyptios proficiscit. Eratq; ibi in admiratione cunctorum tanq̃ vir sapiens atq; paratus non solum ad intelligendũ,sed ad satisfaciendũ,& ad loquendum quęcũq; docere niteretur. Arithmeticã eis quoq; cõtulit:& quę de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduẽtum Abraham in Ægyptum hæc Ægyptii penitus ignorabant. A' Chaldæis enim hęc plantata noscuntur in Ægypto: Vnde etiam perueniſſe noscuntur ad Græcos. Hæc Iosephus. Eusebius quoq; in lib.9.ca.4.de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autẽ historicus, qui multarũ rerum peritiam habuit, in volumine de Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas, inquit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui a diluuio euaserunt, quos omnes gigantes fuisse constat sparsos pe vniuersam terram postquam turris, quam ædificabant, diuinitus concussa decidit. Decima vero generatione in Camirine Babyloniæ vrbe, quam alii Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim significat) natus

est Abraham: qui sapientia omnibus excelluit: à quo Astrologia fuit apud Chaldæos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, vt diuino pcepto in Phœnicem venerit, ibiq; habitauerit: & ratione Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Astrologica Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit. Et post pauca subiūgit. Annonæ autem caritate oppressus in Ægyptū migrauit: & habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus, à quo Astrologiā ipsi sacerdotes didicerunt. qui tñ non inuenisse, sed ab Enoch per successionē sibi traditā fatebatur. Et subiungens ait. Græci aūt Atlantem aiunt Astrologiā inuenisse. Sed Atlantē & Enoch eundem asserit fuisse. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathusalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæteros docuit. Arthapanus vero historicus Hermiit Iudęos dicit appellatos fuisse, & Hebræos ab Abraamo dictos: quē ait ad Pharetatē Ægyptiorū regem migrasse: & astrologiā illi tradidisse: ac post viginti annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduersus Iudæos conscripsit, asserit Abraham sapiētissimum fuisse, duasq; vxores duxisse: alteram Ægyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem. Hæc ex Eusebio. Ab ipso autē Abraham vsq; ad legem datam Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario 505
temporū. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & viginti 425
& quadringenti. A Moyse ad exitū de Ægypto & inchoatum templū
ligneum anni octoginta: ex quibus resultant anni q̄ingentiquinq;. 80
Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita cōprobatur. 505

Abraham, cum genuit Isaac, erat annorū centum ex Geñ. 21.	100
Isaac, cum genuit Esau & Iacob, annorum sexaginta Geñ. 25.	60
Iacob, cum genuit Ioseph, annorum nonaginta & vnius ex Eusebio & ex Geñ. 37.41.&.47.	91
Ioseph autem vixit annos centum & decem ex Geñ. 50.	110
Et secuta est inde seruitus in Ægypto annis sexagintaquatuor.	64
Deinde natus est Moyses, qui stetit coram Pharaone, & eduxit populum de Ægypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, vt patet Exodi. 7.	80
Ex his consurgunt anni simul quingentiquinq;.	505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legē datam Moysi. A quibus si subtrahas ætatis Abrahę annos septuagintaquinq;, q̄ñ ipse accepit repromissionē à Deo: & egressus est de terra sua; ac cœpit peregrinari, cū dicatur Geñ. 12. Septuagintaquinq; annorū erat Abraham, cum egrederetur de Aram: vtiq; consequens erit, vt anno trigesimo & quadringentesimo post repromissionem data sit lex Mosaica. Et hoc est, quod 430

Apl's ad Gal. 3. dicit. Abrahæ dictæ sunt repromissiones & semini eius, qui est Christus. Quę vero post quadringētos & triginta annos facta est lex: nō irritat & euacuat repromissionē &c. Eundē annorū numerū Moyses exponit Exo. 12. dicēs. Habitatio filiorū Israel, qua habitauerūt in Ægypto: subaudi ab eo tpe, quo Abrahā primo descēdit in Ægyptū cum esset annorū. 75. fuit annorū quadringentorum triginta. Sed a tpe, quo Iacob cū familia sua ingressus est Ægyptū cum tunc esset annorū centum triginta, vt scribit Geñ. 47. & tunc Ioseph
91 esset annorū trigintanouem, qm̄ anno patris nonagesimoprimo genitus fuerat: consequens est ꝙ filii Israel habitauerint in Ægypto annis
215 ducētisquindecim iuxta pdictam annorū computationē. Sed Apostolus & Moyses nō de hac, sed de prima locuti sunt. De Moyse aliqua scribit Strabo lib. 16. in dimidio eiusdem libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas a tabernaculo & lege data ad inchoatū tēpli Salomonis. Cap. 8.

NVmerus annorum a lege data Moysi qñ factum est tabernaculū fœderis: ad inchoatū Salomonis templum describitur a Philone in breuiario temporū, vbi dicitur. Ab exitu de Ægypto & inchoato tēplo ligneo ad inchoatum lapideum anno. 4. regni Salomonis: & executioni mandatum decretum
480 Dauid de successoribus regni anni colliguntur octoginta & quadringenti. hæc ille. Idem numerus annorū describitur. 3. Reg. 6. vbi dicitur. Factum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Ægypti in anno quarto regni Salomonis super Israel ædificare cœpit domum dño. Hæc annorum summa digeritur ab ipso Moyse vsq; ad Salomonem non per capita originum: sed p ipsos duces Hebræorū. quorum primus fuit Moyses, qui octogesimo anno ætatis suæ eduxit populum de Ægypto, vt dicitur Exo. ca. 7. &. 40. annis præfuit in deserto, vt patet Deuter. 29. Vixit antē Moyses annis centum uiginti, vt scribitur in calce Deuteronomii. Digeruntur ergo dicti anni. 480. per duces hoc modo fm Hebræos.

Moyses præfuit annis quadraginta Deut. 29.	40
Iosue annis decem & septem ex conuenienti computatione.	17
Othoniel annis quadraginta Iudicum. 3.	40
Aioth annis octoginta Iudicum. 3.	80
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum. 5.	40
Gedeon annis quadraginta Iudicum. 8.	40
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum. 9.	3
Thola annis vigintitribus Iudicum. 10.	23

Iahir annis vigintiduobus Iudicum. 10. 22
Iepte annis sex Iudicum. 12. 6
Abessam annis septem Iudicum. 12. 7
Ahialon annis decem Iudicum. 12. 10
Abdon annis octo Iudicum. 12. 8
Samson annis viginti Iudicum. 16. 20
Hely annis quadraginta. 1. Reg. 4. 40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13. 40
Dauid Rex quadraginta. 3. Reg. 2. 40
Salomon rex inchoauit templũ anno. 4. regni sui. 3. Reg. 6. 4
Ex oĩbus his cõsurgit numerus annorũ q̃drĩgẽtorũ octoginta. 480
Regnauit autẽ Salomon annis. 40. vt patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽtesimus octogesimus ab egressu filiorũ Israel de Ægypto, vt iã supputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus insup latinis sm̃ Hebræos in libro Iudicum. 12. ca. ponit̃ inter Abessan & Abdon intermedius iudex. s. Ahialon: q in græcis voluminibus intermittit̃. Hinc est q̃ Eusebius, quia secutus est codices græcos iuxta. 70. interpretes, q non ponunt ipsum Ahialon: ꝑtermisso eodẽ coactus fuit addere annos decẽ ipsi Iosue dicẽs eum præfuisse annis. 27. Si vero interponat̃ prædictus Ahialon, sicut vere interponẽdus est, qm̃ ipse iudicauit Israel decẽ annis, vt patet Iudicum. 12. remouendi quidem sunt decem anni à Iosue ex. 27. quos ei attribuit Eusebius: & remanent ei anni decem & septem, vt nos annotauimus. Non enim ponunt̃ in scriptura sacra anni determinati, qbus idẽ Iosue præfuit hebræis: sed ex cõueniẽti cõputatione tot anni prædicti cõprobant̃ ei. Anni seruitutũ hebræorum cõputatis cũ annis sequentiũ Iudicũ vt afferunt hebræi. Quod ẽt cõfirmat Eusebius lib. de tpibus: & Nicolaus de Lyra in librũ iudicũ ca. 3. & ibidẽ ẽt Hugo Carrẽsis. Seruitus tñ ante. Iepte annorũ. 18. includit̃ in ꝑcedentibus.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius desolationem. Cap. 5.

A Salomonis tẽplo inchoato vsq; ad eius desolationẽ fluxerunt anni quadringenti quadraginta, vt cõputat Philo in Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis vsq; ad finẽ posteritatis eius & primũ successorem Ahiasarum cognomine Ioas supputantur anni octo & triginta supra centũ. A Ioas vero vsq; ad spontaneam trãsmigrationem Ioakin anni sunt ducentinonaginta & vnus cõnumeratis decẽ annis, quibus regnauit Amon captiuo patre Her, qui & Manasses. Porrò à transmigratione

440
248
291

11 addesolationem anni sunt vndecim. Hæc ille. Si ergo simul prædi-
440 cti anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic au-
tem annorum numerus cõprobatur per tempora regum Iuda, qbus
regnauerunt ex. 3.&.4. libro Regum &. 2. Paral. hoc modo.

1 Dauid Rex postq̃ regnauit annis. 40. & inde q̃tuor annis fili⁹ eius v3.
2 Salomon a. 4. anno deinceps regnauit annis triginta sex. 36
3 Roboam annis decem & septem. 3. Reg. 14. 17
4 Abias annis tribus. 3. Reg. 15. 3
5 Asa annis quadraginta & vno. 3. Reg. 15. 41
6 Iosaphat annis vigintiquinq;. 3. Reg. 22. 25
7 Ioram annis octo. 4. Reg. 8. 8
8 Ochozias anno vno. 2. Paral. 22. &. 4. Reg. 8. 1
9 Athalia annis septem. 4. Reg. 11. 7
10 Ioas annis quadraginta. 4. Reg. 12. 40
11 Amasias annis vigintinouem. 4. Reg. 14. 29
12 Azarias, qui & Ozias annis quinquagintaduobus. 4. Reg. 15. 52
13 Ioathan annis sexdecim. 4. Reg. 15. 16
14 Achaz annis sexdecim. 4. Reg. 16. 16
15 Ezechias annis vigintinouem. 4. Reg. 18. 29
16 Manasses annis quinquagintaquinq;. 4. Reg. 21. 55
17 Amon cõnumeratis annis. 10. absente patre an. 12. 4. Reg. 21. 12
18 Iosias annis triginta & vno. 4. Reg. 22. 31
19 Ioachaz mensibus tribus. 4. Reg. 23.
20 Ioachim prius dictus Heliachim annis vndecim. 4. Reg. 23. 11
21 Ioachim, qui & Helih, Neri, vel Iechonias mẽsibus. 3. & quarto men-
se vltro in Babyloniam transmigrauit anno. 8. Nabuchodonosor, vt
patet. 4. Reg. 24. pro quo
22 Sedechias regnauit annis vndecim. 4. Reg. 24. 11

Et tunc facta est desolatio templi anno. 19. regni Nabuchodonosor vt scribitur Hiere. 52. &. 4. Reg. 25.

Ex quibus oĩbus colliguntur anni quadringentiquadraginta. 440

Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annumerant ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Asa: ex eo q. 2. Paral. 16. dicitur. Anno. 35. regni Asa ascẽdit Baasa rex Israel in Iudam: quod verum esse non posset, nisi eidem Asa prædicti decem anni adderentur. Sed mendosus est textus. 2. Para. 16. quoniam vbi scribitur anno. 36. scribi debet anno. 26. Quod probatur ex hoc q. 3. Reg. 15. dicitur. Anno. 3. Asa regis Iuda regnauit Baasa filius Ahie super omnẽ Israel in Tersa vigintiquatuor annis. Si ergo Baasa regnauit

sa regnauit. 24.annis, & incepit regnare anno. 3.regis Asa, hoc est cõ pleto secundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum. 36.regni Asa: sed ad. 26. quo etiam anno obiit, vt dicitur. 3. Reg. 16.vbi sic scribitur. Anno. 26. Asa regis Iuda regnauit Hela filius Baasa. Insuper ibidem scribitur. Anno trigesimoprimo Asa regis Iuda regnauit Amri super Israel. 12.annis. Ergo anno. 36.regni Asa regnabat Amri rex Israel, & decem annis antea obierat Baasa. & ideo textus. 2. Paral. 16.mendosus comprobatur. Potius ergo adhærendum est sententiæ septuaginta interpretum & Philonis: quam etiam sequitur Eusebius: & nos eandem sentẽtiam imitamur. Ex prædictis regibus descendẽtibus ex Dauid natus est postea Christus, qui factus est ex semine Dauid ẜm carnem, vt dicitur Roma. 1.cap. quia idem Christus descendit ẜm carnem ab ipso Dauid nõ quidem per lineam Salomonis: vt multi falsò putauerunt: quoniam eiusdem Salomonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, vt patet. 2. Paral. 22.& hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia libro. 3.cap. 19.suarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promissa sunt: excessit à bonitate: & non est completa in eo promissio propter ingratitudinem eius. Hæc illa. Sed ipse Christus processit ex Dauid per lineam Nathan filii sui naturalis germani Salomonis. Nam vt dicitur. 1. Paral. 3. Dauid ex Bersabee quatuor filios habuit, scilicet Symmaa, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæsa Athalia successit in regnum Ioas, vt patet. 4. Reg. 11. Qui descẽdit ex linea Nathan. In hoc plures authores decepti sunt describentes non recte Christi genealogiam: quoniam ad eorum manus nõ peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicens. Siquidem orta lite inter filios Dauid, quos ex Bersabee genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto statuit à iunioribus inchoari: & vt alter alteri succederet vbi posteritas naturalis deficeret. Itaq; à Salomone minimo cœptum est: & à Nathan illi natu proximiore filio dicto Ahiasar & Mathat & posteris eius Ahiasarim atq; Mathatim, id est, vt omnes dicerentur & essent fratres principis & donati tempore ad succedendum. Hinc vsq; ad Iosaphat & Ochoziam posteritas Nathan semper dicta est Ahiasarim. Nam quos occidit Ioram posteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filii Iosaphat, fratres Ioram dicti sunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem, sed redditu vacuos in tribu Iuda reliquerat; dicti sunt fratres & filii Ochoziæ: cum tamen Ocho

zias vnicus solus ex Iorã & Salomone superstes esset. Quo perẽptò omnem stirpem regiã Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi pro/uidentia Iosabet sororis Ochoziæ saluatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih,& q Heliachim. Nã synonyma sunt Syris & Ægyptiis Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & posteritate Nathan. Pro quo Mizmor.i.psalmus à dextro & læuo choro decantatus fuit: qui à 70. senioribus septuagesimusquartus positus est:& sub Ioiada institutus ne disperderet Deus funditus domum Dauid, vbi finierat pro/les Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememoratione, reges semper binomii & trinomii fuerũt. Nã iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiuscemodi. Huc vsq; Philo Hebræus. Hæc verba Philonis conueniunt dictis di/uinæ scripturæ in libris Regum & Paralipomenon: vt eleganter ex/ponit Ioannes Annius in suis cõmentariis super Philonem. Siquis ea videre cupit, prædicta eius in Philonem cõmentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usq; ad Christum. *Cap. 10.*

A Desolatione templi vsq; ad Christi cõceptionem fuerunt
586 anni quingentioctogintasex. Et facta additione nouẽ men/sium quibus in ventre matris vsq; ad natiuitatẽ eius man/
587 sit, fuerunt anni quingenti octogintaseptem: minus tribus mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hæc intermedia tem/pora in quatuor partes imitantes Philonem hebrçum. Et primo à tẽpli desolatione vsq; ad liberationem à Babylonica seruitute in princi/pio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro. Secundo à liberatione & eadem Monarchia vsq; ad principium Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexãdro magno vsq; ad Iudam Machabæum: qui ab ipso Philone dicitur Asmonai, idest pugnax latine: & vulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce vero Machabæus. Quarto à Iuda Machabæo vsq; ad Christum. Incipia/mus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. *Cap. 11.*

TEmpus Babylonicæ captiuitatis à desolatione templi vsq;
70 ad populi liberationem, fuit annorum. 70. quod sic osten/ditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et à desolatione ad carceres Ioa/

chin sunt anni viginti, & ab eius transmigratione triginta & vno. Sex annis seq̄ntibus tunc editus est Mizmor octogesimusseptimus. In fine autem septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in honore habuit: eumq; popul⁹ Neri cognominauit, eo quod lucerna Dauid, quę timebatur extincta, illuxerit: & Mizmor octogesimus octauus editus est ad gratiarum actionem atq; conseruationem gentis: & celerem missionem messiæ. Mox liberato Neri, datus est à Deo filius Mesezebeel cognomento Salathiel: qui anno. 17. ante solutionem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta captiuitate dux populi fuit: & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno à transmigratione octogesimoprimo, & à desolatione septuagesimo. Hæc Philo. Ex quo patet q̄ à liberatione Neri à carceribus vsq; ad solutā captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres: qui adiuncti prædictis vigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderanda sunt autem verba Philonis, quoniam distinguit annos transmigrationis spō taneæ à desolatione & captiuitate violenta totius regni: & de vtriusq; distinctione atq; gestis scribitur in fine quarti libri Regum: & in vltimo. 2. Paralip. De vtraq; etiam est vaticinium Hieremiæ prophetæ, capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta: & solitudinem atq; desolationem vocat dicens. Reducam Chaldæos in ciuitatem hanc, & prælabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendent igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator. Qualiter autē hoc sit adimpletum scribitur in eodem libro Hieremiæ à capite. 35. vsq; ad. 40. & in fine. 4. Regum & in calce. 2. Paralip. eiusdem desolationis vaticinium: & quantum temporis duratura esset desolatio exprimitur Hieremiæ. 25. capite hoc modo. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quod non audistis verba mea: ecce ego mittam & assumam vniuersas cognationes Aquilonis: & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum: & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos: & ponam eos in stuporem & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit vniuersa terra eius in solitudinem & in stuporem: & seruient omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumq; impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super Regem Babylonis, & super gentem illam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Chaldæorum: & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur Philonem recte dixisse septuaginta annos desolationis & solitudinis non transmigrationis, vt quidam incaute scribunt. Prius namq; fue-

rat transmigratio vndecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octo/ginta & vnum à trãsmigratione: &.70.ab ipsa desolatione. Hos etiã annos desolationis & non transmigrationis vocat sapientissimus Daniel propheta.9.ca.dicens. In anno primo Darii filii Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum anno vno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt compleretur desolationis Hierusalem.70.anni. Fuerunt ergo anni.70.à desolatione ad liberationem. Considerandum est etiam, ꝙ carceres Ioachin iniusti fuerunt, quia sub fide publica se se cum suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum.s.triginta vnius illum in vincla coniecit. Et idcirco illum tanq̃ iniuste ibi positũ, filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, vt scribitur.4.Reg.25.& Hieremiæ vltimo. Sicut autem Philo vocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mihi, vel lucerna mea: similiter etiam Lucas euãgelista.3.c.vocat eum Neri ex ipsius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomen proprium fuit Mesezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui à principatu cognominatus est Zorobabel, id est princeps captiuitatis Babel. Porrò Zorobabel genuit Rhesa cognomento Misciollam. Lucas etiã eum vocat Rhesa.&.1.Para.3.dicitur Misciollam. Breuibus autem verbis ponitur genealogia hæc Neemiæ.3.vbi dicitur. Et iuxta eum ædificauit Misciollam filius Barachiæ filii Mesezebeel.

De tpe à primo anno Cyri usq; ad Magnũ Alexãdrũ ex hebræis libris. Ca.12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta est liberatio à captiuitate Babylonica: vsq; ad magnum Ale/
191 xandrum digeruntur anni centumnonaginta & vnus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui: & per duces ex domo Dauid dicens. Præfuerunt autẽ populo duces ex domo Dauid & sacerdotes ex Leui seorsum vsq; ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes: deinde duces. De sacerdotibus ergo dicit. Et de his.70.seniores sic in scriptis reliquerunt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filii Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri venit Hierosolymam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agui & Zacharia ob mortem Darii Histaspis impeditum est opus: nec adiri potuit Cyrus: qui bello Thamirico erat impeditus. Suc/

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerses: qui bellũ para/
bat contra Artaxat factionis Thamaricę fautorẽ: qui & ad defectio
nem cõpulerat Assyrios, Medosq;, ac Persas: & Assuerus intra Ba/
byloniam sese continebat. Ad eum Iesus põtifex quia duces Syriæ
contra Hebręos scripserant, se contulit relicto põtificatu anno. 1 z.
Assueri, filio suo Ioachin, qui & Helih. Ergo qa eo anno erat Assue
rus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequẽte an
no missum a' se Holofernem a' Iudeis trũcatum audisset, edicto pu
blico vetuit templum erigi. Successerũt duo filii eius, qui de impe
rio contendentes Dario Longimano, qui votum relaxandi edictũ
patris emiserat, septimo mense victoria cessit. Anno eius primo re/
uersus Iesus hortantibus iisdem prophetis, ędificare templũ anni/
xus est. Gessit ergo Iesus pontificatũ primum vsq; ad duodecimũ
annũ Assueri Prisci, anni sex & triginta, Ioachin filius in eius absen 36
tia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam libera 8
tionis memoriam, quotannis agendam instituit. Idem Iesus reuer
sus prosecutus est pontificatum annis viginti vsq; ad vigesimũ an/ 20
num Longimani natus annos triginta & centũ. Et successit Ioachin
tẽ secundo pontifex annis quadraginta & octo vsq; ad duodecimũ 48
annũ magni Artaxersis Assueri: qui gesta Hester scripsit: & memo/
riã Phurim instituit hortãte illum per litteras Mardochæo, qui de/
cẽ & octo annis ætatem Isaac superauit. Tertius pontifex successit 21
Eliasib annis vno & viginti vsq; ad trigesimumtertium annum ma
gni Artaxersis. Hic primus posuit Hierosolymis portam gregis.
Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatũ annis vigintiquatuor: 24
& totidẽ Ionathan vsq; ad finẽ Ochi Artaxersis. Vltimus sub Arsis 24
fuit sextus põtifex Iaddus annis decẽ. Hæc ille. Ex horum pontifi/ 10
cũ temporibus colliguntur anni centumnonaginta & vnus. Hos 191
etiam sex pontifex Neemias enumerat. 1 z. ca. dicens. Iosue autem
genuit Ioachin: & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada:
& Ioiada genuit Ionathan: & Ionathan genuit Iedda. De bello aũt
Thamirico Philo sequitur veram historiam Persarum & Metasthe
nis Persæ chronographi: & asserit post mortem Darii interfectum
Cyrũ & non rante, vt inconsulte describũt Herodotus & Eusebius.
Et hoc est, quod significat Esdras cap. 3. &. 4. quod licet Darius &
Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatẽ Babylonicã, quã
ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum: tamẽ
opus impeditũ fuit a' vicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdẽ
Cyri. Et post eum secutus Artaxerses publico edicto prohibuit hoc

addens q̄ semper ciuitas illa rebellauerat contra reges: quia scilicet interfecerat fœmina Holofernem principem militiæ suæ existente pontifice Ioach in suffecto à patre Iesu, vt Philo scribit: & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet q̄ Iste Assuerus vocetur Nabuchodonosor in libro Iudith: quia, vt ibi dicitur, & Philo scribit, Artaxat innaserat Monarchiā tenebatq; Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solā Babyloniā: vbi rex cōmuni appellatiōe dignitatis vocatur Nabuchodonosor, sicut in Ægypto Pharao. Quod vero Philo scribit Mardochæum superasse Isaac annis decē & octo, significat eundē Mardochæū vixisse annis centū nonaginta octo: quia Isaac vixit annis centūoctoginta, vt scribitur Gen. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus ex domo Nathan descendentibus ante captiuitatem: postea ponit duces inde sequētes. Subiungit igitur dicens. Principes vero ex domo Nathan primus Symeon qui & Ioas. Rursus Leui qui & Amasias. Item Iesus qui & Ezechias. Her quoq; qui & Manasses. Hi ante captiuitatem. Porrò in captiuitatis solutione Zorobabel primus
58 præfuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misciollā sex & sexagin
66 ta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas primus cogno
53 mine Hyrcanus quatuordecim. Hæc ille. Ex annis ergo horum du
14 cum consurgunt similiter anni centum nonaginta & vnus.
191

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. *Cap. 13.*

164 AB Alexandro magno vsq; ad Iudam Machabæum fluxerunt anni cētum sexagintaquatuor. Quod etiam ostēdit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro vero ad Asmonaim pontifices vsq; ad Iudam.

Onyas Priscus annis vigintiseptem.	27
Simon Priscus vigintitribus.	23
Eleazarus Antiochi Theos inimicus viginti.	20
Manasses Seleuco Gallinico amicus vigintiseptem.	27
Simon iustus honoratus à magno Antiocho vigintiocto.	28
Onias huius filius à Seleuco spoliatus templo trigintanouē.	39
Hunc sequitur Iudas Asmonai. hæc Philo.	
Ex prædictis redduntur anni centum sexagintaquatuor.	164

Deinde Philo eosdem annos cōputat per duces ipsos, dū subiūgit. Duces vero ex domo Dauid fuere.

Iosephus primus annis septem. 7
Abner Semei vndecim. 11
Helih Matathias duodecim. 12
Asar Maat nouem. 9
Magit Artaxat decem. 10
Agai Helli octo. 8
Maslot Naum septem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Iosephus iunior Arses honoratus a' Ptolemęo sexaginta. 60
Ianneus secundus Hyrcanus præfuit annis sex & decem. 16
Hęc Philo. Ex his ducibus colligunt āni cētū sexagintaq̄tuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorum nomina siue cognomina vsq; ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangelista & Philo, & in multis etiam Iosephus.

De tempore a Iuda Machabæo usq; ad Christum. *Cap. 14.*

A Iuda Machabęo vsq; ad Christi cōceptionem fluxerūt anni cētumsexaginta & vnus. Hoc aūt probatur ex verbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabęo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: a' quo vsq; ad suam ętatem idē Philo describit dicens: Mox secuti Asmonai simul cū pontificatu etiam ducatū a' domo Dauid subripuerūt. Vnde orta est inimicitia & simultas. Iudas Asmonai correptis armis cōtra Antiochum illustrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinq;. 5 161
Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete īmunitate donatus p̄fuit ānis octo. 8
Ioannes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis vigintisex. 26
Aristobolus vno 1
Ianneus Alexander vigintiseptem. 27
Eius vxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus trigintaquattuor. 34
Qui captus a' Parthis relicta vxore ac filia eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubente senatu Romano: inuitis Hebræis regnū tyrannicum iniit sumpta sibi vxore filia Hyrcani capti a' Parthis: & declarato filio eiusdem Hyrcani Aristobolo pontifice, vt Iudæorum animos ad se inclinaret. Sustulit aūt ex filia Hyrcani 129

sibi vxore filios duos. Sed cũ anno vigesimosexto tyrannici regni sui Herodes reuersum socerum Hircanum aduerteret more prisco regis salutari ab Hebræis, illum sibi socerum, socrumq; atq; filiã sibi vxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolũ interemit. Bienniоq; post Hebręos multis calamitatibus afflixit. Anno vero trigesimo principatus sui tyrãnici Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit, qui nimiũ in lege videbantur eruditi. Tum & Salome sororem suã: & virũ eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege pmissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi, vltro ipsi ac eius posteris regnũ obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorũ sese per mansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrãnico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouem. Herodes aũt tetrarcha annis vigintiquatuor: cuius vigesimo primo anno legatus a nostris Iudæis ab Alexandria missus adolescens eram. Secutus est hũc Agrippa Priscus annis septẽ. Agrippa iunior annis septẽ & viginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa vltimus annis triginta vsq; ad hunc vltimum annũ ætatis meæ decrepitæ. Hic est finis breuiarii temporum prędicti Philonis. Sũt ergo anni a Iuda Machabæo vsq; ad tyrannicum principatum He

129 rodis centumuigintinouem, vt hic Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat annis duobus minus regnasse Asmonai i dest annis. 127. ideo hic reiicitur Iosephus, & in multis aliis tẽporibus. Nam libri Machabeorũ, qui olim absq; temporibus scripti erant: & gesta & sub quibus regibus acta erant apud veteres habebãtur: Iosephus in eis tẽpora adiiciẽs: eos apocryphos reddidit: quia ponit Antiochũ illustrem regnasse anno centesimo trigesimoseptimo regni Gręcorum, scilicet ab Alexandro magno, vt. 1. Machab. primo cap. scribitur: qui tamen regnauit anno centesimo quinquagesimotertio, vt patet in annalibus Græcorum per singulos reges Asiæ & Syriæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de tẽporibus erudite annotauit. Porro Herodes, vt dictum est, regnauit tyrãnico principatu annis trigintauno & legitimo. 5. atq; simul in totũ regnauit annis. 37. vt omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente: qui erat etiam incipiens annus quadragesimus secũdus Octauiani Augusti, vt patet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo tẽpore Christus de Virgine conceptus est: & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene.49. Non auferetur sceptrũ de Iuda & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, id est Christus verus messias. Nondum autem erat ablatum regnũ & ducatus Iuda in tempore tyrannici regni Herodis: sed cum cœpit regnare legitimo principatu, quãdo conceptus est Christus. Si ergo annis prędictis centumuigintinouem a Iuda Machabæo ad initium regni 129
tyrannici Herodis, addantur. 32. anni Herodis, quando scilicet cõ 32
ceptus est Christus, consurget numerus annorum centumsexagin 161
ta vnius a Iuda Machabæo ad Christi conceptionem. Quia vero, vt dicit Philo, susceptus principatus fuit causa simultatum: Nã duces Dauidici depressi equidem iure irascebantur: & ideo ipse Philo non ponit, qui successerint ex domo Dauid: quia studuit tẽpora p duces notiores exprimere, qui sumpserant principatum. Quidam vero Iudæi in primitiua ecclesia fingentes se Christianos, vt obscurarent genealogiã Christi: quam Lucas & Matthæus aperte describunt: potissime Lucas, qui ait Ianneo successisse Melchi: & Melchi successisse Leui patrẽ Mathan & auum Helih siue Ioachin, trãsmutatis nominibus dixerũt Panter pro Melchi: & Barpãter pro Leui: & quod Helih quasi alter a Ioachin fuerit pater Ioseph legalis per suscitationẽ fraterni seminis. Cõtra quos Hieronymus de ortu beatæ Mariæ virginis scribẽs. Quid, inquit, Panteris & Barpanteris & fraterni seminis suscitatione opus fuit ad genealogiã Marię quę clara est: nisi quia falsi fratres sub specie angeli lucis ad eludendũ euãgelia quasi illa expositiuri hæc finxerunt: vbi euangelista Lucas & sanctorũ traditio Syrorũ, sicut Philo & Lucas clarissime descripserũt. Quin etiam & vbi Lucas tempora nõ colligit, & Philo definit ipsi ea clarissime inferunt dicẽtes. Vixit autem Melchi filius Iannei an 25
nis quinq; & viginti, & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Ma 40
than: Hic agens annum trigesimumsextum genuit Ioachin, qui & 36
Helih patrem quidem naturalem Mariæ & legalem Ioseph. Anno 44
autem quadragesimosexto ipse Ioachin natura sterilis genuit Ma 16
riam. Quæ & ipsa quartodecimo ętatis anno genuit Saluatorem. Hæc Hieronymus. Si ergo enumerẽtur anni a Melchi vsq; ad quar 161
tumdecimum annum beatæ Mariæ virginis consurgent anni centumsexaginta & vnus: & totidem a Iuda Machabæo ad trigesimũ secundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime sceptrum de tribu Iuda sustulit Herodes, idem fuit & primus cõcepti Saluatoris. Colligamus ergo simul annos a desolatiõe tẽpli, ad Christi incarnationem ex prædictis quatuor distinctionibus sextę

ætatis:& inuenietmus eos esse quingentos octoginta sex.

Nam a desolatione vsque ad liberationem fuerunt anni.	70
A liberatione vsque ad Alexandrum magnum anni.	191
Ab Alexandro vsque Iudam Machabæum anni.	164
A Iuda Machabæo vsque ad Christi conceptionem anni.	161
Ergo a desolatione vsque ad Christum conceptũ fuerunt anni.	586

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni a mundi creatione vsque ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.

Nam ab Adam vsque ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio vsque ad Abraham fuerunt anni.	292
Ab Abraham vsque ad legem datam Moysi fuerunt anni.	505
A lege Moysi vsque ad inchoatum templũ Salomonis anni.	480
Ab inchoatione templi ad eius desolationem anni.	440
A desolatione vsque ad Christi conceptionem anni.	586
Ergo a creatione mundi ad Christum conceptũ sunt anni.	3959

Quibus addendi sunt nouem mẽses quibus Christus in vtero matris mansit antequam nasceretur. Itaque a creatione mundi vsque ad 3960 Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenti sexaginta minus tribus mensibus. A cuius natiuitate iuxta morem communem ecclesię Romanæ, deinceps enumerãtur anni domini Saluatoris. Hæc sufficere possunt ad comprobandam veritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad maiorem euidẽtiã ex aliis regnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc vberrime demonstrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum descriptione.

PROLOGVS.

DE tẽporibus ante diluuium in libris Etnicorũ nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur a Beroso Chaldæo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Ante aquarum cladẽ famosam, qua vniuersus periit orbis, multa præ-

terierunt secula:quæ a' nostris Chaldæis fideliter fuerunt seruata. Cũ ergo singula tẽpora non expresserit ante diluuium:& ad nos nõ peruenerint annalia Chaldæorum:non possumus ex eorũ scriptis comprobare eadem tẽpora:nisi ex Moyse & ex Hebræis codicibus & Philone:qui dicunt a' mundi creatione ad diluuium fluxisse annos millesexcẽtos quinquagintasex, vt supiori libro descripsimus. 1656
Post diluuium vero ipsi Etnici singula tẽpora & annos describunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominũ origo: & in iisdẽ annorum numeris conueniunt Moysi, Hebræis & Philoni: quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est de Italiæ imperio iuxta diuersa seculorũ tempora, metallorum varia specie designata.

De aureo seculo. *Cap. I.*

Quemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmẽtis. Italiæ splendidissima origo fuit, tum tempore, tũ origine gentis. Cœpit enim aureo seculo sub principibus diis Iano, Camese, Saturno, gẽte Phœnica & Saga:quæ post inundationem terrarũ per orbem prima colonias misit. Et de mũdi quidem origine authores non paria sentiunt. Nam Chaldæi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnicibus vero ac Sagis magis placet origo. Inter vtrosq; conuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum seculum, terras fuisse inundatas: & in Scythia Saga renatũ mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de tẽporibus:qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens. Maseas Phœnix Damascenus libro nonagesimoseptimo historiarum asserit ante Ninum ferme ducentis quinquaginta annis fuisse inũdationem terrarum:& quendam, cui testimonium perhibet Moses antiquissimus historicus, liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caspios:tumq; recenti cœlo & rudi humano genere vixisse auream vitam:in qua nullo ferente legem natura ipsa viuebatur: quousq; Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi vitã vitiare cœperunt humanã. Hæc ille. Q. uintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo & de origine vrbis Romæ dicens. Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Posterius Romani: principio Thusci sub Iano cœperunt in aureo seculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic dicta, quod posterioribus seculis comparata, æque vt aurum in-

ter metalla effulsit. Eam cœpisse sub Ogige ante Ninum annis circi ter ducentis & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderũt. Is Ianus sub initium aurei seculi, lęuum latus Tyberis in Ethuria tenuit. Cameses vero ac Saturnus circa finem eiusdem ętatis dextrum incoluerunt. Hęc ille. Aurea ętas non durauit integris annis ducẽtis quinquaginta: sed ferè vno minus: ideo prędicti authores eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè vel circiter. Nam & Berosus, ex quo authores pręfati hęc hauserunt,
249 enumerat annos ętatis aureę ducentos quadragintanouem. Xenophon etiam in libro de ęquiuocis idem tempus describit à publica fide colũnę in Babylonia excisę à Semiramide. Enumerat enim
131 ab inũdatione ad Saturnum patrem Beli annos trigintaunum su-
56 pra centum: & à Saturno ad Belum filium annos sex & quinqua-
62 ginta: & à Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ninum primũm monarcham fuerunt anni ducentiqua-
249 draginta nouem, quos ostendimus tribus regibus Italię à diluuio ad Ninum & Camesem.

Solitudo Italię annis centum & octo.	108
Ianus primum aduenieus annis trigintatribus.	33
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58
Ochus Veius annis quinquaginta.	50
Ex quibus consurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249

Hos tres reges nominat Berosus author publicę fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli, Ianũ misisse colonias Thuscas, duce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo. Cap. 2.

POst aureum seculum secuta est argẽtea proles, de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus omnium Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnãdi cupiditate mutauit. Et primus limites trãsgressus bella finitimis mouit: & totius Asię populos perdomuit: sub quo Cameses pręfectus fuit Aboriginibus. Et paulopost frementibus vndiq; contra se armis: toto prius pererrato orbe Saturnus ad Ianum se contulit. Eum comi hospicio Ianus Receptum Latio & Aboriginibus pręfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei seculi, intra fines suos sese quisque continuit: Ianus in Ethruria: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperii esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis: arx vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam a Ianiculo Ianus, Latium a Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolii Saturnus condiderat, vt Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: vbi tunc pascua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis: qui, vt in. 2. libro Dionysius dicit, Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio fui pascua bobus erat.

A Camese autem ad Atlantem Italum, a quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus.	430
Cameses regnauit annis decem & nouem.	19
Iani secundus aduentus annis octogintaduobus.	82
Cranus Razenuus annis quinquagintaquatuor.	54
Aruns annis quadragintatribus.	43
Tages annis quadragintaduobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Lestrigon annis quadragintaquinq;.	45
Hercules annis triginta.	30
Thuscus annis vigintiseptem.	27
Altheus annis septem.	7
Hesperus annis vndecim.	11
Ex his consurgunt anni quadringentitriginta.	430

Hæc tempora fidem publicam habent a Beroso in. 5. antiquitatum. Qui per Reges Assyriorum a Camese, qui rexit primo anno Nini colonias Italas vsq; ad Italum supputat totidem annos & Larthes quot assignauimus. Insuper Camesis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nõnulli Poetæ. Crani Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirsilus de origine Italiæ: & Dionysius in primo libro dicens Thuscos se appellare a duce Razenuos. Aruntis primi, quem Berosus Arunum nominat, memoriam seruant eius coloniæ Thuscæ: Aruntini veteres: Aruntini Rullienses: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspicinam docuerit omnes cum Beroso cõfitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent: quæ dicimus vallẽ Sicaniam: sicut Enakios cẽs dicimus kathenakios, idest congregationes gigantum: quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Ægyptius.

Vnde & vallem gigantum etiam circa Thuscanellam incolę vocant: & campum Cymeum iuxta kat enakia: vbi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigãtes, vt asserit Diodorus in sexto libro. Aliquot annis præfuisse Italiæ Apim & eius nepotẽ, quẽ Græci Anthropophagũ, Ethrusci Churchium: Latini & Berosus Lestrygonem vocant. Itemq; & Herculem, Tuscum, Altheum, & Hesperum cũcta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo a' Chamese vsq; ad Hesperum amplam fidem temporum & hominum Berosus & historici & eorum monumenta præbent.

De Aeneo sæculo. Cap. 3.

SEculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, a' quo Italia nomen accepit: vsq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine vrbis Romæ. Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo e' Sicilia aducto eo cõtra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porro' Italus dimicare a' Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulum condidit: & regionem eius permissu Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam suscipiens: omnem circa Tyberim regionem extinctis vltro citroq; aliis cognominibus a' se Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teste Igino, cui concordat Berosus Atlanti Italo, a' quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispaniæ: inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus: qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia. Hesperus in Italia ad Thuscos se conferens regni tutor factus est Iano tunc infante, vt Fabius innuit. Sed cõsidera vnum fuisse Ianum Priscum, plures vero posteriores: quorũ hic fuit vnus, cui nomen Camboblascon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali, vt in quinto antiquitatum Berosus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperiæ dictæ sunt, quia vtrobiq; regnauit, vt Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicuntur ab hespero sydere, vt Græci mentiuntur: quia eo' nauigant ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias, vel quia sola stella Polari fiat nauigatio: sed,

vt dictum est, ab Hespero, qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Hesperi Italus ab Hispania in Siciliam: & à Sicilia in Italiam contra fratrē dimicaturus concessit in Latium: vbi Ethrusci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem cum consilio adiecerunt, vt è regione Saturniç collem Auentinū teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius à se Italiam diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia, vt in. 5. antiquitatum Berosus tradit. Subiungit autē Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiā suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit. quæ relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in vertice vbi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiā sonat. hæc ille. Huius ergo ærei seculi tempora demonstrabimus prius per Reges, Larthes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnauerunt in Latio: vnde Latini duxerunt originem: ex quibus etiā subsecuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo vsq; ad excidiū Troiæ fluxerunt anni. 448. quod ostēditur ex temporibus ab Italo vsq; ad decimumoctauū annum Mezētii, quo anno Troia euersa est. 448

Italus ergo Atlas regnauit annis decem & nouem.	19
Morges annis viginti.	20
Coritus annis trigintatribus.	33
Iasius annis quinquaginta.	50
Corybantus annis quadragintaocto.	48
Turrhenus annis quinquaginta & vno.	51
Tarcon Priscus annis vigintitribus.	23
Abas annis quindecim.	15
Olanus annis viginti & vno.	21
Veibennus annis quadragintaduobus.	42
Oscus annis trigintaquatuor.	34
Tarcon secundus annis quadragintaquatuor.	44
Tyberinus annis triginta.	30
Mezentius annis vigintiduobus.	22
Ex quibus cōsurgunt anni quadringentiquinquagintaduo.	452

A quibus si subtrahas annos quatuor, quibus regnauit Mezentius post excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto ab Italo ad Troiæ incendium. 448.

De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atq; Itali genero Co-

rito & eius filio Iasio: necnõ & de Turrheno Meone & eius filio Tarconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quem Berosus Corybantem vocat, id est hastatum Bantem inscriptio Crauisca memoriã facit. Abas a quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abium maritimi: perpetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Tornus classis maritimæ pro Ænea princeps fuit, vt au thor est Virgilius in. 1 0. Aeneidos denominans ipsum Tornum Abantem. Olanum ducem Thusciç fuisse, qui primus Mediolanum fundauerit, testis est Cato in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & vrbs in Thuscia Massæ: & Cœlius Veibenus a familia, vt memorat Varro in primo de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quę & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, vt ait Seruius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca, & per syncopam Volsca: & Volsci populi: De Tarconte secundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto, a quo Albula Tyberis dictus est, meminit Virgilius in. 8. &. 1 0. Æneidos: & alii authores. De Mezentio vero memoriam faciunt Liuius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnaseus in. 2. libro. Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in. 8. &. 1 1. Aeneidos & dein ceps. Eadem tempora supputantur per subregulos Latii ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, vbi non consulte locutus est: vel vbi vitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit annis quadragintasex.	46
Romanessus eius filius annis septuaginta & vno.	71
Picus Priscus annis quinquagintaseptem.	57
Faunus Priscus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teste Sillio locauit Agillam filiam Trasimeno filio Thurreni annis quinquagintaquatuor.	54
Vulcanus annis trigintasex.	36
Mars cognomine Ianus annis vigintitribus.	23
Ceculus cognomine Saturnus annis trigintasex.	36
Picus iunior annis trigintaquatuor.	34
Faunus iunior annis vigintiquatuor.	24
Latinus Æneæ postea socer annis trigintanouem.	39
Ex quibus consurgunt anni quadringentiquinquaginta.	450
A quibus si demas duos annos, qbus regnauit Latinus post excidiũ Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto:	448
a Roma sub regula Latii ad euersam Troiam.	

De

De stanneo seculo. *Cap.4.*

AB euersa Troia vsque ad Romulum Romae conditorẽ stanneum seculum nuncupari potest. quod supputatur annis quadringentis uigintiseptem, vt placet Orosio. Omissis 427
igitur Italiae regibus: quoniam aliqua incerta de ipsorum annis traduntur: uerum annorum numerum ostendemus tantum ex Latinorum Regibus. Post euersionem Troię ipsis Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euersione Troiae Aeneas venit in Italiam ad Latinum & Euandrum & Thurrenos, hoc est anno tertio inchoato non completo. Constat autem Aeneam profugum domo venisse ad Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini dici cœperunt: à Latinoq; comi hospicio exceptus Aeneas etiã Latini filiã coniugio accepit: vnde ortũ est bellũ inter Troiugenas, Aborigines, & Rutulos. Nã teste Liuio in primo ab vrbe cõd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneae fuerat: praelatum sibi aduenam aegre ferens: simul Aeneae Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine laeta abiit. Victi Rutuli: victores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino successit in Regnum Aeneas: qui ẽm Manethonem regnauit annos tres: & à Troiae excidio ad obitum Aeneae fuerunt sex anni, & paulo plus. Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille annus eidem attribuitur.

1 Post igitur euersam Troiã tertio anno completo periit Latinus. 3
2 Aeneas regnauit annos tres. 3
3 Ascanius annos trigintaocto. 38
4 Siluius posthumus frater Ascanii annos vigintinouem. 29
5 Aeneas Siluius annos triginta & vnum. 31
6 Latinus Siluius iunior annos quinquaginta. 50
7 Alba Siluius annos trigintanouem. 39
8 Athus vel Epithus Siluius annos vigintiquatuor. 24
9 Capis Siluius annos vigintiocto. 28
10 Capetus Siluius annos tredecim. 13
11 Tyberinus Siluius annos octo. 8
12 Agrippa Siluius annos quadraginta. 40
13 Remulus siue Aremulus Siluius annos decem & nouem. 19
14 Auentinus Siluius annos trigintaseptem. 37
Procas Siluius annos vigintitres. 23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42
Ex quibus consurgunt anni quadringentiuigintiseptem. 427.

In omnibus prædictis secuti sumus Eusebiũ excepto vltimo Amulio: cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionysium Halicarnaseum, qui eius annos describit 42. eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam cõputat Orosius: ex quorum computatione, vt dictum est, consurgit numerus annorum. 427. licet ẽm Eusebium & Eutropium consurgant anni. 429: quorum duo supersunt anni: quos amputauimus.

De ferreo seculo. Cap. 5.

Seculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Romani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romulo vsq; ad pulsos Reges: quo tempore ab Eusebio enumerantur anni ducenti quadraginta. Post Reges namq; Latinorũ, exordium sumpserunt Romanorum Reges, Romulo primum arripiente regnum vi ferrea occiso. s. Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Eusebius & Eutropius: Numitor Procæ Siluii penultimi Regis Latinorum filius maior, a fratre Amulio regno pulsus in agro suo vixit: Filia eius adimendæ spei partus gratia, virgo Vestalis lecta: quæ cum septimo patrui sui anno geminos edidisset infantes, iuxta legem in terra viua defossa est. Verum paruulos prope ripam Tyberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Accam Laurentiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis sui quæstuosi Lupa a vicinis appellabatur. Vnde ad nostram vsq; memoriam: meretricum cællulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuissent collecta pastorũ & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum restituunt. Quo auo perempto: & fratre Remulo iterfecto, Romulus solus Romæ regnare cœpit ædificata iam vrbe. Nam cœpit ædificare eam anno. 4. sextę Olympiadis: & anni regni eius cõputari incipiunt anno primo septimæ Olympiadis postquam. s. interfecerat Amulium, Numitorem, & Remulum, vt refert Dionysius Halicarnaseus.

240

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem. 37
Vacat regnũ anno vno: quod tempus interregnũ appellatum est. 1
2 Numa Pompilius annos quadraginta & vnum. 41
3 Tullus Hostilius annos trigintaduos. 32
4 Ancus Martius annos vigintitres. 23
5 Tarquinus Priscus annos trigintaseptem. 37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
7 Tarquinius superbus annos trigintaquinq;. 35
Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240.
quibus regnauerunt prædicti septem Romanorum Reges, vt Euse-bio placet. Cui cõuenit Solinus in toto numero annorũ. 240. simul: sed separatim aliter distribuit annos. s. Numę. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio. 42. & Tarquino superbo. 25. In reliquis cõuenit ex-cepto anno vno interregni post Romuli obitum: quem Numæ attri buit: ac tandem idem numerus annorum. 240. resultat. Quidam ta-men cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse an-nos. 244. contra veritatem publicæ fidei. Nos autẽ sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium: qui publicam fidem anna-lium Romanorum imitatur. Qui superaddunt quatuor annos for-tasse computant annos Romuleos decem scilicet mensium: quos ta-men eius successor Numa Pompilius emendauit, & annũ ex duode cim mẽsibus lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim men-sium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt an-ni. 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidã authores qua-tuor annos addunt eo ꝙ annos tunc decẽ mensium cõputauerint.

De plumbeo seculo. Cap. 6.

Plumbeum seculum vocamus tempus Consulum Roma norum ob eorum grauitatem in regimine vrbis: annorum spatio quadringẽtorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eu- 464
sebius in libro de temporibus: Romę post exactos Reges: primum Consules duo à Bruto esse cœperunt: deinde tribuni ple-bis ac Dictatores: & rursum Consules temp. obtinuerunt per annos fermè quadringentos sexagintaquatuor vsq; ad Iulium Cæsarem. qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis cẽtesimæ octo gesimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo super expla-nationes in Aggeum prophetam. Post plumbeum seculum rursum innouatum est aureum tempore Iulii Cæsaris; vel potius tempore Octauiani Augusti: quando cœpit monarchia Romanorum. Arri-puit autem imperium Iulius Cæsar anno primo centesimæ octoge-simætertiæ Olympiadis propè eiusdẽ anni finem: & imperauit tribus annis & septem mensibus ſm Iosephum lib. 1. Iudaici belli. Deinde nõ integris duobus annis vacauit imperium: quod postea assumpsit Octauianus Augustus: cuius anno. 40. secundo fermè cõpleto natus 42
est Christus. Consulũ ergo anni fuerunt quadringentisexagintaqua-

tuor: & ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimũ secundum Augusti fuerunt anni quadragintasex. Qui simul iuncti fiunt anni quingenti decem. Tunc itaq; natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

NVnc ergo colligendi sunt anni singuli & vniuersi à mundi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculũ Ethnicis ignotũ ante diluuiũ cõtinet ãnos.	1656
Aureum seculum annos.	249
Argenteum seculum annos.	430
Aeneum seculum annos.	448
Stanneum seculum annos.	427
Ferreum seculum annos.	240
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentisexaginta.	3960

à condito videlicet orbe ad Christi natiuitatem.

Liber quartus de Chaldæorum chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

QVæ in præcedentibus duobus libris descripta sunt tempora: eadem etiam Chaldæorum chronographia comprobari possunt ad maiis veritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedentibus, videlicet ex Monarchia Chaldæorum: ex Monarchia Persarum ac Medorum: ex Monarchia Alexandri magni: & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Chaldæorum & Regibus Babyloniæ. Cap. I.

REgnum Chaldæorum siue Assyriorum quod dicitur Babylonicum, initium sumpsit ab ædificatione turris Babel, vt dicit Berosus Chaldæus anno ab vniuersali aquarum inundatione. centesimo trigesimoprimo: & hi fuerunt eius reges, vt ipse scribit in quinto antiquitatum libro: & post eum Metasthenes Persa; & Manethon Aegyptius in supplementis ad ip-

sotti Berosum.

Anno ab vniuersali diluuio centesimo trigesimoprimo. 131

1 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit inde ãnos quinquagintasex Hic, vt author est Berosus in. 4. antiqui- 56
tatum libro: in campo Sennaar designauit vrbem: & fundauit maximam turrim: & deduxit eam ad altitudinem & magnitudinem montium: sed non compleuit: nec designatam vrbem fundauit.

2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos sexagintaduos. Hic, 62
vt ait Berosus, Fundamenta designata Babyloniæ oppidi magis q̃ vrbis erexit.

3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus 52
monarchiam cœpit teste Beroso: & omnibus suis viribus sumptis armis patris sui Iouis Beli, omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regnum propagauit: & omnium primus templum Belo patri: & matri Iunoni: & Rheæ auiæ: & statuas in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus est Abraham, vt affirmat Eusebius.

4 Semiramis Ascalonita vxor Nini annos quadragintaduos regnauit. 42
Hæc, vt ait Berosus, antecessit militia, triumphis, diuitiis, victoriis, & imperio omnes mortales. Ipsa hanc vrbem maximam ex oppido fecit, vt magis dici possit illam ædificasse q̃ ampliasse. Nemo vnquã huic fœminæ comparandus est virorum: tanta in eius vita dicuntur & scribũtur, cum ad vituperationem, tum maxime ad collaudationẽ magnifica. Hæc ille. Pro sacris autem literis hæc notanda vidẽtur, ꝙ Diodorus in. 3. scribit Semiramidẽ natam ex dea Ascalonita: quam Dirceten, id est semipiscem vocant: eamq; dictam Semiramidem ꝙ Semiramis lingua Syra dicantur aues, a quibus nutrita sit & potissime columba: in quam moriens, vt fabulãtur, conuersa est postquam vixit annos duos & sexaginta, vt Ctesias Gnidius scribit cum quadragintaduobus regnasset. Docent autem sacræ literæ hæc duo. Primum deam Ascalonitarum esse Dagon lingua hebræa dictam: quã iidem Hebræi piscem interpretantur. Hieronymus vero melius piscem mœroris dici asserit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui scribit eam deam cũ adulterino cõcubitu peperisset Semiramidẽ, pudore atq; mœrore ductã sese in stagnum demersisse: quæ in piscẽ conuersa, vt putabatur, pro numine fuit a Palæstinis habita. Alterum est ꝙ Semiramidẽ. i. auem & eo columbã Babylonii non solũ pro cõditrice vrbis Babyloniæ habebãt: verum etiã vti Romani Romulum, deã venerabant. Vñ & Hiere. 25. Rex Babylonię a cõditrice colũba

vocabat̃ cũ dr̃. Facta est terra eorũ in desolationẽ a facie iræ colũbę.

5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit. In 38
regno Babylonico hic parum resplenduit, vt ait Berosus. Ornauit tamen templa deorum, & Chaldæos ampliauit.

6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos. 30

7 Aralius regnauit annos. 40. Hic, vt ait Berosus, claruit ingenio & studio militari: & primus adauxit pompas, & gẽmas, & muliebres delitias. anno eius penultimo, hoc est. 39. Phaeton cũ filiis suis classe venit in Italiã ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: posseditq; cũ sua posteritate montes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arsit multis diebus circa Istros: Cymeos: & Vesuuios: vocataq; sunt a Ianigenis illa loca Palensana, id est regio conflagrata. Sicut.n. ait Moyses & Berosus in genealogiis post diluuiũ: Cur filius Camesis Saturni Aegyptii genuit Phaetontem: quẽ prolatione hebræa Moyses Phut: Aramei Phet, Latini Phaeton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, vnde & dicti sunt Lygures. Phaetontẽ autem. s. Priscũ primũ posuisse colonias in Ægypto & Libya nomen est argumẽto quia Libyi ante Libyũ Ægyptium Herculẽ dicebantur a duce Phutei siue Phaetontei, vt Hiero. asserit sup Gene. 10. cap. Ptolemæus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti vrbem Phut Iar: & in Marmarica phut enuti: & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, vt ait Berosus, Phaeton anno penultimo Aralii venit in Italiam, quo anno ibi fuit prædicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo. Illa q̃ vobis quoq; cõperta est Phaetontẽ Solis filium quõdam Solis cursus ascendisse luciferos illosq; exorbitasse ac incendisse terrena, fabula quidẽ putat̃: sed est vera historia. Fit.n. cœlestium lõgo circuitionis tẽpore orbium exorbitatio: quã vastitas cõflagrationis sequat̃ necesse est. Hoc loco Plato cœlestium exorbitationẽ dicit fieri ex motu accessus & recessus. quẽ aliqui vocant motũ trepidationis. Nos autẽ p̃suppos ita hac emendatione temporum cõputauimus retro cedẽdo p tabulas Astronomicas Ioannis Lucilii & Abrahę Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidisse ex cõiunctione ferẽ omnium planetarũ in signo igneo in locis sulphureis, vbi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in fine Iulii & principio Augusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul in Leone signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.

8 Baleus cognomento Xerses regnauit annos triginta. Hunc, vt ait 30
Berosus, appellauerunt Xersem, id est victorem & triumphatorem quod imperauerit duplo plus gẽtibus q̃ Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus: & propagauit regnum vsq; prope Indos. Huius Balei Xersis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Lygure regressus est in Aethiopiam.

9 Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui vt ait Berosus, magis ad voluptates & delitias conuersus, ea quæ ad libidinem spectãt tum inuenit, tum maxime inuenta ampliauit. 38

10 Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq;. qui idcirco à Belo sumpsit cognomen, vt ait Berosus, quia cum imperium voluit exercere maximum põtificum Beli Iouis: & maxime circa auspicia & diuinationes occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chaldæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouissimis annis Belochi tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam. 35

11 Baleus regnauit annos. 52. Hic, vt ait Berosus, post Semiramidem supra cæteros enituit fama: splenduit imperio vsq; intra Indiam. 52

12 Althades regnauit annos trigintaduos. 32

13 Mamitus regnauit annos triginta. 30

14 Manchaleus regnauit annos triginta. 30

15 Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est. 20

16 Mamelus regnauit annos triginta. 30

17 Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. vt ait Berosus, Athenienses regnũ exorsi sunt. Anno quoq; eius. 34. &. 35. in Thessalia diluuium fuit: & in alia eorũ parte post terręmotũ secutũ est incẽdiũ sub quodã illorũ rege Phaetonte. s. Græco: q fuit alius à Phaetõte Prisco. 40

18 Ascathades regnauit annos quadraginta. qui, vt ait Berosus, funditus omnem Syriam ditionis suæ fecit. Anno eius. 8. Chencres Rex Aegypti victus Hebræorum magica periit in mari. Berosus pũtauit Moysen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripturæ sacræ virtuti diuinæ attribuant. Sed ei venia danda est tanquã ethnico qui diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Iustinus: qui in. 36. epithomatum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium: eundemq; Moysen cum Hebræis vliginem & scabiẽ passis ab Aegyptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse: Aegyptios vero illa armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire compulsos. Sed hoc mendacium verbis Berosi euertitur, qui dicit Pharaonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniã anteq̃ Moyses nascer etur sexagintaquinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiam de alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, vt scriptura sacra testatur. Recte antẽ scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens. 40

Moses vnus ex Agyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet: ac moleste ferret eorum instituta: hinc eo cōmigrauit. Discessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii non recte sentirent: qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent: nec Græci, qui deos hominum figuris insignirent: & q id solum Deus esset, quod nos cōtineret: & terram ac mare: quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanæ mentis nostræ similem audeat effingere oportere &c. Anno autem vltimo Ascatadis, vt ait Berosus, Atho donauit Dardanũ parte agri Meonici: & ita regnum Troianũ incepit. hucusq ex Beroso. Reliquos vero Reges, qui sequuntur, ex Manethone Aegyptio & ex Metasthene Persa transumpsimus.

19 Amynthas regnauit annos quadragintaquinq. 45
20 Belochus iunior. s. secundus regnauit annos vigintiquinq. 25
21 Bellopares regnauit annos triginta. 30
22 Lamprides regnauit annos trigintaduos. 32
23 Sosares regnauit annos viginti. 20
24 Lampares regnauit annos triginta. 30
25 Panias regnauit annos quadragintaquinq. 45
26 Sosarmus regnauit annos decem & nouem. 19
27 Mitreus regnauit annos vigintiseptem. 27
28 Tautannes regnauit annos trigintaduos. 32
29 Teuteus regnauit annos quadraginta. 40
30 Timæus regnauit annos triginta. 30
31 Dercilus regnauit annos quadraginta. 40
32 Eupales regnauit annos triginta & octo. 38

Hucusq Manethon: reliquos subiungit Metasthenes.

33 Laosthenes regnauit annos quadragintaquinq. 45
34 Pyrithidias regnauit annos triginta. 30
35 Ofratheus regnauit annos viginti. 20
36 Ofraganeus regnauit annos quinquaginta. 50
37 Ascrazapes regnauit annos quadragintaduos. 42
38 Tonosconcoleros regnauit annos quindecim. 15

Hunc Græci Sardanapalum vocant, vt ait Metasthenes. Quoniam vero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorum sequitur à Nino vsq ad Sardanapalum recipiēdus est exceptis quinq vltimis annis. Dicit enim regnasse Sardanapalum annos. 20. cum annales Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15. annos, vt etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat. A diluuio ergo ad finem Sardana-

pali colliguntur anni. 1483. Nam à diluuio ad Ninum fuerunt an- 1483
ni. 249. A Nino vero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fue- 249
runt anni mille ducenti trigintaquatuor: quibus completa est monar- 1234
chia Assyriorum, vt patet ex annis collectis ipsorum Regum. 1483

De monarchia Medorum & Persarum. *Cap. 2.*

POst Sardanapalum cœpit Medorum & Persarum monarchia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reunita fuit sub primis Cyro & Dario. Cœpit autem prædictà Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus tertius princeps militiæ Sardanapali prodito domino suo Sardanapalo partitus est cum Medis monarchiam, vt Metasthenes enarrat dicens. In publica Susiana bibliotheca annales Persarum ferunt fuisse Belochum tertium Sardanapali clandestinum hostem: qui eius militiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus est monarchiam ea lege, vt Belochus Babyloniam: Arbaces Medos atque Persas regeret. Et subiungit idem Metasthenes describens annos bipartitæ monarchiæ sic dicens. Itaque interfecto & ex se ipso flammis iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nàque in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis videlicet.

1 Arbaces vigintiocto annis regnauit. 28
2 Mandanes quinquaginta. 50
3 Sosarmon triginta. 30
4 Arthicarmin quinquaginta. 50
5 Arbianes duobus & viginti. 22
6 Arceus quadraginta. 40
7 Arthines vigintiduobus. 22
8 Astibarus cum Apanda filio viginti. 20
9 Apanda solus triginta. Hunc Græci vocant Astiagem, vt ait Diodorus Siculus. 30.
10 Hoc deuicto Cyrus & Darius regnauerunt annis triginta sex. Nã ante reunitã monarchiã regnauerunt in Perside annis sex. Inde aliis sex Persico regno resignato Cambisi filio: sexennale bellum Thamiri Reginæ Scytharum intulerunt: sexto anno à Babyloniis euocati: atque Balthasare interfecto, reunitam monarchiam in Persas trãstulerunt.

Hæc ille. Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur 12
annis prædictorum Regum, colligẽtur simul anni trecenti quatuor, 304
quibus regnauerunt. Subiungit etiam Metasthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonios vz.

1	Phul Belochus regnauit annis quadragintaocto.	48
2	Phul Assar, qui & Teglat Phul Assar vigintiquinq;.	25
3	Salman Assar decem & septem.	17
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10
5	Assar Adon septem.	7
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52
7	Ben Merodach vno & viginti.	21
8	Nabuchodonosor primus trigintaquinq;.	35
9	Nabuchodonosor magnus quinq; & quadraginta.	45
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30
11	Filius huius primus Reg Assar tribus.	3
12	Secundus filius germanus præcedentis Lab Assardach, sex.	6
13	Tertius filius etiam frater duorũ pręcedentiũ Balthasar, quinq;	5
	Ex his cõsurgunt anni quatuor & trecenti, sicut in pcedẽtibus.	304.

De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copiosissime historiam tradit: & ostẽdit quomodo Cthesias Gnidius in temporibus monarchiæ Assyriorũ deficiat, non digerẽdo Reges & eorũ noia & tẽpora: quibus quisq; regnauerit. Sed in monarchia Medorũ laudat eundẽ Cthesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Persarũ annales in Gręciã retulit: & eadẽ refert, quę hic Metasthenes. Et ideo Græcus Cthesias recipitur in tẽporibus Persarũ: & repellitur à tẽporibus Assyriorũ: sicut econtra Eusebius recipitur de tẽporibus Assyriorum: & excluditur funditus à temporibus Persarũ: quia secutus est Herodotũ & conterraneos fabulatores Grecos: & corrupit publicam & probatã fidem: quã incorrupte referũt Diodorus, Cthesias, & Metasthenes. Philo hebræus eadẽ prosequit, quæ & hoc loco Metasthenes. Diuinę quoq; literę in. 4. lib. Reg. & in. 2. Paral. horũ Regũ Babyloniæ reminiscunt: qm̃ assidue hi bellũ gesserunt cũ hebræa gente. Nã de Belocho cognomine Phul ita scribit. 4. Reg. 15. Venit Phul Rex Assyriorũ cõtra Manahem regẽ Samariæ. Nec te moneat, q̃ scriptura sacra vocet eum regẽ Assyriorũ: quia diuinę literę oẽs reges Babyloniæ vocant reges Assyriorũ. De Phul Assar cognomento Teglat eodẽ ca. ita scribit. Venit Teglat Phul Assar cõtra Facee regem Samariæ: & transtulit in Assyrios Galileã & vniuersam terrã Neptalim. Et 4. Reg. 16. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Teglat Phul Assar regẽ Assyriorũ &c. De Salman Assar ita scribit. 4. Reg. 17. Cõtra Osee filiũ Hela Regẽ Israel ascendit Salman Assar rex Assyriorũ. &. 4. Reg. 18. dr. Anno. 4. regis Ezechiæ: q erat annus septimus Osee filii Hela regis Israel: ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariã, & oppu-

gnauit eã, & recepit. Nã post annos tres anno. s. sexto Ezechię & .9. an no. Oseæ regis Israel cepit Samariã rex Assyriorũ, & transtulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit. Anno. 14. regis Ezechię ascẽ dit Sennacherib rex Assyriorũ ad vniuersas ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. Idẽ Sennacherib dictus est & Sargon, vt scribit Hesa. 20. ca. Nã ſm Hiero. septẽ noĩbus vocabat, vt ibi Glossa refert. Cõsiderandum q̃ in textu Metasthenis scribit. Sennacherib regnasse annos. 7. & Assaradon filius eius decẽ: qui annorũ numeri vitio scriptorum cõ mutati sunt ex vno in alterũ. Nam si regnasset Sennacherib annis. 7. vt in mẽdoso textu scribit, non peruenisset ad. 14. annũ Ezechiæ: sed annis. 2. antea mortuus fuisset: quod est cõtra scripturas sacras. Ideo vt nos emẽdauimus, Sennacherib regnauit annis non septẽ sed decẽ: & filius eius Assaradon regnauit annis non decẽ: sed septem: & sic nõ confundit annorũ numerus. De Assaradon dicit. 4. Reg. 19. Sennacherib cũ adorasset in tẽplo Nesrach deum suũ, Adramalech & Sarasar filii eius pcusserunt eũ gladio: fugeruntq; in terrã Armeniorũ: & regnauit Assaradon filius eius pro eo. De Merodach dicit. 4. Reg. 20. Misit Merodach rex Babylonis lr̃as & munera ad Ezechiã. De eius filio Ben Merodach nomen nõ ponit in diuinis literis: sed solũ q̃ eius tẽpore Manasses ductus est in captiuitatẽ, & carceri mãcipatus est, vt habet. 2. Paral. 33. De primo Nabuchodonosor, qui huic successit, agit. 4. Reg. 24. De magno vero Nabuchodonosor, qui cõbussit Hierusalẽ & templũ, & duxit Hebræos captiuos in Babylonẽ: & de Enilmerodach eius filio agit in fine. 4. Reg. & in fine. 2. Parali. De tribus vero huius filiis dicit aliqd magister in histo. schol. adducens authoritatẽ Metasthenis. de qbus etiã Iosephus scribit in. 10. antiq. lib. Fuerunt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanitatem ab aliqbus quasi pro vno rege cõputant, licet distinctis tp̃ibus regnauerint. Dicit. n. Hiere. 27. Seruient Regi Nabuchodonosor oẽs gẽtes & filio eius & filio filii eius: hoc est filiis tribus filii eius suis nepotibus, q simul successerunt post patrẽ, licet vnus post aliũ regnauerit. Post hos Reges vz Balthasare interfecto reunita est monarchia, & trãslata in Persas, vt scribit Dañ. 5. ca. Itaq; Metasthenes expositis annalibus monarchiæ bipartitę Medorũ & Persarũ, mox reunitę publicos annales vsq; ad Alexandrum magnũ refert sic dicens. Balthasare interfecto regnauerunt simul Cyrus & Darius annis duobus. 2

11 Inde solus Cyrus duobus & viginti. 22

12 Filius Darii priscus Artaxerses Assuerus annis viginti, vltione interea sumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruũ tra 20

diderat Thamire. Huius duo filii Cyrus Arthabanes & Darius longi
manus septem mensibus pro imperio dimicarunt & septimo mense.
13 Longimano victoria cessit: regnauitq; annis septem & triginta. 37
14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19
15 Magnus Artaxerses Darius Meneon, qui dictus est Assuerus in libro
Hester annis quinquagintaquinq;. 55
16 Artaxerses Ochus sex & viginti. 26
17 Arses annis quatuor. 4
18 Darius vltimus sex. 6.
Magnus Alexander inde transtulit imperium in Græcos. hæc ille.
191 Ex his patet reunitam monarchiam durasse annis vno & nonaginta
supra centum. A principio vero hoc est ab Arbace vsq; ad magnum
304 Alexandrum perseuerauit annis quadringentis nonagintaquinq;.
191 Nam ex annis trecētis quatuor monarchiæ bipartitæ & ex annis cen
495 tum nonaginta & vno eiusdem reunitæ consurgunt anni. 495.

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus post eum sequentibus in Asia & Syria. Cap. 3.

Quoniam in annalibus monarchiæ Græcorū post Alexandrum magnum in regibus Syriæ & Babyloniæ & Asiæ a Seleuco vsq; ad Philippum vltimū Eusebius sequitur publicam fidem Asiæ ac Syriæ per ipsius digesta tempora & reges: & in Romana monarchia latinam fidem publicā tenet: idcirco excepta monarchia Medorum & Persarum ab Arbace vsq; ad magnū Alexandrum: in omnibus sequentibus temporibus Græcorū & Romanorum ipsum Eusebium sequimur. Quia ergo idem Eusebius in monarchia Medorum & Persarum non est secutus publicā fidem annalium eorū: idcirco nō posuit Alexandrū conuenienti tempore. Nā dicit eum regnasse anno primo centesimæ vndecimæ Olympiadis: qui tamē secundum probatam fidem cœpit regnare anno primo centesimæ duodecimę Olympiadis, vt nos annotauimus. s. post primū annum Darii vltimi Regis Persarū. monarchia igitur Græcorū cœpit regnāte Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius sexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnauit Alexāder annis. 12. Idē affirmat Metasthenes dicens. Magnus Alexāder qui transtulit imperiū in Græcos: regnauit annis. 12. Post duodecimū annum regni sui, vt etiā dicit Eusebius, Alexāder trigesimo secundo ætatis suæ anno moritur in Babylone. Post quem trāslato in multos imperio diuersi regnauerūt. Nam diuisum est regnū eius in quatuor partes, vt Daniel propheta prius vaticinio prędixerat sub fi-

gora hirci caprarum: de quo dicitur Dan. 8. Cumq; creuisset fractum est cornu magnum; & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, vt Hieronymus in Danielem exponit, videlicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiæ, & Syriæ. In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eũ secuti sunt Reges, vt scribemus in sexto libro. De Regno vero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiæ & Syriæ, quod paucis annis simul vnitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus: & regnauit annis. 18. Post Antigonum regnauit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria vero & Babylonia transactis octo annis post mortem Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. vt assignat Eusebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Asiæ, cum iam regnasset annis. 17. semetipsum Seleuco tradidit: & factum est vnum Regnum Asiæ & Syriæ ac Babyloniæ, vt affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digeremus tempora Regum Asiæ, Syriæ, ac Babyloniæ à Seleuco primo ad vltimum Philippum. Igitur ab Alexãdri magni monarchia vsq; ad finem vltimi Philippi & destructionẽ regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq;. 235

1	Nã Alexãder magnus post adeptã monarchiã regnauit ãnis septẽ.	7
	Regnum Syriæ fuit sine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus/	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis viginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis trigintasex.	36
8	Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes. i. illustris annis vndecim.	11
10	Antiochus Eupator annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sidetes annis nouem,	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Eusebio accepimus qui & concludit dicens. Hucusq; Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.

235 Ex oībus simul iunctis cōsurgunt anni ducentitrigintaquinq;. Finis aūt regni Syriæ fuit anno.4.171.Olympiadis, vt Eusebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. *Cap.4.*

INitium monarchię Romanorum aliqui putant fuisse anno primo centesimæ septuagesimæsecundæ Olympiadis postquā Romani cœperunt possidere Syriam.s. post Philippum vltimum *Syriæ* Regem. Nā tunc defecit monarchia, quæ inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conueniēter incepisse Romanorum monarchiam, vbi iam præcedens defecerat. Alii vero ponunt eius initium anno primo pene completo centesimæ octuagesimætertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati sunt Cæsares. Alii autem exordium ipsius monarchiæ Romanorū sumunt ab Octauiano Augusto post subiugatam Ægyptum. Nam tunc plene defecit in Ægypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos antē omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiam Romanorū leuiter incepisse, quasi ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam. Deinde quo ad cōputationem annorum Romani imperii à Iulio Cæsare dicimus, incepisse: eo quòd primus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A *Syria* autem possessa à Romanis vsq;
45 ad imperium Iulii Cæsaris fluxerunt anni ferè quadragintaquinq;:
quia intermediæ fuerunt vndecim plenę Olympiades cū anno vno,
quæ cōtinent prædictos annos. A Iulio vero Cæsare ad Christū fue-
46 rūt anni quadragintasex: hoc est vndecim Olympiades cum dimidia:
quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimæ no-
nagesimæquartæ Olympiadis. Si ergo prædicti anni.45.&.46.si-
91 mul colligantur, fiunt anni nonaginta & vnus, à Syria videlicet pos-
sessa à Romanis vsq; ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni.	235
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni.	91
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni.	6093

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

Omperta vera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorum Hebræorum, Italorum, & Assyriorũ, nunc restat, vt eandem comprobemus ex Aegyptiorũ temporibus. quod breuissime faciemus in hoc. 5. volumine.

De initio Regni Agyptiorum & eorum Dynastiis. Cap. 1.

Egyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Chaldæorum hoc est anno centesimo trigesimo primo à Noatico diluuio, vt ex Beroso accepimus. Aegyptus autem ab Ægypto Rege vltimum nomen accepit, vt ait Manethon sacerdos Ægyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea vero Aeria dicebatur, vt ait Eusebius in libro de temporibus. Quinetiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem vocata est Ægyptus, vt dictum est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatur Ramesses. Aegypti autem Reges dicebantur communi nomine Pharaones, id est feroces, vt interpretatur Hieronymus. Manethon etiam dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur: exponente Eusebio: sicut & apud nos Imperatores Augusti appellantur. Habebat tamen quilibet Pharao proprium nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quam vocant Dynastiam. i. potentatum alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti describunt ſm Dynastias diuersis temporibus distinctas. Aegyptiorum Dynastiæ primæ à centesimo trigesimoprimo anno post diluuium, quo cœperunt vsq; ad pene cõpletum quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum: fuerunt quindecim, vt Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camesis: quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, vt dicit idem Berosus: durabatq; singula septem annis sub duodecim principibus

primis maioribus Ægyptiorum hoc pacto. Anno a diluuio centesi/
131 mo trigesimoprimo authore Beroso Chemesen primus tenuit Dy/
nastiam primam Ægypti septem annis. Cui Chemmin vrbem dedi/
cauerunt. Huic successit Oceanus cum Tethyde: qui colonias posuit
iuxta Nilum: a quo & Nilus antea dictus fuit Oceanus. Postquam
vero septem annis Dynastia penes Nilum fuit, cessit Oceanus tertio
principi: & hoc ordine duodecim principes regnauerunt singuli in
suis vrbibus septem annis: qui summam annorum efficiunt octogin
84 taquatuor. Tres vero ex principibus minoribus secuti coeperunt au/
gere tempus; Quorum primus principatum tenuit annis quatuor/
14 decim. Secundus annis vigintisex. Postremus annis trigintaseptem.
26 qui simul sumpti efficiunt annos septuagintaseptem. Adiectiq; supe/
37 rioribus Dynastiis, reddunt annos centum sexaginta & vnum. Quos
161 si adiunxeris illis annis. 131. qui a diluuio ad primam sub Camese
Dynastiam interfluxerunt: erunt anni ducenti nonagintaduo. Quo
292 tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini, vt Eusebius de tempori
bus & Moyses in Genesi comprobant; Quæ etiam computatio anno
rum facta est in. 2. lib. superius hebræorum temporum.

De. 16. & 17. Dynastia. Cap. 2.

SExtadecima Dynastia sub Osiride coepta est, mox nato
Abraham anno videlicet Nini. 43. desinente. Concessit
autem Osirides Dynastiam hanc Thebæis, qui præfue/
190 runt annis centum nonaginta, vt Aegyptii, & Eusebius
supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt
103 pastores annis tribus supra centum, vt iidem scribunt. Anno vigesi/
moseptimo huius Dynastiæ, qui fuit annus vigesimusoctauus Ar/
matritis Regis Chaldæorum: fuit diluuium secundum Niliacum
sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190. Dynastiæ.
16. & anni. 103. Dynastiæ. 17. simul iungantur: consurgunt anni
293 ducēti nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pha
rao Zoes, id est ferox Zoes: a quo Pharos ciuitas: & postea Reges di/
cti Pharaones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerunt in
Ægypto reges decem & septem, quorum nomina non ponit Bero/
sus excepto Thyphone, qui fratrem suum Osiridem interemit: & ty/
rannicū Regnum in Ægypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ
tempore Balei vndecimi Regis Babylonici. Dicit enim idem Bero/
sus. Thyphon Ægyptius omnibus orbis gigātibus conscius fratrem
suum

suum Osiridem Iouem iustum Aegyptium peremit: & ipse in Aegypto assumpsit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus, qui in primo libro sic ait. Ex vetustis sacerdotum archiuis, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegypto iuste regnãtem à Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quẽ ille in sex ac viginti partes dissectum cuilibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partẽ dedit, veluti tanti facinoris conscii: & vt simul ipsos defensores custodesq; regni fidos haberet. At vero Isis eiusdẽ sui fratris simul & viri necem auxilio filii (Oros ei nomen erat.) vlta, Typhone, simul & qui cædis conscii fuerant, interemptis Aegypti Regnum restituit. Hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dynastia. 17. quam dicunt pastorum, vt aliqui coniiciunt, propter Ioseph & fratres eius, qui fuerunt pastores exaltati in Aegypto. Nam anno. 91. huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, vt patet ex recta annorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebræis dicta est, oportet dicere ipsam non ab eius exordio, sed à fine denominatã. Sed hoc nobis certum non est. Anno huius Dynastiæ septuagesimo primo factũ est diluuium tertiũ sub Ogyge Attico: & fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, vt scribit Berosus.

De Dynastia. 18. Diospolitanorum. *Cap. 3.*

Dynastia. 18. Diospolitanorũ fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, vt ipsi Aegyptii computant. In ea fuerunt. 16. Reges, vt ponit Eusebius. 348

1 Amasis regnauit annis vigintiquinq;. 25.
2 Chebron annis tredecim. 13
3 Amenophis primus annis vno & viginti. 21
4 Mephres annis duodecim. 12
5 Misphar Motosis annis vigintisex. 26
6 Thutemosis annis nouem. 9
7 Amenophis secundus annis triginta & vno. 31
Hic est Pharao Amenophis: qui anno regni eius. 26. iussit mares Hebræorum interfici: & tunc natus est Moyses.
8 Orus regnauit annis triginta & octo. 38
9 Acenchres annis duodecim. 12
10 Achoris primus annis nouem. 9
11 Chencres annis sexdecim. 16

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartũ in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terremotum secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero a prisco Phaetonte, sub quo aliud incendiũ prius fuerat, vt narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, vt ait Eusebius, contradixit per Moysen Deo atque mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiã dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit: & ab eis summersus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis: & superauit eos non arte magica: sed virtute diuina: qua ipsi magi se victos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: vt patet Exod. 8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8

13 Cherres annis quindecim. 15

14 Armeus qui & Danaus annis quinque. 5

15 Ramesses cognomento Aegyptus annis sexagintaocto. 68

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomen accepit Aegyptus, vt affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus vltimus Aschatadis regis Chaldæorum, vt dicit Berosus.

16 Menophis regnauit annis quadraginta. 40

Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynastia. 19. Larthum. Cap. 4.

POst Menophim cœpta est. 19. Dynastia Larthũ sicut erat in Italia: quę Dynastia durauit annis solaribus centum nonagintaquatuor, vt dicit Manethon. Hoc nomẽ Larthum non proprium est: sed cõmune dignitatis vocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erant enim in Dynastia siue potẽtatu Ethruriæ duodecim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus vnus præerat, vt Seruius author est super. 8. Aeneidos. Hic supremus Larth vocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solum quia cæteris pręerat: verum etiam quia anniuersariæ cæteris duodecim reuocatis ipse per vitam totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, vt in Italia. De horum Larthum Agyptiorum temporibus, paria sentiũt Manethon & Eusebius. Nam

1 Zetus regnauit annis quinquagintaquinque. 55

Hic Zetus Aegyptius, nõ fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmum: quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.

2 Rampses regnauit annis sexagintasex. 66

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40
4 Ammenephus regnauit annis vigintisex. 26
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicũ, id est Alexandrinũ Aegypti. Vbi enim nunc est Alexandria a magno Alexandro condita, olim erat insula Pharon habitata a colonis Pharaonicis: vbi inundatio fuit tempore vatis Protei sacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, vt dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus scribit in.2.historiarum. De hoc diluuio ait Lucanus vltimo libro.

Tunc claustrum pelagi cœpit Pharon insula quondam.
In medio stetit illa mari sub tempore vatis.
Proteos: at nunc est pelleis proxima muris.

5 Thuoris fuit vltimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnauit annis septem. 7
Ex quibus oĩbus consurgunt anni centũ nonagintaquatuor. 194.
Huius Thuoris anno vltimo iuxta Eusebium Troia euersa est. Manethon vero dicit eam euersam anno sequenti: quia eius euersio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequentis.

De Dynastiis a uigesima ad completam. 25am. *Cap. 5.*

Iterum in Diospolitanos. 20. Dynastia regressa est, quę dicta est sine Larthibus, vt Manethon & Eusebius dicunt: & durauit annis centumseptuaginta & octo. 178

¶ Dynastia. 21. durauit annis centumtriginta. Nam in ea Smensis, qui & Sesach, regnauit annis vigintisex. 26
Pseusennes annis quadraginta & vno. 41
Nephercheres annis quatuor. 4
Amenophis quartus annis nouem. 9
Osochor annis sex. 6
Spinaces annis nouem. 9
Psusennes annis trigintaquinq;. 35
Ex quibus omnibus consurgunt anni centum triginta. 130.

¶ Dynastia. 22. fuit annorum quadragintanouem.
Sestoris regnauit annis viginti & vno. 21
Osorthon primus annis quindecim. 15
Thachelotis annis tredecim. 13
Ex quibus consurgunt anni quadragintanouem. 49.

¶ Dynastia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor.
Petubastis regnauit annis vigintiquinq;. 25

Osorthon secundus annis nouem.	9
Psammus annis decem.	10
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor.	44.
ℭ In Dynastia. 24. solus regnauit Bochorus annis. 44.	44.
Huius anno vigesimoquinto Roma condita est.	
ℭ Dynastia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.	
Sabachon ęthiops Bochorũ vicit Ægyptoq; regnauit ãnis. 12.	12
Sebicus annis duodecim.	12
Tharachus Aethiops annis viginti.	20
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor.	44.

Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum consurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynastiis à. 26. ad. 30. & paulo ulterius. Cap. 6.

DYnastia. 26. fuit annorum centum sexagintaocto.	
Merres Aethiops regnauit annis duodecim.	12
Stephinatis annis septem.	7
Nechepsus annis sex.	6
Nechao primus annis octo.	8
Psammeticus annis quadragintaquatuor.	44
Nechao secundus qui & Nechepsus annis sex.	6
Psammites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim.	12
Vaphres annis triginta.	30
Anamasis annis quadragintatribus.	43
Ex quibus oĩbus consurgunt anni centum sexaginta & octo.	168.
ℭ Dynastia. 27. in qua Persarũ rex Cambises obtinuit Aegyptum, vt dicit Eusebius: cui præfuerunt reges Persarum annis centumundecim. Aegyptus post hæc a' Persis recessit.	111
ℭ Dynastia. 28. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amartherus Saites annis sex.	6
ℭ Dynastia. 29. fuit annorum quadraginta.	
Nepheritus primus regnauit annis sex.	6
Achoris secundus annis duodecim.	12
Psammites tertius anno vno.	1
Nepherites secundus mensibus quatuor. Sed ex mensibus superfluis ꝓcedentis Regis & subsequẽtis cõputatur annus vnus ab Eusebio.	1
Nectenebis annis decem & octo.	18
Theo annis duobus.	2
Ex quibus consurgunt anni quadraginta.	40

¶ In Dynastia. 30. regnauit Nectabanus annis decem & octo. 18
Et sicut ait Eusebius Ochus Artaxerses Rex Persarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Æthiopiam pulso: & ipsam Ægyptum suo iunxit imperio, & præfuit ei annis nouem. 9
Arses vero deinde annis quatuor. 4
Darius demum annis sex. 6
Ex quibus consurgunt anni decem & nouem. 19
Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7
Si colligantur anni prædictarum quinque Dynastiarũ cum prædictis adiunctis consurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap. 7.

POstquam Alexander magnus cepit Aegyptum, ab eo Alexandria ibidem condita est: in qua plures Ptolemæi post eius obitum regnauerunt.

1 Ptolemæus Lagi filius regnauit annis trigintasex. 36
Eusebius tamen dicit eum regnasse annis. 40. superaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti viuente Alexandro magno: vt quidam asserunt.

2 Ptolemæus Philadelphus annis triginta & octo. 38
Hic Iudæos qui in Aegypto erant, liberos esse permisit: & vasa Eleazaro pontifici Hierosolymarum votiua transmittens diuinas scripturas in vocẽ græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos interpretes transferri curauit: quas in Alexãdrina bibliotheca habuit; quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat, vt ait Eusebius.

3 Ptolemæus Euergetes primus regnauit annis vigintisex. 26
4 Ptolemæus Philopator annis decem & septem. 17
5 Ptolemæus Epiphanes annis vigintiquatuor. 24
6 Ptolemæus Philometor annis trigintaquinque. 35
7 Ptolemæus Euergetes secundus annis vigintinouem. 29
8 Ptolemæus Phiscon, qui & Soter, annis decem & septem. 17
9 Ptolemæus Alexander annis decem. 10
10 Ptolemæus, qui à matre fuerat electus, annis octo. 8
11 Ptolemæus Dionysius annis triginta. 30
12 Cleopatra mulier annis viginti & mensibus quinque. 20
Cleopatra & Antonius semet interficiunt: & Aegyptus fit Romana prouincia. Vsque ad mortem Cleopatræ, Ptolemæi, qui vocabantur Lagide, in Aegypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis 290

nonaginta, vt patet ex computatione annorum prædictorum prin/cipum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam regnasse annos. 22. cum tamen ſm probatam fidē, ſicut alii ſcribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos dicit eam regnasse annos. 20. & menſes quinq;. Ab anno autem. 13. Cæſaris Augusti, quo Cleopatra periit vſq; ad penè cōpletum eius
29 42. annum, quādo natus eſt Chriſtus: fuerunt anni viginti nouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656
Ab eodem ad completam. 15. Dynaſtiam anni.	292
In. 16. &. 17. Dynaſtia fuerunt anni.	293
In. 18. Dynaſtia fuerunt anni.	348
In. 19. Dynaſtia fuerunt anni.	194
In ſequentibus ſex Dynaſtiis fuerunt anni.	489
A. 26. Dynaſtia vſq; ad obitum Alexandri anni.	369
A morte Alexandri ad Chriſtum fuerunt anni.	319
Ergo ab exordio mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	3960.

Liber ſextus de quorundam Regnorū exordiis.

PROLOGVS.

Poſtquam tempora a' mundi conſtitutione ad Chriſtū quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digeſſimus: nunc reſtat vt quorundam aliorum Regnorum initia ante Chriſti aduentum in hoc ſexto volumine quambreuiſſime recenſeamus.

De origine Regni Hiſpanorum. *Cap. I.*

Hiſpanos condidit Iubal filius Iapeti: qui a' Moyſe dicitur Tubal filius Iaphet. Nā Beroſus in quinto antiquitatum dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babyloniæ Iubal condidit Celtiberos, id eſt Hiſpanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babyloniæ: idē Iubal Celtiberos legibus format. hæc ille. Vnde prima Hi/

ſpaniæ vrbs Tubal a conditore nomen habet: quāuis corrupta pri-ma litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela in deſcri-ptione Beticæ mutata litera.t.in.d. Hunc eundem Tubal quidā co-gnominauerunt Taracon: a quo vrbs Taracona. Ei enim præcipue ſtudium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiuſcemodi ſtu dium Aramei Tarachoā vocāt, id eſt paſtorum congregationē. Nam a Hieronymo interpretatur Thara paſcens vel paſtor. Choa vero cō-gregatio. Ergo Tarachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt priſci Reges Hiſpaniæ, quos ponit Beroſus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, a quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Siceleus.
4	Brigus.	17	Luſus.
5	Tagus Orma.		Qui ſequunt ex Manethone.
6	Bethus, a quo Betica Hiſpania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Teſta Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hiſpalus, a quo hiſpalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hiſpanus a quo Hiſpania.	22	Cacus.
11	Heſperus, a quo Heſperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola ſiue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire non potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. *Cap.2.*

Celtas ſiue Gallos vel Francigenas condidit Samothes fra-ter Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in quin-to libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit, id eſt Gallos ſiue Francos. Neq; quiſ quam illa ætate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt. Hæc ille. Samotes fuit frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: a quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſa-pientes. Et inferius Beroſus addit dicens. Anno quarto Nini Samo-tes Celtis leges dedit. Sæpe autem variatum eſt Celtarum nomen. Nam a principio Samothei dicebātur: Inde a Celto Celte: poſt a Ga lathe Galatii: hinc a Beligio Belge: poſt a Romanis Galli: poſtre-mo Francigenę a Francorum Rege. Et ſicut dicit Beroſus libro quin to. Filius Herculis Galathes Priſcus; qui apud illos regnauit ætate

Althadis duodecimi Regis Assyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Berosus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, a quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iasius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Drius.		Omnes prædicti ex Beroso.
5	Bardus Priscus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemannus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, a quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, a quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, a quo Narbona.	22	Francus, a quo Francia.
12	Lugdus a quo Lugdunum.		Septem pdicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. Cap. 3.

Germanos, siue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiscon gigas filius Noe natus ei post diluuium. Dicit enim Berosus in quinto libro. Anno Nimbroti vigesimoquinto, Thuiscon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiscon gigas Sarmatas legibus format apud Renum. Germanorum quoque nomen sæpe a ducibus variatum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiscones dicebantur a Thuiscone primo eorum conditore. In parte vero Gambriui a Gambriuio: ante vero Ingheones ab Inghaeuone: postea Isteuones ab Isteuone. Hinc Sueui a Sueuo: Post Vandali a Vandalo. Inde Alemanni ab Hercule Alemanno: deinde Theutanes & Theutones a Theutane. Postremo a Romanis, vt Tacitus ait, Germani dicti sunt. Eorum reges primos describit Berosus in secundo & in quinto libro: qui sunt sequentes videlicet.

1	Thuiscon, a quo Thuisci.	8	Sueuus, a quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, a quo Vandali.
3	Inghaeuon a quo Ingheones.	10	Theutanes, a quo Theutonici.
4	Isteuon a quo Isteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus a quo Alemanni.
6	Marsus.		
7	Gambriuius, a quo Grãbriui.	12	Hunnus, a quo Hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. *Cap. 4.*

Regnum Sicyoniorum in Græcia iuxta Eusebium de tẽporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahæ annis septuagintatribus, videlicet anno. 32. Beli: & durauit annis nongentis sexaginta & vno. In codicibus autem Eusebii impressis in fine regni Sicyoniorum mẽdose vitio impressorum colliguntur anni. 862, quia ibi deficiunt anni. 99. vt patet ex cõputatis annis in lineis annorũ per Eusebium distinctis, qbus ordinate Reges Sicyoniorũ regnauerũt, vt patet in sequẽtibus. 73 32 961 99

1	Egialeus, a quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Poleponnesus vocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.	52
2	Europs annis quadragintaquinq;.	45
3	Stelchin annis viginti.	20
4	Apis annis vigintiquinq;.	25
5	Thelasion annis quinquagintaduobus.	52
6	Egidius annis trigintaquatuor.	34
7	Thurimachus annis quadragintaquinq;.	45
8	Leucippus annis quinquagintatribus.	53
9	Mesappus annis quadragintaseptem.	47
10	Eratus annis quadragintasex.	46
11	Plemmeus annis quadragintaocto.	48
12	Orthopolis annis sexagintatribus.	63
13	Maratus primus annis triginta.	30
14	Maratus secundus annis viginti.	20
15	Echireus annis quinquagintaquinq;.	55
16	Chorax annis triginta.	30
17	Epopeus annis trigintaquinq;.	35
18	Laumedon annis quadraginta.	40
19	Sicyon a quo Sicyonii annis quadragintaquinq;.	45
20	Polybus annis quadraginta.	40
21	Inachus annis quadragintaduobus.	42
22	Phestus annis octo.	8
23	Adrastus annis quatuor.	4
24	Polyphides annis triginta & vno.	31
25	Pelasgus annis viginti.	20
26	Zeusippus annis triginta & vno.	31

Ex quibus omnibus resultant anni nõgenti sexaginta & vnus. 961. videlicet vsq; ad annum. 28. completum Heli sacerdotis Hebræorũ. & tunc finem accepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Mycenarum. *Cap.5.*

MOx orto Esau & Iacob anno secundo Balei Xersis octaui Regis Assyriorũ, initium habuit regnũ Argiuorum, vt cõputat Euseb. quorum Reges & tpa ab ipso ita describunt.

1	Inacus regnauit annis quinquaginta.	50
2	Phoroneus annis sexaginta.	60
3	Apis annis trigintaquinq;.	35
4	Argus annis septuaginta.	70
5	Grassus annis quinquagintaquatuor.	54
6	Phorbas annis trigintaquinq;.	35
7	Troiphas annis quadragintasex.	46
8	Crothopus annis viginti & vno.	21
9	Stelenus annis vndecim.	11
10	Danaus annis quinquaginta.	50
11	Lynceus annis quadraginta & vno.	41
12	Abas annis vigintitribus.	23
13	Proeteus annis decem & septem.	17
14	Acrisius annis triginta & vno.	31

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, vt ex annis collectis patet. Et defecit regnum Argiuorum ãno. 16. Lamparis vigesimiquarti Regis Assyriorũ: & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisium Regnũ Argiuorum in Mycenas trãsfertur: quorũ Reges decem ab Eusebio describunt videlicet. 544.

1	Perseus	6	Aegystus.
2	Stenelus.	7	Orestes.
3	Eurystheus.	8	Thisamenus.
4	Atreus & Thyestes fratres.	9	Pentilus.
5	Agamemnon.	10	Cometes.

De initio & fine Regni Atheniensium. *Cap.6.*

ATheniensium Regnum, vt ait Berosos in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorũ: qui fuit annus primus Iasii Regis Ethruriæ: &. 30. Ori regis Aegypti. quorum Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

1 Cecrops, qui & Dephinas: regnauit annis quinquaginta. 50
Eius anno. 30. fuit diluuiũ in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, vt ait Eusebius.

2 Granaus regnauit annis nouem. 9

3	Amphitryon annis decem.	10
4	Ericthonius annis quinquaginta.	50
5	Pandion primus annis quadraginta.	40
6	Erictheus annis quinquaginta	50
7	Cecrops secundus annis quadraginta.	40
8	Pandion secundus annis vigintiquinque.	25
9	Egeus annis quadragintaocto.	48
10	Theseus annis triginta.	30
11	Menestheus, qui & Peteo, annis vigintiquatuor.	24
12	Demophon annis trigintatribus.	33
13	Oxintes annis duodecim.	12
14	Aphidas anno vno.	1
15	Thimoetes annis octo.	8
16	Melanthus annis trigintaseptem.	37
17	Codrus annis viginti & vno.	21

Post prædictos reges, vt ait Eusebius, principes siue Iudices vel magistratus quoad vixerunt, regnauerunt; qui sequuntur.

1	Medon iudicauit annis viginti.	20
2	Agastus annis trigintasex.	36
3	Archippus annis decem & nouem.	19
4	Theusippus annis quadraginta & vno.	41
5	Phorbas annis triginta & vno.	31
6	Mezades annis triginta.	30
7	Diogenetus annis vigintiocto.	28
8	Pheredus annis decem & nouem.	19
9	Ariphron annis viginti.	20
10	Thespieus annis vigintiquinque.	25
11	Agamnester annis viginti.	20
12	Aeschylus annis vigintitribus.	23
13	Alchamenon annis duobus.	2
14	Carops annis decem.	10
15	Aesimedes annis decem.	10
16	Elidicus annis decem.	10
17	Hippomenes annis decem.	10
18	Leocrates annis decem.	10
19	Absander annis decem.	10
20	Erixias annis decem.	10

Inde Athenis principes annui cõstituti sunt cessantibus regibus: nouem scilicet principes ex nobilibus vrbis electi Atheniensibus præ-

fuerunt. A primo autem Cecrope vsq; ad vltimum Erixiam fuerunt
872 anni octingēti septuagintaduo, vt patet ex prædictis annis collectis in vnum:& tunc defecit Regnum Atheniensium, videlicet Olympia de vigesima quarta anno primo completo, vt annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum. *Cap. 7.*

828 Regnum Troianum, vt ait Berosus in quinto libro, cœpit anno vltimo Ascathadis decimioctaui regis Assyriorum: cum Athodonauit Dardanum parte agri mæonici:& hic fuit annus octingentesimus vigesimus octauus post diluuium ante mortem Moysi decem annis. Hoc idem confirmat Archilochus ex authoritate Masex Phœnicis Damasceni. Dicit enim in suo epitheto. A prima inundatione nouimestri, ad Troiam colligit Maseas annos non minus octo & viginti supra octingentos. hæc ille. Tunc fuit annus tertius Ramessis regis Aegypti: qui & Aegyptus dictus est: à quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis durauerit Regnum Troianum Idem Archilochus ita ostēdit. Regnatum fuit Troiæ regibus sex.

1	Sub Dardano quidem vno & triginta annis.	31
2	Sub Ericthonio quinq; & septuaginta.	75
3	Sub Troe sexaginta.	60
4	Sub Ilo quinq; & quinquaginta.	55
5	Sub Laumedonte sex & triginta.	36
6	Sub Priamo quadragintatribus.	43
	Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis trecentis.	300.

In libris Archilochi impressis mendose scriptum est Priamum regnasse annis quadraginta, quia vlterius tribus annis regnauit: vt patet in codicibus emendatis: vt etiam Ioānes Annius computat cum loquitur de. 23. Rege Hispaniæ: licet superaddat annum vnum propter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo vigesimæ Dynastię Aegyptiorum, vt ponit Manethon. Anno tamen pręcedenti Troia cremata est, vt recte ponit Eusebius. Potest tamen dici, quod hoc fuit anno vltimo Thuoris Regis Aegypti desinente. 19. Dynastia:& incipiente primo anno vigesimæ Dinastiæ. Nos autem eius euersionem ponimus anno præcedente vigesimam Dynastiam: qui fuit annus. 26. Tautannis vigesimioctaui Regis Assyriorum. A Dardano autem primum condita & dicta est Dardania A Troe denominata est Troia:& ab Ilo Ilium.

De Regibus Ethruriæ & Italiæ post Mezentium. *Cap. 8.*

Vperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriæ & Italiæ vsq; ad Mezentium, quia eorum tempora certa reperimus. Reliquorum vero sequentium Ethruriæ Larthū tempora tanquam incerta reliquimus. Nunc vero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rethus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porsenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piseus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Linius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceninus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimo secundo Christus natus est: eo quod Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur: Nam Otho tribus mensibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate Domini septuagesimo primo: anno videlicet secundo Olympiadis ducentesimæ duodecimæ antequā imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquagintasex: Seianus viginti tribus: Sceninus trigintatribus. Post quem vltimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui simul anni fiunt centum tredecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & vnus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimosecundo Mœcenatis natus est dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. *Cap. 9.*

REgnum Lacedæmoniorum incepit secundum Eusebium anno quarto Dercili trigesimiprimi Regis Assyriorum. Aliqui tamen dicunt id incepisse prius annis duobus: qđ magis conuenit computationi nostrę. Dicimus enim nos hoc regnum cœpisse anno. 2. eiusdē Dercili. Tunc enim erat septuagesimusoctauus annus vigesimæ Dynastiæ Aegyptiorum: & sextus annus Aeneæ Syluii Regis Latinorum: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum secundum Eusebium.

1	Eurystheus regnauit annis quadragintaduobus.	42
2	Agis regnauit anno vno.	1
3	Archestratus annis trigintaquinq;.	35
4	Labotes annis trigintaseptem.	37
5	Doristus annis vigintinouem.	29
6	Egisilaus annis quadragintaquatuor.	44
7	Archelaus annis sexaginta.	60
8	Thelecus annis quadraginta.	40
9	Alchamenes annis trigintaseptem.	37
	Ex his omnibus consurgunt anni trecenti vigintiquinq;.	325.
	& peruenerunt vsq; ad primam olympiadem.	

De Regno Corinthiorum. *Cap. 10.*

EOdem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Eusebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35
2	Trion annis trigintaseptem.	37
3	Agilaus annis trigintaseptem.	37
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35
6	Agelas annis triginta.	30
7	Eudemus annis vigintiquinq;.	25
8	Aristemedes annis trigintaquinq;.	35
9	Egemnon annis sexdecim.	16
10	Alexander annis vigintiquinq;.	25
11	Phelesteus annis duodecim.	12
12	Authomenes anno vno.	1
	Ex his omnibus consurgunt anni trecenti vigintitres.	323

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo/bus. Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, vt ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. Cap. 11.

Diuisæ ac separatæ sunt decem tribus Israel à domo Dauid post mortem Salomonis regnâte Roboam filio eius propter duritiam eius, vt patet. 3. Reg. 12. & etiam in punitionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboam filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptum, ne ab illo occideretur. Tandem mortuo Salomone regnâte Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur Israel tempora ita ordinantur ex. 3. &. 4. libris Regum.

1 Hieroboam regnauit annis vigintiduobus. 3. Reg. 14. 22
2 Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15. 2
3 Baasa filius Ahiæ annis vigintiquatuor. 3. Reg. 15. 24
4 Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16. 2
5 Zambri septem diebus. 3. Reg. 16.
6 Amri annis duodecim. 3. Reg. 16. 12
7 Achab filius eius annis vigintiduobus. 3. Reg. 16. 22
8 Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22. 2
9 Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3. 12
10 Hieiu annis vigintiocto. 4. Reg. 10. 28
11 Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 13. 17
12 Ioas annis sexdecim. 4. Reg. 13. 16
13 Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 14. 41
14 Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 15.
15 Sellum mense vno. 4. Reg. 15.
16 Manahen annis decem. 4. Reg. 15. 10
17 Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15. 2
18 Phacee filius Romeliæ annis viginti. 4. Reg. 15. 20
19 Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17. 9

Ex quibus oîbus cõsurgunt anni ducenti quadraginta & vnus. 241. & menses septem: qui menses consumuntur anno vltimo Oseæ, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quâdo Salman Assar Rex Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Oseæ filii Hela, vt patet. 4. Reg. 17. & 18. & tunc inciepiebat annus sextus

Ezechiæ regis Iuda, vt ibidem scribitur. Numerus autem omnium
annorum regum Israel non conuenit cum annorum numero regum
Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computentur anni Regũ
Iuda post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & di
gerãtur à Roboam filio Salomonis vsq; ad annum sextum Ezechiæ,
quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda anni
261 ducenti sexaginta & vnus: non computatis decem annis, quos quidã
inconsulte addunt ipsi Asa Regi Iuda: quos tamen conuenientius
Philo & septuaginta interpretes posterius addunt ipsi Amon regi Iu
da absente patre: quod fuit post destructionem regni Israel. Si vero cõ
putentur anni Regum Israel à Hieroboam ad nonum & vltimum
241 Oseæ: reperiuntur anni ducenti quadraginta & vnus: qui minus sunt
annis viginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fate
ri, vel quód sit error in numero annorum regum Israel vitio scripto-
rum: vel quód quãdoq; vacauerit Regnum Israel, & fuerit sine Rege:
vel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex si-
mul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: vel quoniam aliquã
do per synecdochen à parte totus annus nominatur: vel quia inter-
dum distribuuntur anni tantũ, quibus aliquis Rex bene vixit: quos
varietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lyra eum
imitatus super. 3. Reg. 15. ca. Idcirco hæc nos omittimus. Nam &
Hieronymus in epistola ad Vitalem presbyterum dicit. Relege om-
nes & veteris & noui testamenti libros: & tantam annorum reperies
dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum
vtrunq; confusum, vt huiuscemodi hærere quæstionibus non tam
studiosi q̃ ociosi hominis videatur. Hęc ille. Si quis tamen cupit hãc
temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculũ
Ricardi de sancto Victore de concordia temporum Regum Iuda &
Israel in secunda operum parte paulo post principium.

De Macedonum Regno. *Cap. 12.*

MAcedonia prius dicta est Aemathia, ab Aemathio filio Camesis, de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios plusquam ciuilia campos.

Ea postea Macedonia dicta est à Macedone filio Osiridis, vt Diodorus author est in primo libro. Idẽ dicit Berosus in quinto antiquitatum libro, vbi ait. Regnante decimo Assyriorum Rege Belocho. f. Prisco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

ridis: a quo nunc nomē retinet prouincia. hæc ille. Cœpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi: qui fuit annus. 38. decimæseptimę Dynastiæ pastorum in Aegypto. Post annos vero nongentos septuagintaseptem anno scilicet. 13. Oziæ Regis Iuda: &. 9. Procę Regis Latinorum: &. 13. Petubastis in. 23. Dynastia Agyptiorum: hos reges ex Eusebio accepimus. 977

1	Granaus regnauit annis viginti & octo.	28
2	Coenus annis duodecim.	12
3	Tirimas annis triginta & octo.	38
4	Perdicas primus annis quinquaginta & vno.	51
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38
6	Philippus primus annis triginta & octo.	38
7	Europus annis vigintisex.	26
8	Alcetas annis vigintinouem.	29
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50
10	Alexander primus annis quadragintatribus.	43
11	Perdicas secundus annis viginti & octo.	28
12	Archelaus primus annis vigintiquatuor.	24
13	Orestes annis tribus.	3
14	Archelaus secundus annis quatuor.	4
15	Amyntas secundus anno vno.	1
16	Pausanias anno vno.	1
17	Amyntas tertius annis sex.	6
18	Argeus secundus annis duobus.	2
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18
20	Alexander secundus anno vno.	1
21	Ptolemæus primus annis quatuor.	4
22	Perdicas tertius annis sex.	6
23	Philippus secundus annis vigintisex.	26
24	Alexander magnus annis duodecim.	12
25	Arideus, qui & Philippus tertius annis septem.	7
26	Cassander annis decem & nouem.	19
27	Antigonus primus & Alexander annis quatuor.	4
28	Demetrius primus annis sex.	6
29	Pyrrhus mensibus sex & cum sequentibus cōputatur pro anno.	1
30	Lysimachus annis quinque.	5
31	Ptolemæus secundus anno vno.	1
32	Meleagros mensibus duobus.	
33	Antipater diebus quadragintaquinque.	

34	Soſtenes annis duobus.	2
35	Antigonus ſecundus annis trigintaſex.	36
36	Demetrius ſecundus annis decem.	10
37	Antigonus tertius annis quindecim.	15
38	Philippus quartus annis quadragintaduobus.	42
39	Perſes annis decem.	10

Omnes prædicti ſimul regnauerunt annis ſexcentis quadragintaſeptem. 647. Macedonum Regnum defecit poſt Perſem anno ſecundo centeſimæ quinquageſimæ quartæ Olympiadis: Licet Euſebius pauloante id defeciſſe dicat.

De Regno Lydorum. *Cap.13.*

Regnum Lydorum iuxta Euſebium mox incepit poſt finē regni Corinthiorum: hoc eſt annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges ita enumerat idē Euſebius.

1	Ardiſus regnauit annis trigintaſex.	36
2	Aliactes primus annis quatuordecim.	14
3	Meles annis duodecim.	12
4	Candaules annis decem & ſeptem.	17
5	Giges annis trigintaſex.	36
6	Ardis annis trigintaſeptem.	37
7	Sadiates annis quindecim.	15
8	Aliactes ſecundus annis quadragintanouem.	49
9	Crœſus annis quindecim.	15

Omnes prædicti Reges ſimul regnauerunt annis ducentis triginta & vno iuxta computationem Euſebii. 231.

Liber ſeptimus de vita Chriſti.

PROLOGVS.

Poſtquam deſcripſimus tempora ante Chriſti ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Chriſti ad ætatem noſtram tempora deſcribere per annos vitæ ipſius Chriſti: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc ſeptimo libro de vita Saluatoris & Domini noſtri breuiſſime diſſeremus.

De Genealogia Christi Cap. I.

CHristi genealogiā duo Euangelistę descripserūt, videlicet. Matthæus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationum vsq; ad eius natiuitatem descendit: & Lucas: qui ab ipso Christo vsq; ad protoplastum Adam à Deo creatū ascendit ordine retrogrado. Hæc autem Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebręi comprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob vsq; ad Regem Dauid Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebræorum, quorum tempora certiora comperimus, annorum ordinem descripsimus: idcirco, vt eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eam nunc breuissime describemus: & quæ hic omittimus, in eodem. 2. libro. requirēda sunt. Prius ergo ſm Lucam solū ab Adam vsq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, vel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. I.

1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared. — Gen. 5. &. 1. Paralip. 1.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoch genuit Mathusalem.
8 Mathusalem genuit Lamech.
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.

11 Sem genuit Arphaxat. Gen. 11. &. 1. Paralip. 1.
12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, vt in primo libro capite. 6. insinuauimus.

13 Sale genuit Heber.
14 Heber genuit Phalech.
15 Phalech genuit Rheu vel Ragau.
16 Rheu genuit Saruch. — Gen. 11. &. 1. Paralip. 1.
17 Saruch genuit Nachor.
18 Nachor genuit Thare.
19 Thare genuit Abraham.

Secundum Lucam & Matthæum simul sequentes generationes vsq;

ad Dauid inclusiue nullam dissonantiam prætendunt.

20	Abraham genuit Isaac.	Gene. 21.
21	Isaac genuit Iacob.	Gene. 25.
22	Iacob genuit Iudam.	Gene. 29.
23	Iudas genuit Phares.	Gene. 38.
24	Phares genuit Esron.	
25	Esron genuit Aram.	
26	Aram genuit Aminadab.	
27	Aminadab genuit Naason.	Ruth. 4. & 1. Paral. 2.
28	Naason genuit Salmon.	
29	Salmon genuit Booz.	
30	Booz genuit Obeth.	
31	Obeth genuit Iesse.	
32	Iesse vel Isai genuit Dauid.	

33 Dauid rex genuit Nathan & Salomonem ex Bersabee vtrunque.

Sequitur Lucas lineã Nathã: & Matthęus lineã Salomonis.

	Regni successores.		Reges Iuda.
34	Nathan. 2. Reg. 15. &. 1. Paral. 3.		Salomon. 2. Reg. 12. & ex 1. Paral. 3.
35	Mathat, qui & Ahiasar. 3. Reg. 4.		Roboam. 3. Reg. 14.
36	Menna.		Abias. 3. Reg. 15.
37	Melcha.		Asa. 3. Reg. 15.
38	Heliachin.	ex Luca & ex Philone.	Iosaphat. 3. Reg. 22.
39	Ionas.		Ioram. 4. Reg. 8.
40	Ioseph.		Ochozias qui & Ioachaz.
41	Iudas.		2. Paral. 22. In hoc defecit linea Salomonis.
	Reges ex successione.		
42	Symeon, q & Ioas & Helih. 4. Re. 11.		& ideo Matthæus ad lineam
43	Leui, qui & Amasias 4. Reg. 14.		Nathan diuertit cum Luca
44	Mathat, q Azarias & Ozias. 4. Re. 15.		relinquẽs tres reges videlicet.
45	Iorim, qui & Ioathan. 4. Re. 15.		Ochoziam, Ioas, & Amasiã.
46	Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.		
47	Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.		
48	Her, qui & Manasses. 4. Reg. 21.		ex Luca & ex Philone.
49	Helmadan, qui & Amon. 4. Reg. 21.		& Matthæo.
50	Thosam, qui & Iosias. 4. Reg. 22.		
51	Addi, qui & Ioakaz. 4. Reg. 23.		
52	Melchi, qui & Ioakim, vel Eliachim. 4. Reg. 23.		
53	Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.		
54	Salathiel, qui & Mesezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.		

55 Zorobabel, qui & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres, videlicet Misciollam & Ananiam. 1. Paral. 3. & Neemiæ. 3.

	ex Luca & Philone.	ex Mathæo euāgelista.
	Sequit Lucas lineā Rhesa.	Sequit Matthę⁹ lineā Abiud.
56	Rhesa qui & Misciollā. 1. Par. 3.	Abiud q & Ananias. 1. par. 3.
57	Ioanna ben Rhesa.	Eliachim.
58	Iudas cognomine Hyrcanus.	Azor.
59	Ioseph vel Iosephus.	Sadoch.
60	Semei, qui & Abner.	Achim.
61	Mathathias, qui & Helih.	Eliud.
62	Maat, qui & Asar.	Eleazar.
63	Nage vel Nagit, qui & Artaxat.	Mathan.
64	Helli, qui & Agai.	Iacob.
65	Naum, qui & Maslot.	Ioseph vir Mariæ,
66	Amos, qui & Scirach.	de qua Iesus natus est.
67	Mathathias, qui & Syloa.	
68	Ioseph vel Ioseph⁹ iunior, q & Arses.	
69	Iannæ vel Ianneus q & .z. Hyrcanus.	
70	Melchi.	
71	Leui.	
72	Mathat.	ex Luca: &
73	Helih, qui & Ioachin pater Mariæ.	Syrorum libris.
74	Maria mater Christi.	
75	Iesus filius eius.	

Lucas ergo euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Mariæ virginis, qui dictus est Helih vel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Heccados hebræus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis vrbis Romæ: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messiæ duplex habiturum nomen: vnum Helih: alterum Ioachin. Et postmodum Rabbi Hacanas ait. Erat quædā puella in Bethleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helih de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda. hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih siue Ioachin. Ioseph autem vir Mariæ fuit eiusdē Ioachin gener: & ex cōsequenti fuit eius filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum, cum fuerit verum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Idcirco Lucas dicit quod Christus putabatur filius Ioseph: qui fuit Helih, scilicet filius legalis: & loco Mariæ ponit virum

suum secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus vero de/scribit primo generationes secundum lineam Salomonis regis vsq; ad eius extinctionem: qua deficiente postea coactus est diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, vt superius diximus libro secundo capite nono. Et Matthæus cum Luca conue/nit vsq; ad Zorobabel. Sed quoniã ipse Zorobabel qui & Barachias filius Salathiel genuit duos filios, videlicet Rhesa, qui dictus est Mi/sciollam: & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prosequitur li neam Nathan per filium eius Rhesa vsq; ad patrem Mariæ virginis: & Mattheus eadem lineam prosequitur per filiũ eius Abiud vsq; ad patrẽ Ioseph coniugis Mariæ virginis. Itaq; vterq; natus est ex semi/ne Dauid per lineam Nathan: sed per vnum ramũ scilicet per ipsum Rhesa nata est Maria: & per alterũ ramum scilicet per ipsum Abiud natus est Ioseph. Hæc nobis ostendit Philo hebræus: & ea vberrime declarat Ioannes Annius in cõmentariis super breuiarium eiusdem Philonis. Hanc genealogiam etiam describit Petrus Galatinus libro septimo cap. 12. contra Iudæos. Sed in hoc defecit, q; contra verita/tem putauit duos fuisse Salathieles, & duos Zorobabeles: quod non probat: sed in hoc ipse facile improbari potest: quoniã linea Salomo nis septima generatione defecit: & in eius generatione nullus Sala/thiel, neq; Zorobabel reperitur. Neq; Ioseph potuit ex linea Salomo nis descẽdere, quia per multos annos antea defecerat: sed ortus est ex linea Nathan per ipsum Abiud: sicut ex eadem linea Nathan orta est Maria, sed per ipsum Rhesa, vt iam diximus. Salathiel ergo, qui a Matthæo dicitur filius Ieconiæ, idem est cum Salathiele, qui a Luca dicitur filius Neri: quia idem vir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, vt Philo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognomina/tus est, in ipsa captiuitate genuit Salathiel: ex quo natus est Zoroba/bel: qui fuit dux populi mox soluta captiuitate, hoc est post septua/ginta annos desolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit: & post transmigrationẽ Babylonis Ieconias genuit Salathiel: non est intelli gendum q; soluta captiuitate genuerit eum: sed facta trãsmigratione in ipso captiuitatis tempore. Nec vrget etiam argumẽtum Galatini dicentis plures generationes esse iuxta Lucam: & pauciores iuxta Matthæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & ge niti ex Abiud tardius eis concessum est generare: ideo illi plures, isti pauciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in sextodecimo libro de ciuitate Dei, capite. 11. circa alias generationes dicens. Nõ enim quia Heber sextus est a Noe, Nemrot autem quar/

tus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire viuendo. Hoc enim contigit cum plus viuerent, vbi pauciores sunt generationes, minus vbi plures: aut serius nati essent vbi pauciores, maturius vbi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & cōmentaria Ioannis Annii in eundē plene legisset: non vtiq; in hunc incidisset errorē. Cætera vero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idē Galatinus recte declarat. Nulla ergo dissonātia reperitur inter Matthæū & Lucam: sed vterq; veram Christi genealogiam rite descripsit.

De tempore uitæ Christi. *Cap. 2.*

IEsus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito fere completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo. 3960
A diluuio anno bis millesimo trecentesimoquarto. 2304
Ab Abraham anno bis millesimo duodecimo. 2012
A lege Moysi anno millesimo quingentesimo septimo. 1507
A templo Salomonis inchoato anno millesimo vigesimo septimo. 1027
Ab vrbe Roma cōdita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menses. 752
A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo. 587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiā sexagesimaquinta: anno eius sexto ferè completo. 65
Olympiade vero centesima nonagesimaquarta: anno eius quarto inchoato per tres menses: hoc est a primo anno primę olympiadis trāsactis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in martyrologio tam de hebdomada quàm de olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset: quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto secundum publicam fidem probato. 194 775
Romæ imperāte Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo secundo, vt affirmat Eusebius. quod etiam confirmat Orosius, qui Libro. 7. ait. Augusti Cæsaris postea q̄ imperare cœpit emenso propemodum anno. 42. natus est Christus. 42
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & vno tyrannice regnasset, vt Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Maria vitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarij, hoc est die. 25. De- 32

cembris: media videlicet nocte præcedente ortum Solis diei Dominicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est: litera dominicalis. B. currebat: quæ in calendario Romano, quo vtimur, annotatur die. 25. Decembris. Antea vero nouem mensibus cum ageret Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus fuerat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii feria sexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit feria sexta, quoniam. G. est sexta à litera. B. Conceptio autem Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem tertii anni. Natiuitas vero eius fuit anno quarto eiusdem olympiadis inchoato per tres menses prope finem anni quadragesimisecundi Augusti Cæsaris, vt supra dictum est. A natiuitate autem domini anni vitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini annotari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno. 43. Cæsaris Augusti sibi concurrente. Octauo autem die à natiuitate domini scilicet calendis Ianuarii mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ deseruit anno primo vitæ Christi: & eo die in dominica circuncisus est puer Iesus. Et quãuis ecclesia Romana incipiat enumerare annos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta hebdomada à natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarii, eo quod Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus propinquum natiuitati Christi. Die vero sexta eiusdem mensis, & tertiadecima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, à Magis dominus adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signetur litera. E. quæ est quinta à litera. A. quæ illo anno fuit litera dominicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moysi, Maria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in somnis ab angelo nocte consurgens accepit puerum & matrem eius, & secessit in Aegyptum: & erat ibi vsque ad obitum Herodis: qui decessit anno trigesimoseptimo regni sui: & tunc currebat annus quintus domini. Quinque igitur integris annis mansit in Aegypto dominus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato à natiuitate domini Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, qui per aliam viam redierant in regionem suam, iratus valde, vniuersos in Bethleem paruulos à bima tu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero- Z

des etiam interfici filium proprium ex vxore sua de tribu Iuda, eo quod diceretur iam in lege promissus Christus natus, vt Philo affirmat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iussit interfici, filium quoq; eius occisum ait. Melius est Herodis porcum esse quàm filium. Hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit autem Augustus feliciorem porcum Herodis non occisum quàm filium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos tri- 5
gintaseptem morbo intercutis atq; scatentibus toto corpore vermibus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius eius Arche 6
laus ab Augusto substituitur: & tetrarchæ fiunt quatuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus.

Anno duodecimo vitæ suæ currente dominus Iesus ascendit cum 12
parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha: & completis diebus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio doctorum audiens illos & interrogans: & post triduum à parentibus eum quærentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die vigesimosexto Martii in sabbato: quoniam ille annus fuit bissextilis in literis. C. B. & die vigesimosexto Martii signatur. A. litera, quæ est septima à dominicali. B. litera secunda, quæ post literam. C. peracto bissexto subsequitur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelaus anno regni sui nono in Viennam vrbem Galliæ relegatur: & tunc Iudeorum principatum tenet Herodes tetrarcha annis vigintiquatuor, cuius primus annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15

Anno ab vrbe condita septingentesimosexagesimoseptimo, Augustus moritur: & Tyberius imperium recepit: cuius primus annus annotatur cum anno domini sextodecimo videlicet anno tertio olym- 16
piadis. 198. In codicibus Eusebii de tẽporibus vitio scriptorum (vt puto) non recte annotatur mors Augusti, & initium imperii Tyberii Cæsaris: quod nos emendauimus ex eodẽ Eusebio, qui dicit Christum passum anno Tyberii decimooctauo, anno videlicet quarto olympiadis. 202. Si ergo retrocesseris per annos Tyberii, reperies primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: vt etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis. Eclipsis etiam, quæ annotatur in codicibus Eusebii propè mortem Augusti, describenda erat anno secundo Tyberii. Considerandum est etiam, quòd Eusebius in libro suo non signauit annos domini: sed ex annis olym-

piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiunxit ibi annos domini incipiēs ab anno tertio olympiadis. 194. cum incipere debuisset ab anno quarto, sc3 à natiuitate domini, vnde sumuntur anni vitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, anni domini deinceps per annos plures vno anno antecedunt: quos in nr̃o hoc opere nos emēdatos descripsimus.

27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus pcurator Iudeę à Tyberio mittitur.

30 anno. 15. imperii Tyberii Cæsaris cum Iesus inciperet trigesimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii, hoc est die. 6. eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatū fuisse feria sexta, sicut eadem die Veneris fuerat in infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, vt dicitur Lucæ. 3. erat incipiens quasi annorum. 30. quia impleuerat annum. 29. die. 25. præcedētis Decembris: & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequētis, vt Romana celebrat ecclesia. Itaq3 iam inceperat annum trigesimum spatio dierū. 13. Post baptismū ductus est in desertum, vbi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cœpit prædicationem suam: quam prolongauit cōfirmans eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta cōputationem domini Pauli episcopi Forosemproniēsis in 7. libro secundæ partis: apud Iudęos paschalis mēsis oppositio, quā quintādecimam lunam vocant secundum mediū cursum, quo Hebræi vtūtur ad ciuitatem sanctam Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo anno litera dominicalis fuerit. A. quę signatur in calēdario die. 2. Aprilis. Ergo die. 6. vbi signat̃ lr̃a E. fuit feria. 5.

31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martii & litera dominicalis. G. quæ tunc fuit dies Lunæ.

32 Anno autē domini. 32. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 13. Aprilis in dñica, qm̃ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cum eodem die 13. signetur in calendario lr̃a. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.

33 Anno vero. 33. vitæ suæ inchoato per tres mēses & paulo amplius, dominus Iesus in cruce passus est, videlicet āno quarto olympiadis 202. Tunc quoq3 currebat annus. 18. Tyberii Cęsaris, authoribus; Eusebio, Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in hoc Africanus & Tertullianus: qui dicunt Christum passum anno 15. Tyberii: quod est penitus falsum, & contra euangelicam veritatem, cum Lucas dicat Christum Baptizatum anno. 15. Tyberii & inde tribus annis & totidem mensibus, vt dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum vlterius per annū

fcilicet anno vitæ fuæ. 34. inchoato per tres menfes decimo calendas Aprilis, hoc eft die. 23. Martii, quia tũc fuit luna. 15. primi mẽfis. Nonnulli vero Latinorum partim fecuti funt Græcos putantes eum. 34. anno vitæ fuæ paffum: partim ab eis diffentiunt dicentes eum paffum. 8. calendas Aprilis, hoc eft die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non folum contradicentes hiftoriographis, vt recte nos per ipfos computauimus: fed etiam veritatem euãgelicam deftruentes. Nam iuxta euangelium Chriftus non venit legem foluere, fed adimplere. Secundum ergo legem quæ præcipit Exod. 12. vt comedatur agnus pafchalis luna. 14. primi menfis ad vefperam: Chriftus eadem. 14. luna, pafcha cum difcipulis fuis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autem dies azymorum, in qua neceffe erat occidi pafcha &c. Tunc autẽ luna. 14. fuit feria quinta. Die vero feq̃uẽti fcilicet luna. 15. Chriftus in cruce paffus eft feria fexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autem parafceue, quod eft ante fabbatum, fcilicet quãdo crucifixus eft. Duo ergo fecundum veritatem euangelicam firmiter tenenda funt, videlicet quod Chriftus paffus eft luna. 15. & quod tunc erat feria fexta, vt etiã fancta Romana ecclefia celebrat Chrifti paffionẽ die Veneris. Anno autem. 34. vitæ Chrifti quamuis luna. 15. primi menfis fuerit die. 23. Martii, vt Græci computant: non tamen tunc fuit feria fexta: fed feria tertia, vt patet per tabulam literarum dominicalium, quam abfoluto hoc opere domino concedente fcribemus, & in tabulis fequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt confiderantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidam ex Latinis prædictis: quoniam eo anno. 34. Chrifti non folum luna. 15. non fuit. 25. die Martii: quæ tunc fuit luna. 17. fed nec tunc fuit feria fexta: fed feria. 5. & ideo manifeftus eft eorum error cõtra fanctum euangeliũ. Vt ergo faluemus euãgelicam veritatẽ, dicimus Chriftũ paffum anno. 33. vitæ fuæ inchoato, quia tunc fuit fimul luna. 15. & feria. 6. Nã eo anno. 33. luna prima primi mẽfis fuit die. 20. Martii: & luna pafchalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole exiftente in. 10. gradu Arietis: & Luna ei oppofita in. 10. gradu Libræ iuxta veram computationẽ fm medium motum, quo vtunt̃ Hebręi. Eo igitur die fuit feria. 6. qm̃ eo anno fuit litera dñicalis. D. & die. 3. Aprilis affignatur litera. B. quæ tunc fuit feria. 6. Sed euangeliftę non nominant diem tertium Aprilis: quia difcipuli Chrifti non vtebantur calẽdario Romano ftabili & fixo ficut modo nos vtimur: fed fequebantur menfes lunares mobiles iuxta Hebræos: qui nominant dies menfis ab

ætate Lunæ. Et ideo passionis Christi diem secundum Lunam descripserunt. Quare iuxta menses Iudæorum lunares & mobiles Christus passus est die. 15. primi mensis, qui ab Hebræis dicitur Nisan. Hic autem primus mensis iuxta æquinoctium vernale, apud nos dicitur Martius, vt Romulus decreuit. Nam ipse est primus à Septembri: Octobri & cęteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quę partim fuit in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta est cõmunis omnium opinio, quod Christus in Martio passus est: quia in lunatione Martii crucifixus est: quæ est prima lunatio æquinoctii vernalis, licet ingrediatur mensem Aprilis. Propterea celebrat ecclesia pascha resurrectionis dominicæ iuxta ordinem seruatum à Christo, scilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, videlicet in dominica sequente post quartãdecimam Lunã primi mensis: & precedenti feria sexta celebrat Christi passionem. Communis etiam opinio fideliũ est iuxta sententiam Cyrilli, quod Christus eo die passus est quo & conceptus: Quæ vera est si referatur ad diem hebdomadis: quia sicut feria sexta conceptus est: ita & eadem feria sexta passus est. Sed non est vera si referatur ad diem mensis: quia die. 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis passus est. Eo autẽ die, quo passus est dominus, Sol contra cursum naturę eclipsim passus est, vt euãgelia testantur à sexta videlicet hora vsq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipsim vidit Dionysius Areopagita in Aegypto existens ante suam conuersionem, vt ipse testatur in epistola ad Polycarpũ. De qua eclipsi scripsit etiam Phlegon olympiadarum egregius supputator in. 14. lib. ita dicens Quarto autẽ anno ducentesimæ secundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, vt stellæ cœlo visæ sint. hæc ille. Tertia vero die à sua passione, hoc est die dominica quinta die Aprilis Christus à mortuis resurrexit. Itaq; festum Sabbati seruatum prius apud Hebræos: postea cõmutatum est in seqnẽtem diem Dominicam apud Christi fideles propter dominicæ resurrectionis gloriã. Deinde. 40. die à sua resurrectione ascendit in cœlum feria. 5. die. 14. Maii. Demum. 24. die eiusdem mẽsis misit paracletum spiritum in discipulos in die pentecostes: quæ fuit quinquagesima dies à gloriosa eius resurrectione: & fuit dies Dominica. Vixit autem Christus annos trigintaduos menses tres: & dies decem: & vitam temporalem compleuit anno. 33. vitæ suæ. Ab incarnatione vero sua vsq; ad mortem fluxerũt anni pleni trigintatres & dies decem, vt ex præcedenti computatione manifestum est.

De impletione hebdomadum Danielis. Cap. 3.

EX anniorum vera computatione, quam in secundo libro descripsimus: facile cognoscere possumus mysteriũ hebdomadum Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, vt hoc arduum mysterium cognoscerẽt: & inter se discrepantes varia & diuersa scripserunt, vt testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatũ tempus tam exordii quàm termini earũdem hebdomadum: quoniam secuti sunt vitiatas & corruptas chronographias. Nos autem ſm præfatam emendatam rationem temporũ has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, vt scribitur Leuit. 23. Numerabis septem hebdomadas plenas vsq; ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septẽ, quæ simul faciunt quadragintanouẽ &c. Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat. 70. hebdomades annorum: quæ continent annos solares quadringentos nonaginta: vt ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prędictæ hebdomades, consideranda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorũ Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darii filii Assueri, vt scribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus est, quando Iudæis concessa est licentia solũ ædificandi templum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darii mortem, vt patet. 1. Esdræ. 1. & anno secundo fundatum est templum, vt scribitur 1. Esdræ. 3. Completum est autem ædificiũ ipsius templi anno sexto Darii Longimani filii Prisci Artaxersis Assueri, vt scribitur. 1. Esdræ. 6. Hic Darius Longimanus dictus est etiam communi appellatione Artaxerses: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darii & Cyri simul regnantium, quando soluta est captiuitas vsq; ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an-

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus simul regnauerunt duobus
22 annis. Cyrus inde solus viginti duobus. Priscus Artaxerses Assuerus
20 viginti. Anno vero sexto Darii Longimani completum est templũ.
6 Ex quibus colligũtur simul anni. 50. A quibus si demãtur quatuor
50 anni, hoc est duo Darii cum Cyro regnãtis, & duo Cyri solius imperantis, cum eiusdem Cyri anno secundo iacta sint fundamenta templi, vt dictum est: inde restant anni quadragintasex: Quo tempore intermedio fabricatum est templum. Quare Iudæi dixerunt Io. 2. Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuisse templum: sed id reprobatur falsum ex eo quod iacta sunt fundamenta templi anno secundo Cyri non Darii, vt patet. 1. Esdræ. 3. Tertium tempus est, quando data est licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuisse dicimus post reædificatum templum annis tredecim penitus transactis, anno scilicet vigesimo incipiente prædicti Darii Longimani. Tunc enim concessa est ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuitatem Hierusalem, vt scriptum est Neemiæ secundo. Ex illo igitur tempore computandæ sunt septuaginta hebdomades prædictæ, vt manifeste Danielis. 9. ca. eidem ab angelo exprimitur dum ait, Scito ergo, & animaduerte ab exitu sermonis, id est à concessa licentia sermone Regis, vt iterũ ædificetur Hierusalem vsq; ad Christum ducẽ &c. Non enim dicit, ab exitu sermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur templum: sed ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Hierusalem ciuitas, quæ post templum reædificata est. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à templi reædificatione: sed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hierusalem: prædictæ hebdomades numerandæ sunt: sicut recte enumerat sanctus Antoninus in prima parte Chronicæ suæ titu. 3. cap. 8. Africanus autem (quem secutus est Beda) recte incipit enumerare ipsas hebdomades: sed non verum terminum eis posuit: tum ob mẽdosas chronicas, quibus vsus est: tum etiam quia distinxit annos duodecim lunationum, cum solares annos accipere debuisset. Hebræi enim vtũtur annis solaribus; quia licet habeant annos lunares duodecim scilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & sic per embolismum reducũtur ad annos solares duos præcedentes lunares. Nicolaus vero de Lyra in prima sua expositione super Danielem recte incepit & compleuit. Sed post aliquod tempus, quia vsus est falsis chronicis, aliam expositionem non secundũ veritatem composuit. Suæ autem retractationis non habuit sufficiẽ-

tes rationes,non solum propter ætatem Mardochæi,quam non pu/tauit ita longæuam, vt peruenisset vsq; ad annum duodecimum magni Artaxersis Assueri:quando ab eo exaltatus est, vt patet Hester. 3. sed etiam propter mendosas chronicas, quas imitatus est. Facile autem eius rationes soluuntur. Nam de ætate Mardochæi fidelissime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporũ. Mardochæus decem & octo annis ætatem Isaac superauit. Isaac autẽ vixit annis centum octoginta, vt scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardochæum vixisse annos centum nonagintaocto. Sicut autem dicitur Hester. 2. cap. Mardochæus cum Ieconia in Babylone translatus est. Ieconię autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabuchodonosor, vt scribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus primus olympiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annii & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto prædictæ. 45. olympiadis vsq; ad annum duodecimũ Assueri magni Artaxersis, qui fuit anno secundo olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus vnus: ex quibus consurgunt anni. 193. Mardochæus vero vixit annos. 198. vt dictum est. Ergo excessit numerum prædictum annorum. 193. annis quinq;. In ipsa igitur transmigratione Mardochæus poterat esse infans annorũ quatuor vel trium vel duorum: vel etiam vnius: quoniam ducti sunt in Babylonem parentes cum filiis tam adultis quàm etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum. 15. Si vero translatus fuisset anno eiusdem Nabuchodonosor. 23. quãdo Nabuzardam princeps militiæ ipsius, transtulit animas Iudæorum septingentas quadragintaquinq;, vt scribitur Hieremiæ vltimo; tunc potuisset esse annorum. 19. Sed quomodocunq; hoc accipiatur, patet Mardochæum adhuc viuentem esse anno. 12. Assueri. Et sic soluta est ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida est: nec erat necesse, vt tunc esset annorum. 259. vt ex dictis patet. Mendosæ insuper chronographiæ fefellerunt Nicolaum de Lyra: ideo in secunda sua expositione, non recte initium hebdomadum Danielis statuit anno quarto Sedechiæ Regis: quando Hieremiæ reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. vt scribitur Hierem. 28. & 29. Nam ab anno quarto exclusiue Ieconiæ: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. vsq; ad natiuitatem Christi: quæ fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & vlterius anni duo: ex quibus resultant anni quingenti nona/

ginta quatuor: qui superant numerum annorũ.490. qui continentur in.70.hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si.70.hebdomades cõputandæ essent ab anno quarto Sedechię: vtiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat in Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis veritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungens rationibus Nicolai de Lyra ratioñẽ aliam facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadũ non posse rationabiliter assignari in aliquo tempore sequẽte tempus, quo hæc reuelatio facta est Danieli. s. anno primo Darii: eo quòd ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quę petebat, impleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si consideretur tam reuelatio facta Hieremiæ de temporali solutione captiuitatis Babylonicæ cõpletis annis.70. quàm reuelatio facta Danieli de spũali liberatione ac redemptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimæ & vltimę hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechię ipsi Hieremiæ reuelatum est tempus captiuitatis annorũ.70. in Babylone: non tamen tunc vel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, videlicet vndecimo anno Sedechiæ: &.19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum initium, vt idem Hieremias pandit Hierem.25.&.34. vt supra libro.2.ca.11. diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9.ca. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorũ de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur desolationis.70. anni. Non vocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati verbi Hieremiæ: sed annos desolationis, id est à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Chaldęorũ per Darium & Cyrum. Similiter completis annis.70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum.70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quando Hieremię alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres, anno scilicet 20. inchoato Darii Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum.70. reuelatum est Hieremiæ incipiẽdum postea à templi desolatione: ita & initium hebdomadum.70. reuelatum est Danieli incipiẽdum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo verbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tempus futurum pro earum initio angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, vt scribitur Danie. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurum, hoc nobis iam impletū cernitur. Nec erat necesse, vt Daniel vsq; ad illud tempus ædificationis templi viueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc vita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicunt vident impleta, dum viuunt: sed aliis videnda describunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi vitam ducunt. Nunc reuertamur ad veram expositionem. Ab initio igitur vigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxersis numerus annorum prędictarum hebdomadum sumēdus est vsq; ad Christi passionem & completam humani generis redēptionem. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse a Deo septuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit, scilicet in septem & in sexaginta duas: quę simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce vltimam: ex quibus omnibus cōsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem vltimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quod in medio huius vltimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primę igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & liberatus est Iudæorum populus a periculo mortis: & exaltatus per Hester & Mardochæum: hoc est a principio vltimi anni pōtificis Iesus filii Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iā fundata erat ciuitas, scilicet anno. 20. iam completo Darii Longimani vsq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populum suum a mortis periculo liberauit, vt in libro Hester scribitur. In hoc tempore impletæ fuerūt septem hebdomades, hoc est anni. 49. vt ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septem prædictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlū, & descēdit spiritus sanctus super eum: & vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi verus Christus a Deo inūctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducem hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, acce-

pit pontificatum Eliasib vsq; ad Christi baptismum completo anno
domini.29.reperies interfuisse sexagintaduas hebdomades, hoc est
annos.434.Nam ab Eliasib pontifice ad Alexandrum magnum fue
79 runt anni.79.Ab Alexandro ad Iudam Machabæum.164. A Iu=
164 da ad Christi natiuitatem.162.vt superius ex lib.2.patet. Quibus
162 adduntur anni.29. vitæ Christi vsq; ad eius baptismum. Omnes
29 igitur simul collecti fiunt anni.434. Deniq; vltima hebdomas vsq;
434 ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis hu-
manæ redemptionem, quæ completa sunt per ipsum Christum di-
midio hebdomadis, hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tempo
re dominus Iesus prædicauit, miracula fecit, passus est, resurrexit;
ascendit in cœlum, & spiritum paracletum in filios adoptionis effu-
dit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis vltimæ defecit hostia & sa-
crificium veteris legis per Christi mortem, dum ipse obtulit se Deo
hostiam & sacrificium in ara crucis, in qua consũmata sunt omnia,
cum ipse in cruce dixerit. Consũmatum est, scilicet mysterium hu-
manæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & ple-
nissime defecit hostia veteris legis in die pentecostes, cum aposto-
li induti sunt virtute ex alto, visibili missione spiritus sancti: quod
fuit in dimidio huius hebdomadis, videlicet anno Christi trigesimo
tertio in dimidio currente. Residuum vero huius vltimæ hebdoma
dis pertinet ad prædicationem apostolorum in ipsa Iudæa antequã
per totum orbem diffunderentur: quæ impleta est tribus annis & di-
midio, hoc est vsq; ad trigesimumsextum annum domini penitus cõ
pletum, qui erat vigesimusprimus annus Tyberii Cæsaris: & vigesi-
mus secundus Herodis Tetrarchæ: qui Iacobum fratrem Ioannis,
gladio interfecit. Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hie-
rusalem: cuius fundamẽta iacta sunt in principio anni secundi olym-
piadis.81.qui erat annus.20. Darii Longimani: & computationẽ
deduxeris vsq; ad annum domini.36.qui completus est anno tertio
desinẽte olympiadis.203.reperies intercessisse olympiades centum
vigintiduas & dimidiam: ex quibus consurgunt anni.490.hoc est
hebdomades integræ septuaginta. Siquis autem per has hebdoma-
des voluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudistarum: quæ
ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione contineat:
poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, sicut Pe
trus Galatinus computat contra eos libro.4. cap.15.&.16. non
quidem ad rei veritatem comprobandam: sed ad eorum proteruiam
refellẽdam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipsi veram putant,

ille ostendit has hebdomades in Christi morte completas. Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus veram inuenire cupit rationem, oportet vt earum annos enumeret ab initio vigesimi anni Darii Longimani vsq; ad completam per Christum humani generis redemptionem: sicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem quarto libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc est anno. 486. & dimidium ab eo tempore ad Christi passionem. Licet autem præfatus Galatinus totam summam annorum simul integram vere complectatur: in hoc tamen defecit, quod proprios annos singulorum regum Persarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam veritatem: sed vni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: summam tamen annorum, vt diximus, recte concludit. Si enim legisset Metasthenem Persam publice fidei authorem: & Ioannis Annii emendatam chronographiam: vnicuiq; proculdubio Regi Persarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuisset proprios annos: quos nos collegimus superius libro. 4. capi. 2. Ex quibus patet quod ab initio vigesimi anni Darii Longimani ad Alexan-
drum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ an- 128
ni. 297. Inde vero vsq; ad Christi passionem anni sexaginta & vnus 297
& fere dimidium. Ex quibus consurgunt anni. 486. & dimidium 61.½
qui cōtinentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit ho- 486.½
stia & sacrificium per Christi mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS.

CHristus assistens pontifex futurorum bonorum, reliquit suum primum vicarium in terris pontificem maximum Petrum Apostolum: post quē plures alii successerunt: de quibus in hoc octauo libro dicēdum est. In hac tamen descriptione Romanorum pontificum, non sequimur Eusebium eo quod intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum scilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē:& Anacletus Græcus mox post Clementem successerit:vt manifeste apparet ex pontificali Damasi Papæ:qui sequitur publicam & probatam fidem annalium Romanæ ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinatę Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit:vt patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirum Eusebium in hoc defecisse eo quod suo tempore nōdum erat editus prędictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem repererat:rogauit eūdem Damasum per literas, vt ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium: sed Damasum sequimur. Considerandum est etiam quod inter duos pontifices martyres, sc3 Felicem primum:& Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcum confessorem non martyrē:& dicunt eum sedisse annos. 8. menses duos, dies decem:& sepultū esse Romæ in ecclesia, vbi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei, sc3 Damasum, qui illius nō meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quātum ad hoc, Damaso pontifici: qui de archiuis ecclesiæ Romanæ id accepit: q̄ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quod aliqui dicunt hunc Marcum intermissum ex eo quod nō fuerit martyr:quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur non solum pontifices martyres: sed etiam alii confessores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hoc temptis esse confictū: quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, vt scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēsibus sex, vt dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo, vt inter Felicem & Euthicianum fuerit pōtifex, qui sederit annis. 8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum: vel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse pontificem, idest episcopum alterius diœcesis:& Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum:tamē vitio scriptorum, numeri annorum mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiam authoribus post Damasum, videlicet ab Anastasio bibliothecario, a Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusiensi in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonantia descri

buntur eorundem pontificum tempora:vt vix ex eis veritas cogno/ Anno
sci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum colle- dñi.
gimus ea sigillatim in annis mensibus & diebus ex Martyrologio &
alijs authoribus & libris antiquis emēdatis simul collatis ad ipsum,
ingenti ac maximo labore atq; sudore:ita vt quādoq; noctes fere du
ceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & men/
sium:sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

1 PEtrus apostolorū princeps natione Galilæus post Chri/
sti resurrectionem ab eo institutus est vicarius ipsius: &
summus ecclesiæ pastor & pontifex, cum ei tunc à domi/
no dictum sit: pasce oues meas. Mansit primo Petrus in
Iudæa: deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ,
Asiæ,& Bithyniæ,vt ex eius prima epistola canonica manifeste ap
paret: quousq; impleretur quintus annus à resurrectione domini.
Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini.38.Ibiq; 38
cathedram adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam veniens
anno domini.45.ibidem sedit annos.25.mēses duos & dies tres, 45
vt scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum
tempus sui pontificatus à Christi resurrectione:quæ vt libro.7.di
ctum est,fuit die.5.Aprilis vsq; ad ipsius martyrium:quod fuit die
29.Iunij:inueniemus omnes pontificatus eius esse annos triginta
septem:mēses duos:& dies vigintiquatuor,cum à prædicto die.5.
Aprilis vsq; ad diem.29.Iunij intermedij sint præfati dies.24.&
mēses duo supra.37.annos.Peruenit autem vsq; ad annum domi/
ni septuagesimum,vt ex dicta computatione probatur. 70

2 Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thusciæ,vt Raphael Volater
ranus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos
vndecim:menses duos:dies vigintiquatuor vsq; ad diē.23.Septē/
bris anno domini octogesimo primo. 81

3 Cletus Romanus sedit annos vndecim: menses septē:dies tres vsq;
ad diem.25.Aprilis anno dñi.93.Vacat sedes diebus.20. 93

4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem:menses sex:dies se/
ptem:vsq; ad diē.23.Nouēbris anno do.102.Vacat sedes d.21. 102

5 Anacletus Græcus Atheniēsis sedit annos nouem:menses sex:dies
29.vsq; ad diem.13.Iulij anno dñi.112.Vacat sedes d.13. 112

6 Euaristus Græcus ex patre Iudæo noīe Iuda:de ciuitate Bethleem:
sedit annos nouē,menses tres,diem vnum vsq; ad diem.26.Octo/

bris anno domini. 121. Vacat sedes diebus. 19. 121

7 Alexander primus Romanus: sedit annos septẽ menses quinq;: dies 19. vsq; ad diem. 3. Maii anno dñi. 129. Vacat sedes diebus. 25. 129

8 Xystus primus Romanus sedit annos nouem: menses decẽ: dies. 9. vsq; ad diem. 6. Aprilis anno dñi. 139. Vacat sedes d. 2. 139

9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita sedit annos. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad diem. 5. Ianuarii anno do. 150. Vacat sedes d. 7. 150

10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho sedit an. 4. diem. 1. vsq; ad diem. 11. Ianuarii anno do. 154. Vacat sedes d. 3. 154

11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit an. 9. menses. 5. d. 27. vsq; ad diem. 11. Iulii anno dñi. 163. Vacat sedes d. 17. 163

12 Anicetus Syrus sedit an. 9. mẽ. 8. dies. 19. vsq; ad diem. 16. Aprilis anno domini. 173. Vacat sedes d. 17. 173

13 Sother Campanus ẽ Fundis sedit annos. 9. d. 20. vsq; ad diem. 23. Maii anno domini. 182. Vacat sedes d. 21. 182

14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli sedit an. 14. menses. 11. d. 8. vsq; ad diem. 25. Maii an. do. 197. Vacat sedes d. 5. 197

15 Victor primus Afer sedit an. 9. men. 10. & d. 21. vsq; ad diem. 20. Aprilis anno do. 207. Vacat sedes d. 12. 207

16 Zepherinus Romanus sedit an. 7. d. 17. vsq; ad diẽ. 26. Augusti anno domini. 214. Vacat sedes d. 6. 214

17 Calistus primus Romanus sedit an. 6. men. vnum: d. 13. vsq; ad diẽ 14. Octobris anno do. 220. Vacat sedes d. 6. 220

18 Vrbanus primus Romanus sedit an. 4. men. 7. d. 5. vsq; ad diẽ. 25. Maii anno do. 225. Vacat sedes d. 30. 225

19 Pontianus Romanus sedit an. 9. mẽ. 4. d. 26. vsq; ad diem. 20. Nouembris anno do. 234. Vacat sedes d. 10. 234

20 Antherus Græcus sedit an. 5. men. 1. d. 3. vsq; ad diem. 3. Ianuarii anno do. 239. Vacat sedes d. 13. 239

21 Fabianus Romanus sedit an. 13. d. 4. vsq; ad diem. 20. Ianuarii anno domini. 252. Vacat sedes d. 7. 252

22 Cornelius Romanus sedit an. 2. men. 7. d. 18. vsq; ad d. 14. Septẽbris anno do. 254. Vacat sedes d. 35. 254

23 Lucius primus Romanus sedit annos. 2. men. 10. d. 6. vsq; ad diem 25. Augusti anno do. 257. Vacat sedes d. 35. 257

24 Stephanus primus Romanus sedit an. 7. men. 10. d. vnum: vsq; ad diem. 2. Augusti anno do. 265. Vacat sedes d. 22. 265

25 Xystus. 2. Græcus & philosophus sedit an. vnũ men. 11. d. 13. vsq; ad diem. 6. Augusti anno do. 267. Vacat sedes d. 35. 267

25 Dionysius monachus sedit an. 6. men. 3. d. 17. vsq; ad diem. 25. De cembris anno do. 273. completo. Vacat sedes d. 5. An. d. 273
27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. men. 4. d. 30. vsq; ad d. 30. Maii anno do. 275. Vacat sedes d. 5. 275
28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. vnum men. 6. d. 4. vsq; ad diem. 8. Decembris an. do. 276. Vacat sedes d. 8. 276
29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris sedit an. 10. men. 4. d. 7. vsq; ad diē. 22. Aprilis an. do. 287. Vacat sedes d. 11. 287
30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. men. 11. d. 23. vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 294. ex persecutione maxima Diocletiani. Va cat sedes an. 7. men. 6. d. 25. vsq; ad diem Nouembris anno domi ni trecentesimoprimo. 294 301
31 Marcellus Romanus sedit an. 5. men. vnum, dies. 27. vsq; ad diem 16. Ianuarii anno do. 307. Vacat sedes d. 20. 307
32 Eusebius Græcus sedit an. 3. men. 7. d. 27. vsq; ad diem. 2. Octobris anno do. 310. Vacat sedes d. 7. 310
33 Melchiades Afer sedit an. 4. men. 2. dies duos vsq; ad diem. 11. De- cembris anno do. 314. Vacat sedes d. 16. vsq; ad diem. 27. Decē- bris incipiente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices martyrio coronati sunt. 314 315
34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. vsq; ad diē. 31. De cembris anno do. 338. Vacat sedes d. 15. 338
Eius tempore anno do. 322. congregatum est conciliū Nicenum.
35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. vsq; ad diē. 7. Octobris anno do. 340. Vacat sedes d. 20. 340
36 Julius primus Romanus sedit an. 15. men. 5. d. 16. vsq; ad diē. 12. Aprilis anno do. 356. Vacat sedes d. 25. 456
37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos. 6. men. 3. d. 4. vsq; ad annum domini. 362. & missus est in exilium a' Constantio: & anno postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.
38 Felix secundus interim sedit annum vnum mē. 3. d. 2. vsq; ad annū do. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulii. 364
Liberius inde: qui a' quibusdam dictus est Leo. hæresi Arrianæ con- sentiens sedit annos sex vsq; ad annum domini. 369. 369
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus.
39 Damasus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. vsq; ad diē. 11. Decembris anno do. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnan- tibus Valentiniano & Valente imperatoribus: licet aliqui velint 387

Damasum sub Iuliano papam factũ: tamen id ex supputatione annorum destruitur, cũ Damasus vsq; ad Theodosii peruenerit tẽpora. Nam pſente Damaso & Theodosio Cõstantinopolitanũ Concilium cõtra Macedoniũ indictũ est, vt Ioãnes Nauclerus affirmat. Anni dñi.

40 Siricius Romanus sedit an. 14. men. 3. d. 23. vsq; ad diem. 24 Aprilis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2. 401

41 Anastasius primus Romanus sedit an. 3. diem vnum: vsq; ad d. 27. Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21. 404

42 Innocentius primus Albanus sedit an. 15. m. 2. d. 11. vsq; ad d. 28. Iulii anno domini. 419. Vacat sedes d. 22. 419

43 Zosimus Græcus sedit an. 2. mẽ. 5. d. 4. vsq; ad diem. 23. Februarii anno domini. 422. Vacat sedes d. 11. 422

44 Bonifacius primus Romanus sedit an. 3. m. 7. vsq; ad diẽ. 25. Octobris anno domini. 425. Vacat sedes d. 9. 425

45 Cœlestinus primus Campanus sedit an. 8. men. 5. d. 3. vsq; ad d. 6. Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21. 434

46 Xystus. 3. Romanus sedit an. 9. d. 19. vsq; ad diem. 16. Maii anno domini. 443. Vacat sedes d. 20. 443

47 Leo primus Thuscus sedit annos. 20. men. 10. d. 6. vsq; ad diẽ. 11. Aprilis anno domini. 454. Vacat sedes d. 7. 464

48 Hilarius Sardus sedit an. 6. men. 10. d. 3. vsq; ad diem. 21. Februarii anno domini. 471. Vacat sedes d. 10. 471

49 Simplicius Tiburtinus sedit an. 15. vsq; ad diem. 3. Martii anno domini. 485. Vacat sedes d. 6. 485

50 Felix tertius Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 12. vsq; ad diem. 21. Februarii anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5. 494

51 Gelasius primus Afer sedit an. 6. men. 10. d. 24. vsq; ad diem. 22. Ianuarii anno domini. 499. Vacat sedes d. 7. 499

52 Anastasius. 2. Romanus sedit annũ vnum m. 9. d. 21. vsq; ad d. 19. Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4. 501

53 Simacus Sardus sedit an. 15. mẽ. 7. d. 26. vsq; ad diem. 19. Iulii anno domini. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Laurentium: Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus. 517

54 Hormisda Campanus sedit an. 9. d. 11. vsq; ad diem. 6. Augusti anno domini. 526. Vacat sedes d. 8. 526

55 Ioannes primus Thuscus sedit an. 2. men. 9. d. 14. vsq; ad diem. 28. Maii anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28. 529

56 Felix quartus Samnius sedit an. 4. m. 1. d. 17. vsq; ad diẽ. 12. Octobris anno dñi. 533. Vacat sedes d. 3. 533

57 Bonifacius. 2. Romanus sedit annũ vnum: men. 11. diem vnũ: vsque ad d. 16. Septembris anno dñi. 535. Vacat sedes m. 2. d. 15. An. d. 535
58 Ioannes. 2. Romanus sedit annũ vnum: m. 5. d. 26. vsque ad diẽ. 27. Maii anno domini. 537. Vacat sedes d. 6. 537
59 Agapitus primus Romanus sedit annum vnum: m. 3. d. 15. vsque ad diem. 17. Septembris anno dñi. 538. Vacat sedes m. 1. d. 28. 538
60 Siluerius Campanus ex patre Hormisda epõ Romano sedit an. 1. men. 7. d. 3. vsque ad d. 20. Iulii an. d. 540. Vacat sedes d. 6. 540
61 Vigilius Romanus sedit an. 16. men. 6. d. 26. vsque ad d. 22. Ianuarii anno domini. 557. Vacat sedes, men. 3. d. 5. 557
62 Pelagius primus Romanus sedit an. 4. m. 10. d 18. vsque ad diẽ. 15. Martii anno do. 562. Vacat sedes men. 3. d. 26. 562
63 Ioannes. 3. Romanus sedit an. 12. men. 11. d. 26. vsque ad diem. 5. Iulii anno do. 575. Vacat sedes men. 10. d. 3. 575
Sedis vacatio peruenit ad annum domini. 576. 576
64 Benedictus primus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 12. vsque ad d. 20. Iulii anno do. 580. Vacat sedes d. 10. 580
65 Pelagius. 2. Romanus sedit an. 11. m. 2. d. 10. vsque ad d. 2. Septembris anno dñi. 591. Anno eius. 10. aquarum maxima inundatio fuit: & sequenti anno pestis ingens qua percussus Pelagius obiit. 591
66 Gregorius. 1. Romanus sanctissimus & toti eccl'iæ notissimus sedit an. 13. m. 6. d. 10. vsque ad d. 12. Martii an. d. 604. V. s. m. 5. d. 18 604
67 Sabinianus Thuscus sedit annũ vnum: men. 5. d. 23. vsque ad d. 22. Februarii anno do. 606. Vacat sedes men. 11. d. 26. 606
68 Bonifacius. 3. Romanus sedit men. 8. d. 20. vsque ad diem. 12. Nouembris anno do. 607. Vacat sedes men. 1. d. 6. 607
69 Bonifacius. 4. Marsus sedit an. 6. m. 5. d. 7. vsque ad diẽ. 25. Maii anno domini. 614. Vacat sedes men. 4. d. 22. 614
70 Deusdedit Romanus sedit an. 3. d. 23. vsque ad diem. 8. Nouembris anno domini. 617. Vacat sedes men. 1. d. 16. 617
71 Bonifacius. 5. Neapolitanus sedit an. 4. men. 10. diem vnum vsque ad diem. 25. Octobris anno do. 622. Vacat sedes d. 16. 622
72 Honorius. 1. Cãpanus sedit an. 12. m. 11. d. 3. vsque ad d. 13. Octobris an. do. 635. Vacat sedes an. 1. m. 7. d. 18. vsque ad an. do. 637. 637
73 Seuerinus Romanus sedit annum vnum men. 2. d. 4. vsque ad diẽ. 4. Augusti anno do. 638. Vacat sedes men. 4. d. 29. 635 638
74 Ioannes. 4. Dalmata sedit annum vnum mẽ. 9. d. 10. vsque ad d. 12. Octobris anno dñi. 640. Vacat sedes men. 1. d. 13. 640
75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epõ ex ciuitate Hie

rosolyma sedit an. 6. m. 5. d. 19. vsq; ad diem. 14. Maii anno domi ni. 647. Vacat sedes mense vno d. 22. Ano 647

76 Martinus primus Tudertinus sedit annos. 6. mē. 4. d. 4. vsq; ad diē 10. Nouembris anno do. 653. Ignorata morte eius in exilio vacauit sedes an. vno: men. 2. vsq; ad an. do. 654. 653 654

77 Eugenius primus Romanus sedit an. 2. men. 6. d. 15. vsq; ad diē. 2. Iunii anno do. 657. Vacat sedes men. 1. d. 4. 657

78 Vitalianus Campanus sedit an. 14. m. 6. d. 2. vsq; ad diē. 27. Iannarii anno do. 672. Vacat sedes men. 2. d. 13. 672

79 Adeodatus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 17. vsq; ad diem. 26. Iunii anno do. 676. Vacat sedes men. 4. d. 15. 676

80 Donus primus Romanus sedit an. 2. mē. 5. vsq; ad diem. 10. Aprilis anno do. 679. Vacat sedes men. 2. d. 15. 679

81 Agatho Siculus sedit an. 2. m. 6. d. 15. vsq; ad diem. 10. Ianuarii anno do. 682. Vacat sedes an. vno: men. 7. d. 5. ad an. do. 682 683

82 Leo. 2. Siculus sedit men. 10. d. 18. vsq; ad diem. 3. Iulii anno domini. 684. Vacat sedes m. 11. d. 22. vsq; ad an. do. 685. 684 685

83 Benedictus. 2. Romanus sedit men. 10. d. 13. vsq; ad diē. 8. Maii anno do. 686. Vacat sedes men. 2. d. 15. 686

84 Ioannes. 5. Antiochenus sedit annum vnum d. 10. vsq; ad diem. 2. Augusti anno do. 687. Vacat sedes men. 2. d. 18. 687

85 Conon Tracianus sedit men. 11. d. 3. vsq; ad diem. 22. Septembris anno do. 688. Vacat sedes men. 2. d. 23. 688

86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an. 12. men. 8. d. 22. vsq; ad d. 9. Septēbris anno do. 701. Vacat sedes m. 1. d. 20. 701

87 Ioannes. 6. Græcus sedit an. 2. m. 2. d. 12. vsq; ad diē. 9. Ianuarii anno do. 704. Vacat sedes men. 1. d. 18. 704

88 Ioannes. 7. Græcus sedit an. 2. m. 7. d. 19. vsq; ad diem. 18. Octobris anno domini. 706. 706

89 Sisinius vel Sosimus Syrus sedit dies. 20. vsq; ad diem. 6. Nouembris. Vacat sedes men. vno. d. 28.

90 Constantinus Syrus sedit an. 7. m. 1. d. 7. vsq; ad diem. 10. Februarii anno do. 714. Vacat sedes men. 1. d. 10. 714

91 Gregorius. 2. Romanus sedit an. 15. m. 10. d. 22. vsq; ad diem. 11. Februarii anno do. 730. Vacat sedes men. 1. d. 5. 730

92 Gregorius. 3. Syrus sedit an. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad d. 28. Nouembris anno do. 740. Vacat sedes d. 8. 740

93 Zacharias Græcus sedit an. 10. m. 3. d. 9. vsq; ad diē. 15. Martii anno domini. 751. Vacat sedes d. 12. 751

94 Stephanus.2.Romanus sedit an.5.d.29.vsq; ad diem.26.Aprilis ano dñi.756.Vacat sedes d.22. An.D. 756
95 Paulus primus Romanus sedit an.10.m.1.vsq; ad diem.18.Iunii an.do.766.Ex Cõstantino intruso. Vacat sedes anno.1.m.1.vsq; ad diem.18.Iulii anno domini.767. 766 766
96 Stephanus.3.Siculus sedit an.3.m.5.d.27.vsq; ad diẽ.14.Ianuarii anno do.771.Vacat sedes d.9. 771
97 Adrianus primus Romanus sedit an.23.m.11.d.3.vsq; ad d.26. Decembris anno domini.795.Vacat sedes d.17.hucusq; ex pontificali Romano: Sequentes vero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem. 795
98 Leo.3.Romanus sedit an.20.men.5.vsq; ad diem.12.Iunii anno domini octingentesimo quintodecimo. 815
99 Stephanus.4.Romanus sedit men.7.vsq; ad diem.22.Ianuari anno domini octingentesimo sextodecimo. 816
100 Paschalis.1.Romanus sedit an.7.m.3.d.16.vsq; ad an.do.823. 823
101 Eugenius.2.Romanus sedit an.3.vsq; ad an.do.826. 826
102 Valentinus Romanus sedit dies.40.
103 Gregorius.4.Romanus sedit an.16.vsq; ad an.do.842. 842
104 Sergius.2.Romanus sedit an.3. Vacat sedes men.2.d.15 vsq; ad annum domini.845. 845
105 Leo.4.Romanus sedit an.8.mẽ.3.d.6.vsq; ad d.17.Iulii anno domini.853.Vacat sedes men.2.d.15. 853
Ioannes Anglicus fœmina sedit an.2.m.1.d.4.Non ponitur in catalogo pontificũ: & ideo tunc sedes fuit vacans vsq; ad an.do.855. 855
106 Benedictus.3.Romanus sedit an.2.men.6.d.9.vsq; ad annum domini.858. 858
107 Nicolaus.1.Romanus sedit an.9.m.9.d.3.vsq; ad an.do.868. 868
108 Adrianus.2.Romanus sedit an.5.m.9.d.12.vsq; ad an.do.873. 873
109 Ioannes.8.Romanus sedit an.10.d.2.vsq; ad an.do.883. 883
110 Martinus.2.Gallus sedit an.1.m.5.vsq; ad an.do.885. 885
111 Adrianus.3..Romanus sedit an.1.m.2.vsq; ad an.do.886. 886
112 Stephanus.5.Romanus sedit an.6.d.11.vsq; ad an.do.892. 892
113 Formosus sedit an.5.m.6.vsq; ad annum dñi.898. 898
114 Bonifacius.6.Thuscus sedit dies vigintisex.
115 Stephanus.6.Romanus sedit an.1.m.3.vsq; ad an.do.899. 899
116 Romanus patria Romanus sedit m.3.d.22.
117 Theodorus.2.Romanus sedit dies viginti.
118 Ioannes.9.Romanus sedit an.2.d.5.vsq; ad annum dñi.902. 902

119 Benedictus.4.Romanus sedit an.3.m.4.vsq; ad an.dñi.905. 905
120 Leo.5.sedit dies quadraginta.
121 Christoforus sedit menses septem.
122 Sergius.3.Romanus sedit an.7.m.4.d.16.vsq; ad an.do.913. 913
123 Anastasius.3.Romanus sedit an.2.m.2.vsq; ad an.do.915. 915
124 Lando Romanus sedit men.6.vsq; ad an.do.916. 916
125 Ioannes.10.Romanus sedit an.13.m.2 d.3.vsq; ad an.do.929. 929
126 Leo.6.Romanus sedit m.7.d.15.vsq; ad an.do.930. 930
127 Stephanus.7.Romanus sedit an.2.m.1.d.12.vsq; ad an.do.932. 932
128 Ioannes.11.Romanus sedit an.4.m.10.d.15.vsq; ad an.d.937. 937
129 Leo.7.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.do.940. 940
130 Stephanus.8.Germanus sedit an.3.m.4.d.12.vsq; ad an.do.943. 943
131 Marinus.3.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.do.946. 946
132 Agapitus.2.Romanus sedit an.7.m.4.d.10.vsq; ad an.do.953. 953
133 Ioannes.12.Romanus sedit an.8.m.3.d.5.vsq; ad an.do.962. 962
134 Benedictus.5.Romanus sedit men.6.d.5.
135 Leo.8.Romanus sedit an.1.m.4.vsq; ad an.do.964. 964
136 Ioannes.13.Romanus sedit an.7.m.11.d.15.vsq; ad an.do.972. 972
137 Benedictus.6.Romanus sedit an.1.m.6.d.10.vsq; ad an.do.974. 974
138 Donus.2.Romanus sedit an.1.vsq; ad annum dñi.975. 975
139 Bonifacius.7.sedit men.7.d.5. Vacat sedes d.20.
140 Benedictus.7.Romanus sedit an.8.m.6.vsq; ad an.do.983. 983
141 Ioannes.14.sedit men.8.vsq; ad annum dñi.984. 984
142 Ioannes.15.Romanus sedit menses quatuor.
143 Ioannes.16.Romanus sedit an.10.m.6.d.10.vsq; ad an do.994. 994
144 Gregorius.5.natione Saxo.sedit an.2.m.5.vsq; ad an.do.996. 996
145 Ioannes.17.Græcus sedit m.10.vsq; ad annum dñi.997. 997
146 Syluester.2.Gallus sedit an.4.m.1.d.10.ad an.do.1001. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis sedit men.4.d.20.
148 Ioannes.19.Romanus sedit an.4.m.4.vsq; ad an.do.1006. 1006
149 Sergius.4.Romanus sedit an.2.m.7.vsq; ad an.do.1009. 1009
150 Benedictus.8.Tusculanus sedit an.11.m.1.d.13.ad an.d.1020. 1020
Vacat sedes anno vno vsq; ad annum domini.1021. 1021
151 Ioannes.20.Romanus sedit an.11.d.9 vsq; ad an.d.1032. 1032
152 Benedictus.9.Tusculanus sedit an.13.m.3.vsq; ad an.do.1045. 1045
153 Syluester.3.Romanus sedit menses duos.
154 Gregorius.6.sedit an.2.m.3.vsq; ad annum do.1047. 1047
155 Clemens.2.sedit men.9.vsq; ad annum dñi.1048. 1048
156 Damasus.2.Bauarus sedit d.23. Vacat sedes d.11.

157 Leo.9. Alemannus sedit an.5.m.2.d.6.vsq; ad an.d.1053. 1053
158 Victor.2.Alemannus sedit an.2.m.8.vsq; ad an.d.1056. 1056
159 Stephanus.9.Lothoringus sedit m.9.d.28.vsq; ad an.d.1057. 1057
160 Benedictus.10.Campanus sedit m.9.d.20.vsq; ad an.d.1058. 1058
161 Nicolaus.2.Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus antea dictus: sedit an.2.m.6.d.26.vsq; ad an.d.1061. 1061
162 Alexander.2.Mediolanensis sedit an.11.m.6.d.25.ad an.d. 1073
163 Gregorius.7.Saonensis sedit an.12.m.1.d.3.vsq; ad an.d. 1085
164 Victor.3.Abbas Cassinensis: sedit an.1.m.4.vsq; ad an.d 1087. 1087
Vacat sedes men.5.
165 Vrbanus.2.sedit an.12.m.4.d.19.vsq; ad an.d.1099. 1099
166 Paschalis.2.Flamineus sedit an.18.m.6.d.7.vsq; ad an.d.1117. 1117
167 Gelasius.2.Caietanus sedit an.1.d.5.vsq; ad an.d.1118. 1118
168 Calistus.2.Burgundus sedit an.5.m.10.d.6.vsq; ad an.d. 1124
169 Honorius.2.Imolensis sedit an.5.m.2.d.3.ad an.d.1129. 1129
170 Innocentius.2.Romanus sedit an.13.m.8.vsq; ad an.d.1143. 1143
171 Coelestinus.2.Tuscus sedit m.5.d.14.
172 Lucius.2.Bononiensis sedit m.11.d.4.vsq; ad an.d.1144. 1144
173 Eugenius.3.Pisanus sedit an.8.m.7.d.20.vsq; ad an.d.1153. 1153
174 Anastasius.4.Romanus sedit an.1.m.4.vsq; ad an.d.1154. 1154
175 Adrianus.4.Anglicus sedit an.4.m.10.vsq; ad an.d.1159. 1159
176 Alexander.3.Senensis sedit an.21.m.11.d.19.ad an.d.1181. 1181
177 Lucius.3.Thuscus ex Luca vrbe sedit an.4.m.2.d.18.vsq;. 1185
178 Vrbanus.3.Mediolanensis sedit an.1.m.10.d.25.ad an.d. 1187
179 Gregorius.8.Beneuentanus sedit m 1.d.27.Vacat sedes d.20.
180 Clemens.3.Romanus sedit an.3.m.5.d.16.ad an.d.1190. 1190
181 Coelestinus.3.Romanus sedit an.6.m.8.d.11.vsq; ad an.d. 1197
182 Innocētius.3.Anagninus sedit an.18.m.4.d.23.ad an.d.1215. 1215
183 Honorius.3.Romanus sedit an.10.m.7.d.13.ad an.d.1226. 1226
184 Gregorius.9.Anagninus sedit an.14.m.3.vsq; ad an.d.1240. 1240
185 Coelestinus.4.Mediolanēsis sedit d.18.Va.se.an.1.m.9.ad an.d. 1242
186 Innocentius.4.Ianuensis sedit an.11.m.6.d.12.ad an.d.1253. 1253
Vacat sedes annis duobus vsq; ad annum domini.1255. 1255
187 Alexander.4.Anagninus sedit an.6.m.6.vsq; ad an.d.1262. 1262
188 Vrbanus.4.Gallicus sedit an.3.m.1.d.4.vsq; ad an.d.1265. 1265
Vacat sedes m.5.
189 Clemens.4.Narbonēsis sedit an.3.m.9.d.11.vsq; ad an.d.1269. 1269
Vacat sedes annis duobus m.2.d.10.vsq; ad an.d.1271. 1271
190 Gregorius.10.Placentinus sedit an.4.m.2.d.10.vsq; ad an.d. 1275

191 Innocentius. 5. Burgundus or. pdi. sedit m. 6. vsq; ad an. do. 1276. 1276
192 Adrianus. 5. Ianuensis sedit m. 1. d. 9. Vacat sedes d. 28.
193 Ioães. 21. Hispan⁹ sedit m. 8. d. 1. vsq; ad an. d. 1277. v. s. m. 6. d. 7 1277
194 Nicola⁹. 3. Roman⁹ sedit an. 3. m. 8. d. 15. ad an. d. 1281. vac. s. m. 5. 1281
195 Martinus. 4. Turonensis sedit an. 4. m. 2. vsq; ad an. d. 1285. 1285
196 Honorius. 4. Romanus sedit an. 1. d. 11. vsq; ad an. d. 1286. 1286
Vacat sedes mensibus. 10. vsq; ad annum domini. 1287. 1287
197 Nicolaus. 4. Esculanus ord. mi. sedit an. 4. m. 1. d. 8. ad an. d. 1291. 1291
Vacat sedes annis duobus men. 3. d. 18. vsq; ad an. d. 1293. 1293
198 Cœlestinus. 5. Eserniensis sedit m. 6. d. 4. cessit papatui. 1294
199 Bonifacius. 8. Anaghinus sedit an. 8. m. 9. d. 17. ad an. do. 1303. 1303
200 Benedictus. 11. Taruisinus ord. p. sedit m. 8. d. 15. ad an. d. 1304. 1304
Vacat sedes anno vno men. 1. vsq; ad an. d. 1305. 1305
201 Clemens. 5. Vasco sedit an. 8. m. 10. d. 15. ad an. d. 1314. 1314
Vacat sedes an. 2. m. 3. d. 17. vsq; ad an. d. 1316. 1316
202 Ioannes. 22. Caturcensis sedit an. 18. m. 4. vsq; ad an. d. 1334. 1334
203 Benedictus. 12. Tolosanus sedit an. 7. m. 3. d. 17. ad an. d. 1341. 1341
204 Clemens. 6. Lemonicensis sedit an. 10. m. 6. d. 20. ad an. d. 1352. 1352
205 Innocentius. 6. Lemonicensis sedit an. 9. m. 8. d. 6. ad an. d. 1362. 1362
206 Vrbanus. 5. Lemonicensis sedit an. 8. m. 4. vsq; ad an. d. 1370. 1370
207 Gregorius. 11. Lemonicensis sedit an. 7. m. 5. vsq; ad an. d. 1378. 1378
208 Vrbanus. 6. Neapolitanus sedit an. 11. m. 8. vsq; ad an. do. 1390. 1390
post electionem Vrbani. 6. anno domini. 1378. ortum est schis-
ma. Nam Cardinales Gallici in ciuitate Fundorũ elegerunt alium:
quem dixerunt Clementem. 7. qui sedit annos. 15. 1404
209 Bonifacius. 9. Neapolitan⁹ sedit an. 14. m. 9. vsq; ad an. d. 1404.
Mortuo Clemente. 7. Cardinales Gallici elegerũt alium, quem di
xerunt Benedictum. 13. qui sedit an. 24.
210 Innocentius. 7. Sulmonensis sedit an. 2. vsq; ad an. d. 1406. 1406
211 Gregorius. 12. Venetus sedit an. 2. m. 7. vsq; ad an. d. 1409. 1409
Quo tempore per Concilium Pisanum depositus est non solum
Gregorius. 12. sed & Benedictus. 13. & electus est Alexander. 5.
212 Alexander. 5. Cretensis or. mi. sedit m. 11. vsq; ad an. d. 1410. 1410
213 Ioannes. 23. Neapolitanus sedit an. 4. m. 10. & pontificatu se abdi-
cauit in Concilio Constantiensi anno d. 1415. Vacat sedes annis 1415
2. & mẽsibus. 6. dum ageret Concilium. Quo tẽpore Gregorius,
qui ante Pisanũ Conciliũ fuerat põtifex Cõstantiã misit pcuratorẽ
p quẽ se pontificatu abdicauit. Benedictus vero quõdam in Gallia
pontifex se pertinaciter põtificem asseuerans authoritate Concilii

rursus improbatus damnatur:& sedatum est schisma electo Marti- An.d.
no.5.an.d.1417.vndecima die Nouēbris in festo sancti Martini. 1417
214 Martinus.5.Romanus sedit an.13.m.3.vsq; ad an.d.1431. 1431
215 Eugenius.4.Venetus sedit an.16.vsq; ad an.d.1446. 1445
Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii.4.an no dñi.1438.Sequēti vero anno idē pontifex prædictū conciliū renocauit.In quo tñ Concilio depositus est Eugenius & electus est Felix.5.Vnde ortum est schisma vsq; ad annum domini.1448. 1448
216 Nicolaus.5.Serezanus sedit an.8.vsq; ad an.do.1455. 1455
Felix autem Nicolao cessit an.d.1448.& sedatum est schisma.
217 Calistus.3.Hispanus sedit an.3.m.3.d.16.ad an.d.1458. 1458
218 Pius.2.Senensis sedit an.6.vsq; ad an.d.1464. 1464
219 Paulus.2.Venetus sedit an.6.m.10.vsq; ad an.d.1471. 1471
220 Xystus.4.Saonensis ord.mi.sedit an.13.vsq; ad an.d.1484. 1484
221 Innocentius.8.Ianuensis sedit an.7.m.11.ad an.d.1492. 1492
222 Alexander.6.Hispanus sedit an.11.vsq; ad an.d.1503. 1503
223 Pius.3.Senensis sedit dies.17.
224 Iulius.2.Saonensis sedit an.10.vsq; ad an.do.1513. 1513
225 Leo.10.Florentinus sedit an.8.m.8.d.20.vsq; ad diem.30.Nouēbris anno domini.1521.Vacat sedes mē.1.d.11.vsq; ad diē.11. Ianuarii anno domini.1522. 1521 1522
226 Adrianus.6.Traiectensis sedit an.1.m.8.d.3.vsq; ad diem.14.Septembris anno domini.1523. Vacat sedes men.2.d.4.vsq; ad diem.18.Nouembris. 1523
227 Clemens.7.Florentinus sedit annos 10.menses.10.dies.7.vsq; ad diem.25.Septembris anno domini.1534. Vacat sedes dieb.17, vsq; ad diem.12.Octobris ferè transactam. 1534
228 Paulus.3.Romanus sedit.

Liber nonus de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS.

Eductis temporibus à Christo ad ætatem nostram per Romanos pontifices:nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C.Suetonio Trãquillo:Dionysio,Cassio,Niceo,Iosepho,Eusebio,Hieronymo,Prospero,Orosio,Eutropio,Paulo diacono,Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vincentio, Martino,Anto-

nino, Ioanne baptista Egnatio, Hermãno, Marco Antonio Sabelli-co: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in præcedentibus de. C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atq; Tyberio ad vitę Christi elucidationem: in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerẽdum reliquorum imperatorum: vt eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

CAius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturam iniit: & vna sin-gulare arripuit imperium anno ab vrbe condita septingentesi-mo sexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. vt Eusebius annotat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principa-tum, vt ait Iosephus primo libro de bello Iudaico ca. 10. & Egesip-pus libro primo cap. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæ-sar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii, hoc est die. 15. eius-dem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo æta-tis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum annò ab vrbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est: ex quo anno defi-ciebat mensis vnus & dies quinq; sed quantum est à die. 15. Martii, quando cæsus interiit vsq; ad diem. 20. Aprilis proxime sequentis, quando sumitur initium annorum ab vrbe cõdita. Ante cædẽ ipsius anno vno & mensibus duobus ac diebus. 15. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene astrologicæ scientię perito adhibito, vt Plinius attestatur: ipsumq; calendarium edicto publicauit, vt ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum ca-lendarium anno. 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario vnitatem cycli decemnouennalis, id est aurei numeri calẽdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo anno: vt ex computatio ne astronomica comprobatur, sicut affirmat dñs Paulus episcopus Forosempronienſis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo ca lendario. Anno autem. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præceden-tis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & ob seruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæ-sares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, vt ait Macro bius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appel-latus,

latus, quod hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis vacauit imperium: quos annos Eusebius vel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Augustus anno ab vrbe condita septingentesimo decimo ferè completo videlicet anno. 2. olimpiadis. 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit à primo Consulatu eius calendis Ianuarii, annos. 56. men. 7. dies. 19. quoniam ipse obiit, vt ait Suetonius. 14. calendas Septẽbris, hoc est die. 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit vsq; ad annũ domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autem dicit ipsum imperasse annis. 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octauianus, vt Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tullio Cicerone & Antonio consulibus: atq; cõpleto imperii anno. 12. subiugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiã Augustus, vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorum libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe cõdita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tyberio successori reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idem attestatur Orosius lib. 7. & tunc, vt diximus, erat an. do. 15. 15

3 Tyberius tanquã hæres Augusti successit ei: vnde & anni eius imperii à morte Augusti enumerantur, licet aliquãdiu distulerit exequi reip. gubernationem. Obiit autem, vt Suetonius affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martii. Fueruntq; anni imperii eius. 22. & menses ferè. 7. peruenit autem vsq; ad annum domini. 38. 38 ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defectio Solis facta est die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsaris cædẽ authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo patet Eusebii error in annotatione prædictæ eclipsis. Eodem anno Mathematici vrbe pelluntur, vt annotat Hermanus contractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decẽ mensibus, diebusq; octo. & interfectus est. 9. calendas Februarias, hoc est die. 24. Ianuarii. Vixit autem annos. 28. & peruenit vsq; ad an

tus Romanus immediate præcesserit Clementē:& Anacletus Græcus mox post Clementem successerit:vt manifeste apparet ex pontificali Damasi Papæ:qui sequitur publicam & probatam fidem annalium Romanæ ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinatę Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit:vt patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirum Eusebium in hoc defecisse eo quod suo tempore nōdum erat editus prędictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem reppererat:rogauit eūdem Damasum per literas, vt ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium: sed Damasum sequimur. Considerandum est etiam quod inter duos pontifices martyres, sc3 Felicem primum:& Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcum confessorem non martyrē:& dicunt eum sedisse annos. 8. menses duos, dies decem:& sepultū esse Romæ in ecclesia, vbi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei, sc3 Damasum, qui illius nō meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quātum ad hoc, Damaso pontifici: qui de archiuis ecclesiæ Romanæ id accepit: q̄ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quod aliqui dicunt hunc Marcum intermissum ex eo quod nō fuerit martyr: quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur non solum pontifices martyres: sed etiam alii confessores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hoc tempus esse confictum: quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, vt scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēsibus sex, vt dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo, vt inter Felicem & Euthicianum fuerit pōtifex, qui sederit annis. 8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum: vel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse pontificem, idest episcopum alterius diœcesis:& Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum: tamē vitio scriptorum, numeri annorum mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiam authoribus post Damasum, videlicet ab Anastasio bibliothecario, a Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusiensi in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonantia describ-

buntur eorundem pontificum tempora: vt vix ex eis veritas cogno- Anno
sci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum colle- dñi.
gimus ea sigillatim in annis mensibus & diebus ex Martyrologio &
aliis authoribus & libris antiquis emẽdatis simul collatis ad ipsum,
ingenti ac maximo labore atq; sudore: ita vt quãdoq; noctes fere du
ceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & men-
sium: sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

1 PEtrus apostolorũ princeps natione Galilæus post Chri-
sti resurrectionem ab eo institutus est vicarius ipsius: &
summus ecclesiæ pastor & pontifex, cum ei tunc a domi-
no dictum sit: pasce oues meas. Mansit primo Petrus in
Iudæa: deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ,
Asiæ, & Bithyniȩ, vt ex eius prima epistola canonica manifeste ap
paret: quousq; impleretur quintus annus a resurrectione domini.
Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini. 38. Ibiq; 38
cathedram adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam veniens
anno domini. 45. ibidem sedit annos. 25. mẽses duos & dies tres, 45
vt scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum
tempus sui pontificatus a Christi resurrectione: quæ vt libro. 7. di
ctum est, fuit die. 5. Aprilis vsq; ad ipsius martyrium: quod fuit die
29. Iunii: inueniemus omnes pontificatus eius esse annos triginta
septem: mẽses duos: & dies vigintiquatuor, cum a prædicto die. 5.
Aprilis vsq; ad diem. 29. Iunii intermedii sint præfati dies. 24. &
mẽses duo supra. 37. annos. Peruenit autem vsq; ad annum domi-
ni septuagesimum, vt ex dicta computatione probatur. 70

2 Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thusciæ, vt Raphael Volater
ranus affirmat: patre Herculano e domo Maurorum: sedit annos
vndecim: menses duos: dies vigintiquatuor vsq; ad diẽ. 23. Septẽ-
bris anno domini octogesimo primo. 81

3 Cletus Romanus sedit annos vndecim: menses septẽ: dies tres vsq;
ad diem. 25. Aprilis anno dñi. 93. Vacat sedes diebus. 20. 93

4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem: menses sex: dies se-
ptem: vsq; ad diẽ. 23. Nouẽbris anno do. 102. Vacat sedes d. 21. 102

5 Anacletus Græcus Atheniẽsis sedit annos nouem: menses sex: dies
29. vsq; ad diem. 13. Iulii anno dñi. 112. Vacat sedes d. 13. 112

6 Euaristus Græcus ex patre Iudæo noie Iuda: de ciuitate Bethleem:
sedit annos nouẽ, menses tres, diem vnum vsq; ad diem. 26. Octo-

bris anno domini. 121. Vacat sedes diebus. 19. 121
7 Alexander primus Romanus: sedit annos septē menses quinqꝫ: dies 19. vsqꝫ ad diem. 3. Maii anno dñi. 129. Vacat sedes diebus. 25. 129
8 Xystus primus Romanus sedit annos nouem: menses decē: dies. 9. vsqꝫ ad diem. 6. Aprilis anno dñi. 139. Vacat sedes d. 2. 139
9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita sedit annos. 10. m. 8. d. 27. vsqꝫ ad diem. 5. Ianuarii anno do. 150. Vacat sedes d. 7. 150
10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho sedit an. 4. diem. 1. vsqꝫ ad diem. 11. Ianuarii anno do. 154. Vacat sedes d. 3. 154
11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit an. 9. menses. 5. d. 27. vsqꝫ ad diem. 11. Iulii anno dñi. 163. Vacat sedes d. 17. 163
12 Anicetus Syrus sedit an. 9. mē. 8. dies. 19. vsqꝫ ad diem. 15. Aprilis anno domini. 173. Vacat sedes d. 17. 173
13 Sother Campanus ē Fundis sedit annos. 9. d. 20. vsqꝫ ad diem. 23. Maii anno domini. 182. Vacat sedes d. 21. 182
14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli sedit an. 14. menses. 11. d. 8. vsqꝫ ad diem. 25. Maii an. do. 197. Vacat sedes d. 5. 197
15 Victor primus Afer sedit an. 9. men. 10. & d. 21. vsqꝫ ad diem. 20. Aprilis anno do. 207. Vacat sedes d. 12. 207
16 Zepherinus Romanus sedit an. 7. d. 17. vsqꝫ ad diē. 26. Augusti anno domini. 214. Vacat sedes d. 6. 214
17 Calistus primus Romanus sedit an. 6. men. vnum: d. 13. vsqꝫ ad diē 14. Octobris anno do. 220. Vacat sedes d. 6. 220
18 Vrbanus primus Romanus sedit an. 4. men. 7. d. 5. vsqꝫ ad diē. 25. Maii anno do. 225. Vacat sedes d. 30. 225
19 Pontianus Romanus sedit an. 9. mē. 4. d. 26. vsqꝫ ad diem. 20. Nouembris anno do. 234. Vacat sedes d. 10. 234
20 Antherus Græcus sedit an. 5. men. 1. d. 3. vsqꝫ ad diem. 3. Ianuarii anno do. 239. Vacat sedes d. 13. 239
21 Fabianus Romanus sedit an. 13. d. 4. vsqꝫ ad diem. 20. Ianuarii anno domini. 252. Vacat sedes d. 7. 252
22 Cornelius Romanus sedit an. 2. men. 7. d. 18. vsqꝫ ad d. 14. Septēbris anno do. 254. Vacat sedes d. 35. 254
23 Lucius primus Romanus sedit annos. 2. men. 10. d. 6. vsqꝫ ad diem 25. Augusti anno do. 257. Vacat sedes d. 35. 257
24 Stephanus primus Romanus sedit an. 7. men. 10. d. vnum: vsqꝫ ad diem. 2. Augusti anno do. 265. Vacat sedes d. 22. 265
25 Xystus. 2. Græcus & philosophus sedit an. vnū men. 11. d. 13. vsqꝫ ad diem. 6. Augusti anno do. 267. Vacat sedes d. 35. 267

26 Dionysius monachus sedit an. 6. men. 3. d. 17. vsq; ad diem. 26. Decembris anno do. 273. completo. Vacat sedes d. 5. An.d. 273

27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. men. 4. d. 30. vsq; ad d. 30. Maii anno do. 275. Vacat sedes d. 5. 275

28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. vnum men. 6. d. 4. vsq; ad diem. 8. Decembris an. do. 276. Vacat sedes d. 8. 276

29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris sedit an. 10. men. 4. d. 7. vsq; ad diẽ. 22. Aprilis an. do. 287. Vacat sedes d. 11. 287

30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. men. 11. d. 23. vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 294. ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes an. 7. men. 6. d. 25. vsq; ad diem Nouembris anno domini trecentesimoprimo. 294 301

31 Marcellus Romanus sedit an. 5. men. vnum, dies. 27. vsq; ad diem 16. Ianuarii anno do. 307. Vacat sedes d. 20. 307

32 Eusebius Græcus sedit an. 3. men. 7. d. 27. vsq; ad diem. 2. Octobris anno do. 310. Vacat sedes d. 7. 310

33 Melchiades Afer sedit an. 4. men. 2. dies duos vsq; ad diem. 11. Decembris anno do. 314. Vacat sedes d. 16. vsq; ad diem. 27. Decẽbris incipiente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices martyrio coronati sunt. 314 315

34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. vsq; ad diẽ. 31. Decembris anno do. 338. Vacat sedes d. 15. 338
Eius tempore anno do. 322. congregatum est conciliũ Nicenum.

35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. vsq; ad diẽ. 7. Octobris anno do. 340. Vacat sedes d. 20. 340

36 Iulius primus Romanus sedit an. 15. men. 5. d. 16. vsq; ad diẽ. 12. Aprilis anno do. 356. Vacat sedes d. 25. 356

37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos. 6. men. 3. d. 4. vsq; ad annum domini. 362. & missus est in exilium a Constantio: & anno postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.

38 Felix secundus interim sedit annum vnum mẽ. 3. d. 2. vsq; ad annũ do. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulii. 364
Liberius inde: qui a quibusdam dictus est Leo. hæresi Arrianæ consentiens sedit annos sex vsq; ad annum domini. 369. 369
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus.

39 Damasus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. vsq; ad diẽ. 11. Decembris anno do. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus: licet aliqui velint 387

Damasum sub Iuliano papam factũ: tamen id ex supputatione annorum destruitur, cũ Damasus vsq; ad Theodosii peruenerit tẽpora. Nam pſente Damaso & Theodosio Cõstantinopolitanũ Concilium cõtra Macedoniũ indictũ est, vt Ioãnes Nauclerus affirmat. An. dñi.

40 Siricius Romanus sedit an. 14. men. 3. d. 23. vsq; ad diem. 24 Aprilis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2. 401

41 Anastasius primus Romanus sedit an. 3. diem vnum: vsq; ad d. 27. Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21. 404

42 Innocentius primus Albanus sedit an. 15. m. 2. d. 11. vsq; ad d. 28. Iulii anno domini. 419. Vacat sedes d. 22. 419

43 Zosimus Græcus sedit an. 2. mẽ. 6. d. 4. vsq; ad diem. 23. Februarii anno domini. 422. Vacat sedes d. 11. 422

44 Bonifacius primus Romanus sedit an. 3. m. 7. vsq; ad diẽ. 25. Octobris anno domini. 425. Vacat sedes d. 9. 425

45 Cœlestinus primus Campanus sedit an. 8. men. 5. d. 3. vsq; ad d. 6. Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21. 434

46 Xystus. 3. Romanus sedit an. 9. d. 19. vsq; ad diem. 16. Maii anno domini. 443. Vacat sedes d. 20. 443

47 Leo primus Thuscus sedit annos. 20. men. 10. d. 6. vsq; ad diẽ. 11. Aprilis anno domini. 464. Vacat sedes d. 7. 464

48 Hilarius Sardus sedit an. 6. men. 10. d. 3. vsq; ad diem. 21. Februarii anno domini. 471. Vacat sedes d. 10. 471

49 Simplicius Tiburtinus sedit an. 15. vsq; ad diem. 3. Martii anno domini. 485. Vacat sedes d. 6. 485

50 Felix tertius Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 12. vsq; ad diem. 21. Februarii anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5. 494

51 Gelasius primus Afer sedit an. 6. men. 10. d. 24. vsq; ad diem. 22. Ianuarii anno domini. 499. Vacat sedes d. 7. 499

52 Anastasius. 2. Romanus sedit annũ vnum m. 9. d. 21. vsq; ad d. 19. Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4. 501

53 Simacus Sardus sedit an. 15. mẽ. 7. d. 26. vsq; ad diem. 19. Iulii anno domini. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Laurentium: Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus. 517

54 Hormisda Campanus sedit an. 9. d. 11. vsq; ad diem. 6. Augusti anno domini. 526. Vacat sedes d. 8. 526

55 Ioannes primus Thuscus sedit an. 2. men. 9. d. 14. vsq; ad diem. 28. Maii anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28. 529

56 Felix quartus Samnius sedit an. 4. m. 1. d. 17. vsq; ad diẽ. 12. Octobris anno dñi. 533. Vacat sedes d. 3. 533

57 Bonifacius. 2. Romanus ſedit annũ vnum: men. 11. diem vnũ: vſq; An. d.
ad d. 16. Septembris anno dñi. 535. Vacat ſedes m. 2. d. 15. 535

58 Ioannes. 2. Romanus ſedit annũ vnum: m. 5. d. 26. vſq; ad diẽ. 27.
Maii anno domini. 537. Vacat ſedes d. 6. 537

59 Agapitus primus Romanus ſedit annum vnum: m. 3. d. 15. vſq; ad
diem. 17. Septembris anno dñi. 538. Vacat ſedes m. 1. d. 28. 538

60 Siluerius Campanus ex patre Hormiſda epõ Romano ſedit an. 1.
men. 7. d. 3. vſq; ad d. 20. Iulii an. d. 540. Vacat ſedes d. 6. 540

61 Vigilius Romanus ſedit an. 16. men. 6. d. 26. vſq; ad d. 22. Ianua-
rii anno domini. 557. Vacat ſedes, men. 3. d. 5. 557

62 Pelagius primus Romanus ſedit an. 4. m. 10. d. 18. vſq; ad diẽ. 15.
Martii anno do. 562. Vacat ſedes men. 3. d. 26. 562

63 Ioannes. 3. Romanus ſedit an. 12. men. 11. d. 26. vſq; ad diem. 5.
Iulii anno do. 575. Vacat ſedes men. 10. d. 3. 575
Sedis vacatio peruenit ad annum domini. 576. 576

64 Benedictus primus Romanus ſedit an. 4. m. 2. d. 12. vſq; ad d. 20.
Iulii anno do. 580. Vacat ſedes d. 10. 580

65 Pelagius. 2. Romanus ſedit an. 11. m. 2. d. 10. vſq; ad d. 2. Septem-
bris anno dñi. 591. Anno eius. 10. aquarum maxima inundatio 591
fuit: & ſequenti anno peſtis ingens qua percuſſus Pelagius obiit.

66 Gregorius. 1. Romanus ſanctiſſimus & toti eccl'iæ notiſſimus ſedit
an. 13. m. 6. d. 10. vſq; ad d. 12. Martii an. d. 604. V. ſ. m. 5. d. 18 604

67 Sabinianus Thuſcus ſedit annũ vnum: men. 5. d. 23. vſq; ad d. 22.
Februarii anno do. 606. Vacat ſedes men. 11. d. 26. 606

68 Bonifacius. 3. Romanus ſedit men. 8. d. 20. vſq; ad diem. 12. No-
uembris anno do. 607. Vacat ſedes men. 1. d. 6. 607

69 Bonifacius. 4. Marſus ſedit an. 6. m. 5. d. 7. vſq; ad diẽ. 25. Maii an-
no domini. 614. Vacat ſedes men. 4. d. 22. 614

70 Deuſdedit Romanus ſedit an. 3. d. 23. vſq; ad diem. 8. Nouembris
anno domini. 617. Vacat ſedes men. 1. d. 16. 617

71 Bonifacius. 5. Neapolitanus ſedit an. 4. men. 10. diem vnum vſq;
ad diem. 25. Octobris anno do. 622. Vacat ſedes d. 16. 622

72 Honorius. 1. Cãpanus ſedit an. 12. m. 11. d. 3. vſq; ad d. 13. Octo-
bris an. do. 635. Vacat ſedes an. 1. m. 7. d. 18. vſq; ad an. do. 637. 637

73 Seuerinus Romanus ſedit annum vnum men. 2. d. 4. vſq; ad diẽ. 4. 635
Auguſti anno do. 638. Vacat ſedes men. 4. d. 29. 638

74 Ioannes. 4. Dalmata ſedit annum vnum mẽ. 9. d. 10. vſq; ad d. 12.
Octobris anno dñi. 640. Vacat ſedes men. 1. d. 13. 640

75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epõ ex ciuitate Hie

rosolyma sedit an.6.m.5.d.19.vsq; ad diem.14.Maii anno domi ni.647.Vacat sedes mense vno d.22. | Ano 647
76 Martinus primus Tudertinus sedit annos.6.mē.4.d.4.vsq; ad diē 10.Nouembris anno do.653.Ignorata morte eius in exilio vaca uit sedes an.vno:men.2.vsq; ad an.do.654. | 653 654
77 Eugenius primus Romanus sedit an.2.men.6.d.15.vsq; ad diē.2. Iunii anno do.657.Vacat sedes men.1.d.4. | 657
78 Vitalianus Campanus sedit an.14.m.6.d.2.vsq; ad diē.27.Ianna rii anno do.672.Vacat sedes men.2.d.13. | 672
79 Adeodatus Romanus sedit an.4.m.2.d.17.vsq; ad diem.26.Iunii anno do.676.Vacat sedes men.4.d.15. | 676
80 Donus primus Romanus sedit an.2.mē.5.vsq; ad diem.10.Apri lis anno do.679.Vacat sedes men.2.d.15. | 679
81 Agatho Siculus sedit an.2.m.6.d.15.vsq; ad diem.10.Ianuarii an no do.682.Vacat sedes an.vno:men.7.d.5.ad an.do. | 682 683
82 Leo.2.Siculus sedit men.10.d.18.vsq; ad diem.3.Iulii anno do mini.684.Vacat sedes m.11.d.22.vsq; ad an.do.685. | 684 685
83 Benedictus.2.Romanus sedit men.10.d.13.vsq; ad diē.8.Maii an no do.686.Vacat sedes men.2.d.15. | 686
84 Ioannes.5.Antiochenus sedit annum vnum d.10.vsq; ad diem.2. Augusti anno do.687.Vacat sedes men.2.d.18. | 687
85 Conon Tracianus sedit men.11.d.3.vsq; ad diem.22.Septembris anno do.688.Vacat sedes men.2.d.23. | 688
86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an.12.men.8.d. 22.vsq; ad d.9.Septēbris anno do.701.Vacat sedes m.1.d.20. | 701
87 Ioannes.6.Græcus sedit an.2.m.2.d.12.vsq; ad diē.9.Ianuarii an no do.704.Vacat sedes men.1.d.18. | 704
88 Ioannes.7.Græcus sedit an.2.m.7.d.19.vsq; ad diem.18.Octo bris anno domini.706. | 706
89 Sisinius vel Sosimus Syrus sedit dies.20.vsq; ad diem.6.Nouem bris.Vacat sedes men.vno.d.28.
90 Constantinus Syrus sedit an.7.m.1.d.7.vsq; ad diem.10.Februa rii anno do.714.Vacat sedes men.1.d.10. | 714
91 Gregorius.2.Romanus sedit an.15.m.10.d.22.vsq; ad diem.11. Februarii anno do.730.Vacat sedes men.1.d.5. | 730
92 Gregorius.3.Syrus sedit an.10.m.8.d.27.vsq; ad d.28.Nouem bris anno do.740.Vacat sedes d.8. | 740
93 Zacharias Græcus sedit an.10.m.3.d.9.vsq; ad diē.15.Martii an no domini.751.Vacat sedes d.12. | 751

94 Stephanus.2.Romanus sedit an.5.d.29.vsq; ad diem.26.Aprilis anno dñi.756.Vacat sedes d.22. An.do. 756

95 Paulus primus Romanus sedit an.10.m.1.vsq; ad diem.18.Iunii an.do.766.Ex Cõstantino intruso. Vacat sedes anno.1.m.1.vsq; ad diem.18.Iulii anno domini.767. 766 766

96 Stephanus.3.Siculus sedit an.3.m.5.d.27.vsq; ad diẽ.14.Ianuarii anno do.771.Vacat sedes d.9. 771

97 Adrianus primus Romanus sedit an.23.m.11.d.3.vsq; ad d.26. Decembris anno domini.795.Vacat sedes d.17.hucusq; ex pontificali Romano: Sequentes vero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem. 795

98 Leo.3.Romanus sedit an.20.men.5.vsq; ad diem.12.Iunii anno domini octingentesimo quintodecimo. 815

99 Stephanus.4.Romanus sedit men.7.vsq; ad diem.22.Ianuari anno domini octingentesimo sextodecimo. 816

100 Paschalis.1.Romanus sedit an.7.m.3.d.16.vsq; ad an.do.823. 823

101 Eugenius.2.Romanus sedit an.3.vsq; ad an.do.826. 825

102 Valentinus Romanus sedit dies.40.

103 Gregorius.4.Romanus sedit an.16.vsq; ad an.do.842. 842

104 Sergius.2.Romanus sedit an.3. Vacat sedes men.2.d.15 vsq; ad annum domini.845. 845

105 Leo.4.Romanus sedit an.8.mẽ.3.d.6.vsq; ad d.17.Iulii anno domini.853.Vacat sedes men.2.d.15. 853

Ioannes Anglicus fœmina sedit an.2.m.1.d.4.Non ponitur in catalogo pontificũ: & ideo tunc sedes fuit vacans vsq; ad an.do.855. 855

106 Benedictus.3.Romanus sedit an.2.men.6.d.9.vsq; ad annum domini.858. 858

107 Nicolaus.1.Romanus sedit an.9.m.9.d.3.vsq; ad an.do.868. 868

108 Adrianus.2.Romanus sedit an.5.m.9.d.12.vsq; ad an.do.873. 873

109 Ioannes.8.Romanus sedit an.10.d.2.vsq; ad an.do.883. 883

110 Martinus.2.Gallus sedit an.1.m.5.vsq; ad an.do.885. 885

111 Adrianus.3..Romanus sedit an.1.m.2.vsq; ad an.do.886. 886

112 Stephanus.5.Romanus sedit an.6.d.11.vsq; ad an.do.892. 892

113 Formosus sedit an.5.m.6.vsq; ad annum dñi.898. 898

114 Bonifacius.6.Thuscus sedit dies vigintisex.

115 Stephanus.6.Romanus sedit an.1.m.3.vsq; ad an.do.899. 899

116 Romanus patria Romanus sedit m.3.d.22.

117 Theodorus.2.Romanus sedit dies viginti.

118 Ioannes.9.Romanus sedit an.2.d.5.vsq; ad annum dñi.902. 902

119 Benedictus.4.Romanus sedit an.3.m.4.vsq; ad an.dñi.905. 905

120 Leo.5.sedit dies quadraginta.

121 Christoforus sedit menses septem.

122 Sergius.3.Romanus sedit an.7.m.4.d.16.vsq; ad an.do.913. 913

123 Anastasius.3.Romanus sedit an.2.m.2.vsq; ad an.do.915. 915

124 Lando Romanus sedit men.6.vsq; ad an.do.916. 916

125 Ioannes.10.Romanus sedit an.13.m.2 d.3.vsq; ad an.do.929. 929

126 Leo.6.Romanus sedit m.7.d.15.vsq; ad an.do.930. 930

127 Stephanus.7.Romanus sedit an.2.m.1.d.12.vsq; ad an.do.932. 932

128 Ioannes.11.Romanus sedit an.4.m.10.d.15.vsq; ad an.d.937. 937

129 Leo.7.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.do.940. 940

130 Stephanus.8.Germanus sedit an.3.m.4.d.12.vsq; ad an.do.943. 943

131 Marinus.3.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.vsq; ad an.do.946. 946

132 Agapitus.2.Romanus sedit an.7.m.4.d.10.vsq; ad an.do.953. 953

133 Ioannes.12.Romanus sedit an.8.m.3.d.5.vsq; ad an.do.962. 962

134 Benedictus.5.Romanus sedit men.6.d.5.

135 Leo.8.Romanus sedit an.1.m.4.vsq; ad an.do.964. 964

136 Ioannes.13.Romanus sedit an.7.m.11.d.15.vsq; ad an.do.972. 972

137 Benedictus.6.Romanus sedit an.1.m.6.d.10.vsq; ad an.do.974. 974

138 Donus.2.Romanus sedit an.1.vsq; ad annum dñi.975. 975

139 Bonifacius.7.sedit men.7.d.5.Vacat sedes d.20.

140 Benedictus.7.Romanus sedit an.8.m.6.vsq; ad an.do.983. 983

141 Ioannes.14.sedit men.8.vsq; ad annum dñi.984. 984

142 Ioannes.15.Romanus sedit menses quatuor.

143 Ioannes.16.Romanus sedit an.10.m.6.d.10.vsq; ad an do.994. 994

144 Gregorius.5.natione Saxo.sedit an.2.m.5.vsq; ad an.do.996. 996

145 Ioannes.17.Græcus sedit m.10.vsq; ad annum dñi.997. 997

146 *Syluester.2.Gallus sedit an.4.m.1.d.10.ad an.do.1001.* 1001

147 Ioannes.18.ignobilis sedit men.4.d.20.

148 Ioannes.19.Romanus sedit an.4.m.4.vsq; ad an.do.1006. 1006

149 Sergius.4.Romanus sedit an.2.m.7.vsq; ad an.do.1009. 1009

150 Benedictus.8.Tusculanus sedit an.11.m.1.d.13.ad an.d.1020. 1020

Vacat sedes anno vno vsq; ad annum domini.1021. 1021

151 Ioannes.20.Romanus sedit an.11.d.9 vsq; ad an.d.1032. 1032

152 Benedictus.9.Tusculanus sedit an.13.m.3.vsq; ad an.do.1045. 1045

153 *Syluester.3.Romanus sedit menses duos.*

154 Gregorius.6.sedit an.2.m.3.vsq; ad annum do.1047. 1047

155 Clemens.2.sedit men.9.vsq; ad annum dñi.1048. 1048

156 Damasus.2.Bauarus sedit d.23.Vacat sedes d.11.

157 Leo.9.Alemannus sedit an.5.m.2.d.6.vsq; ad an.d.1053. 1053
158 Victor.2.Alemannus sedit an.2.m.8.vsq; ad an.d.1056. 1056
159 Stephanus.9.Lothoringus sedit m.9.d.28.vsq; ad an.d.1057. 1057
160 Benedictus.10.Campanus sedit m.9.d.20.vsq; ad an.d.1058. 1058
161 Nicolaus.2.Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus antea dictus:
sedit an.2.m.6.d.26.vsq; ad an.d.1061. 1061
162 Alexander.2.Mediolanensis sedit an.11.m.6.d.25.ad an.d. 1073
163 Gregorius.7.Saonensis sedit an.12.m.1.d.3.vsq; ad an.d. 1085
164 Victor.3.Abbas Cassinensis: sedit an.1.m.4.vsq; ad an.d 1087. 1087
Vacat sedes men.5.
165 Vrbanus.2.sedit an.12.m.4.d.19.vsq; ad an.d.1099. 1099
166 Paschalis.2.Flamineus sedit an.18.m.6.d.7.vsq; ad an.d.1117. 1117
167 Gelasius.2.Caietanus sedit an.1.d.5.vsq; ad an.d.1118. 1118
168 Calistus.2.Burgundus sedit an.5.m.10.d.6.vsq; ad an.d. 1124
169 Honorius.2.Imolensis sedit an.5.m.2.d.3.ad an.d.1129. 1129
170 Innocentius.2.Romanus sedit an.13.m.8.vsq; ad an.d.1143. 1143
171 Cœlestinus.2.Tuscus sedit m.5.d.14.
172 Lucius.2.Bononiensis sedit m.11.d.4.vsq; ad an.d.1144. 1144
173 Eugenius.3.Pisanus sedit an.8.m.7.d.20.vsq; ad an.d.1153. 1153
174 Anastasius.4.Romanus sedit an.1.m.4.vsq; ad an.d.1154. 1154
175 Adrianus.4.Anglicus sedit an.4.m.10.vsq; ad an.d.1159. 1159
176 Alexander.3.Senensis sedit an.21.m.11.d.19.ad an.d.1181. 1181
177 Lucius.3.Thuscus ex Luca vrbe sedit an.4.m.2.d.18.vsq;. 1185
178 Vrbanus.3.Mediolanensis sedit an.1.m.10.d.25.ad an.d. 1187
179 Gregorius.8.Beneuentanus sedit m 1.d.27.Vacat sedes d.20.
180 Clemens.3.Romanus sedit an.3.m.5.d.16.ad an.d.1190. 1190
181 Cœlestinus.3.Romanus sedit an.6.m.8.d.11.vsq; ad an.d. 1197
182 Innocētius.3.Anagninus sedit an.18.m.4.d.23.ad an.d.1215. 1215
183 Honorius.3.Romanus sedit an.10.m.7.d.13.ad an.d.1226. 1226
184 Gregorius.9.Anagninus sedit an.14.m.3.vsq; ad an.d.1240. 1240
185 Cœlestinus.4.Mediolanēsis sedit d.18.Va.se.an.1.m.9.ad an.d. 1242
186 Innocentius.4.Ianuensis sedit an.11.m.6.d.12.ad an.d.1253. 1253
Vacat sedes annis duobus vsq; ad annum domini.1255. 1255
187 Alexander.4.Anagninus sedit an.6.m.6.vsq; ad an.d.1262. 1262
188 Vrbanus.4.Gallicus sedit an.3.m.1.d.4.vsq; ad an.d.1265. 1265
Vacat sedes m.5.
189 Clemens.4.Narbonēsis sedit an.3.m.9.d.11.vsq; ad an.d.1269. 1269
Vacat sedes annis duobus m.2.d.10.vsq; ad an.d.1271. 1271
190 Gregorius.10.Placentinus sedit an.4.m.2.d.10.vsq; ad an.d. 1275

191 Innocentius.5.Burgundus or.prędi.sedit m.6.vsq; ad an.do.1276. 1276
192 Adrianus.5.Ianuensis sedit m.1.d.9.Vacat sedes d.28.
193 Ioãnes.21.Hispan⁹ sedit m.8.d.1.vsq; ad an.d.1277.v.s.m.6.d.7 1277
194 Nicola⁹.3.Roman⁹ sedit an.3.m.8.d.15.ad an.d.1281.vac.s.m.5. 1281
195 Martinus.4.Turonensis sedit an.4.m.2.vsq; ad an.d.1285. 1285
196 Honorius.4.Romanus sedit an.1.d.11.vsq; ad an.d.1286. 1286
Vacat sedes mensibus.10.vsq; ad annum domini.1287. 1287
197 Nicolaus.4.Esculanus ord.mi.sedit an.4.m.1.d.8.ad an.d.1291. 1291
Vacat sedes annis duobus men.3.d.18.vsq; ad an.d.1293. 1293
198 Cœlestinus.5.Esernienſis sedit m.6.d.4.cessit papatui. 1294
199 Bonifacius.8.Anaghinus sedit an.8.m.9.d.17.ad an.do.1303. 1303
200 Benedictus.11.Taruisinus ord.p.sedit m.8.d.15.ad an.d.1304. 1304
Vacat sedes anno vno men.1.vsq; ad an.d.1305. 1305
201 Clemens.5.Vasco sedit an.8.m.10.d.15.ad an.d.1314. 1314
Vacat sedes an.2.m.3.d.17.vsq; ad an.d.1316. 1316
202 Ioannes.22.Caturcensis sedit an.18.m.4.vsq; ad an.d.1334. 1334
203 Benedictus.12.Tolosanus sedit an.7.m.3.d.17.ad an.d.1341. 1341
204 Clemens.6.Lemonicensis sedit an.10.m.6.d.20.ad an.d.1352. 1352
205 Innocentius.6.Lemonicensis sedit an.9.m.8.d.6.ad an.d.1362. 1362
206 Vrbanus.5.Lemonicensis sedit an.8.m.4.vsq; ad an.d.1370. 1370
207 Gregorius.11.Lemonicensis sedit an.7.m.5.vsq; ad an.d.1378. 1378
208 Vrbanus.6.Neapolitanus sedit an.11.m.8.vsq; ad an.do.1390. 1390
post electionem Vrbani.6.anno domini.1378.ortum est schis-
ma.Nam Cardinales Gallici in ciuitate Fundorũ elegerunt alium:
quem dixerunt Clementem.7.qui sedit annos.15. 1404
209 Bonifacius.9.Neapolitan⁹ sedit an.14.m.9.vsq; ad an.d.1404.
Mortuo Clemente.7.Cardinales Gallici elegerũt alium, quem di
xerunt Benedictum.13.qui sedit an.24.
210 Innocentius.7.Sulmonensis sedit an.2.vsq; ad an.d.1406. 1406
211 Gregorius.12.Venetus sedit an.2.m.7.vsq; ad an.d.1409. 1409
Quo tempore per Concilium Pisanum depositus est non solum
Gregorius.12.sed & Benedictus.13.& electus est Alexander.5.
212 Alexander.5.Cretensis or.mi.sedit m.11.vsq; ad an.d.1410. 1410
213 Ioannes.23.Neapolitanus sedit an.4.m.10.& pontificatu se abdi-
cauit in Concilio Constantiensi anno d.1415.Vacat sedes annis 1415
2.& mẽsibus.6.dum agere Concilium. Quo tẽpore Gregorius,
qui ante Pisanũ Conciliũ fuerat põtifex Cõstantiã misit pcuratorẽ
p quẽ se pontificatu abdicauit. Benedictus vero quõdam in Gallia
pontifex se pertinaciter põtificem asseuerans authoritate Concilii

rursus improbatus dãnatur:& sedatum est schisma electo Marti- An.d.
no.5.an.d. 1417.vndecima die Nouẽbris in festo sancti Martini. 1417

214 Martinus.5.Romanus sedit an.13.m.3.vsq; ad an.d.1431. 1431

215 Eugenius.4.Venetus sedit an.16.vsq; ad an.d.1446. 1445
Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii.4.an
no dñi.1438.Sequẽti vero anno idẽ pontifex prædictũ conciliũ
reuocauit.In quo tñ Concilio depositus est Eugenius & electus est
Felix.5.Vnde ortum est schisma vsq; ad annum domini.1448. 1448

216 Nicolaus.5.Serezanus sedit an.8.vsq; ad an.do.1455. 1455
Felix autem Nicolao cessit an.d.1448.& sedatum est schisma.

217 Calistus.3.Hispanus sedit an.3.m.3.d.16.ad an.d.1458. 1458

218 Pius.2.Senensis sedit an.6.vsq; ad an.d.1464. 1464

219 Paulus.2.Venetus sedit an.6.m.10.vsq; ad an.d.1471. 1471

220 Xystus.4.Saonensis ord.mi.sedit an.13.vsq; ad an.d.1484. 1484

221 Innocentius.8.Ianuensis sedit an.7.m.11.ad an.d.1492. 1492

222 Alexander.6.Hispanus sedit an.11.vsq; ad an.d.1503. 1503

223 Pius.3.Senensis sedit dies.17.

224 Iulius.2.Saonensis sedit an.10.vsq; ad an.do.1513. 1513

225 Leo.10.Florentinus sedit an.8.m.8.d.20.vsq; ad diem.30.Nouẽ
bris anno domini.1521.Vacat sedes mẽ.1.d.11.vsq; ad diẽ.11. 1521
Ianuarii anno domini.1522. 1522

226 Adrianus.6.Traiectensis sedit an.1.m.8.d.3.vsq; ad diem.14.Se-
ptembris anno domini.1523. Vacat sedes men.2.d.4.vsq; ad 1523
diem.18.Nouembris.

227 Clemens.7.Florentinus sedit annos.10.menses.10.dies.7.vsq; ad
diem.25.Septembris anno domini.1534. Vacat sedes dieb.17. 1534
vsq; ad diem.12.Octobris ferè transactam.

228 Paulus.3.Romanus sedit.

Liber nonus de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS.

Eductis temporibus a' Christo ad ætatem nostram per Romanos pontifices: nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trãquillo: Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orosio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vincentio, Martino, Anto-

nino, Ioanne baptista Egnatio, Hermāno, Marco Antonio Sabellico: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in præcedentibus de. C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atq; Tyberio ad vitę Christi elucidationem: in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerēdum reliquorum imperatorum: vt eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

CAius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturam iniit: & vna sin gulare arripuit imperium anno ab vrbe condita septingentesimo sexto: quierat annus primus propè finem olympiadis. 183. vt Eusebius annotat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principatum, vt ait Iosephus primo libro de bello Iudaico ca. 10. & Egesippus libro primo cap. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæsar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii, hoc est die. 15. eiusdem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum anno ab vrbe condita septingentesimo fere ac nono. Dicit autem fere quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est: ex quo anno deficiebat mensis vnus & dies quinq;, sc3 quantum est à die. 15. Martii, quando cæsus interiit vsq; ad diem. 20. Aprilis proxime sequentis, quando sumitur initium annorum ab vrbe cōdita. Ante cædē ipsius anno vno & mensibus duobus ac diebus. 15. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene astrologicæ scientię perito adhibito, vt Plinius attestatur: ipsumq; calendarium edicto publicauit, vt ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum calendarium anno. 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario vnitatem cycli decemnouennalis, id est aurei numeri calēdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo anno: vt ex computatione astronomica comprobatur, sicut affirmat dñs Paulus episcopus Forosemproniensis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo calendario. Anno autem. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præcedentis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obseruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæsares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, vt ait Macrobius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus,

latus, quod hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis vacauit imperium: quos annos Eusebius vel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Augustus anno ab vrbe condita septingentesimo decimo ferè completo videlicet anno. 2. olimpiadis. 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit à primo Consulatu eius calendis Ianuarii, annos. 56. men. 7. dies. 19. quoniam ipse obiit, vt ait Suetonius. 14. calendas Septẽbris, hoc est die. 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit vsq; ad annũ domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autem dicit ipsum imperasse, annis. 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octauianus, vt Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tullio Cicerone & Antonio consulibus: atq; cõpleto imperii anno. 12. subiugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiã Augustus, vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorum libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe cõdita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tyberio successori reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idem attestatur Orosius lib. 7. & tunc, vt diximus, erat an. do. 15. 15

3 Tyberius tanquã hæres Augusti successit ei: vnde & anni eius imperii à morte Augusti enumerantur, licet aliquãdiu distulerit exequi reip. gubernationem. Obiit autem, vt Suetonius affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16.. Martii. Fueruntq; anni imperii eius. 22. & menses ferè. 7. peruenit autem vsq; ad annum domini. 38. 38 ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defectio Solis facta est die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsaris cædẽ authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo patet Eusebii error in annotatione prædictæ eclipsis. Eodem anno Mathematici vrbe pelluntur, vt annotat Hermanus contractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decẽ mensibus, diebusq; octo. & interfectus est. 9. calendas Februarias, hoc est die. 24. Ianuarii. Vixit autem annos. 28. & peruenit vsq; ad an

num domini.42.vno iam mense inchoatum.Quare patet Suetonium enumerasse annos imperii eius à morte Tyberii:qui eũ precessit:à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres: menses decem:& dies octo,vt ex ipsa computatione patet. 42

5 Claudius imperauit annis.13.men.8.d.19.à morte.s.sui prædecessoris.Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex veneno sumpto. Excessit Claudius.3.idus,Octobris, hoc est die.13.eiusdem.64. ætatis:imperii.14.anno:& peruenit vsq; ad annum domini quinquagesimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus.14.annis, vt Suetonius affirmat,& peruenit vsq; ad annũ domini.69.progenies Cæsarum in Nerone defecit,vt ait idem Suetonius. 69

7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarum domum: sed haud dubie nobilissimus:magnaq; & vetere prosapia teste Suetonio.Periit tertio & septuagesimo ætatis anno:imperii mense.7.

8 Otho Syluius pugione seipsum transfixit authore Suetonio trigesimo & octauo ætatis anno:& nonagesimo & quinto Imperii die, hoc est post tertium imperii mensem.

9 Vitellius, octo mẽses ac dies quinq; potitus imperio teste Iosepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media vrbe iugulatur die 3.mensis Octobris. Perit cum fratre & filio, vt ait Suetonius anno vitæ septimo & quinquagesimo. Præfati tres imperauerunt anno vno:mensibus.6.d.10.vsq; ad annum domini.70.& diem tertium Octobris. 70

10 Vespasianus imperauit annis.9.men.11.d.22.iuxta Eusebium: hoc est annis ferè.10.vsq; ad annum domini.80. Vt autem ait Suetonius aluo repente vsq; ad defectionem soluto, inter manus subleuantium extinctus est.8.calendas Iulii, hoc est die.24.Iunii:annum ætatis agens sexagesimum ac nonum, superq; mensem ac diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani,vt ait Iosephus libro.7.de bello Iudaico per Titum filium eius Hierosolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab ædificatione templi à Salomone fuerunt anni mille nonagintanouem. Nam ab ædificatione templi per Salomonem, ad eius destructionem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringentiquadraginta. & à prima eius destructione, ad hanc vltimam euersionem fuerunt anni sexcenti quinquagintanouem. quisimul collecti constituunt annos.1099. 80

11 Titus Vespasiani filius,vt ait Suetonius,excessit idibus Septembris

post biennium,ac menses duos,diesq; viginti quam successerat pa An.d.
tri altero & quadragesimo ætatis anno. Nam a die. 24. Iunii, qua
obiit pater vsq; ad diem. 13. Septembris, qua excessit eius filius
Titus,colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem vsq;
ad annum domini. 82. 82

12 Domitianus Titi frater iunior occisus est, vt Suetonio placet. 14. ca
lendas Octobris hoc est die. 18. Septembris anno ætatis. 45. im
perii. 15. imperauit enim annis. 15. d. 5. ad an. do. 97

13 Nerua, vt ait Eutropius, accepit imperiũ anno octingẽtesimo quin
quagesimo ab vrbe condita Vetere & Valente consulibus: ac teste
Dionysio Cassio imperauit anno vno & mensibus quatuor ac die
bus nouem. Vixit autem annos quinq; & sexaginta: menses decẽ:
& dies totidem: & peruenit vsq; ad diem. 27. Ianuarii: inchoato iã
anno domini. 99. vno mense diebus. 3. 99

14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarii inchoato
iã anno domini. 99. &, vt ait Dionysius Cassius, extinctus est, cũ
imperasset annis vndeuiginti, hoc est. 19. & mẽsi. 6. ac diebus. 15.
peruenit autem vsq; ad an. do. 118 & diem. 11. Augusti. 118

15 Adrianus vixit annos duos & sexaginta: menses. 5. & dies. 6. impe
rauit annis. 20. mẽsibus. 11. vt affirmat Dionysius Cassius, perue
nit autem vsq; ad an. do. 139. & obiit mense Iulio. 139

16 Antoninus Pius imperauit an. 23. vt placet Eusebio & Eutropio: vs
que ad annum domini. 162. 162

17 M. Antoninus Verus cum L. Annio Antonino vndecim annis im
perium tenuit secundum Eutropium vsq; ad annum do. 173. 173

18 Annius Antoninus solus vltra prædictos. 11. annos imperauit. 7.
& in totum annis. 18. iuxta Eutropiũ vsq; ad annum do. 180. 180

19 Cõmodus, vt ait Eutropius, imperauit an. 12. m. 8. vsq; ad an. do. 193

20 Aelius Pertinax imperauit men. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men. 2. d. 5. vt ait Aelius Spartianus,
Sed Eutropius dicit eum imperasse men. 7. vsq; ad an. do. 194. 194

22 Seuerus imperauit an. 18. iuxta Eusebium vsq; ad an. do. 212. 212

23 Antoninus Caracalla iuxta Eutropium imperauit annis. 6. men. 2.
ad annum domini. 218. 218

24 Macrinus imperauit an. 1. & mẽ. 2. vt ait Eutropius ad an. do. 219. 219

25 Aurelius Antoninus, vt scribit Eusebius imperauit an. 4. ad an. do. 223

26 Alexander Mameæ imperauit an. 13. & d. 8. vt affirmat Eutropius
vsq; ad annum domini. 236. 236

27 Maximinus iuxta Eutropiũ imperauit an. 3. vsq; ad an. dñi. 239. 239

z8 Balbinus & Puppienus, vt dicit Ioannes Baptista Egnatius, cum pa An.
rum inter se cōcordi animo remp. regerent, à militibus vterq; inter dñi
ficitur: & peruenerunt ad annum domini. z40. z40

z9 Gordianus imperauit annis. 6. Eusebio & Sexto Aurelio authori/
bus: & peruenit ad annum domini. z46. z46

30 Philippus cum filio Philippo imperauit an. 5. vt Sextus Aurelius,
Eutropius, Platina, & Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Euse/
bius vero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperato
rum cum filio Baptismum accepit: & peruenit ad an. do. z51. z51

31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropiū ad an. do. z53. z53

3z Gallus & Volusianus filius eius, vt ait Eutropius interfecti sunt non
completo biennio.

33 Aemilianus, vt idem Eutropius dicit, tertio mense extinctus est, &
peruenit ad annum domini. z55. z55

34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annis. 15. vt Te
rebellius Pollio asserit. s. vsq; ad annum domini. z70. z70
Quidam putant Laurentium, Xystum. z. pontificem & Hippoly
tum martyres interemptos fuisse à Decio imperatore, qui successit
duobus Philippis. Sed proculdubio fallantur: quoniam nondum
eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaco/
nus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente præsentati
sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperato/
ris: qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni:
qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Per
sarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Vale/
riani senioris inter alia sic scripsit Sapori Regi Persarum. Valeria/
nus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per filium
intelligit Gallienum, qui tunc imperabat: per nepotem Cæsarem
intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo
Decii consules, vt affirmat Terebellius Pollio: quorum vnus erat
Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad
imperium assumēdum: cui prædicti martyres præsentati sunt: nec
non pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto Ro
manæ vrbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeria/
no seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, vt dicit Terebel/
lius Pollio. Valerianus iunior alia quàm Gallienus matre genitus
est. Hæc eadem confirmat. s. Antoninus in prima parte chronicæ
titulo. 7. ca. 8 ¶ 8. Et venerabilis Beda dicit Xystum pontificē sub
Gallieno passum esse. Non est mirū prędictos martyres non fuisse

præſentatos imperatori Gallieno: quoniam à Romana vrbe diſceſ ferat: & paulo poſt apud Mediolanum fuit interemptus videlicet anno domini. 270. Imperauit Valerianus ſenior an. 6. & Gallienus an. 9. qui ſimul collecti fiunt anni. 15. An.d.

35 Claudius. 2. intra biennium morbo periit authore Eutropio: & peruenit vſq; ad annum domini. 272. 272

36 Quintilius iuxta Eutropiũ ſeptimodecimo imperii die occiſus eſt.

37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. vt tradit Eutropius ſcilicet vſq; ad annum domini. 278. 278

38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Euſebium & Eutropium.

39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. vt ait Eutropius ad an. do. 279. 279

40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Euſebium & Eutropium ad annum domini. 285. 285

41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit an. 2. vt ſcribunt Euſebius, Eutropius, & Beda vſq; ad annum dñi. 287. 287

42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teſte Euſebio imperarunt an. 20. vſq; ad an. d. 307. Aſtrologi autem computantes annos ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, videlicet anno vltimo Probi: hoc eſt anno domini. 285. 307

43 Galerius ſolus biennio Auguſtus imperium tenuit ad an. domini. 309

44 Conſtantinus magnus imperauit an. 30. & mẽ. 10. vſq; ad annum domini. 340. vt Hieronymus poſt Euſebium annotat. Idem Conſtantinus relicta Roma Byzantium ſe tranſtulit, & ciuitatẽ adaugens, Conſtantinopolim appellauit anno domini. 334. vt Euſebius annotat. Sic itaq; occidentale imperium Romanum tranſit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde proſequemur imperatores orientales. 340

45 Conſtantinus. 2. Conſtantius & Conſtans imperauerũt annis. 24. men. 5. d. 12. vt dicit Hieronymus vſq; ad annum dñi. 364. 364

46 Iulianus apoſtata, vt annotat Hieronymus imperauit anno vno men. 7. vſq; ad annum domini. 365. Eutropius tamen, qui vt ipſe teſtatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellũ, dicit illum interfectũ fuiſſe. 6. calendas Iulii, imperii anno. 7. ætatis altero & trigeſimo. Sed ipſe annorum numerum ſumit à tempore, quo Iulianus Conſtantio adhuc viuente conſenſu militum Cæſar appellatus eſt. Hieronymus vero deſcribit annos imperii ſui poſt Conſtantii mortem cum ſolus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Lætus, qui ait. Iulianus imperauit ſolus anno vno & mẽſibus ſeptem. Ab eo quod Cæſar fuit, annis ſeptẽ. 356

& idem dicitur in historia tripartita lib. 6.cap.47. An. dñi.

47 Iouinianus, vt dicit Eutropius, decessit imperii mense septimo, scilz transacto &.20.diebus a morte Iuliani. Obiit autem, vt idem Eutropius asserit. 14.calendas Martii, hoc est die. 15.Februarii anno vrbis conditæ. 1119.vsq; ad an.do. 367.inchoatum. 367

48 Valentinianus, vt dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret: Gratianum filium necdum bene pubertem hortatu socrus & vxoris Augustum creauit: & anno imperii sui vndecimo subita effusione sanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378. 378

49 Valens solus imperium orietis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui sibi Valentinianum fratrem paruulum admodum socium creauit imperii, vt ait Paulus diaconus. Peruenit Valens vsque ad annum domini. 381. 381

50 Gratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, vt dicit Prosper & Paulus diaconus vsq; ad annum do. 387.& cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius. 387

51 Valentinianus cum Theodosio regnauit annos septē authore Prospero vsq; ad annum domini. 394. 394

52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filiis, vt ait Prosper, imperauit an. 3.cum antea imperasset annis. 13. videlicet. 6.cum Gratiano &.7.cum Valentiniano: & peruenit ad annum do. 397. 397

53 Arcadius Augustus in oriente creatus. Honorius frater eius in occidente cōmune imperium diuersis tantū sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13.vt ait Prosper & Paulus diaconus: & peruenit ad annum dñi.410. 410

54 Honorius cū Theodosio iuniore Arcadii fratris filio imperauit annis 16.vt scribit Prosper: vsq; ad annum dñi.426.Capta est Roma a Gottis duce Alarico, vt dicit Paulus diaconus anno ab vrbe condita. 1164.hoc est anno dñi.412.Honorii anno.2.&, vt Beda testatur, hoc fuit. 9.calendas Septembris. 426

55 Theodosius iunior.s.2.imperauit cum filio Valētiniano annis sex & viginti: & apud Constantinopolim morbo cōsumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini.452. 452

56 Martianus, vt ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administrasset, facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum domini.459. 459

57 Leo primus imperauit annis. 16.vt inquit Matthæus Palmerius: &

peruenit ad annum domini.475. 475
58 Zeno imperauit an. 17. iuxta Paulum d. & Matthæum Palmerium vsq; ad annum domini.492. 492
59 Anastasius primus in hæresim Euticetis lapsus: & obstinato animo in ea hæresi perseuerans postquã imperauerat an. 26. ictu fulminis percussus interiit anno dñi. 518. vt annotat Matthæus Palmerius. 518
60 Iustinus senior catholicus imperauit annis. 9. vsq; ad an. do. 527. 527
61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annis. 38. vsq; ad annum domini. 565. 565
62 Iustinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperasset an/nis. 11. amentiam cum vita finiuit anno dñi. 576. 575
63 Tyberius Constantinus eleemosynis abundans septem annos impe rauit vsq; ad annum domini. 583. 583
64 Mauritius Tyberii gener, cũ imperasset an. 20. à Foca occidit an. do. 603
65 Focas cum imperasset an. 8. occisus est ab Heraclio patritio an. do. 611
66 Heraclius cũ Constantino filio suo imperauit an. 29. ad an. d. 640. 640
67 Constantinus. 3. Heraclii: solus imperauit men. 4. à Martina nouer ca veneno peremptus.
68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an. 2. ad an. do. 642. 642
69 Constans Cõstãtini Heraclii filii filius, misso in exilium Heracleo na cum matre sua Martina imperauit an. 27. vsq; ad an. do. 669. 669
& tunc non longe à Siracusis in balneo à suis occisus est.
70 Constantinus. 4. Constantis superioris filius interfecto Mezentio à militibus vocato imperatore: absq; orientalis exercitus voluntate assumpsit imperium: & imperauit an. 17. vsq; ad an. do. 686. 686
71 Iustinianus. 2. Constantini. 4. minor filius imperauit annis decem vsq; ad annum domini. 696. 696
72 Leo. 2. misso in exilium Iustiniano. 2. in Pontum imperauit an. 3. vsq; ad annum domini. 699. 699
73 Tyberius. 3. imperauit an. 7. vsq; ad annum do. 706. 706
Iustinianus. 2. iterum assumpsit imperium: & cum Tyberio filio im perauit annis sex. vsq; ad annum do. 712. 712
74 Philippicus hæreticus interfecto Iustiniano & filio eius Tyberio imperauit annis duobus vsq; ad annum do. 714. 714
75 Anastasius. 2. expulso Philippico, & oculis priuato imperauit catho licus existens annis tribus vsq; ad annum do. 717. 717
76 Theodosius. 3. deuicto Anastasio imperauit anno vno. 718
77 Leo. 3. imperauit annis. 24. vsq; ad annum domini. 742. 742
Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.

78 Constantinus. 5. Leonis. 3. filius omni scelere plenus, magus, ac sa/ An.do.
crilegus imperauit an. 3 5. vsq; ad annum domini. 777. 777
79 Leo. 4. Constantini. 5. filius imperauit an. 5. vsq; ad an. do. 782. 782
80 Constantinus. 6. Leonis. 4. filius cum Hirene matre imperauit an/
nis. 10. Deinde matre expulsa solus imperauit annis. 5. Demum
illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperauit annis. 4.
scilicet vsq; ad annum domini. 801. 801

¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem. 3. pon
tificem. Nam, vt ait Matthæus Palmerius; anno domini. 801.
Leone. 3. pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus ma/
gnus, qui Gallis imperabat in Italiam redut: ipsumq; in vrbem di/
gnitatemq; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augustus
imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomi
ne, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in memo
riam acceptæ dignitatis Florentiam vrbem magna ex parte desola
tam reparauit, vrbanamq; nobilitatem varie per vicina oppida dis/
fusam reduxit: & noua insuper circũducere mœnia maiore ambitu
procurauit calendis Aprilis anno domini. 801.

81 Carolus ergo magnus, qui prius regnauerat Gallis annos. 33. in/
de imperium affecutus imperauit annis quatuordecim, vsq; ad an/
num domini. 815. 815
82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit annis. 25. ad an/
nũ domini. 840. Sicut ait Matthæus Palmerius anno dñi. 840. 840
Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium
scilicet & Carolum: & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni pater
ni diuisionem inter se debellantes, variis prælus multa hominum
milia perdiderunt. Ob quam causam eorum diminutis viribus
tandem cõueniunt, vt diuisio imperio regnoq; paterno, Lotharius
imperium obtineret; Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germa/
nia regnaret.
83 Lotharius primus imperauit in totum annis. 15. videlicet solus an
nis. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855. 855
84 Ludouicus. 2. imperauit an. 21. vsq; ad annum dñi. 876. 876
85 Carolus. 2. patruus eius cognomẽto Caluus imperauit annis duo/
bus iuxta Sigebertum vsq; ad annum dñi. 878. 878
86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomẽto Gros/
sus imperauit annis. 12. vt scribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet 890
autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Re
gem in imperatorẽ delegerit: Romani tamen Carolum cognomẽ/

to Grossum imperatorem eligunt in custodia tenentes Ioannem An.
pontificem eo quod Carolo non fauebat: simulq; ambo imperato dñi.
ris nomen biennio tenuerunt: donec assumpto veneno Ludouico
Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex in/
de tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annis. 12. f. vsq; ad annum
domini. 902. secundum Sigebertum: licet Matthæus Palmerius 902
dicat eum imperasse vsq; ad annũ domini. 906. quia initium im/
perii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum im/
perium confunditur dolentibus Romanis atq; vniuersis Italię po
pulis quod in Germaniam translatum esset, vt inquit Matthæus
Palmerius. Quamobrem nec a Romanis: pótificeq; insigniti sunt
transalpini imperatores vsq; ad Othonem primum.

88 Ludouicus. 3. filius Arnulphi imperauit annis. 6. secundum Mat/
thæum Palme. f. vsq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum 912
imperasse annis. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea
quatuor annis In fine tamen imperii eius ambo conueniunt.

89 Conradus primus imperauit annis. 7. vsq; ad an. do. 919. 919

90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annis
18. vsq; ad annum domini. 937. 937

91 Otho. 1. filius Henrici imperauit an. 36. vt dicit Sigebertus: & obiit
an. domini 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipsum regnasse 973
annos. 30. quoniá anno. 31 imperii eius Otho filius eius a Ioan
ne. 13. Papa in imperatorem benedicitur & simul imperarunt.
Sed potius imperium attribuendum est patri vsq; ad eius obitum.
Hic primus Otho vt dicit Matthæus Palmerius áno imperii eius
18. qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pontificis: & an/
nus domini. 955. Romam profectus coronam imperii suscepit
ab eodem pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui post trãslatum
in Germaniam imperiũ titulos imperiales rite susciperet. Quod
postea obseruatum est vsq; in præsens tempus.

92 Otho. 2. imperauit annis decem secundum Sigebertum vsq; ad an/
num domini. 983. 983

93 Otho. 3. imperauit an. 19. vsq; ad annum domini. 1002. 1002

94 Henricus. 2. imperauit an. 22. secũdum Sigebertum, scilicet vsq; ad
annũ domini. 1024. Apud Germanos, vt scribit Matthæus Pal/ 1024
merius, Henrico. 2. per electionem ad imperium assumpto: primũ
institutum fuit: vt in futurum non per sanguinis successionem du
ceretur imperium: sed proceres quidá in Germania principes vna

cum quibusdam Pannoniæ principibus potestatem haberent imperatoris deligendi: quod vsq; in præsentem diem obseruatur. Electores autem imperii specialiter ita distinguuntur ab Hermãno videlicet, Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi & Marchio Brandeburgensis, Palatinus comes, Dux Saxoniæ, Rex Boemiæ. Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autẽ electores asserit Hermannus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthæus vero Palmerius, vlterius per Ioannem. 19. Et hoc magis vero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19. pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duobus autem vltimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit vacasse imperium, quia falso putauit ipsum biennio antea decessisse. Obiit enim an. d. 1024. non. 1022. vt ille scribit. Et eo anno quo mortuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus super substitutione regni, designauit Cõradum virum egregii generis: & egregiæ libertatis.

An. dñi.

95 Conradus. 2. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1039. 1039

96 Henricus. 3. imperauit an. 17. iuxta Sigebertum. s. vsq; ad annũ domini. 1056. Matthæus vero Palmerius ei superaddit annum. 1056

97 Henricus. 4. imperauit an. 50. vsq; ad annum dñi. 1106. 1106

98 Henricus. 5. imperauit an. 20. vsq; ad annum dñi. 1126. 1126

99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. vsq; ad annum dñi. 1137. 1137

100 Conradus. 3. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1152. 1152

101 Fredericus primus imperauit an. 37. vsq; ad annum dñi. 1189. 1189

102 Henricus. 6. imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1199. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. vsq; ad annũ dñi. 1208. 1208

104 Otho. 4. imperauit annis. 3. vsq; ad annum dñi. 1211. 1211

105 Fredericus. 2. imperauit annis. 33. vsq; ad annum domini. 1244. 1244
Sicut scribit Matthæus Palmerius. Fredericus. 2. diu põtifices persecutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset, tandem anno domini. 1244. ab Innocentio. 4. in Lugdunensi cõcilio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.
Post depositionem eius vacauit imperium annis. 28. ad annum domini. 1272. 1272

106 Rodulphus imperauit annis. 19. vsq; ad annum dñi. 1291. 1291
Vacat imperium anno vno vsq; ad annum domini. 1292. 1292

107 Astaulphus imperauit annis. 6. vsq; ad annum domini. 1298. 1298

108 Albertus primus imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1308. 1308

109	Henricus.7.imperauit an.4.m.9.vsq; ad an.do.1313.	1313
	Vacat imperium anno vno vsq; ad annum dñi.1314.	1314
110	Ludouicus.4.cognomento Bauarus imperauit an.32. ad annum domini.1346.	1346
111	Carolus.4.imperauit an.32.vsq; ad annum dñi.1378.	1378
112	Vencellaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis.8.vt ait Matthæus Palmerius, imperauit inde solus annis.22, vsq; ad annum do.1400.& tunc propter segnitiem atq; lasciuiam ab electoribus est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperiũ vacasse scribunt: licet Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed non pariter ab omnibus & vbiq; receptus.	1400
113	Robertus Bauarus imperauit an.10.vsq; ad annum dñi.1410.	1410
114	Sigismundus imperauit annis.27.vsq; ad annum dñi.1437.	1437
115	Albertus.2.imperauit annis.2.vsq; ad annum dñi.1439.	1439
116	Fredericus.3.imperauit an.47.vsq; ad annum dñi.1486.	1486
117	Maximilianus imperauit an.33.vsq; ad annum dñi.1519.	1519
118	Carolus.5.imperauit annis.	

Liber.x.de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

POstquam digessimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quędam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in hoc decimo & vltimo libro breuissima narratione subiungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ. Cap.I.

IAcobus cognomento iustus frater domini consobrinus & filius Alphei: primus episcopus ecclesiæ Hierosolymorum ab apostolis ordinatur anno domini. 33. vt anno- 33
tat Eusebius: & præfuit annis. 30. videlicet vsq; ad annũ domini. 63. Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipita- 63
tus, ac fullonis fuste in capite percussus lapidibus opprimitur. Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacobo. Hic etiam

vſq; ad annum domini.44. 44

1 Enodius poſt ſundatam Antiochenam eccleſiam à beato Petro apoſtolo ipſo Romã profecto primus Antiochiæ ordinatur eps an.d. 45 45.& ſedit annos.27.vſq; ad annum domini.71. 71

2 Ignatius ſedit annos.40.vſq; ad an.do.111.calendis Febr. 111

3 Eron ſedit annos.20.vſq; ad annum dñi.131. 131

4 Cornelius ſedit annos.12.vſq; ad annum domini.143. 143

5 Heros ſedit annos.28.vſq; ad annum domini.171. 171

6 Theophilus,cuius plurima ingenii opera extãt,ſedit an.8.ad an.d. 179

7 Maximinus ſedit annos.

8 Sequens eps.ſ.8.nõ inuenitur in Euſebio.peruenit ad an.do.213. 213

9 Aſclepiades ſedit annos.7.vſq; ad annum dñi.220. 220

10 Philetus ſedit annos.10.vſq; ad annum domini.230. 230

11 Zebennus.

12 Babila vſq; ad annum domini.254. 254

13 Mazabanus & Fabius vſq; ad annum domini.255. 255

14 Demetrianus ſedit annos.7.vſq; ad annum domini.262. 262

15 Paulus Samoſatenus, qui Artemonis hæreſim ſuſcitauit ſedit annos.7.vſq; ad annum domini.269. 269

16 Domnus ſedit annos.4.vſq; ad annum domini.273. 273

17 Thineus ſedit annos.9.vſq; ad annum domini.282. 282

18 Cyrillus ſedit annos.20.vſq; ad annum domini.302. 302

19 Tyrannus ſedit annos.29.vſq; ad annum domini.331. 331

Hactenus ex Euſebio:hinc ex Hieronymo.

20 Vitalis.

21 Philogonus.

22 Paulinus.

23 Euſtachius. quo in exilium ob fidem truſo, vt inquit Hieronymus vſq; in præſentem diem Arriani eccleſiam occupauerunt.quorum idcirco tempora non digeſſi eo quòd hoſtes potius Chriſti quàm epiſcopos iudicem.hæc ille.

De Epiſcopis Alexandriæ Aegypti. Cap.3.

MArcus euangeliſta interpres apoſtoli Petri,vt annotat Euſebius: anno domini.44.Aegypto & Alexandriæ Chriſtum annuntiat & ibi ſedem tenet annos.20.vſq; ad annum domini.64. 44 64

1 Anianus poſt eum Alexandrinæ eccleſiæ primus ordinatur eps:qui præfuit annis.22.vſq; ad annum domini.86. 86

2 Albilius præfuit annis. 13. vsq; ad annum dñi. 99. 99
3 Cerdo præfuit annis. 10. vsq; ad annum dñi. 109. 109
4 Primus præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 121 121
5 Iustus præfuit annis. 11. vsq; ad annum dñi. 132. 132
6 Eumenes præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 144. 144
7 Marcus præfuit annis. 8.. vsq; ad annum dñi. 152. 152
8 Celadion præfuit annis. 17. vsq; ad annum dñi. 169. 169
9 Agrippinus præfuit annis. 13. vsq; ad annum dñi. 182. 182
10 Iulianus præfuit annis. 9. vsq; ad annum dñi. 191. 191
11 Demetrius præfuit annis. 41 vsq; ad annum dñi. 232. 232
12 Heracleas præfuit annis. 18. vsq; ad annum dñi. 250. 250
13 Dionysius præfuit annis. 16. vsq; ad annum dñi. 266. 266
14 Maximus præfuit annis. 19. vsq; ad annum do. 285. 285
15 Theonas præfuit annis. 18. vsq; ad annum do. 303. 303
16 Petrus præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 315. martyr. 315
17 Achilas præfuit annis. 7. vsq; ad annum dñi. 322. 322
18 Alexãder ordinatus eps: mox Arrium presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quam perfidiam coarguendam concilium Nicenum cõgregatum est. Præfuit Alexander annis. 10. vsq; ad annum dñi. 332. 332
19 Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constãtinum refugit, vt ait Hieronymus: & Georgio per seditionem populi incẽso: qui in locũ Athanasii ab Arrianis fuerat ordinatus: Athanasius Alexandriam reuertitur anno do. 365. A tempore autẽ ordinationis suæ vsq; ad obitũ eius fluxerunt anni. 45. s. vsq; ad an. do. 377. 365 377
20 Petrus ordinatur eps anno domini. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit: vt nonnullis suspicionem acceptæ pecuniæ intulerit.

De persecutionibus ecclesiæ. *Cap. 4.*

PErsecutiones plurimas ecclesia passa est: & vltra persecutionem in per Iudæos cõmotam: de qua Eusebius loquitur lib. 2. ca. 1. historiæ ecclesiasticæ, plures alias psecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, vt patet lib. 2. ca. 24. ecclesiasticæ historiæ.

Secunda sub Domitiano lib. 3. ca. 12.

Tertia sub Traiano lib. 3. ca. 26. & 27.

Quarta sub Antonino vero li. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Seuero lib. 6. cap. 1.
Sexta sub Maximino lib. 6. cap. 19.
Septima sub Decio lib. 6. cap. 28.
Octaua sub Gallo & Valeriano lib. 7. ca. 9. 10. 11. 12.
Nona sub Aureliano lib. 7. cap. 25.
Decima sub Diocletiano lib. 8. ca. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
Plures aliæ persecutiones cõtra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis. *Cap. 5.*

HAereticus, vt inquit Augustinus, est qui alicuius tẽporalis cõmodi vel maxime vanæ gloriæ principatusq; sui gratia falsas ac nouas opiniones vel gignit vel sequitur. Plurimi fuerunt hæretici in ecclesia, quos enumerare longum esset. Siquis autẽ eos noscere cupit, legat librum beati Augustini de hęresibus, ad quod vult deum. Quos etiã collegit Isidorus. 8. lib. Etymo. ca. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. ca. Quidã autem hæretici. Differentiam autem inter Schismã & hæresim Hieronymus in epistola ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc interesse arbitror, ꝙ hæresis peruersum dogma habeat: Schisma post episcopalem discessionem ab ecclesia pariter separatur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Cæterum nullum schisma est, nisi aliquam hæresim confingat, vt recte ab ecclesia recessisse videatur.

De Conciliis generalibus. *Cap. 6.*

CAnones generalium conciliorum, vt Isidorus ait lib. 6. Etymo. cap. 16. à temporibus Constantini cœperunt. In pręcedentibus nãq; annis persecutione feruente docẽdarum plebium minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in vnum nisi tempore supradicti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. Hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt: & demum alia sunt subsecuta: vt scribitur in decretis d. 15. capi. Sicut sancti: Sicut sancti Euangelii quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere & venerari me fateor: Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum; & Calcedonense. De aliis quatuor superadditis

dicitur.d.15.cap. Sancta octo. Sancta octo vniuersalia concilia, primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertium Ephesinum: Calcedonense quartum: & quintum item Constantinopolitanum: sextum item scilicet Constantinopolitanū, item Nicenum septimum: Octauum quoque Constantinopolitanum: vsque ad vnum apicem immutilata seruare: & pari honore & veneratione digna habere: & quæ prædicauerunt & statuerunt, modis omnibus sequi & prædicare: & quæcunque condemnauerunt, ore & corde condemnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliū Nicenū congregatum est cōtra Arriū. 318. patrum: tempore Syluestri Papæ, & Constantini magni anno do/
322 mini. 322. Quod autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc concilium celebratum esse tempore Iulii Papæ, error scriptoris est, quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Constantini filii acceperunt impe/
341 rium patre defuncto, videlicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 150. patrum contra Macedonium epm Constātinopolitanum: qui negabat spiritum sanctum esse deum: & contra Eudoxium idem sentientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno do
383 mini. 383. vt annotat Prosper.

Tertium concilium congregatum est in Epheso. 300. patrum contra Nestoriū Augustæ vrbis epm sub Theodosio iuniore & Cœle/
433 stino Papa anno domini. 433. vt annotat Prosper & Sigebertus: non sub Theodosio magno principe, vt falso additum est in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœlestinus pp.

Quartum concilium congregatum est in Calcedone. 630. patrum contra Euthicen Constantinopolitanum abbatem sub Leone pri/
455 mo Papa temporibus Martiani principis anno do. 455. vt scribit Matthæus Palme. licet Sigebertus annotet illud anno do. 452.

Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli contra Theodorum Moschenum & omnes hæreticos temporibus Vigi
551 lii Papę sub Iustiniano principe anno domini. 551. vt annotat Sigebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bæde de temporibus, vbi scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulii Papæ: quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autem errores non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, vel impressoribus librorum eius.

Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus

Papæ

Papæ Agathonis & Constantini.4.principis anno domini. 681. 681
vt scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti duas voluntates & operationes in vnam Christi personam negantes anathematizantur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum est spiritum sanctum a patre filioq; procedere, & sanctorum imagines non esse delendas anno domini.790.vt scribit Matthæus Pal- 790
merius imperāte Constātino.6.cum Hirene matre eius sub Adriano primo, summo pontifice.

Octauum Concilium.300.patrum Constantinopoli celebratum est. In quo schisma de depositione Ignatii & ordinatione Focii ortum, patres congregati extirparunt Focium anathematizantes: & Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt: de quibus scribitur d.16.c.prima annotatio:& ibi describuntur.24.synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt, videlicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiastici cuiusdā noui author erroris damnatus est anno domini.1052. 1052
vt dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Florentiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicationem'ue damnantur.

Concilium Florentiæ celebratur epōrum.340.anno dñi. 1105. 1105
vt Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandæ gratia celebratur epōrum.130.in quo libri quidam Abbatis Ioachim reprobantur anno dñi.1215.vt Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense, vt scribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi.1311.& biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebrat anno dñi.1409.ſm Matthæum Palme. 1409
In quo accusati de collusione pontifices ambo priuātur:& Alexander Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi.1414.die.5. 1414
Nouembris, vt patet in actis eiusdem Concilii:& durauit annis tribus:vsq; ad annum dñi.1418.inchoatum. 1418

Concilium Basileæ congregatur anno dñi.1438. 1438

Concilium Florentiæ celebratur per Eugenium.4.dissoluto per eū
Concilio Basiliensi anno domini.1439.sed inceptum fuerat Fer- 1439
rariæ anno præcedenti.

Concilium Lateranense indicitur a' Iulio. 2. & sumit initium anno
1512 domini. 1512. die. 19. mēsis Aprilis: & perdurauit per plures annos etiam tempore Leonis. 10. qui dictum concilium prosecutus
1517 est vsq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 15. Martii.

De Ordinibus Religionum. Cap. 7.

ORdines religionum plures in ecclesia Dei sunt instituti: quorum aliquos insigniores ordinate subiungemus.

Ordo cōmunis clericorum a' beato Petro & aliis apostolis institutus est.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti Antonii abbatis instituitur, & roboratur diuersis tamen constitutionibus.

Ordo monachorum. S. Basilii: quibus ipse Basilius Cæsariensis ep̄s Cappadociæ regulam tribuit: ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium a' beato Augustino episcopo instituitur: Quibus regulam dedit: sub qua plures ordines reguntur Refloruit hic ordo āno domini. 1080. sub Iuone: & postmodum etiam anno domini. 1380. reformatus est.

Ordo monachorum nigrorum sancti Benedicti ab ipso instituitur, quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monachorum in Christo militant.

913 Ordo Cluniacensis sub Oddone sumpsit initium anno do. 913. vt refert Vincētius in speculo histo. li. 25. &. S. Antoninus in secunda parte chronicæ titulo. 15. ca. 1. §. 1.

Ordo Camaldulensis a' beato Romualdo initium sumpsit in eremo
1012 Camaldulensi anno dñi. 1012.

Ordo vallis Vmbrosæ a' beato Ioanne Gualberti Florētino accepit
1070 exordium anno dñi. 1070. Sub quo sunt Syluestrini eodem habitu a' quodam Syluestro dicti: qui eum ordinem inchoauit in monte Fano prope' Fabrianum in Marchia Anconitana.

1076 Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno dñi. 1076.

1086 Ordo Carthusiensium initium habuit a' Brunone an. do. 1086.

1098 Ordo Cisterciensis & primum eius cœnobium fundat an. d. 1098.

Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hierosolymitani cœpit anno
1120 domini. 1120.

1120 Ordo præmonstratensium cœpit anno dñi. 1120.

1017 Ordo humiliatorū licet inceperit anno dñi. 1017. tamen confirma
1200 tionem accepit ab Innocentio. 3. anno dñi. 1200. vt affirmat san/

ctus Antoninus in secunda parte chronicæ titu. 1 5 .ca. 2 3.

Ordo prædicatorũ à beato Dominico inchoatur in partibus Tholosanis anno domini. 1 2 0 3 .sub Innocentio. 3 .Sed postea confirmatur p Honorium. 3 .anno domini. 1 2 1 6 .mense Decembri die sequente festum.S. Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Dominicus Bononię anno domini. 1 2 2 1 .octauo idus Augusti, hoc est die. 6 .eiusdem mensis feria. 6 .Festum tamen eius, die præcedente hoc est, die. 5 .celebratur ex institutione Gregorii papæ. 9 .vt patet in bulla canonizationis eius vbi dicitur. Statuentes firmiter ac vniuersitati vestræ præsentibus iniungẽtes, vt nonis Augusti ante diẽ, quo posita carnis sarcina diues meritis penetrauit in sancta similis sanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis. 1 2 1 6

Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annũ dñi. 1 2 0 6. scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3 .Sed postea confirmatur per Honorium. 3 .anno domini. 1 2 2 3 .mẽse Nouembri in vigilia sancti Andreæ apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4. nonas Octobris, die dominica anno domini. 1 2 2 6. 1 2 2 3

Ordo cruciferorum, licet quidam dicant quod initium habuerit à Cyriaco episcopo Hierosolymitano: qui prius Iudas dicebatur: & ostendit Helenæ locum vbi crux iacebat: & postea martyrio coronatus est: tamen confirmatur secundum quosdam per Innocentium. 4 .post annum domini. 1 2 4 3. 1 2 4 3

Ordo eremitarum sancti Augustini confirmatur per Alexandrũ. 4. post annum domini. 1 2 5 6. 1 2 5 6

Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4 .an.do. 1 2 8 7. 1 2 8 7

Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam redigitur: & confirmatur post reformationem Carmelitarum.

Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino. 5 .dictus cõfirmatur anno domini. 1 2 9 7 .per Bonifatium. 8. 1 2 9 7

Ordo sanctæ Brigidæ virorum & mulierum ab eadem instituitur: & approbatur per Vrbanum. 5 .anno domini. 1 3 7 0. eodem anno incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi. 1 3 7 0

Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi. 1 3 7 0.

Ordo mendicãtium sancti Hieronymi instituitur anno dñi. 1 4 0 7. 1 4 0 7

Ordo Canonicorum habitus cœlestini.s.Georgii de Alga per Laurentium Iustinianum instituitur eodem anno.

Ordo Scopetinorum siue.S.Saluatoris cœpit anno dñi. 1 4 1 0. 1 4 1 0

Ordo Minimorũ sancti Francisci de Paula cõfirmatur per Xystũ. 4.

Alios autem ordines parum nominatos omittimus.

De Regibus Francorum. *Cap. 8.*

DVces olim regebant Francos vsq; ad initium anni domini. 420. Sed, vt ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Fráci in cõmune deliberant, vt & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeát: & filium Marcomiri ducis Pharamundum sibi regem constituunt anno domini. 420. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. vsq; ad annum domini. 430. 430
Cuius anno. 3. Franci vti cœperunt legibus: & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis suæ proceres electos ex pluribus, vt scribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. vsq; ad an. do. 448. 448

3 Morouetis filius eius regnauit an. 10. vsq; ad annũ domini. 458. 458
a quo Franci cognominati sunt Merouingi, vt ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. vsq; ad an. dñi. 484. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quod esset signum reuocationis suæ, siquando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit annis. 8. Franci vero Egidiũ ducem Romanorum Regem sibi præficiunt, vt ait Sigebertus: & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere super eiecto Hilderico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; vt eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. vsq; ad an. do. 514. 514
Hic duxit vxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueum Regem virum suum á gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. vt refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello cõgreditur: ibiq; laborante exercitu: voto suscipiendi Christianismũ se obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia sub tributo redacta: baptizatus á sancto Remigio Remorum epõ, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populum Francorum.

6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris compartito regno cum fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. vsq; ad annum domini. 564. 564

7 Chilpericus primus, filius eius compartito regno cum fratribus suis. Heriberto, Gutráno, & Sigeberto, regnauit an. 23. vsq; ad annum

dñi. 587. quo anno iussu vxoris Fredegundis occiditur. 587
8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnauit an. 44. vsq; ad an. do. 631. 631
9 Dagobertus filius eius regnauit an. 14. ad an. do. 645. 645
10 Clodoueus. 2. filius eius regnauit an. 17. ad an. do. 662. 662
Hic anno regni sui. 15. corpus sancti Dionysii Parisiis discooperiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, vt ait Sigebertus.
11 Lotharius. 3. filius eius regnauit an. 4. ad annum dñi. 666. 666
12 Theodericus primus, frater eius regnauit an. 1. ad an. do. 667. 667
Hic nanq; propter insolentiam Ebroini maioris domus a Francis repudiatur: & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat: a cunctis ad regnandum euocatur. Porro Theodericus & Ebroinus tonsorãtur: & Theodericus Parisiis in cœnobio sancti Dionysii: Ebroinus in Luxouio relegantur.
13 Hildericus. 2. frater eius regnauit an. 12. ad annum domini. 679. 679
Theodericus interfecto Hilderico a Bodilo Franco a Frãcis regno restituitur, & regnauit an. 14. ad an. do. 693. 693
14 Clodoueus. 3. filius eius regnauit an. 4. ad an. do. 697. 697
15 Hildebertus frater eius regnauit an. 18. vsq; ad an do. 715. 715
16 Clodoueus. 4. filius eius regnauit an. 4. vsq; ad an. do. 719. 719
17 Lotharius. 4. regnauit an. 2. vsq; ad annum domini. 721. 721
18 Chilpericus. 2 regnauit an. 5. vsq; ad annum domini. 726. 726
19 Theodericus. 2. regnauit an. 15. vsq; ad annum domini. 741. 741
20 Hildericus. 3. regnauit an. 9. vsq; ad annum domini. 750. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus vero princeps, authoritate apostolica & Francorum electione, a sancto Bonifatio Maguntiæ archiepiscopo in Regem vngitur & consecratur.
21 Pipinus ergo regnauit an. 18. vsq; ad annum domini. 768. 768
22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinẽ compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnauit an. 47. vsq; ad annum domini. 815. 815
Anno tertio regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Post annos vero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiũ Romanorum anno do. 801. & tunc simul inde concurrunt imperiũ Romanorum & regnum Francorum vsq; ad Carolum sequentem. 801
23 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad an. do. 840
24 Lotharius. 5. imperium vsurpans imperauit an. 15. & postquã imperasset annos. 4. vt Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnũ

Franciæ adeptus est anno imperii ipsius Lotharii quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab Imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an. 34. scilicet vsque ad annum dñi. 878. vt ait Sigebertus: cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus secundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad annum domini. 880. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinque ad annum domini. 885. 885

28 Carolus. 2. regnauit an. 5. vsque ad annum domini. 890. 890

29 Oddo filius Roberti ducis regnauit an. 9. ad an. dñi. 899. 899

30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Frācorum toto recepto regnauit an. 27. vsque ad annum domini. 926. 926

31 Rodulphus regnauit an. 2. vsque ad annum domini. 928. 928

32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnauit an. 27. ad an. do. 955

33 Lotharius. 6. filius eius regnauit an 31. ad an. dñi. 986. 986

34 Ludouicus. 5. filius eius regnauit an. 1. ad an. dñi. 987. 987

35 Hugo cognomento Capucius siue Ciaphet regnum vsurpans regnauit annos. 9. vsque ad annum domini. 996. Dicit enim Sigebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre volentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad consilium defert: Regnum Francorum vsurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Auuide sorore primi Othonis imperatoris, & regnauit an. 9. Carolus vero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur. & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni. 996

36 Robertus Hugonis filius regnauit an. 34. ad an. do. 1030. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an. 30 ad annum domini. 1060. 1060

38 Philippus primus filius eius regnauit an. 49. ad annum do. 1109. 1109

39 Ludouicus. 6. filius eius regnauit an. 28. vsque ad an. do. 1137. 1137

40 Ludouicus. 7. filius eius regnauit an. 44. vsque ad an do. 1181. 1181

41 Philippus. 2. eius filius regnauit an. 42. vsque ad an. do. 1223. 1223

42 Ludouicus. 8. filius eius, vt ait Matthæus Palmerius regnauit annos. 4. vsque ad annum domini. 1227. 1227

43 Ludouicus. 9. filius eius regnauit an. 43. ad an. do. 1270. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit ānos quindecim vsque ad annum domini. 1285. 1285

45 Philippus. 3. dictus Pulcher filius eius regnauit an. 29. ad an. do. 1314
46 Ludouicus. 11. eius filius regnauit an. 2. vsq; ad an. do. 1316. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus. 20.
48 Philippus. 4. Ludouici frater regnauit an. 5. vsq; ad an. do. 1321. 1321
49 Carolus. 4. eius frater regnauit an. 6. vsq; ad an. do. 1327. 1327
50 Philippus. 5. regnauit an. 23. vsq; ad annum dñi. 1350. 1350
51 Ioannes. 2. eius filius regnauit an. 14. vsq; ad an. do. 1364. 1364
52 Carolus. 5. sapiens dictus regnauit an. 16. vsq; ad an. do. 1380. 1380
53 Carolus. 6. beneamatus regnauit an. 42. ad an. do. 1422. 1422
54 Carolus. 7. victoriosus regnauit an. 39. ad annum do. 1461. 1461
55 Ludouicus. 12. regnauit an. 23. vsq; ad annum domini. 1484. 1484
56 Carolus. 8. regnauit an. 14. vsq; ad annum domini. 1498. 1498
57 Ludouicus. 13. regnauit an. 16. vsq; ad annum dñi. 1514. 1514
58 Franciscus regnauit an.

De imperatoribus orientalibus Graecorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. *Cap. 9.*

NIcephorus Hirenem imperio depositam exilio relegauit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stau- 802
ratio filio suo in Constátinopoli imperauit annis. 8. vsq;
ad annum domini. 809. vt annotat Sigebertus: & Matthae- 809
us Palmerius.

Stauratius solus imperauit anno vno.
Michael primus an. 2.
Leo primus Armeniacus an. 8.
Michael. 2. Traulus an. 11.
Theophilus an. 15.
Michael. 3. & Theodorus an. 11.
Michael solus an. 13.
Basilius Macedo an. 17.
Leo. 2. & Alexander an. 18.
Constantinus cum Alexandro patruo suo an. 2.
Constantinus solus an. 39.
Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. vsq; ad annum domini. 976. 976
eos vero qui sequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus: & ex Matthaeo Palmerio.

Constantius cum Alexio & Manuele.
Andronicus: Isacius: Basilius: Alexius: Nicolaus: Mortulphus: Blādonius: Henricus: Petrus: & deinde Robertus: quorum discernere tempora non potui.
Michael. 4. vsq; ad annum domini. 1043. quo anno Constantinus monachus imperat.
Heliopontanus, cuius auxilio reædificata est ecclesia resurrectionis
1048 Dominicæ in Hierusalem anno domini. 1048.
1049 Constantinus sequitur anno domini. 1049.
1070 Michael. 5. & filii sui anno domini. 1070.
1080 Nicephorus. 3. anno domini. 1080.
1090 Alexius anno domini. 1090. Constantinopolis capitur.
1115 Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115.
1138 Emanuel anno domini. 1138.
1180 Alexius filius anno domini. 1180.
Andronicus tutor.
1190 Isacius. hic pellitur anno domini. 1190.
Alexius frater eiusdem interfector ipsius.
Alexius filius Isacii.
Murziflus, cuius tempore capta est Constantinopolis: res ad Gallos tralata.
1208 Balduinus Flandrensis comes: anno domini. 1208.
Henricus frater illius.
Petrus comes Antisidiorensis.
Robertus filius.
Balduinus. 2.
Io. Brennus subrogatur.
Balduinus resumitur. Constantinopolis perditur.
1266 Paleologus fraude ac parricidio inuasor anno domini. 1266.
Andronicus filius.
1380 Calo Ioannes anno domini. 1380.
Andronicus.
Ioannes.
Constantinus. hic fuit vltimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta
1453 anno domini. 1453. quarto calendas Iunii. Ipseq; Constantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaq; in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino inglorio finem habuit: ac penitus defecit.

De Regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. *Cap.10.*

DE regibus Hispaniæ scribit Ioannes Mancleruś in Generatione. 19. post Christum libri primum impressi folio. 84. ibidem requirantur. De Regibus vero Hungariæ idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio. 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione 39. pagina. 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britanorum, Vuandalorum, Gothorum, Longobardorum, Hunnorum, Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hierosolymorum: & Siculorum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimis temporibus. *Cap.11.*

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius persecutio contra ecclesiam sæuissima durabit annis tribus & dimidio: vt scripturæ tam veteris quàm noui testamẽti manifeste testantur: per Danielem prophetam & Ioãnem in Apocalypsi. Secundum erit conuersio Iudæorum. Nam iuxta verba Dauid in psal. 58. Iudæi cõuertentur ad vesperam: hoc est in fine seculi, quando erit mundi vespera. Sed modo famem patiuntur, vt canes: quousque in vespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum in cœlo & in terra, quæ præcedẽt iudicium. Nam, vt dicitur Lucæ. 21. Tunc erunt signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentiũ. Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignẽ. Nam vt in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum præcedet: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, vt scribitur primo Cor. 15. Omnes quidem resurgemus. Sextum erit vniuersale iudicium in ipso vltimo die seculi: quo impii separabũtur à iustis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iusti autem in vitam æternam.

De regno Christi perpetuo. Cap. 12.

Omnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum est & æternum. Defecit nanque regnum Iudæorum: destructum est Regnum Chaldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctũ est regnum Alexandri & Græcorum: confractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. cap. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius nõ erit finis. & Danielis. 2. cap. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur: & regnum eius alteri populo non tradetur &c. 7. idem confirmat dum ibi dicitur. Regnum autẽ & potestas & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalipsis. 22. dicitur. Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORVM ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS.

POstquam descripsimus emendatos temporum canones: congruum duximus cuncta ex eis decisa tempora rursum repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sigebertum & Matthæum Palmerium: qui tabulis ex annalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidem non erit inutile, sed necessario quæ dicẽda sunt præfatis annectentur, vt videlicet temporum conuentus ex collatis inuicem annis diuersorum principum euidentius appareat: & vt antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobentur: ac si vitiari contigerint: ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emẽdari valeant. Hæ sanæ tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum ea quæ præfixum tempus ordinare sibi decernunt, vt per indices tabulas certius pateant: nec etiam omnia regna repetenda sunt: sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur veritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secunda imitantes, descripsimus in tabulis ordinem temporum, quibus continentur ortus & obitus virorum illustrium: necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum: & quædam hominum præcipua gesta, quæ digna sunt memoria: quo anno à creatione mũdi vel à natiuitate domini contigerint: vt quod inquiritur directis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur, annum post annum successiue descripsimus præterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda: ne frustra plurima loca vacua reddantur: per decennia eorum tempora distinximus. Et vbi contigit aliquid scribendum infra decennia le tempus, annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput autem versus positum inter duas lineas euestigio annorum mundi vel natiuitatis domini, & totum quod ad id sequitur, etiam si pluribus

versibus inferius extendatur: ad eiusdem capitis annum spectare dignoscitur. Sed quoniam non semper annus integer alicuius Regis vel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas præcise annotari potuit: in præcedēti vel subsequenti loco proximo aliqua pars initii vel finis eiusdem anni solertiæ lectorum inquirenda relinquimus: Sicut Abraham natus est anno. 4 3. Nini desinente: & Christus anno Cæsaris Augusti. 4 2. fere completo: quorum primus annus a subsequenti enumerari debet, Idem dicimus, sed versa vice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem anno priori annumerandi sumatur initium. Si vero æqualis anni portio prius & posterius esse cōtingat: ex vtraq; integer annus denominari potest. Adiunximus etiam annos ante Christum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac deinceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno vero tertio Iulii Cæsaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Augusti quadragesimo, indictiones Romanas adiecimus.

An.añ Chr̄m	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua ſexto
3951	10	ſeculi die creantur.
3941	20	
3931	30	
3921	40	
3911	50	
3901	60	
3891	70	
3881	80	
3871	90	
3861	100	
3851	110	
3841	120	
3831	130	Seth oritur.
3821	140	
3811	150	
3801	160	
3791	170	
3781	180	
3771	190	
3761	200	
3751	210	
3741	220	
3731	230	
3725	235	Enos oritur.
3721	240	
3711	250	
3701	260	
3691	270	
3681	280	
3671	290	
3661	300	
3651	310	
3641	320	
3636	325	Caynam oritur.
3631	330	
3621	340	

An.añ Chr̄m	Anni mundi.	
3611	350	
3601	360	
3591	370	
3581	380	
3571	390	
3566	395	Malaeel oritur.
3561	400	
3551	410	
3541	420	
3531	430	
3521	440	
3511	450	
3501	460	Iareth oritur.
3491	470	
3481	480	
3471	490	
3461	500	
3451	510	
3441	520	
3431	530	
3421	540	
3411	550	
3401	560	
3391	570	
3381	580	
3371	590	
3361	600	
3351	610	
3341	620	
3339	622	Enoch oritur.
3331	630	
3321	640	
3311	650	
3301	660	
3291	670	
3281	680	
3274	687	Mathuſalé orit.

An. añ Chrm	Anni mundi		An. añ Chrm	Anni mundi.	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit.
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	850		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	890		2731	1230	
3061	900		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2571	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2974	987	Enoch trãffertur.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1360	
2931	1030		2591	1370	

An.añ Chrm	Anni mundi.		An.añ Chrm.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem nascitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iareth obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathusalem obiit post cuius mortẽ fuit vniuersale diluuium.
2441	1520				
2431	1530				

An.añ Chrm	Anni mũdi	Gñatio Sem à quo hebrei originẽ hñt	Italiæ solitudo	Assyriorũ solitudo	Aegyptiorũ solitudo.
2304	1657		1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	à quo hebrei	74	74	74
2221	1740	denoiantur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

ℭ Hinc annus post annum in sequentibus describitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ Chrm	Anni mundi	Italiæ so- litudo	Assyriorum solitudo.	Aegyptiorum solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italię regnũ
2195	1766	2 mum adue-	100	110 incipit.
	1767	3 niẽs regna-	111	111
	1768	4 uit in Ita-	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
2190	1771	7	115	115
	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
2185	1776	12	120	120
	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
2180	1781	17	125	125
	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
2175	1786	22	130	130
	1787 Rheu na-	23	131	131
	1788 scitur.	24	1 Nimbrotus	1 Prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babyloniæ	3
2170	1991	27	4 regnauit	4
	1792	28	5 an. 56.	5
	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 fundauit	7
	1795	31	8	1 Scđa Dynastia

2795

An.añ Chŕm	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ	Dynaſtiæ.
2165	1796		32		9	2	
	1797		33		10	3	
	1798		1	Comerus	11	4	
	1799		2	Gallus	12	5	Inceperunt Celtibe-
	1800		3	an.58.	13	6	ri.i.Hiſpani & Cel-
2160	1801		4		14	7	te ideſt Galli.
	1802		5		15	1	3.Dynaſtia.
	1803		6		16	2	
	1804		7		17	3	
	1805		8		18	4	
2155	1806		9		19	5	
	1807		10		20	6	
	1808		11		21	7	
	1809		12		22	1	4.Dynaſtia.
	1810		13		23	2	
2150	1811		14		24	3	
	1812		15		25	4	Thuiſcon Sar-
	1813		16		26	5	matas fundauit.
	1814		17		27	6	
	1815		18		28	7	
2145	1816		19		29	1	5.Dynaſtia.
	1817		20		30	2	
	1818		21		31	3	
	1819	Saruch	22		32	4	
	1820	oritur.	23		33	5	
2140	1821		24		34	6	
	1822		25		35	7	
	1823		26		36	1	6.Dynaſtia.
	1824		27		37	2	
	1825		28		38	3	
2135	1826		29		39	4	
	1827		30		40	5	
	1828		31		41	6	
	1829		32		42	7	
	1830		33		43	1	7.Dynaſtia.
2130	1831		34		44	2	
	1832		35		45	3	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorũ	Dynaſtiæ
	1833		36		46		4	
	1834		37		47		5	
	1835		38		48		6	
2125	1836		39		49		7	
	1837		40		50		1	8. Dynaſtia.
	1838		41		51		2	
	1839		42		52		3	
	1840		43		53		4	
2120	1841		44		54		5	
	1842		45		55		6	
	1843		46		56		7	
	1844		47		1	Belus	1	9. Dynaſtia.
	1845		48		2	an. 62.	2	
2115	1846		49		3		3	
	1847		50		4		4	
	1848		51		5		5	
	1849	Nachor	52		6		6	
	1850	oritur	53		7		7	
2110	1851		54		8		1	10. Dynaſtia.
	1852		55		9		2	
	1853		56		10		3	
	1854		57		11		4	
	1855		58	Ochus	12		5	
2105	1856		1	Veius	13		6	
	1857		2	an. 50.	14		7	
	1858		3		15		1	11. Dynaſtia.
	1859		4		16		2	
	1860		5		17		3	
2100	1861		6		18		4	
	1862		7		19		5	
	1863		8		20		6	
	1864		9		21		7	
	1865		10		22		1	12. Dynaſtia.
2095	1866		11		23		2	
	1867		12		24		3	
	1858		13		25		4	
	1869		14		26		5	

An.añ Chřm	Anni műdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	1870		15	27	6
2090	1871		16	28	7
	1872		17	29	1 13.Dynastia
	1873		18	30	2 annoű.14.
	1874		19	31	3
	1875		20	32	4
2085	1876		21	33	5
	1877		22	34	6
	1878	Tare ori	23	35	7
	1879	tur	24	36	8
	1880		25	37	9
2080	1881		26	38	10
	1882		27	39	11
	1883		28	40	12
	1884		29	41	13
	1885		30	42	14
2075	1886		31	43	1 14.Dynastia
	1887		32	44	2 annorum.26.
	1888		33	45	3
	1889		34	46	4
	1890		35	47	5
2070	1891		36	48	6
	1892		37	49	7
	1893		38	50	8
	1894		39	51	9
	1895		40	22	10
2065	1896		41	53	11
	1897		42	54	12
	1898		43	55	13
	1899		44	56	14
	1900		45	57	15
2060	1901		46	58	16
	1902		47	59	17
	1903		48	60	18
	1904		49	61	19
	1905		50	62	20
2055	1906		1 Cameses an.19.	1 Ninus an.52.	21

An. añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum	Aegyptiorū Dynaſtiæ.	
	1907		2		2	22	
	1908		3		3	23	
	1909		4		4	24	Legibus īformant
	1910		5		5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911		6		6	26	beri: & Celtæ.
	1912		7		7	1	15. Dynaſtia
	1913		8		8	2	annorum. 37.
	1914		9		9	3	
	1915		10		10	4	
2045	1916		11		11	5	
	1917		12		12	6	
	1918		13		13	7	
	1919		14		14	8	
	1920		15		15	9	
2040	1921		16		16	10	
	1922		17		17	11	
	1923		18		18	12	
	1924		19		19	13	
	1925		1	Iani ſecū-	20	14	
2035	1926		2	dus aduē-	21	15	
	1927		3	tus an. 82.	22	16	Ianus in Tuſcia
	1928		4		23	17	anno. 22. Nini
	1929		5		24	18	Ianiculū q̄d æta-
	1930		6		25	19	te Cameſenui
2030	1931		7		26	20	condidit ſedē ſi-
	1932		8		27	21	bi ppetuam ſta-
	1933		9		28	22	tuit vſq; Arnū:
	1934		10		29	23	vbi colonias
	1935		11		30	24	poſitas vocauit
2025	1936		12		31	25	Arim Ianas,
	1937		13		32	26	id eſt à Iano
	1938		14		33	27	exaltatas, vt
	1939		15		34	28	Beroſus ait
	1940		16		35	29	in. 5. libro.
2020	1941		17		36	30	
	1942		18		37	31	
	1943		19		38	32	

An.añ Chrm	Anni mūdi	Hebrçorū regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorū	Dynaſtiæ.
	1944		20		39		33	
	1945		21		40		34	
2015	1946		22		41		35	
	1947		23		42		36	
	1948		24		43		37	
	1949	Abraā 1	25		44		1	16.Dynaſtia.
	1950	oritū 2	26		45		2	Thebeorū an. 190.
2010	1951	cuiꝰ an. 3	27		46		3	
	1952	4	28		47		4	
	1953	5	39		48		5	
	1954	6	30		49		6	
	1955	7	31		50		7	
2005	1956	8	32		51		8	
	1957	9	33		52		9	
	1958	10	34		1	Semira-	10	
	1959	Sara 11	35	oritur	2	mis an. 42	11	
	1960	12	36		3		12	
2000	1961	13	37		4		13	
	1962	14	38		5		14	
	1963	15	39		6		15	
	1964	16	40		7		16	
	1965	17	41		8		17	
2105	1966	18	42		9		18	
	1967	19	43		10		19	
	1968	20	44		11		20	
	1969	21	45		12		21	
	1970	22	46		13		22	
2990	1971	23	47		14		23	
	1972	24	48		15		24	
	1973	25	49		16		25	
	1974	26	50		17		26	
	1975	27	51		18		27	
2985	1976	28	52		19		28	
	1977	29	53		20		29	
	1978	30	54		21		30	
	1979	31	55		22		31	
	1980	32	56		23		32	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1980	1981		33	57		24		33
	1982		34	58		25		34
	1983		35	59		26		35
	1984		36	60		27		36
	1985		37	61		28		37
1975	1986		38	62		29		38
	1987		39	63		30		39
	1988		40	64		31		40
	1989		41	65		32		41
	1990		42	66		33		42
1970	1991		43	67		34		43
	1992		44	68		35		44
	1993		45	69		36		45
	1994		46	70		37		46
	1995		47	71		38		47
1965	1996	Arphaxat	48	72	&Phalech	39	moriunt	48
	1997	Nachor	49	73		40		49
	1998	obiit	50	74		41		50
	1999		51	75		42		51
	2000		52	76		1	Zameis	52
1960	2001		53	77		2	Ninias	53
	2002		54	78		3	an.38.	54
	2003		55	79		4		55
	2004		56	80		5		56
	2005		57	81		6		57
1955	2006	Noe obiit	58	82		7		58
	2007		59	1	Cranus	8		59
	2008		60	2	Razenuſ	9		50
	2009		61	3	an.54.	10		61
	2010		62	4		11		62
1950	2011		63	5		12		63
	2012		64	6		13		64
	2013		65	7		14		65
	2014		66	8		15		66
	2015		67	9		16		67
1945	2016		68	10		17		68
	2017		69	11		18		69

An.añ Chrm	Anni mũdi	Hebrȩorum regnum		Italiæ regnum			Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ.	
	2018			70	12		19		70	
	2019			71	13		20		71	
	2020			72	14		21		72	
1940	2021			73	15		22		73	
	2022			74	16		23		74	
	2023			75	17		24		75	
	2024	1	Anni	76	18	repromis	25	sionis	76	Ab anno.75
	2025	2		77	19		26		77	Abrahæ qñ
1935	2026	3	Rheu	78	20		27		78	facta est ei re
	2027	4	obiit	79	21		28		79	promissio ad
	2028	5		80	22		29		80	legem datam
	2029	6		81	23		30		81	supputantur
	2030	7		82	24		31		82	anni.430.
1930	2031	8		83	25		32		83	
	2032	9		84	26		33		84	
	2033	10		85	27		34		85	
	2034	11	Isma	86	28		35		86	
	2035	12	el ori	87	29		36		87	
1925	2036	13	tur	88	30		37		88	
	2037	14		89	31		38		89	
	2038	15		90	32		1	Arius	90	
	2039	16		91	33		2	an.30.	91	
	2040	17		92	34		3		92	
1920	2041	18		93	35		4		93	
	2042	19		94	36		5		94	
	2043	20		95	37		6		95	
	2044	21		96	38		7		96	
	2045	22		97	39		8		97	
1915	2046	23		98	40		9		98	
	2047	24		99	41		10		99	
	3048	25	Isaac	100	42	oritur	11		100	
	2049	26	Sa-	101	43	ruhc mo	12	ritur	101	
	2050	27		102	44		13		102	
1910	2051	28		103	45		14		103	
	3052	29		104	46		15		104	
	2053	30		105	47		16		105	
	2054	31		106	48		17		106	

An. añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebræorum regnum		Italiæ regnum			Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ.
	2055	32		107	49		18		107
1905	2056	33		108	50		19		108
	2057	34		109	51		20		109
	2058	35		110	52		21		110
	2059	36		111	53		22		111
	2060	37		112	54		23		112
1900	2051	38		113	1	Arunus	24		113
	2062	39		114	2	an.43.	25		114
	2063	40		115	3		26		115
	2064	41		116	4		27		116
	2065	42		117	5		28		117
1895	2066	43		118	6		29		118
	2067	44		119	7		30		119
	2058	45		120	8		1	Aralius	120
	2069	46		121	9		2	an.40.	121
	2070	47		122	10		3		122
1890	2071	48		123	11		4		123
	2072	49		124	12		5		124
	2073	50		125	13		6		125
	2074	51		126	14		7		126
	2075	52		127	15		8		127
1885	2076	53		128	16		9		128
	2077	54		129	17		10		129
	2078	55		130	18		11		130
	2079	56		131	19		12		131
	2080	57		132	20		13		132
1880	2081	58		133	21		14		133
	2082	59		134	22		15		134
	2083	60	Thare	135	23		16		135
	2084	61	morit.	136	24		17		136
	2085	62	Sara	137	25		18		137
1875	2086	63	morit.	138	26		19		138
	2087	64		139	27		20		139
	2088	65		140	28		21		140
	2089	65		141	29		22		141
	2090	67		142	30		23		142
1870	2091	68		143	31		24		143

An. ãn Chrm	Anni mūdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum		Assyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynastiæ	
	2092	69	144	32	25		144	
	2093	70	145	33	26		145	
	2094	71	146	34	27		146	
	2095	72	147	35	28		147	
1865	2096	73 Arphat	148	36	29		148	
	2097	74 morit	149	37	30		149	
	2098	75 iuxta	150	38	31		150	
	2099	76 hebræ-	151	39	32		151	
	2100	77 os.	152	40	33		152	
1860	2101	78	153	41	34		153	
	2102	79	154	42	35		154	
	2103	80	155	43	36		155	
	2104	81	156	1 Tages	37		156	
	2105	82	157	2 an.42.	38		157	
1855	2106	83	158	3	39		158	Phaetontis
	2107	84	159	4	40		159	prisci incen
	2108	85	160	5	1	Baleus	160	diũ in Italia
	2109	86 Esau &	161	6	2	Xerses	161	Initium re-
	2110	87 Iacob	162	7	3	an.30.	162	gni Argiuo
1850	2111	88 oriunt	163	8	4		163	rum.
	2112	89 simul	164	9	5		164	
	2113	90	165	10	6		165	
	2114	91	166	11	7		166	
	2115	92	157	12	8		167	
1845	2116	93	168	13	9		168	
	2117	94	169	14	10		169	
	2118	95	170	15	11		170	
	2119	96	171	16	12		171	
	2120	97	172	17	13		172	
1840	2121	98	173	18	14		173	
	2122	99	174	19	15		174	
	2123	100 Abra	175	20	16		175	
	2124	101 ham obiit.		21	17		176	
	2125	102		22	18		177	
1835	2126	103		23	19		178	
	2127	104		24	20		179	
	2128	105		25	21		180	

An.añ Chŕni	Anni műdi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum		Assyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynastiæ
	2129	106		26		22		181
	2130	107		27		23		182
1830	2131	108		28		24		183
	2132	109		29		25		184
	2133	110		30		26		185
	2134	111		31		27		186
	2135	112		32		28		187
1825	2136	113		33		29		188
	2137	114		34		30		189
	2138	115		35		1	Armatri/	190
	2139	116		36		2	tes an. 38.	1 17. Dynastia pa
	2140	117		37		3		2 storæ an. 103.
1820	2141	118		38		4		3
	2142	119		39		5		4
	2143	120		40		6		5
	2144	121		41		7		6
	2145	122		42		8		7
1815	2146	123		1	Sicanus	9		8
	2147	124		2	an. 30.	10		9
	2148	125		3		11		10
	2149	126		4		12		11
	2150	127		5		13		12
1810	2151	128		6		14		13
	2152	129		7		15		14
	2153	130		8		16		15
	2154	131		9		17		16
	2155	132		10		18		17
1805	2156	133		11		19		18
	2157	134		12		20		19
	2158	135	Sem	13		21		20
	2159	136	obiit	14		22		21
	2160	137		15		23		22
1800	2161	138		16		24		23
	2162	139		17		25		24
	2163	140		18		26		25
	2164	141		19		27		26
r	2165	142		20		28		27 Diluuiũ. 2.

Niliacũ sub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An. añ Chrm	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum		Italiæ regnum		Assyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynastiæ	
1795	2166	143		21		29		28	
	2167	144		22		30		29	
	2168	145		23		31		30	
	2169	146		24		32		31	
	2170	147		25		33		32	
1790	2171	148		26		34		33	
	2172	149		27		35		34	
	2173	150		28		36		35	
	2174	151		29		37		36	
	2175	152		30		38		37	
1785	2175	153		1	Enakii	1	Belochus	38	Apud Aema-
	2177	154		2	Luchii	2	an. 35.	39	thios cœpit re-
	2178	155		3	an. 30.	3		40	gnare Macedon,
	2179	155		4		4		41	à quo nunc Ma
	2180	157		5		5		42	cedonia dicitur,
1780	2181	158		6		6		43	vt ait Berosus
	2182	159		7		7		44	libro. 5.
	2183	160		8		8		45	
	2184	161		9		9		46	
	2185	162		10		10		47	
1775	2186	163		11		11		48	
	2187	164	Heber	12		12		49	
	2188	165	obiit	13		13		50	
	2189	166		14		14		51	
	2190	167		15		15		52	
1770	2191	168		16		16		53	
	2192	169		17		17		54	
	2193	170		18		18		55	
	2194	171		19		19		56	
	2195	172		20		20		57	
1765	2196	173		21		21		58	
	2197	174		22		22		59	
	2198	175		23		23		60	
	2199	176	Ioseph	24		24		61	
	2200	177	oritur	25		25		62	
1760	2201	178		26		26		63	
	2202	179		27		27		64	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ re- gnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
	2203	180	28	28	65
	2204	181	29	29	66
	2205	182	30	30	67
1755	2206	183	1 Apis	31	68
	2207	184	2 an.10.	32	69
	2208	185	3	33	70
	2209	186	4	34	71 Diluuiũ.3.
	2210	187	5	35	72 ſub ogyge
1750	2211	188	6	1 Baleus	73 Attico vt ait
	2212	189	7	2 an.52.	74 Beroſus.
	2213	190	8	3	75
	2214	191	9	4	76
	2215	192	10	5	77
1745	2216	193	1 Leſtrygon	6	78
	2217	194	2 an.45.	7	79
	2218	195	3	8	80
	2219	196	4	9	81
	2220	197	5	10	82
1740	2221	198	6	11	83
	2222	199	7	12	84
	2223	200	8	13	85
	2224	201	9	14	86
	2225	202	10	15	87
1735	2226	203	11	16	88
	2227	204	12	17	89
	2228	205 Iſaac	13 moritur.	18	90
	2229	206 Ioſeph	14 exaltatur.	19 à Pharao	91 ne in Aegy-
	2230	207	15	20	92 pto.
1730	2231	208	16	21	93
	2232	209	17	22	94
	2233	210	18	23	95
	2234	211	19	24	96
	2235	212	20	25	97
1725	2236	213	21	26	98
	2237	214	22	27	99
	2238	215 Iacob in-	23 greditur.	28 Aegyptũ	100 cum oĩ fa-
	2239	216	24	29	101 milia.

An. añ Chrm	Anni mũdi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum		Assyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynastiæ	
	2240	217		25		30		102	
1720	2241	218		26		31		103	
	2242	219		27		32		1	18. Dynastia
	2243	220		28		33		2	Diapolitanorum
	2244	221		29		34		3	annorum. 348.
	2245	222		30		35		4	Quorũ primus
1715	2246	223		31		36		5	Amasis regnauit
	2247	224		32		37		6	an. 25.
	2248	225		33		38		7	
	2249	226		34		39		8	
	2250	227		35		40		9	
1710	2251	228		36		41		10	
	2252	229		37		42		11	
	2253	230		38		43		12	
	2254	231		39		44		13	
	2255	232	Iacob	40		45		14	
1705	2256	233	morit.	41		46		15	
	2257	234		42		47		16	
	2258	235		43		48		17	
	2259	236		44		49		18	
	2260	237		45		50		19	
1700	2261	238		1	Hercules	51		20	
	2262	239		2	an. 30.	52		21	
	2263	240		3		1	Altades	22	
	2264	241		4		2	an. 32.	23	
	2265	242		5		3		24	
1695	2266	243		6		4		25	
	2267	244		7		5		1	Chebron
	2268	245		8		6		2	an. 13.
	2269	246		9		7		3	
	2270	247		10		8		4	
1690	2871	248		11		9		5	
	2272	249		12		10		6	
	2273	250		13		11		7	
	2274	251		14		12		8	
	4275	252		15		13		9	
1865	2276	253		16		14		10	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis pri-
1680	2281	258	21	19	2 mus an. 21.
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuscus	29	12
	2292	269	2 an. 27.	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitꝰ	16
1665	2296	273	6	2 an. 30.	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres
	2302	279	12	8	2 an. 12.
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioseph	19	15	9
	2310	287 obiit	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmutosis an. 26.

An.an Chfti	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italiæ re- gnum	Latii sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastiæ.
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an.7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Hesperus		1 Mancha-	13
1635	2325	303	2 an.11.		2le9an.30.	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6	Roma Latii sub regula an.46.	6	18
1630	2331	308	7		7	19
	2332	309	8		8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.	1	12	24
	2337	314	2 Atlas.	2	13	25
	2338	315	3 an.19.	3	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo-
	2340	317	5	5	16	2 sis an.9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	9	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis.2.an.31.
	2350	327	15	15	26	3 Hic est rex, qui

iussit nascētes mares Hebræorū interfici.

An.añ. Chřm	Anni műdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	2356	333	2 an.20.	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	2358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	2361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349	18	37	18	25
	2373	350 Moyses	19	38	19	26
	2374	351 oritur.	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamelꝰ	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 an.30.	29
	2377	354	3	42	3	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus
	2380	357	6	45	6	2 an.38.
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Roma-	8	4
	2383	360	9	2 nessus	9	5
	2384	361	10	3 an.71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Latiĩ sub reguli	Assyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynastiæ.	
	2388	365	14	7	14		10	
	2389	366	15	8	15		11	
	2390	367	16	9	16		12	
1570	2391	368	17	10	17		13	
	3392	369	18	11	18		14	
	2393	370	19	12	19		15	
	2394	371	20	13	20		16	
	2395	372	21	14	21		17	
1565	3396	373	22	15	22		18	
	2397	374	23	16	23		19	
	2398	375	24	17	24		20	
	2399	376	25	18	25		21	
	2400	377	26	19	26		22	
1560	2401	378	27	20	27		23	
	2402	379	28	21	28		24	
	2403	380	29	22	29		25	
	2404	381	30	23	30		25	
	2405	382	31	24	1	Sparet⁹	27	
1555	2406	383	32	25	2	an.40.	28	
	2407	384	33	26	3		29	
	2408	385	1 Iasius	27	4		30	Initium re-
	2409	386	2 an.50	28	5		31	gni Atheniẽ
	2410	387	3	29	6		32	sium an. 4.
1550	2411	388	4	30	7		33	Spareti, vt
	2412	389	5	31	8		34	ait Berosus
	2413	390	6	32	9		35	
	2414	391	7	33	10		36	
	2415	392	8	34	11		37	
1545	2416	393	9	35	12		38	
	2417	394	10	36	13		1	Acencres
	2418	395	11	37	14		2	an. 12.
	2419	396	12	38	15		3	
	2420	397	13	39	16		4	
1540	2421	398	14	40	17		5	
	2422	399	15	41	18		6	
	2423	400	16	42	19		7	
	2424	401	17	43	20		8	

An. añ Chrſti	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris.1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
	2438	415	31	57	34	1 Chencres	Diluuium.4.
	2439	416	32	58	35	2 an.16.	i Theſſalia,vt
	2440	417	33	59	36	3	ait Beroſus &
1520	2441	418	34	60	37	4	Euſe,
	2442	419	35	61	38	5	
	2443	420	36	62	39	6	
	2444	421	37	63	40	7	
	2445	322	38	64	1 Aſcatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 desã.40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	15 Chencres	in mari
C	2454	1 Exitus	47	2 Priſcus	10	1 Acheres	ſubmergitur,
	2455	2 Iſrael de	48	3 an.57.	11	2 an.8.	
1505	2456	3 Ægypto	49	4	12	3	
	2457	4 & Moy-	50	5	13	4	
	2458	5 ſes præ-	1 Corybãt⁹	6	14	5	
	2459	6 fuit po-	2 an.48.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3	8	16	7	
1500	2451	8 40.	4	9	17	8	

An. aň Chřm	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ	
	2462	9	5	10	18	1	Cherres
	2463	10	6	11	19	2	an. 15.
	2464	11	7	12	20	3	
	2465	12	8	13	21	4	
1495	2466	13	9	14	22	5	
	2467	14	10	15	23	6	
	2468	15	11	16	24	7	
	2469	16	12	17	25	8	
	2470	17	13	18	26	9	
1490	2471	18	14	19	27	10	
	2472	19	15	20	28	11	
	2473	20	16	21	29	12	
	2474	21	17	22	30	13	
	2475	22	18	23	31	14	
1485	2476	23	19	24	32	15	
	2477	24	20	25	33	1	Armeus Da
	2478	25	21	26	34	2	naus an. 5.
	2479	26	22	27	35	3	
	2480	27	23	28	36	4	
1480	2481	28	24	29	37	5	
	2482	29	25	30	38	1	Ramesses ægy-
	2483	30	26	31	39	2	ptus an. 68.
r	2484	31	27	32	40	3	Regnum tro
	2485	32	28	33	1 Amyntas	4	ianum cœpit
1475	2486	33	29	34	2 an. 45.	5	anno vltimo
	2487	34	30	35	3	6	Ascathadis,
	2488	35	31	36	4	7	vt ait Berosus
	2489	36	32	37	5	8	in. 5. antiqui.
	2490	37	33	38	6	9	
1470	2491	38	34	39	7	10	
	2492	39	35	40	8	11	
	2493	40	36	41	9	12	
	2494	1 Iosue	37	42	10	13	
	2495	2 prçfuit	38	43	11	14	
1465	2496	3 an. 17.	39	44	12	15	
	2497	4	40	45	13	16	
	2498	5	41	46	14	17	

An.añ Chrim	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
1450	2501	8	44	49	17	20
	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
1455	2506	13	1 Thurre.	54	22	25
	2507	14	2 nus ā. 51.	55	23	26
	2508	15	3	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
1450	2511	1 Othoniel	6	2 Priſcus	27	30
	2512	2 an.40.	7	3 an.30.	28	31
	2513	3	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
1445	2516	6	11	7	32	35
	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
1440	2521	11	16	12	37	40
	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
1435	2526	16	21	17	42	45
	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Beloch9	49
1430	2531	21	26	22	2 an.25.	50
	2532	22	27	23	3	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An. añ Chrm	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	(note)	Italiæ regnum	(note)	Latii sub reguli	(note)	Assyriorũ regnum	(note)	Aegyptiorum Dynastiæ	(note)
1425	2536	26		31		27		7		55	
	2537	27		32		28		8		56	
	2538	28		33		29		9		57	
	2539	29		34		30		10		58	
	2540	30		35		1	Amnus	11		59	
1420	2541	31		36		2	Faunige	12		60	
	2542	32		37		3	na ã.54.	13		61	
	2543	33		38		4		14		62	
	2544	34		39		5		15		63	
	2545	35		40		6		16		64	
1415	2546	36		41		7		17		65	
	2547	37		42		8		18		66	
	2548	38		43		9		19		67	
	2549	39		44		10		20		68	
	2550	40		45		11		21		1	Menophis
1410	2551	1	Aioth	46		12		22		2	an.40.
	2552	2	an.80.	47		13		23		3	
	2553	3		48		14		24		4	
	2554	4		49		15		25		5	
	2555	5		50		16		1	Bello	6	
1405	2556	6		51		17		2	pares	7	
	2557	7		1	Tarcon	18		3	an.30	8	
	2558	8		2	Priscus	19		4		9	
	2559	9		3	an.23.	20		5		10	
	2560	10		4		21		6		11	
1400	2561	11		5		22		7		12	
	2562	12		6		23		8		13	
	2563	13		7		24		9		14	
	2564	14		8		25		10		15	
	2565	15		9		26		11		16	
1395	2566	16		10		27		12		17	
	2567	17		11		28		13		18	
	2568	18		12		29		14		19	
	2569	19		13		30		15		20	
	2570	20		14		31		16		21	
	2571	21		15		32		17		22	
1390	2572	22		16		33		18		23	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abbas	41	26	31
1380	2581	31	2 an. 15	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lãprides	36
1375	2586	36	7	47	2 an. 32.	37
	2587	37	8	48	3	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an. 55
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynastia. 19.
	2592	42	13	53	8	3 Larthum an-
	2593	43	14	54	9	4 norum. 194
	2594	44	15	1 Vulcan⁹	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 an. 36.	11	6
1365	2596	46	2 an. 21.	3	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An. añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibēnꝰ	23	32	27
	2617	67	2 an.42.	24	1 Sosares	28
	2618	68	3	25	2 an.20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars qui	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an.23.	16	43
	2633	3 raā.40	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lāpares	48
	2638	8	23	9	2 an.30.	49
	2639	9	24	10	3	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampses
1315	2645	16	31	17	10	2 an.66.

An.añ Chr̄m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	2647	17	32	18	11	3	
	2648	18	33	19	12	4	
	2649	19	34	20	13	5	
	2650	20	35	21	14	6	
1310	2651	21	36	22	15	7	
	2652	22	37	23	16	8	Argiuorum
	2653	23	38	1 Cęculus	17	9	reges defece
	2654	24	39	2 Saturnus	18	10	runt, qui re
	2655	25	40	3 an.36	19	11	gnauerunt
1305	2656	26	41	4	20	12	an.544.
	2657	27	42	5	21	13	authore
	2658	28	1 Oſcus	6	22	14	Euſebio.
	2659	29	2 an.34.	7	23	15	
	2660	30	3	8	24	16	
1300	2661	31	4	9	25	17	
	2662	32	5	10	26	18	
	2663	33	6	11	27	19	
	2664	34	7	12	28	20	
	2665	35	8	13	29	21	
1295	2666	36	9	14	30	22	
	2667	37	10	15	1 Pānias	23	
	2668	38	11	16	2 an.45.	24	
	2669	39	12	17	3	25	
	2670	40	13	18	4	26	
1290	2671	1 Gedeon	14	19	5	27	
	2672	2 an.40.	15	20	6	28	
	2673	3	16	21	7	29	
	2674	4	17	22	8	30	
	2675	5	18	23	9	31	
1285	2676	6	19	24	10	32	
	2677	7	20	25	11	33	
	2678	8	21	26	12	34	
	2679	9	22	27	13	35	
	2680	10	23	28	14	36	
1280	2681	11	24	29	15	37	
	2682	12	25	30	16	38	
	2683	13	26	31	17	39	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrẹorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an.34.	25	47
	2692	22	1 Tarcõ.2.	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2705	35	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi/	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Solarm9	2 tertius an.40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 an.19.	3
	2714	1 Thola	23	26	3	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
1245	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Fannus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an. 24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an. 27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberin⁹	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 an. 30.	15	7	27
	2738	2 an. 22.	3	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	17	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an. 26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

An.añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2758	22	23	12	1 Tautānes	8
	2759	1 Iepte	24	13	2 an.32.	9
	2760	2 an.6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	28	17	6	13
	2764	6	29	18	7	14
	2765	1 Abessan	30	19	8	15
1195	2766	2 an.7.	1 Mezentiꝰ	20	9	16
	2767	3	2 an.22.	21	10	17
	2768	4	3	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Ahialō	7	26	15	22
	2773	2 an.10.	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thuoris
	2778	7	13	32	21	2 an.7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdon	17	36	25	6
ℭ	2783	2 an.8.	18	37	26	7
	2784	3	19	38	27	1 Troiç euersio.
	2785	4	20	39	28	2 Dynastia.20.
1175	2786	5	21	1 Æneas la	29	3 rursus Diapo
	2787	6	22	2 tinis ipe-	30	4 litanorū fine
	2788	7		3 rat an.3.	31	5 Larthibus an-
	2789	8		1 Ascanius	32	6 norum.178.
	2790	1 Sampson an.20		2 an.38.	1 Teuteus	7
1170	2791	2		3	2 an.40.	8
	2792	3		4	3	9
	2793	4		5	4	10
	2794	5		6	5	11

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2795	6		7		6		12
1165	2796	7		8		7		13
	2797	8		9		8		14
	2798	9		10		9		15
	2799	10		11		10		16
	2800	11		12		11		17
1160	2801	12		13		12		18
	2802	13		14		13		19
	2803	14		15		14		20
	2804	15		16		15		21
	2805	16		17		16		22
1155	2806	17		18		17		23
	2807	18		19		18		24
	2808	19		20		19		25
	2809	20		21		20		26
	2810	1	Heli	22		21		27
1150	2811	2	an.40.	23		22		28
	2812	3		24		23		29
	2813	4		25		24		30
	2814	5		26		25		31
	2815	6		27		26		32
1145	2815	7		28		27		33
	2817	8		29		28		34
	2818	9		30		29		35
	2819	10		31		30		36
	2820	11		32		31		37
1140	2821	12		33		32		38
	2822	13		34		33		39
	2823	14		35		34		40
	2824	15		36		35		41
	2825	16		37		36		42
1135	2826	17		38		37		43
	2827	18		1	Siluius	38		44
	2828	19		2	Poſthumꝰ	39		45
	2829	20		3	an.29.	40		46
	2830	21		4		1	Timęus	47
1130	2831	22		5		2	an.30.	48

An.añ Chrm	Anni mũdi	Hebręorum regnum		Latinorum regnum		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ.	
	2832	23		6		3		49	
	2833	24		7		4		50	
	2834	25		8		5		51	
	2835	26		9		6		52	
1125	2836	27		10		7		53	
r	2837	28		11		8		54	Hucusq̃ re
	2838	29		12		9		55	gnũ Sicyo-
	2839	30		13		10		56	niorum
	2840	31		14		11		57	
1120	2841	32		15		12		58	
	2842	33		16		13		59	
	2843	34		17		14		60	
	2844	35		18		15		61	
	2845	36		19		16		62	
1115	2846	37		20		17		63	
	2847	38		21		18		64	
	2848	39		22		19		65	
	2849	40		23		20		66	
	2850	1	Samuel &	24		21		67	
1110	2851	2	Saulã.40.	25		22		68	
	2852	3		26		23		69	
	2853	4		27		24		70	
	2854	5		28		25		71	
	2855	6		29		26		72	
1105	2856	7		1	Aeneas	27		73	
	2857	8		2	Siluius	28		74	
	2858	9		3	an.31.	29		75	
	2859	10		4		30		76	
	2860	11		5		1	Dercilus	77	
1100r	2861	12		6		2	an.40.	78	Regna Lace
	2862	13		7		3		79	dęmoniorũ
	2863	14		8		4		80	& Corinthio
	2864	15		9		5		81	rum incepe
	2865	16		10		6		82	runt eodem
1095	2866	17		11		7		83	tempore
	2867	18		12		8		84	
	2868	19		13		9		85	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum		Latinorum regnum		Assyriorum regnum		Aegyptiorum Dynastiæ
	2869	20		14		10		86
	2870	21		15		11		87
1090	2871	22		16		12		88
	2872	23		17		13		89
	2873	24		18		14		90
	2874	25		19		15		91
	2875	26		20		16		92
1085	2876	27		21		17		93
	2877	28		22		18		94
	2878	29		23		19		95
	2879	30		24		20		96
	2880	31		25		21		97
1080	2881	32		26		22		98
	2882	33		27		23		99
	2883	34		28		24		100
	2884	35		29		25		101
	2885	36		30		26		102
1075	2886	37		31		27		103
	2887	38		1	Latinus	28		104
	2888	39		2	Siluius	29		105
	2889	40		3	an. 50.	30		106
	2890	1	Dauid	4		31		107
1070	2891	2	an. 40.	5		32		108
	2892	3		6		33		109
	2893	4		7		34		110
	2894	5		8		35		111
	2895	6		9		36		112
1065	2896	7		10		37		113
	2897	8		11		38		114
	2898	9		12		39		115
	2899	10		13		40		116
	2900	11		14		1	Eupales	117
1060	2901	12		15		2	an. 38.	118
	2902	13		16		3		119
	2903	14		17		4		120
	2904	15		18		5		121
	2905	15		19		6		122

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.	
1055	2905	17	20	7	123	
	2907	18	21	8	124	
	2908	19	22	9	125	
	2909	20	23	10	126	
	2910	21	24	11	127	
1050	2911	22	25	12	128	
	2912	23	26	13	129	
	2913	24	27	14	130	
	2914	25	28	15	131	
	2915	26	29	16	132	
1045	2916	27	30	17	133	
	2917	28	31	18	134	
	2918	29	32	19	135	
	2919	30	33	20	136	
	2920	31	34	21	137	
1040	2921	32	35	22	138	
	2922	33	36	23	139	
	2923	34	37	24	140	
	2924	35	38	25	141	
	2925	35	39	26	142	
1035	2926	37	40	27	143	
	2927	38	41	28	144	
	2928	39	42	29	145	
	2929	40	43	30	146	
	2930	1 Salomon	44	31	147	
1030	2931	2 an.40.	45	32	148	
	2932	3	46	33	149	
	2933	4	47	34	150	Salomon tẽ
	2934	5	48	35	151	plum in Hie
	2935	6	49	36	152	rosolymis ędi
1025	2936	7	50	37	153	ficare cœpit.
	2937	8	1 Alba	38	154	
	2938	9	2 an.39.	1 Laosthenes	155	
	2939	10	3	2 an.45.	156	
	2940	11	4	3	157	
1020	2941	12	5	4	158	
	2942	13	6	5	159	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	2943	14	7	6	160	
	2944	15	8	7	161	
	2945	16	9	8	162	
1015	2946	17	10	9	163	
	2947	18	11	10	164	
	2948	19	12	11	165	
	2949	20	13	12	166	
	2950	21	14	13	167	
1010	2951	22	15	14	168	
	2952	23	16	15	169	
	2953	24	17	16	170	
	2954	25	18	17	171	
	2955	26	19	18	172	
1005	2956	27	20	19	173	
	2957	28	21	20	174	
	2958	29	22	21	175	
	2959	30	23	22	176	
	2960	31	24	23	177	
1000	2961	32	25	24	178	
	2962	33	26	25	1 Smēdis vel	Dyna
	2963	34	27	26	2 Sesach an.	stia
	2964	35	28	27	3 26.	21.ã.
	2965	36	29	28	4	130
995	2965	37	30	29	5	
	2967	38	31	30	6	
	2968	39	32	31	7	
	2969	40	33	32	8	
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Israel in Iero/	
990	2971	2 an. 17.	35	34	10 boam	
	2972	3	36	35	11	
	2973	4	37	36	12	
	2974	5	38	37	13	
	2975	6	39	38	14	
985	2976	7	1 Athis vel	39	15	
	2977	8	2 Aegyptus	40	16	
	2978	9	3 an. 24.	41	17	
	2979	10	4	42	18	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorum regum Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an.30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an.3.	13	6	1 Pseusennes
	2989	3	14	7	2 an.41.
	2990	1 Asa ã.41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis	18	13
960	3001	12	2 an.28.	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	16	5	22	17
	3005	15	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3608	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an.20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorum regum Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	2 an.13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Iosaphat	4	19	3
	3032	2 an.25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofraganeꝰ	1 Amenophis
	3034	4	7	2 an.50.	2 quartus an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Osochor
	3043	13	3	11	2 an.6.
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces
	3049	19	1 Agrippa	17	2 an.9.
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An. añ Chrm	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
905	3056	1 Ioran	8	24	9
	3057	2 an.8.	9	25	1 Psusennes
	3058	3	10	26	2 an.35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
900	3061	6	13	29	5
	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3055	1 Athalia	17	33	9
895	3065	2 an.7.	18	34	10
	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
890	3071	7	23	39	15
	3072	1 Ioas ã.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
885	3076	5	28	44	20
	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
880	3081	10	33	49	25
	3082	11	34	50	26
	3083	12	35	1 Acrazapes	27
	3084	13	36	2 an.42.	28
	3085	14	37	3	29
875	3086	15	38	4	30
	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus	7	33
	3090	19	2 an.19.	8	34

N ii

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebrçorum regum Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
870	3091	20	3	9	35	
	3092	21	4	10	1 Sestoris.	Dyna/
	3093	22	5	11	2 an.21.	stia.22
	3094	23	6	12	3	an.49.
	3095	24	7	13	4	
865	3096	25	8	14	5	
	3097	26	9	15	6	
	3098	27	10	16	7	
	3099	28	11	17	8	
	3100	29	12	18	9	
860	3101	30	13	19	10	
	3102	31	14	20	11	
	3103	32	15	21	12	
	3104	33	16	22	13	
	3105	34	17	23	14	
855	3106	35	18	24	15	
	3107	36	19	25	16	
	3108	37	1 Auētinus	26	17	
	3109	38	2 an.37.	27	18	
	3110	39	3	28	19	
850	3111	40	4	29	20	
	3112	1 Amasias	5	30	21	
	3113	2 an.29.	6	31	1 Osorthon.1.	
	3114	3	7	32	2 an.15.	
	3115	4	8	33	3	
845	3116	5	9	34	4	
	3117	6	10	35	5	
	3118	7	11	36	6	
	3119	8	12	37	7	
	3120	9	13	38	8	
840	3121	10	14	39	9	
	3122	11	15	40	10	
	3123	12	16	41	11	
	3124	13	17	42	12	
	3125	14	18	1 Sardanapa	13	
835	3126	15	19	2 lus an.15.	14	
	3127	16	20	3	15	

An.ãtẽ Chrm	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Latinorũ regnum	Assyriorũ reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
870	3128	17	21	4		1 Tachelotis	
	3129	18	22	5		2 an.13.	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 PhulBelochus an.28.	Arbaces an.28.	13	
820	3141	1 Azarias q&Ozias an.52.	34	2	2	1 Petubastis an.25.	Dynastia 23 an.44
	3142	2	35	3	3	2	
	3143	3	36	4	4	3	
	3144	4	37	5	5	4	
	3145	5	1 Procas an.23.	6	6	6	
815	3146	6	2	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedonũ	
	3154	14	10	15	15	14 rex Grãma	
	3155	15	11	16	16	15 us regnare	
805	3156	16	12	17	17	16 cœpit:& in	
	3157	17	13	18	18	17 de alii se/	
	3158	18	14	19	19	18 quentes.	
	3159	19	15	20	20	19	
	3160	20	16	21	21	20	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

An. aū Chr̄m	Anni mūdi	Hebreorū regū Iuda	Latinoꝝ reges	Assyrioꝝ reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastiæ.
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Osorton. 2.
	3167	27	23	28	28	2 an. 9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mādanes	3
	3169	29	2 an. 42.	30	2 an. 50.	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Psāmus an. 10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnum
	3184	44 Lidoꝝ	17 regnum	45 cœpit	17	10 Corinthiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an. 44 Dynastia. 24.

Defecit regnum Lacedæmoniorum

Ab euersa Troia vsq; ad primam Olympiadem exclusiue intermedii fuerunt anni. 402.

Prima Olympias non incepit tēporibus Ioathan regis Iuda, vt Africanus affirmat: Sed anno. 46. Oziæ regis Iuda patris ipsius Ioathan: & anno. 19. Amulii regis Latinorū: necnon & anno. 47. Phul Belochi regis Assyrioꝝ: atq; anno. 19. Mādanis regis Medorum: annoq; 2. Bochori regis Aegypti: inchoata iam p̄cedenti anno Dynastia. 24. & erat secundus annus Aeschyli Atheniensium Iudicis.

¶ Olympias prima.

775	3186	46	19	46	19	2
	3187	47	20	47	20	3
	3188	48	21	1 Phul As	21	4
	3189	49	22	2 sar ā. 25.	22	5
	Olympias. 2.					
	3190	50	23	3	23	6

An.ã Chrĩm	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorũ & Roma.	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
770		3191	51	24	4	24	7	
		3192	52 (16.	25	5	25	8	
		3193	1 Ioathã ã.	26	6	26	9	
	Olympias.		3.					
		3194	2	27	7	27	10	
		3195	3	28	8	28	11	
765		3196	4	29	9	29	12	
		3197	5	30	10	30	13	
	Olympias.		4.					
		3198	6	31	11	31	14	
		3199	7	32	12	32	15	
		3200	8	33	13	33	16	
760		3201	9	34	14	34	17	
	Olympias.		5.					
		3202	10	35	15	35	18	
		3203	11	36	16	36	19	
		3204	12	37	17	37	20	
		3205	13	38	18	38	21	
	Olympias.		6.					
755		3206	14	39	19	39	22	
		3207	15	40	20	40	23	
C		3208	16 (16.	41	21	41	24	
	1	3209	1 Achazã.	2	22	42	25	Roma conditur.
	Olympias.		7.					
750	2	3210	2	1 Romulꝰ an. 37.	23	43	26	
	3	3211	3	2	24	44	27	
	4	3212	4	3	25	45	28	
	5	3213	5	4	1 Salmã Aſſar an. 17.	46	29	Anni Nabũ
	Olympias.		8.					chodonoſor
	6	3214	6	5	2	47	30	ẽm Aſtrono
745	7	3215	7	6	3	48	31	mos ſumũt
	8	3216	8	7	4	49	32	ab an. 1. Sal-
	9	3217	9	8	5	50	33	manaſſar.
	Olympias.		9.					
	10	3218	10	9	6	1 Soſarmõ an. 30.	34	
	11	3219	11	10	7	2	35	
	12	3220	12	11	8	3	36	

Anni vrbis cõditę.

An. añ Chr[i]m	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Assyriorum reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias. 10.							
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	
	Olympias. 11. an.29.							
735	18	3226	2	17	14	9	42	
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabachõ	Dyna
	Olympias. 12.			Finis regũ Israel			an.12.	stia
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	25.
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	ã.44
	24	3232	8	23	3 an.10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias. 13							
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias. 14.							
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Assar	23	12	
720	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicus	
	Olympias. 15.				án.7.		an.12.	
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias. 16.							
715	38	3245	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 vacat ip.	1 Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 ân.41.	3 an.52.	2 carmi	9	
	Olympias. 17.					an.50.		

An. ante Christum	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorum regũ Iuda	Romanorum reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	42	3250	25	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an. 20.
	Olympias.		18.				
	46	3254	1 Manasses	7	8	7	2
	47	3255	2 an. 55.	8	9	8	3
705	48	3256	3	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19.				
	50	3358	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20.				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3364	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21.				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	15
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22.				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23.			Dynastia. 26. an. 168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24.				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An. añ Chſti	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
		Olympias.	25.				
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	37	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis
		Olympias.	26.				an.7.
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus	43	42	5
		Olympias.	27.	hoſt.an.32.			
	82	3290	37	2	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepſus
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
		Olympias.	28.				
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
		Olympias.	29.				
	90	3298	45	10	52	1 Arbia-	1 Nachor
	91	3299	46	11	1 Ben Me-	2 nes ā.	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach.	3 22.	3 an.8.
660	93	3301	48	13	3 an.21.	4	4
		Olympias.	30.				
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
		Olympias.	31.				
655	98	3306	53	18	8	9	1 Pſāmeticus
	99	3307	54	19	9	10	2 an.44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. aū Chſm	An. vrb.	Anni mūdi	Hebreorū regū Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	Olympias.		32.				
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias.		33.				
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.		34.				
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12 (31.	32	1 Nabu-	1 Arcens	15
640	113	3321	1 Iosias ā.	1 Ancus	2 chodo-	2 an.40.	16
	Olympius.		35	Martius	nosor		
	114	3322	2	2 an.23.	3 primus	3	17
	115	3323	3	3	4 an.35.	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.		36.				
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.		37.				
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.		38.				
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.		39.				
	130	3338	18	18	19	19	33

An. añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Hebrcorū regū Iuda	Romanorum reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastiæ.
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40.				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Targnⁿ	25	25	39
	137	3345	25	2 Priscus	26	26	40
	Olympias.		41.	an. 37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m. 3.	7.	31	31	1 Nachor. 2.
610	143	3351	31 Ioachā	8	32	32	2 an. 6.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3
	145	3353	2 an. 11.	10	34	34	4
	Olympius.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Psāmites
	149	3357	6	14	3 nosor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus	an. 45.	
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7.	2 nes ā. 6	6
	Olympias.		45 (m. 3.			22.	Trāsmigra
	154	3362	11 Ioakin	19	8	3	7 tio Ioakin
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 in Babylo-
	156	3364	2 as ā. 11.	21	10	5	9 nem.
	157	3365	3	22	11	6	10
	Olympias.		46.				
595	158	3356	4	23	12	7	11
	159	3357	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres an. 30.

Ant. Chřm	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū captiuitas	Romanorum reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias.		47.				
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
C	Olympias		48. Desolatio tēpli & Hierusalē post inchoatā tem-				
	166	3374	1 Desola	31	20	15	7 pli ædificatio
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 nē a Salomo
585	168	3376	3 ā.70.	33	22	17	9 ne an.440.
	169	3377	4	34	23	18	10
	Olympias.		49.				
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.		50.	Tullius an.34.			
	174	3382	9	2	28	1 Astibarꝰ	15
	175	3383	10	3	29	2 cū Apan	16
	176	3384	11	4	30	3 da filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an.20.	18
	Olympias.		51.				
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.		52.				
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.		53.				
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias.		54.				

An. añ Chrſm	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ captiuitas	Romanorum reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamaſis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.		55.		an.30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apáda	5
	195	3403	30	23	4	2 ſolus	6
	196	3404	31	24	5	3 an.30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias		56.				
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.		57.				
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.		58.				
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit re
	207	3415	42	1 Tarqnꝰ	16	14	18 gnũ Lydo
545	208	3416	43	2 ſupbus	17	15	19 rum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.		59.				
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.		60.				
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
	Olympias.		61.				
535	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An. ante Christum	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & eorum	Pōtifi	Roma. consules	Aſſyriorum reges	Perſarum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	220	3428	55		14	29	27	31
	221	3429	56		15	30	28	32
	Olympias.		62.					
	222	3430	57		16	1 RegAſ-	29	33
530	223	3431	58		17	2 ſar ā.3.	30	34
	224	3432	59		18	3	1 Cyr⁹ &	35
	225	3433	60		19	1 Lab Aſ-	2 Dari⁹	36
	Olympias.		63.			ſar ā.6.	ſimul ante reunitā	
	226	3434	61	Ieſus pōtifex.1.an.36.	20	2	3	37 Monar-
	227	3435	62		21	3	4	38 chiam
525	228	3436	63		22	4	5	39 an.12.
	229	3437	64		23	5	6	40
	Olympias.		64.					
	230	3438	65		24	6	7	41
	231	3439	66		25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67		26	2 ſar.ā.5.	9	43
520	233	3441	68		27	3	10	1 Dynaſtia.27.in
	Olympias.		65.					q̄ Perſarum rex Cā
	234	3442	69		28	4	11	2 biſes obtinuit
	235	3443	70		29	5	12	3 Aegyptū: cui p̄-
	236	3444	1 Zorobabel dux an.58.	1	30	Balthaſare in-	1 Cyr⁹ &	4 fuerūt reges Per
	237	3445	2	2	31	terfecto defecit	2 Dari⁹	5 ſarum an.111.
	Olympias. 66.					regnū Aſſyrio-	ſiſ ā.2.	
515	238	3446	3	3	32	rum trāſlatum	1 Cyrus	6
	239	3447	4	4	33	in Perſas.	2 ſolus	7 Tēpli fundamen-
	240	3448	5	5	34		3 ā.22.	8 ta iacta ſunt.
	241	3449	6	6	35		4	9
	Olympias. 67.			Cōſules annis.46.& paulo plus p̄fuerūt poſtq̄ defece				
	242	3450	7	7	1		5	10 runt Romano-
510	243	3451	8	8	2		6	11 rum reges.
	244	3452	9	9	3		7	12
	245	3453	10	10	4		8	13
	Olympias.		68.					
	246	3454	11	11	5		9	14
	247	3455	12	12	6		10	15
505	248	3456	13	13	7		11	16
	249	3457	14	14	8		12	17

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces & eorum	Pōtifices	Romanorū consules	Persarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ.
	Olympias.		69.				
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias.		70.				
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	22
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias.		71.				
495	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias.		72.			Assuerus Priscus an. 20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias.		73.				
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias.		74.				
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.1.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an.8.	32	14	41
	Olympias.		75.				
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	18	45
	Olympias.		76.				
475	278	3486	43	7	37	19	46

An. aū Chrim	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifices eorū	Romanorū consules	Persarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ	
	279	3487	44	8	38	20	47	
	280	3488	45	1 Iesus	39	1 Darius	48	
	281	3489	46	2 reuersus	40	2 Longi	49	
	Olympias.		77.	an.20.		manus an.37.		
	282	3490	47	3	41	3	50	
470	283	3491	48	4	42	4	51	
	284	3492	49	5	43	5	52	
	285	3493	50	6	44	6	53	Completum
	Olympias.		78.					est tēplum dñi.
	286	3494	51	7	45	7	54	
	287	3495	52	8	46	8	55	
465	288	3496	53	9	47	9	56	
	289	3497	54	10	48	10	57	
	Olympias.		79.					
	290	3498	55	11	49	11	58	
	291	3499	56	12	50	12	59	
	292	3500	57	13	51	13	60	
460	293	3501	58	14	52	14	61	
	Olympias.		80.					
	294	3502	1 Rhesa	15	53	15	62	
	295	3503	2 ā.66.	16	54	16	63	
	296	3504	3	17	55	17	64	
	297	3505	4	18	56	18	65	
	Olympias.		81.					
455	298	3506	5	19	57	19	66	
☾	299	3507	6	20	58	20	67	Licentia datur Iu-
	300	3508	7	1 Ioaki	59	21	68	dæis à Dario reędi-
	301	3509	8	2 2.pōt.	60	22	69	ficādi Hierusalem:
	Olympias.		82.	an.48				à quo tēpore inclu-
	302	3510	9	3	61	23	70	siue enumerantur
450	303	3511	10	4	62	24	71	anni hebdomadū
	304	3512	11	5	63	25	72	Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73	
	Olympias.		83.					
	306	3514	13	7	65	27	74	
	307	3515	14	8	66	28	75	
					Io.Lucidus.			

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Persarum reges	Aegyptiorum Dynastiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.		84.				
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.		85.				
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.		86.			Nothos an. 19.	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.		87.				
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olympias.		88.				
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.		89.				
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.		90.				
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer	105

xes Meneon: qui & Assuerus in lib. Hester an. 55.

Ante Chrim	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifi/ ceseorū	Romanorū consules	Persarū reges	Aegyptiorum Dynastiæ		
	Olympias.		91.						
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Persis recessit	
	339	3547	45	40	98	4	107		
	340	3548	47	41	99	5	108		
	341	3549	48	42	100	6	109		
	Olympias.		92.						
	342	3550	49	43	101	7	110		
410	343	3551	50	44	102	8	111	Aegyptus	
	344	3552	51	45	103	9	1	Amartheus	Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2	an.6.	stia.
	Olympias.		93.						28.
	346	3554	53	47	105	11	3		
	347	3555	54	48	106	12	4		
405	348	3556	55	1 Eliasib	107	13	5		
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6		
	Olympias.		94.						
	350	3558	57	3	109	15	1	Neferites.1.	Dyna
	351	3559	58	4	110	16	2	an.6.	stia.
	352	3560	59	5	111	17	3		29.
400	353	3561	60	6	112	18	4		ānorū
	Olympias.		95.						fere
	354	3562	61	7	113	19	5		40.
	355	3563	62	8	114	20	6		
	356	3564	63	9	115	21	1	Achoris.2.	
	357	3585	64	10	116	22	2	an.12.	
	Olympias.		96.						
395	358	3566	65	11	117	23	3		
	359	3567	66	12	118	24	4		
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5		
	361	3569	2 ā.53.	14	120	26	6		
	Olympias.		97.						
	362	3570	3	15	121	27	7		
390	363	3571	4	16	122	28	8		
	364	3572	5	17	123	29	9		
	365	3573	6	18	124	30	10		
	Olympias.		98.						
	366	3574	7	19	125	31	11		

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Persarum reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Psāmites. 3. an. 1.
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites. 2.
	Olympias.		99.	an. 24.			men. 4.
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis
	371	3579	12	3	130	36	2 an. 18.
	372	3580	13	4	131	37	3
380	373	3581	14	5	132	38	4
	Olympias.		100.				
	374	3582	15	6	133	39	5
	375	3583	16	7	134	40	6
	376	3584	17	8	135	41	7
	377	3585	18	9	136	42	8
	Olympias.		101.				
375	378	3586	19	10	137	43	9
	379	3587	20	11	138	44	10
	380	3588	21	12	139	45	11
	381	3589	22	13	140	46	12
	Olympias.		102.				
	382	3590	23	14	141	47	13
370	383	3591	24	15	142	48	14
	384	3592	25	16	143	49	15
	385	3593	26	17	144	50	16
	Olympias.		103.				
	386	3594	27	18	145	51	17
	387	3595	28	19	146	52	18
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theon. ā. 2.
	389	3597	30	21	148	54	2
	Olympias.		104.				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectaban⁹ Dyna-
	391	3599	32	23	150	1 Arta-	2 an. 18. stia.
	392	3600	33	24	151	2 xerxes	3 30.
360	393	3601	34	1 Ioathā	152	3 Och⁹	4
	Olympias.		105.	an. 24.		an. 26.	
	394	3602	35	2	153	4	5
	395	3603	36	3	154	5	6
	396	3604	37	4	155	6	7

An. a Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pōtifi. eorū	Romanorū consules	Persarū reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias. 106.						
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias. 107.						
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias. 108.						
	406	3614	47	14	165	16	17
	507	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Persarum
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptum obtinens
	Olympias. 109.						suo iunxit iperio: Ne/
	410	3618	51	18	169	20	ctabano in Aethiopi/
	411	3619	52	19	170	21	am pulso. Fuit Aegy/
	412	3620	53	20	171	22	ptus sub Persis quo/
340	413	3621	1 Iudas	21	172	23	usq; Alexander ma/
	Olympias. 110.		Hyrcanus an. 14.				gnus Dariū suparet.
	414	3622	2	22	173	24	
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iadd⁹	176	1	Arses an. 4.
	Olympias. 111.			an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	179	4	
	421	3629	9	5	180	1	Darius an. 6.
	Olympias. 112.						Secundū rei verita
	422	3630	10	6	181	2	1 tē aliq hic ponunt
330	423	3631	11	7	182	3	2 initiū regni Alexā/
	424	3632	12	8	183	4	3 dri magni.s.āno.1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp.112.& re/
	Olympias. 113.						gnauit an.12.

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Põtifices eorum	Romanoꝝ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
	425	3634	14	10	185	6	5	
☾	427	3635	1 Ioseph⁹	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6	Alexãder ma
325	428	3636	2 primus	2 Prisc⁹	187		7	gnus fit mo/
	429	3637	3 an.7.	3 an.27.	188		8	narcha an. 6.
								regni sui.
Olympias. 114.								
r	430	3638	4	4	189		9	Anni Alexãdri fm
	431	3639	5	5	190		10	Astronomos su/
	432	3640	6	6	191		11	munt initiũ an. 1.
320	443	3641	7	7	192		12	Olympia. 114.
Olympias. 115.						Alexandriæ reges in Aegypto.		
	434	3642	1 Abner	8	193		1	Ptolemæus Lagifi
	435	3643	2 Semei	9	194		2	lius an. 36. post
	436	3644	3 an.11.	10	195		3	Alexãdri mortẽ.
	437	3645	4	11	195		4	
Olympias. 116.								
315	438	3646	5	12	197		5	
	439	3647	6	13	198		6	
	440	3648	7	14	199		7	
	441	3649	8	15	200	Syriç	8	
Olympias. 117.						reges		
r	442	3650	9	16	201	1 Seleuc⁹	9	Albategni hic
310	443	3651	10	17	202	2 Nica/	10	enumerat an/
	444	3652	11	18	203	3 norã.	11	nos à morte
	445	3653	1 Heli	19	204	4 32.	12	Alexandri.
Olympias. 118. Mathatias an. 12.								
	446	3654	2	20	205	5	13	
	447	3655	3	21	206	6	14	
305	448	3656	4	22	207	7	15	
	449	3657	5	23	208	8	16	
Olympias. 119.								
	450	3658	6	24	209	9	17	
	451	3659	7	25	210	10	18	
	452	3660	8	26	211	11	19	
300	453	3661	9	27	212	12	20	
Olympias. 120.								
	454	3662	10	1 Simon	613	13	21	
	455	3663	11	2 Priscus	214	14	22	
				an. 23.				

An. an. Chri.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces	Pontifi/ces eorum	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Asar ma/	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an.9.						
295	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	451	3669	5	8	220	20	28
	Olympias.		122.				
	452	3670	6	9	221	21	29
290	453	3671	7	10	222	22	30
	454	3672	8	11	223	23	31
	455	3673	9	12	224	24	32
	Olympias.		123.				
	465	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an.10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias.		124.				
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol.Phi
	471	3679	6	18	230	30	2 laldeph⁹
	472	3680	7	19	231	31	3 an.38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias.		125.				
	474	3682	9	21	233	1 Antio/	5
	475	3683	10	22	234	2 cus So	6
	476	3684	1 Agai hel	23	235	3 terā.19.	7
	477	3685	2 lian.8.	1 Eleazar⁹	236	4	8
	Olympias.		126.	an.20.			
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias.		127.				
	482	3690	7	6	241	9	13
270	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Masloth	8	243	11	15
			Naum an.7.				

An.añ Chrĩm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias.			128.			
	485	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
	Olympias.			129.			
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an.14.	17	252	1 Antiochꝰ	24
	Olympias.			130.		Theos an.15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manas-	256	5	28
	Olympias.			131. ses an.27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias.			132.			
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Matha-	9	264	13	36
	Olympias. 133.		tias an.10.				
	506	3714	2	10	265	14	37
	507	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Seleucus	1 Ptol.Euer-
	509	3717	5	13	268	2 Callini-	2 getes.1.
	Olympias.			134.		cus ã.20.	an.26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias.			135.			

An.añ Chſm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorū duces	Pontifi- ces eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioseph⁹	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympius.		136.				
235	518	3726	4	22	277	11	11
	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simon	283	17	17
	525	3733	11	2 iustus	284	18	18
	Olympias.		138.	an.28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleucus	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau-	22
	Olympias.		139.			nos ā.3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio-	24
	532	3740	18	9	291	2 ch⁹ ma-	25
220	533	3741	19	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an.36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol.phi-
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an.17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
210	543	3751	29	20	302	13	10

An.añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Põtifices eorũ	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ. Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.		143.				
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.		144.				
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol.Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 ã.39.	312	23	3 an.24.
	Olympias.		145				
	554	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	314	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.		146.				
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		147.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		148.				
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 torã.12.	19
	Olympias.		149.				
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
	572	3780	58	21	331	6	22
180	573	3781	59	22	332	7	23

An.añ Chŕm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorū duces	Pontifices eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympius.		150.				
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1 Iāne?.z.	24	334	9	1 Ptol.phi-
	576	3784	2 Hyrcan?	25	335	10	2 lometor
	577	3785	3 an.16.	26	336	11	3 an.35.
	Olympias.		151.				
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 ch?Epi-	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.		152.			illustris annos 11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.		153.				
	586	3794	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.		154.				
	590	3798	16	39	349	1 Antioch?	16
	591	3799	annus ferè vacat		350	2 eupator a.2.	17 Macedo
	592	3800	1 Iudas Macha-		351	1 Deme-	18 num re-
160	593	3801	2 bæus an.5.		352	2 trius So-	19 gnū de-
	Olympias.		155.			ter an.12.	fecit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1 Ionathas an.19.		356	6	23
	Olympias.		156.				
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.		157.				
	602	3810	6		361	11	28

An. añ Chrſti	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum ſimul duces & pōti.	Romanorum conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexander	30	
	605	3813	9	364	2 an.10.	31	
	Olympias.	158.					
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele
145	608	3816	12	367	5	34	ta Cartha-
	609	3817	13	368	6	35	gine trium
	Olympias.	159.					phauit.
	610	3818	14	369	7	1	Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8	2	tes.2.an.29.
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.	160.					
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5	
	615	3823	19	374	2 primꝰ an.3	6	
	616	3824	1 Simon	375	3	7	
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antiochus	8	
	Olympias.	161.			Sidetes an.9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.	162.					
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrcanꝰ	384	9	16	
	Olympias. 163.		an.25.				
	626	3834	3	385	1 Demetrius	17	
	627	3835	4	386	2 ſecundus	18	
125	628	3836	5	387	3 an.4.	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.	164.					
	630	3838	7	389	1 Antiochus	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 an.12.	23	

An. an̄ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces & pōti.	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.		165.			
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.		166.			
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol.Phiſcon
	640	3848	17	399	11	2 an.17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.		167.			
	642	3850	19	401	1 Antioch⁹	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicen⁹	5
	644	3852	21	403	3 an.18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.		168.			
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.		169.			
	650	3858	1 Ariſtobol⁹	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexāder	411	11	14
100	653	3861	3 an.27.	412	12	15
	Olympias.		170.			
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol.Alexander
	657	3865	7	416	16	2 der an.10.
	Olympias.		171.			
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philipp⁹	5
	661	3869	11	420	2 an.2.	6
	Olympias.		172.		Hucuſq; Syriæ reges.	

An.añ Chrím	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & pontifi.	Romanorū consules.	Alexandriæ Aegyptii reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173.		
	666	3874	16	425	1 Ptolemęus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an.8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174.		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175.		
	674	3882	24	433	1 Ptolemeus
	675	3883	25	434	2 Dionysius
	676	3884	26	435	3 an.30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176.		
75	678	3886	1 Alexādra	437	5
	679	3887	2 an.9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177.		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178.		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hyrcanus	446	14
65	688	3896	2 an.34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179.		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An. añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & pontifi.		Romanorū consules	Alexandriæ Aegypti reges	
	692	3900	6		451	19	
60	693	3901	7		452	20	
Olympias. 180.							
	694	3902	8		453	21	
	695	3903	9		454	22	
	696	3904	10		455	23	
	697	3905	11		456	24	
Olympias. 181.							
55	698	3906	12		457	25	
	699	3907	13		458	26	
	700	3908	14		459	27	
	701	3909	15		460	28	
Olympias. 182.							
	702	3910	16		461	29	
50	703	3911	17		462	30	
	704	3912	18		463	1	Cleopatra
	705	3913	19		464	2	an.20.m.5.
Olympias. 183.							
	706	3914	20		1 Caius Iu-	3	Anno.3.Olympiadis.183.
	707	3915	21		2 lius Cæ-	4	Iulius Cęsar emendauit calē-
45	708	3916	22	B	3 sar an.3.	5	darium: & tunc calendis Ia-
	709	3917	23	A	4 men.7.	6	nuarii fuit luna prima in sab-
Olympias. 184.							bato: ideo litera dñicalis B,
	710	3918	24	G	Vacat ipe.	7	contigit eo anno.
	711	3919	25	F E	1 Octauian⁹	8	Intercalatio facta est per sa-
	712	3920	26	D	2 Augustus	9	cerdotes de triēnio in trien-
40	713	3921	27	C	3 an.56.	10	nium cōtra iussionem Cæ-
Olympias. 185.					men.7.		saris, qui iusserat eam quar-
	714	3922	28	B A	4	11	to quolibet anno fieri.
	715	3923	29	G	5	12	
	716	3924	30	F	6	13	
	717	3925	31	E D	7	14	
Olympias. 186.							
35	718	3926	32	C	8	15	
	719	3927	33	B	9	16	
	720	3928	34	A G	10	17	
	721	3929	1 Herodes	F	11	18	
			Ascalonita an. 37.				

An. aũ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces & pȏti.		Imperatores Romani	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.		187.			
	722	3930	2	E	12	19
30	723	3931	3	D C	13	20
	724	3932	4	B	14	Aegypti regnũ, quod
	725	3933	5	A	15	fuit in Alexandria de/
	Olympias.		188.			structũ est. Tunc Mo/
	726	3934	6	G F	16	narchia Augusti cœpit
	727	3935	7	E	17	apud Ægyptios & Grę
25	728	3936	8	D	18	cos. Sed apud Roma/
	729	3937	9	C B	19	nos postea biennio &
	Olympias.		189.			quinq; mensibus ini/
	730	3938	10	A	20	tium sumpsit: qñ reuer
	731	3939	11	G	21	sus Octauianus, Ro/
	732	3940	12	F E	22	mam cum triũpho in/
20	733	3941	13	D	23	gressus est: & tũc appel
	Olympias.		190.			latus est Augustus: An/
	734	3942	14	C	24	no videlicet ab vrbe cõ
	735	3943	15	B A	25	dita. 726.
	736	3944	16	G	26	
	737	3945	17	F	27	
	Olympias.		191.			
15	738	3946	18	E D	28	
	739	3947	19	C	29	
	740	3948	20	B	30	
	741	3949	21	A G	31	
	Olympias.		192.			
	742	3950	22	F	32	
10	743	3951	23	E	33	
	744	3952	24	D C	34	Augustus iussit 12. an
	745	3953	25	B	35	nos sine intercalatione
	Olympias.		193.			trãsigere ad emendatio
	746	3954	26	A	36	nem temporum, quia
	747	3955	27	G	37	tres intercalationes pri
5	748	3956	28	F	38	us indebite factæ fue/
	749	3957	29	E	39	rant a sacerdotibus.
	Olympias.		194.			
	750	3958	30	D	40	Inditiones Romanorũ
						p tria lustra cœperunt.

Indictiões	Anni vrbis	Anni Dñi	Iudęorum reges	Imperatores Romani		
2	751	3959	31	C	41	
3	752	3960	32	B	42	Christus de spũ scõ cõceptus est.
1 ℭ 4	753	primus	33	A	43	Nascitur ex Maria virgine dñs

annus Christi. Iesus. Iesus Christus in ciuitate Nazareth concipitur anno tertio in dimidio currente Olympia. 194. Deinde nouem mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudæ anno quarto prędictæ olympiadis inchoato tribus mensibus videlicet octauo calendas Ianuarii: & tunc incipit primus annus vitæ Christi: a quo tempore hic enumerantur anni domini.

Olympias.			195.			
5	754	2	34	G	44	
6	755	3	35	F	45	
7	756	4	36	E	46	Hucusque emendatio Augu-
8	757	5	37	D	47	sti.
Olympias.			196.			
9	758	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Iesu ex Aegy-
10	759	7	2 an.9.	B	49	pto.
11	760	8	3	A G	50	
12	761	9	4	F	51	
Olympias.			197.			
13	762	10	5	E	52	
14	763	11	6	D	53	
15	764	12	7	C B	54	Remansit puer Iesus in
1	765	13	8	A	55	templo.
Olympias.			198.			
2	766	14	9	G	56	
3	767	15	1 Herodes	F	57	
4	768	16	2 Tetrar-	E D	1 Tyberius	
5	769	17	3 chaã.24.	C	2 an.22.&	Solis facta defectio
Olympias.			199.		fere m.7.	mense Februario:
6	770	18	4	B	3	quo anno Mathe-
7	771	19	5	A	4	matici a Tyberio
8	772	20	6	G F	5	vrbe pelluntur, vt
9	773	21	7	E	6	annotat Herman-
Olympias.			200.			nus contractus.
10	774	22	8	D	7	
11	775	23	9	C	8	

Indi/tiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæorum reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
12	775	24	10		B A	9	
13	777	25	11		G	10	
	Olympias.	201.					
14	778	26	12		F	11	
15	779	27	13		E	12	
1	780	28	14		D C	13	
2	781	29	15		B	14	
	Olympias.	202.					
3	782	30	16		A	15	Baptismus Christi.
4	783	31	17		G	16	
5	784	32	18		F E	17	
6	785	33	19	1 Petrus	D	18	Passio Christi & resurre/
	Olympias	203.		an. 37.			ctio. Tunc Iacobus Al/
7	786	34	20	2.	C	19	phei ordinatus eps Hiero
8	787	35	21	3	B	20	solymis præfuit an. 30.
9	788	36	22	4.	A G	21	Terminus & finis hebdo
10	789	37	23	5.	F	22	madum Danielis: cõple/
	Olympias.	204.					to anno domini. 36.
11	790	38	24	6	E	1	Caius.
12	791	39	1 Agrippa	7	D	2	Calicula an. 3. m. 10. d. 8.
13	792	40	2 Priscus	8	C B	3	
14	793	41	3 an. 7.	9	A	4	
	Olympias.	205.					
15	794	42	4	10	G	1	Claudius an. 13.
1	795	43	5	11	F	2	men. 8. d. 19.
2	796	44	6	12	E D	3	
3	797	45	7	13	C	4	Petrus apl's Romanã fun
	Omlypias.	206.					dauit ecclesiã. Quo anno
4	798	45	1 Agrippa	14	B	5	Marcus euãgelista Aegy/
5	799	47	2 Iunior	15	A	6	pto & Alexandriæ Chri/
6	800	48	3 an. 27.	16	G F	7	stum annuntiat; ibiq; se/
7	801	49	4	17	E	8	dem tenuit an. 20.
	Olympias.	207.					
8	802	50	5	18	D	9	
9	803	51	6	19	C	10	
10	804	52	7	20	B A	11	
11	805	53	8	21	G	12	

Inditiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæorum reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	Olympias.		208.				
12	806	54	9	22	F	13	
13	807	55	10	23	E	14	
14	808	56	11	24	D C	1	Nero an.14.
15	809	57	12	25	B	2	
	Olympias.		209.				
1	810	58	13	26	A	3	
2	811	59	14	27	G	4	
3	812	60	15	28	F E	5	
4	813	61	16	29	D	6	
	Olympias.		210.				
5	814	62	17	30	C	7	
6	815	63	18	31	B	8	Iacobus frater dñi occiditur.
7	816	64	19	32	A G	9	Simon qui & Symeon filius
8	817	65	20	33	F	10	Cleophę germani Ioseph eps̃
	Olympias.		211.				ordinatus Hierosolymis p̃fuit
9	818	66	21	34	E	11	an.47. vsq; ad an. dñi. 110.
10	819	67	22	35	D	12	
11	820	68	23	36	C B	13	
12	821	69	24	37	A	14	
	Olympias.		212.	Petrus apl's: & Paulus doctor gentiũ martyrio co/			
13	822	70	25	1 Linus	G	1	Galba Otho vitelli9 (ronanẽ
14	823	71	26	2 an.11.	F	1	Vespasianus an. ferè. 10.
15	824	72	27	3	E D	2	Hierusalem euersa est anno. 2.
1	825	73	Finis regni	4	C	3	ferè completo Vespesiani. 8.
	Olympias. 213.		Iudęorum.				die Septembris, vt dicit Iose/
2	826	74		5	B	4	phus li.7. de bello Iudaico.
3	827	75		6	A	5	
4	828	76		7	G F	6	
5	829	77		8	E	7	
	Olympias.		214.				
6	830	78		9	D	8	
7	831	79		10	C	9	
8	832	80		11	B A	10	
9	833	81		1 Cletus	G	1	Titus an.2.m.2.d.20.
	Olympias.		215.	an.11.			
10	834	82		2 mẽ.7.	F	2	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
11	835	83	3	1 Domitia-	E	
12	836	84	4	2 nus an.15	D C	
13	837	85	5	3 men.5.	B	
	Olympias.		216.			
14	838	86	6	4	A	
15	839	87	7	5	G	
1	840	88	8	6	F E	
2	841	89	9	7	D	
	Olympias.		217.			
3	842	90	10	8	C	
4	843	91	11	9	B	
5	844	92	12	10	A G	
6	845	93	1 Clemēs.1.	11	F	
	Oympias.218.an.9.m.6.					
7	846	94	2	12	E	
8	847	95	3	13	D	
9	848	96	4	14	C B	
10	849	97	5	15	A	
	Olympias.		219.	(m.4.		
11	850	98	6	1 Neruaā.1.	G	
12	851	99	7	1 Traian⁹ā.	F	
13	852	100	8	2 19.m 6.	E D	
14	853	101	9	3	C	Ioannes euāgelista cum esset an. 99. migrauit ad Christū inchoato mox anno dñi. 100. die 27. Decembris.
	Olympias.		220.			
15	854	102	10	4	B	
1	855	103	1 Anacletus	5	A	
2	856	194	2 an.9.m.7.	6	G F	
3	857	105	3	7	E	
4	Olympias.		221.			
5	858	106	4	8	D	
6	859	107	5	9	C	
7	860	108	6	10	B A	
	861	109	7	11	G	
	Olympias.		222.			
8	862	110	8	12	F	Simon vel Symeon

Simon vel Symeon Cleophe cum p̄fuisset Hierosolymis an. 47. & esset an. 120. sub Traiano principe apud Atticū cōsularē crucifigit, vt ait Euse. li. 3. ca. 26. hist. eccle. Sequēti anno Ignatius ep̄s Antiochenus martyrio coronat.

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
9	863	111	9	E	13	
10	864	112	10	D C	14	
11	865	113	1 Euariſt⁹ã.9.	B	15	
	Olympias.223.		m.3.			
12	866	114	2	A	16	
13	867	115	3	G	17	
14	868	116	4	F E	18	
15	869	117	5	D	19	
	Olympias.		224.			
1	870	118	6	C	20	
2	871	119	7	B	1	Adrianus Helius an.20.
3	872	120	8	G	2	men.11.
4	873	121	9	A F	3	
	Olympias.		225.			
5	874	122	1 Alexãder.1.	E	4	
6	875	123	2 an.7.m.5.	D	5	
7	876	124	3	C B	6	
8	877	125	4	A	7	
	Olympias.		226.			
9	878	126	5	G	8	
10	879	127	6	F	9	
11	880	128	7	E D	10	
12	881	129	1 Xyſtus.1.ã.9.	C	11	
	Olympias.227.		m.10.			
13	882	130	2	B	12	
14	883	131	3	A	13	
15	884	132	4	G F	14	Ptolemæus Alexandrinus
1	885	133	5	E	15	Aſtrologus floret.
	Olympias.		228			
2	886	134	6	D	16	
3	887	135	7	C	17	
4	888	136	8	B A	18	
5	889	137	9	G	19	Hieruſalem ſubuerſa per
	Olympias.		229.			Adrianum, inſtauratur.
6	890	138	10	F	20	
7	891	139	1 Theleſſorus	E	21	
8	892	140	2 ã.10.m.8.	D C	1	Antoninus Pius an.23.

Io.Lucidus.

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	893	141	3	B	2	
	Olympias.		230.			
10	894	142	4	A	3	Solis computatio per Ptole
11	895	143	5	G	4	mæum anno tertio Antoni/
12	896	144	6	F E	5	ni Pii s͠m Albategni.c.27.
13	897	145	7	D	6	
	Olympias.		231.			
14	898	146	8	C	7	
15	899	147	9	B	8	
1	900	148	10	A G	9	
2	901	149	11	F	10	
	Olympias.		232.			
3	902	150	1 Iginus an.	E	11	
4	903	151	2 4.d.2.	D	12	
5	904	152	3	B	13	
6	905	153	4	A	14	
	Olympias.		233.			
7	906	154	1 Pius.1.an.	G	15	Statuit Pius vt resurrectio
8	907	155	2 9.m.5.	F	16	Domini die dñica celebret:
9	908	156	3	E D	17	Quod a pluribus postea põ/
10	909	157	4	C	18	tificibus confirmatum est.
	Olympias.		234.			
11	910	158	5	B	19	
12	911	159	6	A	20	
13	912	160	7	G F	21	
14	913	161	8	E	22	
	Olympias.		235.			
15	914	162	9	D	23	
1	915	163	1 Anicetus an.	C	1	M.Antonius Verus an.11.
2	916	264	2 9.m.8.	B A	2	
3	917	165	3	G	3	
	Olympias.		236.			
4	918	166	4	F	4	
5	919	167	5	E	5	
6	920	168	6	D C	6	
7	921	169	7	B	7	
	Olympias.		237.			

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
8	922	170	8	A 8		
9	923	171	9	G 9		
10	924	172	10	F E 10		
11	925	173	1 Soter an.9.	D 11		
	Olympias.		238.			
12	926	174	2	C 1	Annius Antoninus ã.7.	Ingens pestilētia per totum orbē.
13	927	175	3	B 2		
14	928	176	4	A G 3		
15	929	177	5	F 4		
	Olympias.		239.			
1	930	178	6	E 5		
2	931	179	7	D 6		
3	932	180	8	C B 7		
4	933	181	9	A 1	Commodus an.12.m.8.	
	Olympias.		240.			
5	934	282	1 Eleuteri9 an	G 2		
6	935	283	2 14.m.11.	F 3		
7	936	184	3	E D 4		
8	937	185	4	C 5		
	Olympias.		241.			
9	938	186	5	B 6		
10	939	187	6	A 7		
11	940	188	7	G F 8		
12	941	189	8	E 9		
	Olympias.		242.			
13	942	190	9	D 10		
14	943	191	10	C 11		
15	944	192	11	B A 12		
1	945	193	12	G 13		
	Olympias.		243.			
2	946	194	13	F 1	Elius Pertinax Didius Iulianus. Seuerus an.18.	
3	947	195	14	E 1		
4	948	196	15	D C 2		
5	949	197	1 Victor an.	B 3		
	Olympias.244.		10.m.1.			
6	950	198	2	A 4		
7	951	199	3	G 5		

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
8	952	200	4	FE	6	
9	953	201	5	D	7	
	Olympias.		245.			
10	954	202	6	C	8	
11	955	203	7	B	9	
12	956	204	8	AG	10	
13	957	205	9	F	11	
	Olympias.		246.			
14	958	206	10	E	12	
15	959	207	1 Zepherinus	D	13	
1	960	208	2 an.7.	CB	14	
2	961	209	3	A	15	
	Olympias.		247.			
3	962	210	4	G	16	
4	953	211	5	F	17	
5	964	212	6	ED	18	
6	965	213	7	C	1	Antoninus Caracalla an.6.men.2.
	Olympias.		248.			
7	966	214	1 Calistus	B	2	
8	967	215	2 an.6.m.1.	A	3	
9	968	216	3	GF	4	
10	969	217	4	E	5	
	Olympias.		249.			
11	970	218	5	D	6	
12	971	219	6	C	1	Macrinus an.1.m.2.
13	972	220	1 Vrban⁹.1.	BA	1	Aurelius Antoninus an.4.
14	973	221	2 an.4.m.7.	G	2	
	Olympias.		250.			
15	974	222	3	F	3	
1	975	223	4	E	4	In palęſtina Nichopolis, quæ prius Emaus dicebatur, vrbs condita eſt.
2	976	224	5	DC	1	Alexāder
3	977	225	1 Pōtian⁹an.	B	2	Mamee
	Olympias. 251.		9.m.2.			an.13.
4	978	226	2	A	3	
5	979	227	3	G	4	
6	980	228	4	FE	5	
7	981	229	5	D	6	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
	Olympias.		252.				
8	982	230	6	C	7		
9	983	231	7	B	8		
10	984	232	8	A G	9.		
11	985	233	9	F	10		
	Olympias.		253.				
12	986	234	1 Antherus	E	11		
13	987	235	2 an.5.m.3	D	12		
14	988	236	3	C B	13		
15	989	237	4	A	1	Maximinus an.3.	
	Olympias.		254.				
1	990	238	5	G	2		
2	991	239	1 Fabianus	F	3		
3	992	240	2 an.13.	E D	1	Balbinus & Puppienus.	
4	993	241	3	C	1	Gordianus an.6.	
	Olympias.		255.				
5	994	242	4	B	2		
6	995	243	5	A	3		
7	896	244	6	G F	4		
8	997	245	7	E	5		
	Olympias.		256.				
9	998	246	8	D	6		
10	999	247	9	C	1	Philippus	Hic primus oium
11	1000	248	10	B A	2	an.5.	ex Romanis im-
12	1001	249	11	G	3		peratoribus chri-
	Olympias.		257.				stianus fuit. An-
13	1002	250	12	F	4		no eius. 2. mille-
14	1003	251	13	E	5		simus annus Ro-
15	1004	252	1 Corneliꝰ	D C	1.	Decius	manæ vrbis exple
1	1005	253	2 an.2.	B	2	an.2.	tus est.
	Olympias.		258.				
2	1006	254	1 Lucius an.	A	1	Gallus & Vo	Pestilens morbus
3	1007	255	2 2.m.10.	G	2	lusianus ã.2.	totius orbis mul-
4	1008	256	3	F E	1.	Valerianus	tas prouincias oc
5	1009	257	1 Stephanus	D	2	cum Galieno	cupauit.
	Olympias.		259. ã.7.m.10.			an.15.	
6	1010	258	2	C	3		

Indictiões	Anni vrbis	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1011	259	3	B	4	
8	1012	260	4	A G	5	
9	1013	261	5	F	6	
	Olympias.		260.			
10	1014	262	6	E	7	
11	1015	263	7	D	8	
12	1016	264	8	C B	9	
13	1017	265	1 Xyſtus.2.	A	10	
	Olympias.261. ā.1.m.11.					
14	1018	266	2	G	11	
15	1019	267	1 Dionyſius	F	12	
1	1020	268	2ā.6.m.3.	E D	13	
2	1021	269	3	C	14	
	Olympias.		262.			
3	1022	270	4	B	15	
4	1023	271	5	A	1	Claudius an.1.m.8.
5	1024	272	6	G F	2	
6	1025	273	1 Felix.1.an.	E	1	Aurelianus an.5.m.6.
	Olympias.263. 2.m.5.					
7	1026	274	2	D	2	
8	1027	275	3	C	3	
9	1028	276	1 Euticianus	B A	4	
10	1029	277	1 Gaius ā.10.	G	5	
	Olympias.264. men.8.					
11	1030	278	2	F	6	
12	1031	279	3	E	1	Tacitus m.6.Florianꝰ m.2.
13	1032	280	4	D C	1	Probus an.6.m.4.
14	1033	281	5	B	2	
	Olympias.		265.			
15	1034	282	6	A	3	
1	1035	283	7	G	4	
2	1036	284	8	F E	5	
3	1037	285	9	D	6	Aera Diocletiani iuxta Aſtrologos ab anno dñi 285. ſumit initium.
	Olympias.		266.			
4	1038	286	10	C	1	Charus
5	1039	287	11	B	2	an.2.
6	1040	288	1 Marcellinꝰ an.6.m.11.	A G	1	Diocletianꝰ an.20.

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1041	289	2	F	2	
	Olympias.		267.			
8	1042	290	3	E	3	
9	1043	291	4	D	4	Aegyptum Achileus obti/
10	1044	292	5	C B	5	nuit. Quare Constantius &
11	1045	293	6	A	6	Galerius Maximianus Cæ/
	Olympias.		268.			sares assumũtur in regnum.
12	1046	294	7 Vacat sedes	G	7	
13	1047	295	1 an.7.m.6.	F	8	
14	1048	296	2	E D	9	
15	1049	297	3	C	10	
	Olympias.		269.			
1	1050	298	4	B	11	
2	1051	299	5	A	12	
3	1052	300	6	G F	13	
4	1053	301	7	E	14	
	Olympias.		270.			
5	1054	302	1 Marcellus	D	15	
6	1055	303	2 an.5.m.1.	C	16	
7	1056	304	3	B A	17	
8	1057	305	4	G	18	
	Olympias.		271.			
9	1058	306	5	F	19	
10	1059	307	1 Eusebi9an.	E	20	
11	1060	308	2 3.m.7.	D C	1	Galerius an.2.
12	1061	309	3	B	2	
	Olympias.		272.			
13	1062	310	4	A	1	Constantinus magnus
14	1063	311	1 Melchiades	G	2	an.30.m.10.
15	1064	312	2 ã.4.m.2.	F E	3	
1	1065	313	3	D	4	
	Olympias.		273.			
2	1066	314	4	C	5	
3	1067	315	1 Syluester.1.	B	6	
4	1068	316	2 an.23.	A G	7	
5	1069	317	3	F	8	
	Olympias.		274.			

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
6	1070	318	4	E	9	
7	1071	319	5	D	10	
8	1072	320	6	C B	11	
9	1073	321	7	A	12	
	Olympias.		275.			
ℭ 10	1074	322	8	G	13	Primum Concilium Nicenũ.
11	1075	323	9	F	14	
12	1076	324	10	E D	15	
13	1077	325	11	C	16	
	Olympias.		276.			
14	1078	326	12	B	17	
15	1079	327	13	A	18	
1	1080	328	14	G F	19	
2	1081	329	15	E	20	
	Olympias.		277.			
3	1082	330	16	D	21	
4	1083	331	17	C	22	
5	1084	332	18	B A	23	
6	1085	333	19	G	24	
	Olympias.		278.			
7	1086	334	20	F	25	
8	1087	335	21	E	26	
9	1088	336	22	D C	27	
10	1089	337	23	B	28	
	Olympias.		279.			
11	1090	338	1 Marcus an.	A	29	
12	1091	339	2 2.m.8.	G	30	
13	1092	340	3	F E	31	
14	1093	341	1 Iulius.1.	D	1	Constantinus secundus.
	Olympias. 280.		ã.15.m.5.			Constantius & Cõstans an.
15	1094	342	2	C	2	24.m.5.d.12.
1	1095	343	3	B	3	Anno. 3. imperii Constanti
2	1096	344	4	A G	4	nus secundus occiditur.
3	1097	345	5	F	5	
	Olympias.		281.			
4	1098	346	6	E	6	
5	1099	347	7	D	7	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
6	1100	348	8	8	C B	
7	1101	349	9	9	A	
Olympias.			282.			
8	1102	350	10	10	G	
9	1103	351	11	11	F	
10	1104	352	12	12	E D	
11	1105	353	13	13	C	Anno.13.imperii Constans occidit.
Olympias.			283.			
12	1106	354	14	14	B	
13	1107	355	15	15	A	
14	1108	356	16	16	G F	
15	1109	357	1 Liberius	17	E	
Olympias.284.			ā.6.m.2.			
1	1110	358	2	18	D	
2	1111	359	3	19	C	
3	1112	360	4	20	B A	
4	1113	361	5	21	G	S.Antonius centesimo quinto ętatis anno in eremo morit.
Olympias.			285.			
5	1114	362	6 (m.3.	22	F	
6	1115	363	1 Felix ā.1.	23	E	
7	1116	364	7 Liberius	24	D C	
8	1117	365	8 iterū ā.6.	1 Iulianus	B	
Olympias.			286.	an.1.m.7.		
9	1118	366	9	2 (m.7.	A	
10	1119	367	10	1 Iouinianꝰ	G	
11	1120	368	11	1 Valētinia	F E	
12	1121	369	12	2 nus & Va	D	Terremotu per totũ orbē facto mare litꝰ egreditur: & Siciliæ multarumq; insularum vrbes, & innumerabiles populos oppressit.
Olympias.			287.	lens ā.10.		
13	1122	370	1 Damasus	3	C	
14	1123	371	2 an.18.	4	B	
15	1124	372	3	5	A G	
1	1125	373	4	6	F	
Olympias.			288.			
2	1126	374	5	7	E	
3	1127	375	6	8	D	
4	1128	376	7	9	C B	
5	1129	377	8	10	A	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
	Olympias.		289.				Ambrosius Medio/
6	1130	378	9		G	1 Valens	lani eps ordinatur.
7	1131	379	10		F	2 an.4.	
8	1132	380	11	E	D	3	
9	1133	381	12		C	4	
	Olympias.		290.				(lentinianus.
10	1134	382	13		B	1 Gratianus	Theodosius & Va/
11	1135	383	14		A	2 an.6.	r Secundum Conci
12	1136	384	15	G	F	3	lium Constantino/
13	1137	385	16		E	4	politanum.
	Olympias.		291.				
14	1138	386	17		D	5	
15	1139	387	18		C	6	
1	1140	388	1 Siricius	B	A	1 Valẽtinia	Corpora scõrũ mar/
2	1141	389	2 ã.14.m.3.		G	2 nus cum	tyrum Geruasii &
	Olympias.		292.			Theodosio	Protasii Mediolani
3	1142	390	3		F	3 an.7.	ab Ambrosio reper
4	1143	391	4		E	4	ta sunt.
5	1144	392	5	D	C	5	
6	1145	393	6		B	6	
	Olympias.		293.				
7	1146	394	7		A	7	
8	1147	395	8		G	1 Theodosius cum	
9	1148	396	9	F	E	2 Arcadio & Ho/	
10	1149	397	10		D	3 norio an.3.	
	Olympias.		294.				
11	1150	398	11		C	1 Arcadius cũ Honorio an. 13.	
12	1151	399	12		B	2	
13	1152	400	13	A	G	3 Sanctus Martinus ætatis an. 81.	
14	1153	401	14		F	4 episcopatus vero. 26. obiit vt	
	Olympias.		295.			ait Gregorius Turonensis.	
15	1154	402	1 Anastasius.1.		E	5	
1	1155	403	2 an.3.		D	6	
2	1156	404	3	C	B	7	
3	1157	405	1 Innocẽtius.1.		A	8	
	Olympias.		296. ã.15.m.2.				
4	1158	406	2		G	9	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
5	1159	407	3	F	10	Radagasus Schyta cum ducentis
6	1160	408	4	E D	11	millibus Gothorũ Italiã inuadit:
7	1161	409	5	C	12	& multis vrbibus vastatis cõclusus
Olympias.			297.			in mõtibus Fesulanis cũ oĩbus suis
8	1162	410	6	B	13	interiit. S.Alexius obiit.
9	1163	411	7	A	1	Honorius cũ Theodosio an. 16.
10	1164	412	8	G F	2	Roma capitur a' Gothis duce
11	1165	413	9	E	3	Alarico. 9. calendas Septemb.
Olympias.			298.			
12	1166	414	10	D	4	
13	1167	415	11	C	5	
14	1168	416	12	B A	6	
15	1169	417	13	G	7	Inuentio corporis sancti Stepha-
Olympias.			299.			ni protomartyris.
1	1170	418	14	F	8	
2	1171	419	15	E	9	
3	1172	420	1 Zosimus	D C	10	
4	1173	421	2 ã. 2. m. 6.	B	11	
Olympias.			300.			
5	1174	422	3	A	12	Sanctus Hieronymus presbyter
6	1175	423	1 Bonifaciꝰ. 1.	G	13	moritur.
7	1176	424	2 an. 3. m. 7.	F E	14	
8	1177	425	3	D	15	
Olympias.			301.			
9	1178	426	1 Celestinꝰ. 1.	C	16	
10	1179	427	2. an. 8. m. 5.	B	1	Theodosius iunior cum Valen-
11	1180	428	3	A G	2	tiniano filio an. 26.
12	1181	429	4	F	3	
Olympias.			302.			
13	1182	430	5	E	4	
14	1183	431	6	D	5	
15	1184	432	7	C B	6	
1	1185	433	8	A	7	Tertium Concilium Ephesinum
Olympias.			303.			celebratur.
2	1186	434	1 Xystus. 3.	G	8	
3	1187	435	2 an. 9.	F	9	
4	1188	436	3	E D	10	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani			
5	1189	437	4	11	C		
	Olympias.		304.				
6	1190	438	5	12	B		
7	1191	439	6	13	A		
8	1192	440	7	14	G	F	Sanctus Augustinus
9	1193	441	8	15	E		episcopus morit̃ ꝺm
	Olympias.		305.				Sigebertum.
10	1194	442	9	16	D		
11	1195	443	1 Leo.1.an.	17	C		
12	1196	444	2 20.m.10.	18	B	A	
13	1197	445	3	19	G		
	Olympias.		306.				
14	1198	446	4	20	F		
15	1199	447	5	21	E		
1	1200	448	6	22	D	C	
2	1201	449	7	23	B		
	Olympias.		107.				
3	1202	450	8	24	A		
4	1203	451	9	25	G		
5	1204	452	10	26	F	E	
6	1205	453	11	1 Martian9	D		
	Olympias.		308.	an.7.			
7	1206	454	12	2	C		Attila Italiã aggres-
8	1207	455	13	3	B		sus oẽs pene eius ci-
9	1208	456	14	4	G	A	uitates inuasit. Sed
10	1209	457	15	5	F		Leone papa rogãte in
	Olympias.		309.				de discessit: atq; anno
11	1210	458	16	6	E		sequenti sanguine de
12	1211	459	17	7	D		naribus in lecto suf-
13	1212	460	18	1 Leo.1.	C	B	focatus est.
14	1213	461	19	2 an.16.	A		
	Olympias.		310.				
15	1214	462	20	3	G		
1	1215	463	21.	4	F		
2	1216	464	1 Hilarius an.	5	E	D	
3	1217	465	2 6.men.3.	6	C		
	Olympias.		311.				

qrtũ cõciliũ Calcedonẽse

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
4	1218	466	3	B	7		
5	1219	467	4	A	8		
6	1220	468	5	G F	9		
7	1221	469	6	E	10		
	Olympias.		312.				
8	1222	470	1 Simplicius	D	11		
9	1223	471	2 ā.14.m.6.	C	12		
10	1224	472	3	B A	13		
11	1225	473	4	G	14		
	Olympias.		313.				
12	1226	474	5	F	15		
13	1227	475	6	E	16		
14	1228	476	7	D C	1	Zeno an.17.	
15	1229	477	8	B	2		
	Olympias.		314.				
1	1230	478	9	A	3		
2	1231	479	10	G	4		
3	1232	480	11	F E	5		
4	1233	481	12	D	6		
	Olympias.		315.				
5	1234	482	13	C	7		
6	1235	483	14	B	8		
7	1236	484	15	A G	9		
8	1237	485	1 Felix.3.an.	F	10		
	Olympias.		316. 6.m.11.				
9	1238	486	2	E	11		
10	1239	487	3	D	12		
11	1240	488	4	C B	13		
12	1241	489	5	A	14		
	Olympias.		317.				
13	1242	490	6	G	15		
14	1243	491	7	F	16		
15	1244	492	1 Gelasiꝰ an.	E D	17		
1	1245	493	2 6.m.10.	C	1	Anastasiꝰ	Inuētio cryptę sancti
	Olympas.		318.			an.26.	Michaelis archāgeli
2	1245	494	3	B	2		in mōte Gargano an.
3	1247	495	4	A	3		2.Gelasii.1.vt anno
							tat Sigebertus.

Io.Lucidus.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym-piades.
4	1248	495	5		G F	4		
5	1249	497	6		E	5		
6	1250	498	7		D	6		319
7	1251	499	1	Anastasius	C	7		
8	1252	500	2	an.1.m.9.	B A	8		
9	1253	501	1	Simacus	G	9		
10	1254	502	2	an.15.	F	10		320
11	1255	503	3	men.7.	E	11		
12	1256	504	4		D C	12		
13	1257	505	5		B	13		
14	1258	506	6		A	14		321
15	1259	507	7		G	15		
1	1260	508	8		F E	16		
2	1261	509	9		D	17		
3	1252	510	10		C	18		322
4	1263	511	11		B	19		
5	1264	512	12		A G	20		
6	1265	513	13		F	21		
7	1266	514	14		E	22		323
8	1267	515	15		D	23		
9	1268	556	16		C B	24		
10	1269	517	1	Hormisda	A	25		
11	1270	518	2	an.9.	G	26		324
12	1271	519	3		F	1	Iustinus.1.an.9.	
13	1272	520	4		E D	2		
14	1273	521	5		C	3	Boetius Theodorici	
15	1274	522	6		B	4	iussu cũ Simaco sẽna	325
1	1275	523	7		A	5	tore & aliis præstanti-	
2	1276	524	8		G F	6	bus viris interficitur.	
3	1277	525	9		E	7		
4	1278	526	1	Ioãnes.1.	D	8		326
5	1279	527	2	an.2.m.9.	C	9		
6	1280	528	3		B A	1	Iustinianus.1.an.38.	
7	1281	529	1	Felix.4.an.	G	2		
8	1282	530	2	4.men.2.	F	3		327
9	1283	531	3		E	4		

Indi-ctiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym-piades.
10	532	4		D C	5	Dionysius abbas Romanus insi-	
11	533	1	Bonifacius.2.	B	6	gnis cōputista floret: qui cyclum	
12	534	2	an.1.m.11.	A	7	paschalē instituit ab æra Diocle-	328
13	535	1	Ioānes.2.an.	G	8	tiani annis. 248. vt ait Victor	
14	536	2	1.m.5.	F E	9	Vticensis episcopus:& à natiui-	
15	537	1	Agapit⁹.1.a.1.m.3.	D	10	tate domini annis. 532.	
1	538	1	Syluerius an.	C	11		329
2	539	2	1.m.7.	B	12	Fames per Italiam adeo ingens	
3	540	1	Vigilius	A G	13	fuit, vt membra humana come-	
4	541	2	an.16.m.6.	F	14	derentur, vt scribit Datius Me-	
5	542	3		E	15	diolanensis præsul.	330
6	543	4		D	16		
7	544	5		C B	17		
8	545	6		A	18		
9	545	7		G	19		331
10	547	8		F	20	Totila Gothorum Rex ciuita-	
11	548	9		E D	21	tates Italiç multis cladibus affli	
12	549	10		C	22	xit: cuius iussu Herculanus Peru	
13	550	11		B	23	sinorum eps capite truncatur.&	332
14	551	12	5.cōcilium	A	24	post.xl.dies integer cum capite	
15	552	13	Constātino	G F	25	reperitur.	
1	553	14	politanum.	E	26		
2	554	15		D	27		333
3	555	16		C	28		
4	556	17		B A	29		
5	557	1	Pelagius.1.	G	30		
6	558	2	an.4.m.10.	F	31		334
7	459	3		E	32		
8	560	4		D C	33		
9	561	5		B	34		
10	562	1	Ioānes.3.an.	A	35		335
11	563	2	12.m.11.	G	36		
12	564	3		F E	37		
13	565	4		D	38		
14	566	5		C	1	Iustinus.2.an.11.	
15	567	6		B	2		336

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
1	568	7	A G	3	
2	569	8	F	4	
3	570	9	E	5	337
4	571	10	D	6	
5	572	11	C B	7	
6	573	12	A	8	
7	574	13 (m.10.	G	9	338
8	575	1 Vacat sedes	F	10	
9	576	1 Bñdictus.1.	E D	11	
10	577	2 an.4.m.2.	C	1 Tyberius.2.an.7.	
11	578	3	B	2	339
12	579	4	A	3	
13	580	1 Pelagius	G F	4	
14	581	2 an.11.	E	5	
15	582	3	D	6	340
1	583	4	C	7	
2	584	5	B A	1 Mauritius an.20.	
3	585	6	G	2	
4	586	7	F	3	341
5	587	8	E	4	
6	588	9	D C	5	
7	589	10	B	6	
8	590	11	A	7	342
9	591	1 Gregorius.1.	G	8	
10	592	2 an.13.m.6.	F E	9	
11	593	3 d.10.	D	10	
12	594	4	C	11	343
13	595	5	B	12	
14	596	6	A G	13	
15	597	7	F	14	
1	598	8	E	15	344
2	599	9	D	16	
3	600	10	C B	17 Britania ad Christi fidem Gre-	
4	601	11	A	18 gorio pōtifice ꝑcurāte cōuertit̃.	
5	602	12	G	19	345
6	603	13	F	20	
7	604	14	E D	1 Focas an.8.	

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
8	605	1 Sabinianus.1.m.5.	C	2		
9	606	1 Vacat se.m.11.d.26	B	3		346
10	607	1 Bonifacius.3.	A	4		
11	608	1 Bonifacius.4.	G F	5		
12	609	2 an.6.m.5.	E	6		
13	610	3	D	7	Pantheon dedicat in tēplum	347
14	611	4	C	8	b.Mariæ & oium martyrum.	
15	612	5	B A	1	Heraclius an.29.	
1	613	6	G	2		
2	614	1 Deusdedit	F	3		348
3	615	2 an.3.	E	4		
4	616	3	D C	5		
5	617	1 Bonifacius.5.	B	6		
6	618	2 an.4.m.10.	A	7		349
7	619	3	G	8		
8	620	4	F E	9		
9	621	5	D	10	Maumeth completo anno	
10	622	1 Honorius.1.	C	11	dñi.621.dedit legē: a quo	350
11	623	2 an.12.m.11.	B	12	tempore computantur an-	
12	624	3	A G	13	ni Arabum.	
13	625	4	F	14		
14	626	5	E	15		351
15	627	6	D	16		
1	628	7	C B	17		
2	629	8	A	18		
3	630	9	G	19		352
4	631	10	F	20		
5	632	11	E D	21		
6	633	12	C	22		
7	634	13	B	23		353
8	635	1 Vacat sedes	A	24		
9	636	2 an.1.m.7.	G F	25		
10	637	1 Seuerinus	E	26		
11	638	1 Ioannes.4.	D	27		354
12	639	2 an.1.m.9.	C	28		
13	640	1 Theodorus.1.	B A	29	Constantinus.3.m.4.	
14	641	2 an.6.m.5.	G	1	Heraclius an.2.	

Indictiones	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades.
15	642	3		F	2	355
1	643	4		E	1 Constans.2.an.27.	
2	644	5	D	C	2	
3	645	6		B	3	
4	645	7		A	4	356
5	647	1 Martinus.1.		G	5	
6	648	2 an.6.m.2.	F	E	6	
7	649	3		D	7	
8	650	4		C	8	357
9	651	5		B	9	
10	652	6	A	G	10	
11	653	1 Vacat sed.an.1.		F	11	
12	654	1 Eugenius.1.		E	12	358
13	655	2 an.2.m.6.		D	13	
14	656	3	C	B	14	
15	657	1 Vitalianus		A	15	
1	658	2 an.14.m.6.		G	16	359
2	659	3		F	17	
3	660	4	E	D	18	
4	661	5		C	19	
5	662	6		B	20	360
6	663	7		A	21	
7	664	8	G	F	22	
8	665	9		E	23	
9	666	10		D	24	361
10	667	11		C	25	
11	668	12	B	A	26	
12	669	13		G	27	
13	670	14		F	1 Constantinus.4.an.17.	362
14	671	15		E	2	
15	672	1 Adeodatus	D	C	3	
1	673	2 an.4.m.2.		B	4	
2	674	3		A	5	363
3	675	4		G	6	
4	676	1 Donus.1.	F	E	7	
5	677	2 an.2.m.5.		D	8	
6	678	3		C	9	364

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
7	679	1 Agatho an.2.	B	10		
8	680	2 men.6.	A G	11		
9	681	3	F	12	Sextum Concilium iterũ	
10	682	1 Vacat sedes	E	13	Constantinopolitanum.	365
11	683	2 an.1.m.7.	D	14		
12	684	1 Leo.2.m.10.	C B	15		
13	685	1 Vacat se.m.11.d.12.	A	16		
14	686	1 Bñdict⁹.2.m.10.d.13.	G	17		366
15	687	1 Ioãnes.5.an.1.	F	1	Iustinianus.2.an.10.	
1	688	1 Conõ m.11.	E D	2		
2	689	1 Sergius an.	C	3		
3	690	2 12.m.8.	B	4		367
4	691	3	A	5		
5	692	4	G F	6		
6	693	5	E	7		
7	694	6	D	8		368
8	695	7	C	9		
9	696	8	B A	10		
10	697	9	G	1	Leo.2.an.3.	
11	698	10	F	2		369
12	699	11	E	3		
13	700	12	D C	1	Tyberius.3.an.7.	
14	701	13	B	2		
15	702	1 Ioannes.6.	A	3		370
1	703	2 an.2.m.2.	G	4		
2	704	1 Ioannes.7.	F E	5		
3	705	2 an.2.m.7.	D	6		
4	706	3 Sisinius.d.20.	C	7		371
5	707	1 Constantinus	B	1	Iustinianus iterũ.2.an.6.	
6	708	2 an.7.m.1.	A G	2		
7	709	3	F	3		
8	710	4	E	4		372
9	711	5	D	5		
10	712	6	C B	6		
11	713	7	A	1	Philippicus an.2.	
12	714	1 Gregorius.2.	G	2		373
13	715	2 an.15.m.10.	F	1	Anastasius.2.an.3.	

ndi- iões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym- piades.
14	716	3	E D	2	
15	717	4	C	3	
1	718	5	B	1 Theodosius an. 1.	374
2	719	6	A	1 Leo. 3. an. 24.	
3	720	7	G F	2	
4	721	8	E	3	
5	722	9	D	4	375
6	723	10	C	5	
7	724	11	B A	6	
8	725	12	G	7	
9	726	13	F	8	376
10	727	14	E	9	
11	728	15	D C	10	
12	729	16	B	11	
13	730	1 Gregorius. 3.	A	12	377
14	731	2 an. 10. m. 8.	G	13 Beda obiit.	
15	732	3	F E	14	
1	733	4	D	15	
2	734	5	C	16	378
3	735	6	B	17	
4	736	7	A G	18	
5	737	8	F	19	
6	738	9	E	20	379
7	739	10	D	21	
8	740	11	C B	22	
9	741	1 Zacharias	A	23 Pestilẽtia ingens,	
10	742	2 an. 10. m. 3.	G	24 in qua supra trecẽ	380
11	743	3	F	1 Constã- ta hoium millia	
12	744	4	E D	2 tinus. 5. Constantinopo-	
13	745	5	C	3 an. 35. li periere.	
14	745	6	B	4	381
15	747	7	A	5	
1	748	8	G F	6	
2	749	9	E	7	
3	750	10	D	8	382
4	751	1 Stephanus. 2.	C	9	
5	752	2 an. 5.	B A	10	

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
6	753	3		G	11		
7	754	4		F	12		383
8	755	5		E	13		
9	756	1	Paulus.1.	D C	14		
10	757	2	an.10.m.1.	B	15		
11	758	3		A	16		384
12	759	4		G	17		
13	760	5		F E	18		
14	761	6		D	19		
15	762	7		C	20		385
1	763	8		B	21		
2	764	9		A G	22		
3	765	10		F	23		
4	766	1	Vacat sedes	E	24		386
5	767	1	Stephanus.3.	D	25		
6	768	2	an.3.m.5.	C B	26		
7	669	3		A	27		
8	770	4		G	28		387
9	771	1	Adrianus.1.	F	29		
10	772	2	an.23.m.11.	E D	30		
11	773	3		C	31		
12	774	4		B	32		388
13	775	5		A	33		
14	776	6		G F	34		
15	777	7		E	35		
1	778	8		D	1	Leo.4.an.5.	389
2	779	9		C	2		
3	780	10		B A	3		
4	781	11		G	4		
5	782	12		F	5		390
6	783	13		E	1	Constantinus.6.cum	
7	784	14		D C	2	Hirene.an.19.	
8	785	15		B	3		
9	786	16		A	4		391
10	787	17		G	5		
11	788	18		F E	6	Septimum concilium	
12	789	19		D	7	Nicenum.2.	

Indi-tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
13	790	20	C	8		392
14	791	21	B	9		
15	792	22	A G	10		
1	793	23	F	11		
2	794	24	E	12		393
3	795	1 Leo. 3. an.	D	13		
4	796	2 20. m. 5.	C B	14		
5	797	3	A	15		
6	798	4	G	16		394
7	799	5	F	17		
8	800	6	E D	18		
9	801	7	C	19		
10	802	8	B	1 Carolus	Translatio im-	395
11	803	9	A	2 magnus	perii ad Fracos	
12	804	10	G F	3 an. 14.		
13	805	11	E	4		
14	806	12	D	5		396
15	807	13	C	6		
1	808	14	B A	7		
2	809	15	G	8		
3	810	16	F	9		397
4	811	17	E	10		
5	812	18	D C	11		
6	813	19	B	12		
7	814	20	A	13		398
8	815	1 Stephan9 m. 7.	G	14		
9	816	1 Paschalis an.	F E	1 Ludouicus cum Lotario		
10	817	2 7. m. 3.	D	2 an. 25.		
11	818	3	C	3		399
12	819	4	B	4		
13	820	5	A G	5		
14	821	6	F	6		
15	822	7	E	7		400
1	823	1 Eugenius. 2.	D	8		
2	824	2 an. 3.	C B	9		
3	825	3	A	10		
4	826	1 Valētin9. d. 40.	G	11		401

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			Olym/piades.
5	827	1 Gregorius.4.	F	12			
6	828	2 an.16.	E D	13			
7	829	3	C	14			
8	830	4	B	15			402
9	831	5	A	16			
10	832	6	G F	17			
11	833	7	E	18			
12	834	8	D	19			403
13	835	9	C	20			
14	836	10	B A	21			
15	837	11	G	22			
1	838	12	F	23			404
2	839	13	E	24			
3	840	14	D C	25			
4	841	15	B	1	Lotharius an.15.		
5	842	16	A	2			305
6	843	1 Sergius.2.	G	3			
7	844	2 an.3.	F E	4			
8	845	3	D	5			
9	846	1 Leo.4.an.8.	C	6			406
10	847	2 men.3.	B	7			
11	848	3	A G	8			
12	849	4	F	9			
13	850	5	E	10			407
14	851	6	D	11			
15	852	7	C B	12			
1	853	8	A	13			
2	854	1 Ioānes Anglic⁹	G	14		His duobus annis	408
3	855	2 fœmīa an.2.m.1.	F	15		possumus dicere se	
4	856	1 Benedictus.3.	E D	1	Ludoui	dem Romanā va/	
5	857	2 an.2.m.6.	C	2	cus.2.	casse eo ꝙ fœmina	
6	858	3	B	3	an.21.	non est capax ordi	
7	859	1 Nicolaus.1.	A	4		nis neq̃ pōtificat⁹.	409
8	860	2 an.9.m.9.	G F	5			
9	861	3	E	6			
10	862	4	D	7			410
11	863	5	C	8			

Indi-tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym-piades
12	864	6	B A	9	
13	865	7	G	10	
14	866	8	F	11	411
15	867	9	E	12	
1	868	10	D C	13	
2	869	1 Adrianus.2.	B	14	
3	870	2 an.5.m.9.	A	15	412
4	871	3	G	16	
5	872	4	F E	17	
6	873	5	D	18	
7	874	1 Ioannes.8.	C	19	413
8	875	2 an.10.	B	20	
9	876	3	A G	21	
10	877	4	F	1 Carolos.2.an.2.	
11	878	5	E	2	414
12	879	6	D	1 Carolus.3.	
13	880	7	C B	2 Grossus an.12.	
14	881	8	A	3	
15	882	9	G	4	415
1	883	10	F	5	
2	884	1 Martinus.2.	E D	6 Albategni cōputauit annū	
3	885	2 an.1.m.5.	C	7 Solarē post Ptolemęum an-	
4	886	1 Adrianus.3.	B	8 nis.743.& reperit eum cō-	416
5	887	1 Stephanus.5.	A	9 stare ex diebus.365.& quar	
6	888	2 an.6.	G F	10 ta diei minus cētesima sexta	
7	889	3	E	11 parte ipsius diei:vt patet.ca.	
8	890	4	D	12 52.&.53.libri eius.	417
9	891	5	C	1 Arnulphus Germaniæ	
10	892	6	B A	2 rex an.12.	
11	893	1 Formosus	G	3	
12	894	2 an.5.m.6.	F	4	418
13	895	3	E	5	
14	896	4	D C	6	
15	897	5	B	7	
1	898	6 Bonifacius.6.d.26.	A	8	419
2	899	1 Steph.2.6.ā.1.m.3.	G	9	
3	900	1 Romanus men.4. Theodorus.2.d.20.	F E	10	

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
4	901	1 Ioãnes.9.an.	D	11	
5	902	2 2.d.5.	C	12	420
6	903	1 Benedictus.4.	B	1 Ludouicus.3.an.10.	
7	904	2 an.3.m.4.	A G	2	
8	905	3 Leo.5.d.40.	F	3	
9	906	1 Christoforus	E	4	421
10	907	1 Sergi (m.7.	D	5	
11	908	2 us.3.an.7.	C B	6	
12	909	3 men.4.	A	7	
13	910	4	G	8	422
14	911	5	F	9	
15	912	6	E D	10	
1	913	7	C	1 Conradus.1. an.7. Ordo Cluniacẽsis inchoat.	
2	914	1 Anastasius.3.	B	2	423
3	915	2 an.2.m.2.	A	3	
4	916	1 Lando.m.6.	G F	4	
5	917	1 Ioannes.10.	E	5	
6	918	2 an.13.m.2.	D	6	424
7	919	3	C	7	
8	920	4	B A	1 Henricus.1.an.18.	
9	921	5	G	2	
10	922	6	F	3	425
11	923	7	E	4	
12	924	8	D C	5	
13	925	9	B	6	
14	926	10	A	7	426
15	927	11	G	8	
1	928	12	F E	9	
2	929	13	D	10	
3	930	1 Leo.6.m.7.	C	11	427
4	931	1 Stephanus.7.	B	12	
5	932	2 an.2.m.1.	A G	13	
6	933	1 Ioannes.11.	F	14	
7	934	2 an.4.m.10.	E	15	428
8	935	3	D	16	
9	936	4	C B	17	
10	937	5	A	18	

Indictiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
11	938	1 Leo.7.an.2.	G	1 Otho primus an. 36.	429
12	939	2 men.6.	F	2	
13	940	3	E D	3	
14	941	1 Stephanus.8.	C	4	
15	942	2 an.2.m.4.	B	5	430
1	943	3	A	6	
2	944	1 Martinus.3.	G F	7	
3	945	2 an.3.m.6.	E	8	
4	946	3	D	9	431
5	947	1 Agapitus.2.	C	10	
6	948	2 an.7.m.4.	B A	11	
7	949	3	G	12	
8	950	4	F	13	432
9	951	5	E	14	
10	952	6	D C	15	
11	953	7	B	16	
12	954	1 Ioannes.12.	A	17	433
13	955	2 an.8.m.3.	G	18 Transfertur imperium ad	
14	956	3	F E	19 Germanos.	
15	957	4	D	20	
1	958	5	C	21	434
2	959	6	B	22	
3	960	7	A G	23	
4	961	8 (m.6.	F	24	
5	962	1 Bñdictus.5.	E	25	435
6	963	1 Leo.8.an.1.	D	26	
7	964	2 men.4.	C B	27	
8	965	1 Ioannes.13.	A	28	
9	966	2 an.7.m.11.	G	29	436
10	967	3	F	30	
11	968	4	E D	31	
12	969	5	C	32	
13	970	6	B	33	437
14	971	7	A	34	
15	972	8	G F	35	
1	973	1 Bñdictus.6.	E	36	
2	974	2 an.1.m.6.	D	1 Othus.2.an.10.	438

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
3	975	1 Donus.2.ã.1.	C	2		
4	976	1 Bonifac⁹.7.m.7.	B A	3		
5	977	2 Benedictus.7.	G	4		
6	978	3 an.8.m.6.	F	5		439
7	979	4	E	6		
8	980	5	D C	7		
9	981	6	B	8		
10	982	7	A	9		440
11	983	8 Joānes.14.m.8.	G	10		
12	984	1 Joānes.15.m.4.	F E	1	Otho.3.an.19.	
13	985	1 Ioānes.16.	D	2		
14	986	2 an.10.m.6.	C	3		441
15	987	3	B	4		
1	988	4	A G	5		
2	989	5	F	6		
3	990	6	E	7		442
4	991	7	D	8		
5	992	8	C B	9		
6	993	9	A	10		
7	994	10	G	11		443
8	995	1 Gregorius.5.	F	12		
9	996	2 an.2.m.5.	E D	13		
10	997	1 Joānes.17.m.10.	C	14		
11	998	1 Sylueſter.2.	B	15		444
12	999	2 an.4.m.1.	A	16		
13	1000	3	G F	17		
14	1001	4 Joānes.18.m.4.	E	18		
15	1002	1 Ioannes.19.	D	19		445
1	1003	2 an.4.m.4.	C	1	Henricus.2.an.22.	
2	1004	3	B A	2		
3	1005	4	G	3		
4	1006	5	F	4		446
5	1007	1 Sergius.4.	E	5		
6	1008	2 an.2.m.7.	D C	6		
7	1009	3	B	7		
8	1010	1 Benedictus.8.	A	8		447
9	1011	2 an.11.m.1.	G	9		

Indictiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
10	1012	3	F E	10	Ordo Camadulensis in-	
11	1013	4	D	11	choatur.	
12	1014	5	C	12		448
13	1015	6	B	13		
14	1016	7	A G	14		
15	1017	8	F	15		
1	1018	9	E	16		449
2	1019	10	D	17		
3	1020	11	C B	18		
4	1021	1 Vacat sedes	A	19		
5	1022	1 Ioãnes.20.	G	20		450
6	1023	2 an.11.	F	21		
7	1024	3	E D	22		
8	1025	4	C	1	Conradus.2.an.15.	
9	1026	5	B	2		451
10	1027	6	A	3		
11	1028	7	G F	4		
12	1029	8	E	5		
13	1030	9	D	6		452
14	1031	10	C	7		
15	1032	11	B A	8		
1	1033	1 Benedictꝰ.9.	G	9		
2	1034	2 an.13.m.3.	F	10		453
3	1035	3	E	11		
4	1036	4	D C	12		
5	1037	5	B	13		
6	1038	6	A	14		454
7	1039	7	G	15		
8	1040	8	F E	1	Henricus.3.an.17.	
9	1041	9	D	2		
10	1042	10	C	3		455
11	1043	11	B	4		
12	1044	12 (m.2.	A G	5		
13	1045	13 Syluester.3.	F	6		
14	1046	1 Gregorꝰ.6.	E	7		456
15	1047	2 an.2.m.3.	D	8		
1	1048	1 Clemẽs.2.C	B	9		
		Damasus.2.				

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
2	1049	1 Leo.9.	A	10		
3	1050	2 an.5.m.2.	G	11		457.
4	1051	3	F	12		
5	1052	4	E D	13	Concilium Vercellense.	
6	1053	5	C	14		
7	1054	1 Victor.2.	B	15		458
8	1055	2 an.2.m.8.	A	16		
9	1056	3	G F	17		
10	1057	1 Stephanus.9.m.10.	E	1	Henricus.4.an.50.	
11	1058	1 Bñdictus.10.m.9.	D	2		459.
12	1059	1 Nicolaus.2.	C	3		
13	1060	2 an.2.m.6.	B A	4		
14	1061	3	G	5		
15	1062	1 Alexander.2.	F	6		460
1	1063	2 an.11.m.6.	E	7		
2	1064	3	D C	8		
3	1065	4	B	9		
4	1066	5	A	10		461
5	1067	6	G	11		
6	1068	7	F E	12		
7	1069	8	D	13		
8	1070	9	C	14	Ordo vallis vmbro/	462
9	1071	10	B	15	sæ inchoatur.	
10	1072	11	A G	16		
11	1073	12	F	17		
12	1074	1 Gregorius.7.	E	18		463.
13	1075	2 an.12.m.1.	D	19		
14	1676	3	C B	20	Ordo Grandimonten/	
15	1077	4	A	21	sis incipit.	
1	1078	5	G	22		464
2	1079	6	F	23		
3	1080	7	E D	24		
4	1081	8	C	25		
5	1082	9	B	26		465
6	1083	10	A	27		
7	1084	11	C F	28		
8	1085	12	E	29		

Indi/ctiões	Anni dñi	Pontifices Romani (m.4.)		Imperatores Romani		Olym/piades.
9	1086	1 Victor.3.ã.1.	D	30	Ordo Cartusiensium su/	466
10	1087	2 Vacat m.5.	C	31	mit initium.	
11	1088	1 Vrbanus.2.	B A	32		
12	1089	2 an.12.m.4.	G	33		
13	1090	3	F	34		467
14	1091	4	E	35		
15	1092	5	D C	36		
1	1093	6	B	37		
2	1094	7	A	38		468
3	1095	8	G	39		
4	1096	9	F E	40		
5	1097	10	D	41		
6	1098	11	C	42	Cisterciẽsis ordo inchoatus,	469
7	1099	12	B	43	& primũ eius cœnobiũ fun	
8	1100	1 Paschalis.2.	A G	44	datũ:& anno sequenti, scili/	
9	1101	2 an.18.m.6.	F	45	cet.1099.Hierusalem capi	
10	1102	3	E	46	tur à Christianis duce Go/	470
11	1103	4	D	47	tifredo die.15.Iulii feria.6.	
12	1104	5	C B	48	Qui ibidẽ electus in regem,	
13	1105	6	A	49	noluit aureã ferre coronam:	
14	1106	7	G	50	vbi Christus spineã tulisset.	471
15	1107	8	F	1	Henricus.5.an.20.	
1	1108	9	E D	2		
2	1109	10	C	3		
3	1110	11	B	4		472
4	1111	12	A	5		
5	1112	13	G F	6		
6	1113	14	E	7		
7	1114	15	D	8		473
8	1115	16	C	9		
9	1116	17	B A	10		
10	1117	18	G	11		
11	1118	1 Gelasiꝰ.2.an.1.	F	12		474
12	1119	1 Calistus.2.	E	13		
13	1120	2 an.5.m.10.	D C	14	Ordo templaris militiæ:&	
14	1121	3	B	15	ordo Præmonstratensium	
15	1122	4	A	16	inceperunt.	475

Inditiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
1	1123	5	G	17	
2	1124	6	F E	18	
3	1125	1 Honorius.2.	D	19	
4	1126	2 an.5.m.2.	C	20	476
5	1127	3	B	1 Lotarius.2.an.11.	
6	1128	4	A G	2	
7	1129	5	F	3	
8	1130	1 Innocẽtius.2.	E	4	477
9	1131	2 an.13.m.8.	D	5	
10	1132	3	C B	6	
11	1133	4	A	7	
12	1134	5	G	8	478
13	1135	6	F	9	
14	1136	7	E D	10	
15	1137	8	C	11	
1	1138	9	B	1 Conradus.3.an.15.	479
2	1139	10	A	2	
3	1140	11	G F	3	
4	1141	12	E	4	
5	1142	13 (m.5.	D	5	480
6	1143	14 Cœlestinus.2.	C	7	
7	1144	1 Lucius.2.m.11.	B A	6	
8	1145	1 Eugenius.3.	G	8	
9	1146	2 an.8.m.7.	F	9	481
10	1147	3	E	10	
11	1148	4	D C	11	
12	1149	5	B	12	
13	1150	6	A	13	482
14	1151	7	G	14	
15	1152	8	F E	15	
1	1153	9 (an.1.m.4.	D	1 Fredericus.1.an.37.	
2	1154	1 Anastasius.4.	C	2	483
3	1155	1 Adrianus.4.	B	3	
4	1156	2 an.4.m.10.	A G	4	
5	1157	3	F	5	
6	1158	4	E	6	484
7	1159	5	D	7	

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
8	1160	1 Alexander.3.	C B	8		
9	1161	2 an.21.m.11	A	9		
10	1162	3	G	10		485
11	1163	4	F	11		
12	1164	5	E D	12		
13	1165	6	C	13		
14	1166	7	B	14		486
15	1157	8	A	15		
1	1168	9	G F	16		
2	1169	10	E	17		
3	1170	11	D	18		487
4	1171	12	C	19		
5	1172	13	B A	20		
6	1173	14	G	21		
7	1174	15	F	22		488
8	1175	16	E	23		
9	1176	17	D C	24		
10	1177	18	B	25		
11	1178	19	A	26		489
12	1179	20	G	27		
13	1180	21	F E	28		
14	1181	22	D	29		
15	1182	1 Lucius.3.	C	30		490
1	1183	2 an.4.m.2.	B	31		
2	1184	3	A G	32		
3	1185	4	F	33		491
4	1186	1 Urban⁹.3.d.1.m.10.	E	34		
5	1187	2 Gregorius.8.m.1.	D	35	Hierusalē capitur à Saladi-	
6	1188	1 Clemens.3.	C B	36	no die.2.Octobris feria.6.	
7	1189	2 an.3.m.5.	A	37		492
8	1190	3	G	1	Henricus.6.an.10.	
9	1191	1 Cœlestinus.3.	F	2		
10	1192	2 an.6.m.8.	E D	3		
11	1193	3	C	4		493
12	1194	4	B	5		
13	1195	5	A	6		
14	1196	6	G F	7		

Indi/ctiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
15	1197	7	E	8		
1	1198	1 Innocētius.3.	D	9		494
2	1199	2 an.18.m.4.	C	10		
3	1200	3	B A	1 Philippus	Ordo humiliato/rum confirmatur.	
4	1201	4	G	2 an.9.		
5	1202	5	F	3		495
6	1203	6	E	4		
7	1204	7	D C	5		
8	1205	8	B	6		
9	1205	9	A	7		496
10	1207	10	G	8		
11	1208	11	F E	9		
12	1209	12	D	1 Otho.4.an.3.		
13	1210	13	C	2		497
14	1211	14	B	3		
15	1212	15	A G	1 Fredericus.2.an.33.		
1	1213	16	F	2		
2	1214	17	E	3		498
3	1215	18	D	4 Concilium Lateranense		
4	1216	1 Honorius.3.	C B	5 Ordo prædicatoꝝ confir/matur per Honorium.3.		
5	1217	2 an.10.m.7.	A	6		
6	1218	3	G	7		499
7	1219	4	F	8		
8	1220	5	E D	9		
9	1221	6	C	10		
10	1222	7	B	11		500
11	1223	8	A	12 Ordo minoꝝ confirmat.		
12	1224	9	G F	13		
13	1225	10	E	14		
14	1226	11	D	15		501
15	1227	1 Gregorius 9.	C	16		
1	1228	2 an.14.m.3.	B A	17		
2	1229	3	G	18		
3	1230	4	F	19		502
4	1231	5	E	20		
5	1232	6	D C	21		
6	1233	7	B	22		

Indi/tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
7	1234	8	A	23		503
8	1235	9	G	24		
9	1236	10	F E	25		
10	1237	11	D	26		
11	1238	12	C	27		504
12	1239	13 (d.18.	B	28		
13	1240	14 Cœlestin⁹.4.	A G	29		
14	1241	1 Vacat sedes	F	30		
15	1242	2 an.1.m.9.	E	31		505
1	1243	1 Innocẽtius.4.	D	32	Ordo Cruciferoꝝ confirmatur.	
2	1244	2 an.11.m.6.	C B	33		
3	1245	3	A	1	Vacat imperium an.28.	
4	1246	4	G	2	deposito Frederico.2.	506
5	1247	5	F	3		
6	1248	6	E D	4		
7	1249	7	C	5		
8	1250	8	B	6		507
9	1251	9	A	7	Alphonsi æra astrologis de/	
10	1252	10	G F	8	seruiens incipit anno a nati/	
11	1253	11	E	9	uitate domini.1251.	
12	1254	1 Vacat sedes	D	10		508
13	1255	2 an.2.	C	11		
14	1256	1 Alexander.4.	B A	12	Ordo Eremitarũ sancti Au/	
15	1257	2 an.6.m.6.	G	13	gustini confirmatur.	
1	1258	3	F	14		509
2	1259	4	E	15		
3	1260	5	D C	16		
4	1261	6	B	17		
5	1262	7	A	18		510
6	1263	1 Vrbanus.4.	G	19		
7	1264	2 an.3.m.1.	F E	20		
8	1265	3 Vacat se.m.5.	D	21		
9	1266	1 Clemens.4.	C	22		511
10	1267	2 an.3.m.9.	B	23		
11	1268	3	A G	24		
12	1269	4	F	25		
13	1270	1 Vacat sedes an.2.m.2.	E	26		512

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
14	1271	2	D	27		
15	1272	1 Gregorius.10.	C B	28		
1	1273	2 an.4.m.2.	A	1 Rodulphus	Concilium	
2	1274	3	G	2 an.19.	Lugdunēse.	513
3	1275	4	F	3		
4	1276	1 Innocētius.5.m.6.	E D	4		
5	1277	1 Adrianus.5.m.1. 1 Ioannes.21.m.8.	C	5		
6	1278	2 Vacat sedes m.6.	B	6		514
7	1279	2 Nicolaus.3.	A	7		
8	1280	3 an.3.m.8.	G F	8		
9	1281	4 Vacat se.m.5.	E	9		
10	1282	1 Martinus.4.	D	10		515
11	1283	2 an.4.m.2.	C	11		
12	1284	3	B A	12		
13	1285	4	G	13		
14	1286	1 Honorius.4.an.1.	F	14		516
15	1287	1 Vacat sedes m.10.	E	15	Ordo Carmelitarum refor	
1	1288	1 Nicolaus.4.	D C	16	matur:ac etiā ordo Seruo	
2	1289	2 an.4.m.1.	B	17	rum per Honorium.4.	
3	1290	3	A	18		517
4	1291	4	G	19		
5	1292	1 Vacat sedes	F E	1	Vacat imperium an.1.	
6	1293	2 an.2.m.3.	D	1	Astaulphus an.6.	
7	1294	1 Cœlestinus.5.m.6.	C	2		518
8	1295	1 Bonifacius.8.	B	3		
9	1296	2 an.8.m.9.	A G	4		
10	1297	3	F	5	Ordo Cœlestinorum con	
11	1298	4	E	6	firmatur.	519
12	1299	5	D	1	Albertus an.10.	
13	1300	6	C B	2		
14	1301	7	A	3		
15	1302	8	G	4		520
1	1303	9 (men.8.	F	5		
2	1304	1 Bñdictus.11.	E D	6		
3	1305	1 Va.se.ā.1.m 1.	C	7		
4	1306	1 Clemens.5.	B	8		521
5	1307	2 an.8.m.10.	A	9		

Indi tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
6	1308	3	G F	10	
7	1309	4	E	1 Henricus.7.an.4.m.9.	
8	1310	5	D	2	522
9	1311	6	C	3 Concilium Vienense.	
10	1312	7	B A	4	
11	1313	8	G	5	
12	1314	9	F	1 Vacat imperium an.1.	523
13	1315	1 Vac.se.an.2.	E	1 Ludouicus.4.Bauarus	
14	1316	2	D C	2 an.32.	
15	1317	1 Ioannes.22.	B	3	
1	1318	2 an.18.m.4.	A	4	524
2	1319	3	G	5	
3	1320	4	F E	6	
4	1321	5	D	7	
5	1322	6	C	8	525
6	1323	7	B	9	
7	1324	8	A G	10	
8	1325	9	F	11	
9	1326	10	E	12	526
10	1327	11	D	13	
11	1328	12	C B	14	
12	1329	13	A	15	
13	1330	14	G	16	527
14	1331	15	F	17	
15	1332	16	E D	18	
1	1333	17	C	19	
2	1334	18	B	20	528
3	1335	1 Bñdictus.12.	A	21	
4	1336	2 an.7.m.3.	G F	22	
5	1337	3	E	23	
6	1338	4	D	24	529
7	1339	5	C	25	
8	1340	6	B A	26	
9	1341	7	G	27	
10	1342	1 Clemens.6.	F	28	530
11	1343	2 an.10.m.6.	E	29	
12	1344	3	D C	30	

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
13	1345	4	B	31		
14	1346	5	A	32		531
15	1347	6	G	1	Carolus.4.an.32.	
1	1348	7	F E	2	Pestis maxima vbiq;.	
2	1349	8	D	3		
3	1350	9	C	4		532
4	1351	10	B	5		
5	1352	11	A G	6		
6	1353	1 Innocẽtius.6.	F	7		
7	1354	2 an.9.m.8.	E	8		533
8	1355	3	D	9		
9	1356	4	C B	10		
10	1357	5	A	11		
11	1358	6	G	12		534
12	1359	7	F	13		
13	1360	8	E D	14		
14	1361	9	C	15		
15	1362	10	B	16		535
1	1363	1 Vrbanus.5.	A	17		
2	1364	2 an.8.m.4.	G F	18		
3	1365	3	E	19		
4	1366	4	D	20		536
5	1367	5	C	21		
6	1368	6	B A	22		
7	1369	7	G	23		
8	1370	8	F	24	Ordo sanctæ Brigidę:&	537
9	1371	1 Gregorius.11.	E	25	ordo montis oliuarum,	
10	1372	2 an.7.m.5.	D C	26	confirmantur.	
11	1373	3	B	27		
12	1374	4	A	28		538
13	1375	5	G	29		
14	1376	6	F E	30		
15	1377	7	D	31		
1	1378	8	C	32		539
2	1379	1 Vrbanus.6.	B	1	Vinceslaus an.22.	
3	1380	2 an.11.m.8.	A G	2		
4	1381	3	F	3		

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
5	1382	4	E	4	540
6	1383	5	D	5	
7	1384	6	C B	6	
8	1385	7	A	7	
9	1386	8	G	8	541
10	1387	9	F	9	
11	1388	10	E D	10	
12	1389	11	C	11	
13	1390	12	B	12	542
14	1391	1 Bonifacius.9.	A	13	
15	1392	2 an.14.m.9.	G F	14	
1	1393	3	E	15	
2	1394	4	D	16	543
3	1395	5	C	17	
4	1396	6	B A	18	
5	1397	7	G	19	
6	1398	8	F	20	544
7	1399	9	E	21	
8	1400	10	D C	22 Robertus Bauarus an.10.	
9	1401	11	B	1	
10	1402	12	A	2	545
11	1403	13	G	3	
12	1404	14	F E	4	
13	1405	1 Innocẽtius.7.	D	5	
14	1405	2 an.2.	C	6	546
15	1407	1 Gregorius.12.	B	7 Ordo.S.Hieronymi instituit	
1	1408	2 an.2.m.7.	A G	8	
2	1409	3	F	9 Concilium Pisanum.	
3	1410	1 Alexã.5.m.xi.	E	10 Ordo Scopetinorũ incipit	547
4	1411	1 Ioannes.23.	D	1 Sigismundus an.27.	
5	1412	2 an.4.m.10.	C B	2	
6	1413	3	A	3	
7	1414	4	G	4 Concilium Constãtiense	548
8	1415	5	F	5 inchoatur, & annis tribus	
9	1416	1 Vacat sedes	E D	6 perficitur.	
10	1417	2 an.2.m.6.	C	7	
11	1418	1 Martinus.5. an.13.m.3.	B	8	549

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym- piades
12	1419	2	A	9	
13	1420	3	G F	10	
14	1421	4	E	11	
15	1422	5	D	12	550
1	1423	6	C	13	
2	1424	7	B A	14	
3	1425	8	G	15	
4	1426	9	F	16	551
5	1427	10	E	17	
6	1428	11	D C	18	
7	1429	12	B	19	
8	1430	13	A	20	552
9	1431	1 Eugenius.4.	G	21	
10	1432	2 an.16.	F E	22	
11	1433	3	D	23	
12	1434	4	C	24	553
13	1435	5	B	25	
14	1436	6	A G	26	
15	1437	7	F	27	se. 554
1	1438	8	E	1 Albertus.2. Conciliũ basiliẽ	
2	1439	9	D	2 an.2. Conciliũ Florentinũ.	
3	1440	10	C B	1 Fredericus.3.an.47.	
4	1441	11	A	2	555
5	1442	12	G	3	
6	1443	13	F	4	
7	1444	14	E D	5	
8	1445	15	C	6	556
9	1446	16	B	7	
10	1447	1 Nicolaus.5.	A	8	
11	1448	2 an.8.	G F	9	
12	1449	3	E	10	557
13	1450	4	D	11	
14	1451	5	C	12	
15	1452	6	B A	13	
1	1453	7	G	14 Constantinopolis capitur	558
2	1454	8	F	15 a'Turcis.	
3	1455	1 Calistus.3. an.3.m.3.	E	16	

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/piades.
4	1456	2		D C	17	Victoria Christianoꝝ	
5	1457	3		B	18	contra Turcas 8. idus	
6	1458	4		A	19	Augusti.	559
7	1459	1	Pius.2.	G	20		
8	1460	2	an.6.	F E	21		
9	1461	3		D	22		
10	1462	4		C	23		560
11	1463	5		B	24		
12	1464	6		A G	25		
13	1465	1	Paulus.2.	F	26		
14	1466	2	an.6.m.10.	E	27		561
15	1467	3		D	28		
1	1468	4		C B	29		
2	1469	5		A	30		
3	1470	6		G	31		562
4	1471	1	Xystus.4.	F	32		
5	1472	2	an.13.	E D	33		
6	1473	3		C	34		
7	1474	4		B	35		563
8	1475	5		A	36		
9	1476	6		G F	37		
10	1477	7		E	38		
11	1478	8		D	39		564
12	1479	9		C	40		
13	1480	10		B A	41		
14	1481	11		G	42		
15	1482	12		F	43		565
1	1483	13		E	44		
2	1484	1	Innocētius.8	D C	45		
3	1485	2	an.7.m.11.	B	46		
4	1486	3		A	47		
5	1487	4		G	1	Maximilianus an.33.	566
6	1488	5		F E	2		
7	1489	6		D	3		
8	1490	7		C	4		
9	1491	8		B	5		567
10	1492	1	Alexāder.6. an.11.	A G	6		

Indi/ tiōes	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/ piades.
11	1493	2		F	7		
12	1494	3		E	8		568
13	1495	4		D	9		
14	1496	5	C	B	10		
15	1497	6		A	11		
1	1498	7		G	12		569
2	1499	8		F	13		
3	1500	9	E	D	14		
4	1501	10		C	15		
5	1502	11 Pius.3.d.17.		B	16		570
6	1503	1 Iulius.2.		A	17	Ordo minimorum con/	
7	1504	2 an.10.	G	F	18	firmatur.	
8	1505	3		E	19		
9	1506	4		D	20		571
10	1507	5		C	21		
11	1508	6	B	A	22		
12	1509	7		G	23		
13	1510	8		F	24		572
14	1511	9		E	25		
15	1512	10	D	C	26	Concilium Lateranēse in	
1	1513	1 Leo.10.		B	27	choatur & annis quinq;	
2	1514	2 an.8.m.8.		A	28	perdurat.	573
3	1515	3		G	29		
4	1516	4	F	E	30		
5	1517	5		D	31		
6	1518	6		C	32		574
7	1519	7		B	33		
8	1520	8	A	G	1	Carolus.5.an.	
9	1521	9		F	2		
10	1522	1 Adrianus.6.		E	3	Rhodus capitur a Tur/	575
11	1523	2 an.1.m.8..		D	4	cis completo anno do/	
12	1524	1 Clemens.7.	C	B	5	mini.1522.	
13	1525	2 an.10.m.10.		A	6		
14	1526	3		G	7		576
15	1527	4		F	8	Roma capitur ab Hispanis	
1	1528	5	E	D	9	atq; Germanis mēse Maio.	
2	1529	6		C	10		

3	1530	7	B	11
4	1531	8	A	12
5	1532	9	G F	13
6	1533	10	E	14
7	1534	11	D	15
8	1535	1 Paulus.3.	C	16

577 578

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM *temporum & festorum mobilium.*

TAbulam perpetuam temporũ & festorum mobiliũ post emẽdationes tempoꝝ nuper edidimus: vt per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur ẽt certo die. Quare p colũnas proprias digessimus aureum numeꝝ: epactam: cyclũ solarem: literã dñicalem: Paschæ solennitatẽ: & annos ã natiuitate dñi. Omisimus tñ breuitatis causa cõcurrentes claues festorum mobilium & regulares, quæ ad institutum parum pertinent.

Prima igitur columna tabulæ, vt in superscriptione annotatur, continet aureum numerum: qui est cyclus lunaris decẽnouennalis ad inueniendas lunæ cõgressiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei vulgo dicti, describũtur. 19. literis alphabeti ab. A. vsq ad. T. in martyrologio: sed alibi annotãtur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decẽnouennalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge vnitatem: quia vt Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decẽnouennalis cycli. Productum diuide per. 19. & facta diuisione, siquid residui fuerit, pro quoto cycli decẽnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito.

Secunda columna epactã ostendit. Continet enim epacta. 11. dies qui superexcrescunt in anno cõi solari supra. 12. Lunæ congressiones cum Sole. Series aũt & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decẽnouennalis epactæ numerantur. 11. Secundo anno superadditis. 11. resultant. 22. Tertió vero quoniã adiunctis. 11. fiunt. 33. superãtes integrã lunationem, abiectis. 30. remanẽt. 3. & sic deinceps. 11. semp adiectis, vt ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Aurei nũi.
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	Epactæ.

vlo

Etiam epactæ quouis anno facile hoc modo inueniri possunt. Cō sidera anni Christi oblati aureum numerum:quem multiplica per. 1 1.& productum partire per. 3 0.& quod residuum fuerit habeto pro epactis anni pro/ positi. Iulius Cæsar principium aurei numeri calē/ dis Ianuarii mutari cōstituit. Epactę vero iuxta mo rem vulgi mutantur calendis Martii. Si scire volue/ ris quot dies habeat Luna: accipe numerum epactæ āni tui: cui numero superadde tot vnitates quot ca/ lendæ fuerint a' Martio inclusiue vsq; ad mensem, cuius Lunā quęris:& rursum adiunge tot vnitates, quot dies habes illius mensis. Quot ergo simul iun ctas vnitates collegeris, tot erūt dies Lunæ.& si. 3 0. excesserint, tūc illis abiectis, numerus qui superfue rit, diem Lunæ indicabit.

Tertia columna cyclum solarem demonstrat. Vocaē autem cyclus solaris spatium. z 8. annorū solarium, hoc est orbis vel circulus solaris: nō q; Sol in eodem spatio tēporis peragat cursum zodiaci; sed quoniā in. z 8. annis ad sua debita redeūt principia omnes varietates quæ ex litera solari, hoc est dominicali:& bissexto contingere possunt. Ratio. z 8. annorū hæc est. Cum enim dies hebdomadæ sint septem & bis/ sexti tantūmodo quarto anno contingāt: si per qua tuor septem multiplicauerimus, emerget numerus annorū. z 8. in quibus oēs varietates quæ per lr̄am dñicalem & bissextum accidere possunt, in pristinā redibunt formam :'& bissextus per oēs ferias currit. Si vero scire cupis quotus sit annus cycli solaris: an nis dñi adde. 9. numerū collectum partire per. z 8. Si nihil remāserit, accipe vltimum numerum cycli solaris, hoc est. z 8. pro quoto. Si aliquid residuum fuerit: id ostendit tibi numerum cycli solaris.

Tabella cycli solaris cū lr̄is dñicalibus.

1	g	f
z	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
1 0	b	
1 1	a	
1 z	g	
1 3	f	e
1 4	d	
1 5	c	
1 6	b	
1 7	a	g
1 8	f	
1 9	e	
z 0	d	
z 1	c	b
z z	a	
z 3	g	
z 4	f	
z 5	e	d
z 6	c	
z 7	b	
z 8	a	

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina causa. Prima est quoniam annus solaris com/ munis. 3 6 5. continet dies: quos si per septem diuiseris, videbis in quotiente. 5 z. hebdomadas & diē vnum residuū. Cum igitur feria rū elementa sint septē, scilicet. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetio ne oēs cōplemus, & numeramus hebdomadas; tādem vnus erit

dies residuus propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calendis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine die vltima Decembris inscribitur.: Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam pala'm est easdē literas retrograde numerari. Secūda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris. C. Iulii Cęsaris ex. 365. diebus & sex horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calendas Martii, hoc est die. 24. Februarii in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio. Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum: cui e' directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si vnica fuerit annum cōmunem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera vsq; ad festū sancti Matthiæ cōmoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatem die Dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iamdiu seruatum s͞m supputationem Dionysii Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisq; per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspondentia hoc modo. A dominica paschali si retrograde in calēdario sex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadragesimæ. A qua si tres computaueris, Dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamen, vt in anno bissextili Februario vigintinouem dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (vt negociū postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea a' die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incides dominicam Rogationum, & in duas in Pentecosten.

In reliquis vero columnis descripsimus annos domini ita quo'd in sexta sint anni Domini a' principio tabulæ successiue vsq; in finem eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterūt columnæ annorum Domini in perpetuum. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatē domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæsar calēdarium suum quod anno prçcedēti correxerat, seruādum per totum orbem promulgauit, vt attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus annorum. 532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lu-

narem

narem decennouennalem. Si enim multiplicauerimus annos. 28. per annos. 19. prouenient anni. 532. Post quos annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouennali: & varietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeāt ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicentur per annos cycli solaris: redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum cōtingentes. & quia celebratio paschæ iuxta obseruationem ecclīæ innititur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos. 532. ad eundem terminum. & si voluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum. 532. vt attestatur dominus Paulus episcopus Forosemproniensis libro. 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioānes Stoflerinus in suo calendario propositiōne. 37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tempore pōntificis Leonis primi anno domini. 456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora. Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento Exiguus similem tabulam instituit anno domini. 532. & inseruit eam in libro suo, quem paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florētinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eādem tabulam digessit ab anno domini. 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorum tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius: & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea; propterea coacti sumus eorum errores emendare, vt pura veritas inueniatur. Sed antequam id faciamus, oportet nos prius tabellam de ordinatione literarum dominicalium & annorum bissextilium, quæ contigit tempore Augusti Cæsaris annotare, ne contingat eo tempore in computationibus error. Emendauit nanq; Iulius Cæsar calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existente. B. vt probatur ex tabulis Astronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, sicut Cæsar ibidem annotauit vnitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primam fuisse ostendit eo die, quę fuit in sabbato. Anno vero sequenti scilicet. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente libro dominicali. A. Iussitq; sacerdotibus, vt omni quarto anno diem vnum intercalarent. Sed eodē anno Cęsare in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non implen-

runt ad vnguem ficut præceperat. Nam, vt dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emẽdato calendario per Iulium Cæsarem vitium admiſſum eſt per ſacerdotes. Nam cum præceptum eſſet anno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret anno quarto id obſeruari antequã quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt non deſinente. Sicq; per annos ſex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuiſſent; duodecim intercalati ſunt. Quod deprehẽſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; annos duodecim ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouẽ neceſſarios temere fuerant intercalati: hoc modo poſſent repenſari. Ex qua diſciplina omnium poſtea temporum fundata ratio eſt. Hęc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triẽnium annum biſſextilem celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriẽnium. Propter quod Auguſtus coactus eſt poſt. 36. annos à promulgato calendario: ſpatio duodecim annorum tres dies biſſextiles omittere. ſ. ab anno octauo ante Chriſti ortum vſq; ad quartũ eius annum integrum. Et ſic anno quinto Chriſti litera dominicalis reſtituta eſt ad locum proprium iuxta ordinem à Iulio traditũ. Et poſtea ſemper vſq; ad præſ ns tempus congruus literarum dominicalium & biſſextorum ordo ſeruatus eſt. Annos ergo triginta ſex peruerſi vſus, & annos duodecim emẽdationis deſcripſimus in ſequenti tabella cum literis dominicalibus; & annis ante Chriſti natiuitatem & poſt eius ortum.

A	44	E	26	B	8	Anni. 12. emendationis absq; intercalatione.
G	43	D	25	A	7	
F E	42	C B	24	G	6	
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
B A	39	F E	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Christi.
E D	36	B A	18	A	1	Primus annus a natiuitate Christi, siue a calendis Ianuarii.
C	35	G	17	G	2	
B	34	F	16	F	3	
A G	33	E D	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
D C	30	A G	12	B	7	
B	29	F	11	A G	8	
A	28	E	10	F	9	
G F	27	D C	9	E	10	

Hucusq; error.

In sequenti vero tabula magna descripsimus ordinem literarũ Dominicalium & bissextorum iuxta ordinationem Cæsaris. Qui ordo deseruit correspondentibus annis sequentibus. Inseruimus etiã in eadem tabula prædictam deordinationem literarum dominicalium & bissextorũ cum emendatione Augusti spatio annorum. 48 in columna superaddita propinqua paschæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & festorum mobilium.

Aureus numerus	Epacta	Cyclus Solaris	Lra dñi. ordinaria	Lra dñi. deordina.	Pascha Resurrectionis	Anni ante Chrm	Anni dñi deinceps		
15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	F E	14 A.	42	491	1023	1555
18	18	25	E D	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	C	C	18 A.	40	493	1025	1557
1	11	27	B	B A	10 A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26 M.	38	495	1027	1559
3	3	1	G F	F	14 A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	E D	6 A.	36	497	1029	1551
5	25	3	D	C	29 M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11 A.	34	499	1031	1563
7	17	5	B A	A G	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22 A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14 A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	D C	30 M.	30	503	1035	1567
11	1	9	D C	B	18 A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10 A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	G F	26 M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15 A.	26	507	1039	1571
15	15	13	F E	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	C B	22 M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11 A.	23	510	1042	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	A G	F E	22 A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30 M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	B A	19 A.	18	515	1047	1579
4	14	21	C B	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26 M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	E D	15 A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31 M.	14	519	1051	1583
8	28	25	E D	B	19 A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	A G	11 A.	12	521	1053	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16 A.	10	523	1055	1587

Aure⁹ nūs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Lr̄a dñi. ordinaria	Litera dom. decordina.	Pascha Resurrectionis	Anni ante Chr̄m & post	Anni dñi post nativitatem		
12	12	1	G F	DC	7 A.	9	524	1056	1588
13	23	2	E	B	30 M.	8	525	1057	1589
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591
16	26	5	B A	F	26 M.	5	528	1060	1592
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593
18	18	7	F	D	31 M.	3	530	1062	1594
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595
1	11	9	D C	B	11 A.	1	532	1064	1596
¶ 2	22	10	B	A	27 M.	1	533	1065	1597
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1065	1598
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599
5	25	13	F E	E	23 M.	4	536	1068	1600
6	6	14	D		12 A.	5	537	1069	1601
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603
9	9	17	A G		8 A.	8	540	1072	1604
10	20	18	F		31 M.	9	541	1073	1605
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607
13	23	21	C B		27 M.	12	544	1076	1608
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610
16	26	24	F		24 M.	15	547	1079	1611
17	7	25	E D		12 A.	16	548	1080	1612
18	18	25	C		4 A.	17	549	1081	1613
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615
2	22	1	G F		31 M.	20	552	1084	1616
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618
5	25	4	C		28 M.	23	555	1087	1619
6	6	5	B A		16 A.	24	556	1088	1620
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622

Conceptio Christi.

Primus annus ab eius nativitate.

Ante⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio.	Anni à natiuitate dñi.				
9	9	8	E	13 A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	DC	28 M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17 A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 A.	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25 M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	F E	13 A.	32	564	1096	1628	
C 15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Passio Christi an. 33.
16	26	15	C	28 M.	34	566	1098	1630	
17	7	16	B	10 A.	35	567	1099	1631	
18	18	17	A G	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21 A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29 M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	C B	17 A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25 M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14 A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	E D	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25 A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10 A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	G F	21 A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29 M.	50	582	1114	1646	
14	4	4	C	18 A.	51	583	1115	1647	
15	15	5	B A	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25 M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14 A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30 M.	55	587	1119	1651	
19	0	9	DC	18 A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10 A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26 M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15 A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	F E	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29 M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11 A.	62	594	1126	1658	

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio.	Anni à natiuitate domini.			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	AG	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	CB	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	ED	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	25	C	11 A.	73	605	1137	1569
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1571
1	11	1	GF	7 A.	75	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	BA	25 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	DC	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	15 A.	85	618	1150	1582
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	FE	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1587
17	7	17	AG	15 A.	92	624	1155	1588
18	18	18	F	31 M.	93	625	1157	1589
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1590
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	CB	27 M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio.	Anni a natiuitate dñi.			
5	25	24	F	24 M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12 A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24 A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31 M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20 A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28 M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16 A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24 M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13 A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24 A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20 A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28 M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17 A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21 A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13 A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29 M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17 A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25 M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14 A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28 M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10 A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	G F	21 A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29 M.	134	666	1198	1730

Aureus numerus	Epacta	Cyclus Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
3	3	4	C	18 A.	135	667	1199	1731
4	14	5	BA	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25 M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14 A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	DC	25 A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10 A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22 A.	143	675	1207	1739
12	12	13	FE	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29 M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18 A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	AG	25 M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14 A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30 M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19 A.	151	683	1215	1747
1	11	21	CB	10 A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26 M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15 A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	ED	29 M.	156	788	1220	1752
6	6	26	C	11 A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23 A.	159	691	1223	1755
9	9	1	GF	14 A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30 M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19 A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11 A.	153	695	1227	1759
13	23	5	BA	26 M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15 A.	155	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23 M.	167	699	1231	1763
17	7	9	DC	11 A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23 A.	170	702	1234	1766

Aure⁹ nūs	Epa cta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñica lis	Pascha Resur- rect.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30 M.	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1759
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27 M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31 M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	16 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31 M.	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	19 A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27 M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16 A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31 M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28 M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24 M.	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D C	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24 A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28 M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24 M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24 A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14 A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28 M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17 A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21 A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13 A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29 M.	218	750	1282	1814
11	1	4	C	18 A.	219	751	1283	1815
12	12	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25 M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14 A.	222	754	1286	1818
15	15	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28 M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10 A.	225	757	1289	1821
18	18	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22 A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29 M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18 A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25 M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14 A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19 A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10 A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22 A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29 M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18 A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aure⁹ nūs	Epa ćta	Cycl⁹ Sola/ ris	Litera dñica lis	Pascha Resur/ rect.	Anni a natiuitate domini.			
16	26	28	A	26 M.	243	775	1307	1839
17	7	1	G F	14 A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30 M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19 A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11 A.	247	779	1311	1843
2	22	5	B A	26 M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15 A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23 M.	251	783	1315	1847
6	6	9	D C	11 A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23 A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	F E	30 M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19 A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11 A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27 M.	259	791	1323	1855
14	4	17	A G	15 A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23 M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12 A.	263	795	1327	1859
18	18	21	C B	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23 A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31 M.	267	799	1331	1863
3	3	25	E D	19 A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27 M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16 A.	271	803	1335	1867
7	17	1	G F	31 M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20 A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12 A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28 M.	275	807	1339	1871
11	1	5	B A	16 A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31 M.	278	810	1342	1874

Anrc⁹ nūs	Epa cta	Cycl⁹ Sola- ris	Litera dñica lis	Pascha Resur- rect.	Anni a'natiuitate domini.			
14	4	8	E	13 A.	279	811	1343	1875
15	15	9	D C	4 A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27 M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16 A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	F E	20 A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12 A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28 M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17 A.	287	819	1351	1883
4	14	17	A G	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24 M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13 A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	C B	24 A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21 A.	295	827	1359	1891
12	12	25	E D	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28 M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17 A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	831	1363	1895
16	26	1	G F	24 M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13 A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18 A.	303	835	1367	1899
1	11	5	B A	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14 A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	839	1371	1903
5	25	9	D C	28 M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17 A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22 A.	311	843	1375	1907
9	9	13	F E	13 A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29 M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18 A.	314	846	1378	1910

Hic an-
no cor-
respon-
det, cre-
ationi
mundi
sm he-
braica
verita-
tes, hoc
est ante
Christi
natiuita-
tē annis
3960.

Conciliū Nicenū anno dñi 322. Aureus nūs calēdario infigit anno sequēti scilicet 323.

Aureꝰ nūs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio.	Anni a natiuitate dñi.			
12	12	16	B	10 A.	315	847	1379	1911
13	23	17	A G	25 M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14 A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22 M.	319	851	1383	1915
17	7	21	C B	10 A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A.	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22 A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	E D	29 M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18 A.	325	857	1389	1921
4	14	27	B	3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	25 M.	327	859	1391	1923
6	6	1	G F	14 A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19 A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11 A.	331	863	1395	1927
10	20	5	B A	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22 A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30 M.	335	857	1399	1931
14	4	9	D C	18 A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26 M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15 A.	339	871	1403	1935
18	18	13	F E	30 M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19 A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11 A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27 M.	343	875	1407	1939
3	3	17	A G	15 A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23 M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12 A.	347	879	1411	1943
7	17	21	C B	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23 A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Aure? nũs	Epa cta	Cycl? Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio.	Anni a'natiuitate domini.			
10	20	24	F	31 M.	351	883	1415	1947
11	1	25	E D	19 A.	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11 A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27 M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16 A.	355	887	1419	1951
15	15	1	G F	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23 M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12 A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	B A	23 A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31 M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20 A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27 M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16 A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	1 A.	367	899	1431	1963
8	28	13	F E	20 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12 A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28 M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17 A.	371	903	1435	1967
12	12	17	A G	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31 M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13 A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	C B	27 M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16 A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21 A.	379	911	1443	1975
1	11	25	E D	12 A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28 M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17 A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	1447	1979
5	25	1	G F	24 M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13 A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	B A	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	D C	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	F E	13 A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1453	1995
2	22	17	A G	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403	935	1467	1999
6	6	21	C B	17 A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	E D	29 M.	408	640	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943	1475	2007
14	4	1	G F	14 A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	B A	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483	2015
3	3	9	D C	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	26	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

Aure⁹ nũs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
6	6	12	G	15 A.	423	955	1487	2019
7	17	13	F E	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19 A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C	11 A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	A G	22 A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30 M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19 A.	431	963	1495	2027
15	15	21	C B	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26 M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15 A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31 M.	435	967	1499	2031
19	0	25	E D	19 A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11 A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27 M.	438	970	1502	2034
3	3	28	A	16 A.	439	971	1503	2035
4	14	1	G F	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23 M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12 A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	B A	23 A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31 M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20 A.	447	979	1511	2043
12	12	9	D C	11 A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27 M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16 A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	F E	23 M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12 A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24 A.	455	987	1519	2051
1	11	17	A G	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31 M.	457	989	1521	2053
3	3	19	E	20 A.	458	990	1522	2054

Aureꝰ nũs	Epa cta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrect.	Anni a' natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	C B	27 M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16 A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21 A.	463	995	1527	2059
9	9	25	E D	12 A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28 M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17 A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	G F	31 M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13 A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28 M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	B A	16 A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	0	7	F	21 A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	D C	28 M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17 A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25 M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	F E	13 A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25 A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10 A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	A G	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21 A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29 M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	C B	17 A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Post tabulæ finem iterum atq; iterum anni dñi resumendi sunt:& reducendi per columnas alias ad initium, & perducēdi ad finem per circuitum in perpetuū:nisi forte fiat per ecclesiam emendatio collapsi calendarii. Tunc enim necesse esset aliam tabulam edere.

Sed quoniam potest cōtingere scriptoris error in annotatione diei paschæ in præcedenti tabula:ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus: quorum primus talis est. Require in calendario aureum numerum anni propositi post nonas Martii, hoc est post septimum eius diem, vbi annotatur festum sancti Thomæ Aquinatis:& ab eo aureo numero currēte enumera tres literas dominicales illius anni: & in tertia litera dominicali erit pascha. In anno vero bissextili assume secundam literam.& si litera dominicalis cōtingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calēdario per aureum numerum nigrum superadditum rubro: cuius initium est e regione diei. 21. Martii in festo sancti Benedicti abbatis, vbi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerū anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur: & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calendario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi: quæ sit sub aureo numero eo anno currente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei è directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat:ea non erit conueniens nuntia festi paschalis:sed ad sequentem proxime descendēdum est. In anno autem bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent:reliqua vero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno bissextili. D C. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die. 22. Februarii.

Sequitur tabula.

Aure⁹ nũs	Lr̃a dñi/calis	Septua/gesima	Fer.4. cinerũ	Pascha resur.	Ascen/sio dñi	Pente coste	Corp⁹ Chr̃i	Dñicæ post pẽtecostẽ
5	d	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28
	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28
13	f	20	6	24	2	12	23	28
2	g	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	b	23	9	27	5	15	26	27
	c	24	10	28	6	16	27	27
18	d	25	11	29	7	17	28	27
7	e	26	12	30	8	18	29	27
	f	27	13	31	9	19	30	27
15	g	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii	27
	b	30	16	3	12	22	2	26
12	c	31	17	4	13	23	3	26
1	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	26
	e	2	19	6	15	25	5	26
9	f	3	20	7	16	26	6	26
	g	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	b	6	23	10	19	29	9	25
	c	7	24	11	20	30	10	25
14	d	8	25	12	21	31	11	25
3	e	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	f	10	27	14	23	2	13	25
11	g	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	b	13	2	17	26	5	16	24
8	c	14	3	18	27	6	17	24
	d	15	4	19	28	7	18	24
	e	16	5	20	29	8	19	24
	f	17	6	21	30	9	20	24
	g	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	b	20	9	24	2	12	23	23
	c	21	10	25	3	13	24	23
	d	22						

Anni domini	Dies iuxta vsum ecclesiæ	paschales iuxta decreta patrum	Dierum differentia.
1525	16 Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21 Apr.	24 Mar.	28
1528	12 Apr.	5 Apr.	7
1529	22 Mar.	28 Mar.	0
1530	17 Apr.	20 Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31 Mar.	24 Mar.	7
1533	13 Apr.	13 Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28 Mar.	21 Mar.	7
1536	16 Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21 Apr.	17 Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28 Mar.	28 Mar.	0
1541	17 Apr.	13 Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25 Mar.	25 Mar.	0
1544	13 Apr.	13 Apr.	0
1545	5 Apr.	29 Mar.	7
1546	25 Apr.	21 Mar.	35
1547	10 Apr.	10 Apr.	0
1548	1 Apr.	25 Mar.	7
1549	21 Apr.	17 Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29 Mar.	29 Mar.	0
1552	17 Apr.	13 Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25 Mar.	25 Mar.	0
1555	14 Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29 Mar.	7
1557	18 Apr.	21 Mar.	28
1558	10 Apr.	10 Apr.	0
1559	26 Mar.	26 Mar.	0
1560	14 Apr.	17 Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas sedes in calendario: sed continue eas anticipant: ideo contingit deordinatio in celebratione paschæ. Quare operæ pretium est quosdam futuros annos exarare, quibus vera paschalis ratio discrepat a' prisca illa supputatione Dionysica: quam adhuc ecclesia vniuersalis authoritate sua tolerat. Quod manifestum erit in hac tabula: in cuius prima columna descripsimus annos domini: in secũda diem paschalem iuxta vsum ecclesiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta vero siue inter vtrosq; differentiam: siue inuicem conuenientiã. Hæc ex calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39.

Anni domini	Dies paschales iuxta visũ ecclesiæ	iuxta decreta patrum	Dierum differentia.
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29 Mar.	22 Mar.	7
1563	11 Apr.	11 Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	22 Apr.	18 Mar.	35
1566	14 Apr.	7 Apr.	7
1567	30 Mar.	30 Mar.	0
1568	18 Apr.	14 Mar.	35
1569	10 Apr.	3 Apr.	7
1570	26 Mar.	26 Mar.	0
1571	15 Apr.	18 Mar.	28
1572	6 Apr.	30 Mar.	7
1573	22 Mar.	22 Mar.	0
1574	11 Apr.	11 Apr.	0
1575	3 Apr.	27 Mar.	7
1576	22 Apr.	18 Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30 Mar.	30 Mar.	0
1579	19 Apr.	15 Mar.	35
1580	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26 Mar.	26 Mar.	0
1582	15 Apr.	8 Apr.	7
1583	31 Mar.	31 Mar.	0
1584	19 Apr.	22 Mar.	28
1585	11 Apr.	11 Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria lustra, id est tria quinquennia, hoc est. 15. annos solares iuxta consuetudinem Romanorum: qui sibi subiectis populis per vniuersum pene orbem tributa soluenda indicebant. Natus est autem Christus in primo lustro Romanæ inditionis post peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis sicut ex Euangelio patet. Nam Augustus Cæsar inditiones instituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiẽte octauo calẽdas

Octobris, hoc est die. 24. Septembris, videlicet quãdo anni Olympiadum sumunt initium. Si ergo annis Domini tres præcedentes addideris, & omnes collectos in. 15. partiaris quoties poteris: numerus, qui tibi superfuerit, indicabit annũ inditionis. Si vero nihil remanserit, annus vltimus scilicet. 15. inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inseruntur ad fidem temporm roborãdam: hac tamen differentia quod tabelliones imperiali authoritate vtentes, inditiones mutant. 8. calẽdas Octobris, vt Augustus imperator instituit. Notarii vero summi pontificis, vt se magis cõforment annis domini: mutant eas. 8. calendas Ianuarii, quãdo natus est Dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori: quoniã numerus quindenarius non plene cõpletur in. 532. annis ex qbus cõstat præscripta tabula: sed terminatur vel in. 525. vel in. 540. vt patet si prædictos numeros per. 15. partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur: annotauimus tabellam numerorũ. 15. inditionalium: cui subiunximus tabulam annorum domini præteritorum ac futurorum eorum tantũmodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis: ex quibus facillime intermedii numeri, qui annis relictis ordinate correspõdent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerũ fuisse anno Christi. 13. Deinde. 15. superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi. 28. & sic deinceps, vt patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	3013	3313
28	328	628	928	1228	1528	1828	3028	3328
43	343	643	943	1243	1543	1843	3043	3343
58	358	658	958	1258	1558	1858	3058	3358
73	373	673	973	1273	1573	1873	3073	3373
88	388	688	988	1288	1588	1888	3088	3388
103	403	703	1003	1303	1603	1903	3103	3403
118	418	718	1018	1318	1618	1918	3118	3418
133	433	733	1033	1333	1633	1933	3133	3433
148	448	748	1048	1348	1648	1948	3148	3448
163	463	763	1063	1363	1663	1963	3163	3463
178	478	778	1078	1378	1678	1978	3178	3478
193	493	793	1093	1393	1693	1993	3193	3493
208	508	808	1108	1408	1708	2008	3208	3508
223	523	823	1123	1423	1723	2023	3223	3523
238	538	838	1138	1438	1738	2038	3238	3538
253	553	853	1153	1453	1753	2053	3253	3553
268	568	868	1168	1468	1768	2068	3268	3568
283	583	883	1183	1483	1783	2083	3283	3583
298	598	898	1198	1498	1798	2098	3298	3598

De mensibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menses lunares duodecim: annus vero embolismicus, tredecim. Duplex aũt est anni principium apud eos, videlicet in æqdinoctio vernali & in autumnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio vernali sumit initium dicente domino per Moysen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctii vernalis vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni.

1. Nisan Primus ergo mensis vocatur Nisan: qui olim correspondebat nostro Aprili: nunc vero propter anticipationem æquinoctii concurrit cum Martio. Huius mensis die. 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant; quæ & azimorum solẽnitas nuncupatur septem diebus continuis incipiendo in vespera, id est a' Solis occasu diei quartidecimi; in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus cõmedebant.

Secundus mensis vocatur Ihar in quo nullum præcipuum festum celebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6. 2. Ihar

Tertius mensis vocatur Siuam: cuius sexta dies percelebris est in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecostes: siue septem hebdomadarum festum pro eo quod semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur. 3. Siuam

Quartus mensis dicitur Temus: cuius decimaseptima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyses de monte Synai descendens propter idolatriam in vituli adoratione tabulas fregit. 4. Temus

Quintus dicitur Hau: cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem: quo die incēsum fuit templum primum a' Rege Chaldæorum Nabuchodonosorre: deinde a' Tito, sicut historiographi omnes hebræi testantur. Vnde pro eo quod apud Iosephum libro septimo de bello Iudaico capi. 14. legitur templum concrematum fuisse die decimo mēsis Augusti: in hebræo legitur id factum fuisse die. 9. mensis Hau: eodem die, quo prius a' Rege Chaldæorum incensum fuerat. 5. Hau

Sextus mēsis vocatur Helul: in quo nulla præcipua festa celebranť. 6. Hela

Septimus mensis, qui olim respondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tisri: & incipit a' lunatione æquinoctii autumnalis. Hic a' mense Nisan est septimus, vt patet numeri. 29. Cuius prima dies celebris est: & vocatur festum tubarum siue buccinæ in memoriā liberationis Isahac ab immolatione: & ideo die illa clangebant in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, vt dicitur Gen. 22. Decima huius mensis dies est festum expiationis: quod est celeberrimum in memoriam beneficii suscepti, quo Deus indulsit eis peccatum idolatriæ in vituli fabricatione cōmissum. Die. 15. eiusdem mensis est festum scenophegiæ, hoc est tabernaculorum: quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto, vbi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ est vigesimaprima eiusdem mensis, vocatur festum ramorum in memoriam captionis Hierico: quæ prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die. 22. mensis Tisri celebratur festum cœtus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro sacrificiis. Sed præter hæc festa legalia: tertia die eiusdem mensis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo scribitur Hieremiæ. 41. 7. Tisri

8.Mar/chasuan Octauus mensis appellatur Marchasuan, in quo nulla legis festa ce/lebrantur.

9.Chisleu Nonus mensis dicitur Chisleu: in quo etiam nulla legis festa obser/uantur: Sed vigesima quinta eius die celebratur festum Encenio/rum: quod post legem datam institutum fuit in commemoratio/nem dedicationis noui altaris in templo a Iuda Machabaeo in/staurati post contaminationem a Rege Antiocho sanctuario illa/tam, vt scribitur. 1. Machab. 4. Legitur in sacra scriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit post primam aedificationem tem/pli quae facta fuit a Salomone decima die mensis Tisri in festo ex/piationis: qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, vt ha/betur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zoroba/bel reaedificato templo post reditum ex Babylone: quae facta fuit de mense Martii tempore vernali. Tertia dedicatio templi facta fuit a Iuda Machabaeo: qui post purgationem templi contamina/ti per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc templi dedicationem obseruant Iudaei. 25. huius mensis: qui hac tempestate Nouembri respondet: Sed tempore Christi Decembri respōdebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta sunt Encenia in Hie/rosolymis & Hyems erat.

10.Teuet Decimus mensis vocatur Teuet, in quo nullum celebratur legale fe/stum: Sed decima eius obseruatur ieiunium, die quo Nabuchodo/nosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scribi/tur Hester. 2.

11.Seuet Vndecimus mensis vocatur Seuet, in quo nullum praecipuum fe/stum celebratur.

12.Adar Duodecimus mensis dicitur Adar, vt habetur Hester. 3. Cuius ter/tiadecima die obseruatur ieiunium Hester: quod sortis fine vrnae ieiuniū vocant: quia in eo per preces Hester suspensus fuit Aman Iudaeorum hostis cum decem filiis suis: & omnes Iudaeorum ho/stes interfecti sunt vsq; ad. 75. millia occisorum. Quartodecimo vero die a nece cessauerunt. Quem constituerunt esse solennem, vt in eo omni tempore deinceps vacarent gaudio atq; conuiuiis, vt patet Hester. 9. vbi hic mensis dicitur duodecimus scilicet a men/se Nisan. Quinq; ex mensibus praedictis semper sunt pleni, hoc est triginta diebus integrati, videlicet Nisan, Siuam, Hau, Tisri, Se/uet. Et quinq; eorum semper sunt deficientes, nouē & viginti dun/taxat diebus cōstantes videlicet Hiar, Temus, Helul, Teuet, Adar. In anno vero embolismico duo obseruantur menses sub nomine

Adar. Primus semper est plenus; alter semper est deficiens. Reliqui vero duo menses, videlicet Marchasuan & Chisleu aliquando sunt pleni, aliquando deficientes: nonnunquã secundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis vel subtractorum. Nã dies quicunq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus mensibus, aut inseruntur, aut auferuntur. Et quoties vterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus. Quod si vigintinouem duntaxat diebus constiterit, dicetur annus deficiens. Sed cum Marchasuan dies vigintinouem & Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus, siue mediocris. Qui si communis fuerit, cõstabit diebus. 354. Quod si embolismicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die vno. Si mancus fuerit, deficiet die vno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto, sed emendato, & cœlesti motui conformi pro annis trecentis ab anno Domini. 1500.

Non est quærenda hic ratio embolismorum, quia lunationes ad vnguem respondent motui cœlesti.

Ianuarius

19	1	A	Calendæ
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	Pridie No.
5	5	e	Nonæ
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	Pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	Pridie Cal.

Februarius

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	Pridie No.
13	5	A	Nonæ
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
	12	A	Pridie Idus
15	13	b	Idus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	Pridie Cal.

Martius				Aprilis			
19	1	d	Calendæ	8	1	g	Calendæ
8	2	e	6 No.	16	2	A	4 No.
	3	f	5 No.	5	3	b	3 No.
16	4	g	4 No.		4	c	Pridie No.
5	5	A	3 No.	13	5	d	Nonæ
	6	b	Pridie No.		6	e	8 Idus
13	7	c	Nonæ	2	7	f	7 Idus
2	8	d	8 Idus	10	8	g	6 Idus
	9	e	7 Idus		9	A	5 Idus
10	10	f	6 Idus	18	10	b	4 Idus
18	11	g	5 Idus	7	11	c	3 Idus
	12	A	4 Idus		12	d	Pridie Idus
7	13	b	3 Idus	15	13	e	Idus
	14	c	Pridie Idus	4	14	f	18 Cal.
15	15	d	Idus		15	g	17 Cal.
4	16	e	17 Cal.	12	16	A	16 Cal.
	17	f	16 Cal.		17	b	15 Cal.
12	18	g	15 Cal.	1	18	c	14 Cal.
1	19	A	14 Cal.	9	19	d	13 Cal.
	20	b	13 Cal.		20	e	12 Cal.
9	21	c	12 Cal.	17	21	f	11 Cal.
17	22	d	11 Cal.	6	22	g	10 Cal.
	23	e	10 Cal.		23	A	9 Cal.
6	24	f	9 Cal.	14	24	b	8 Cal.
	25	g	8 Cal.	3	25	c	7 Cal.
14	26	A	7 Cal.		26	d	6 Cal.
3	27	b	6 Cal.	11	27	e	5 Cal.
	28	c	5 Cal.		28	f	4 Cal.
11	29	d	4 Cal.	19	29	g	3 Cal.
19	30	e	3 Cal.	8	30	A	Pridie Cal.
	31	f	Pridie Cal.				

Maius

	1	b	Calendæ	
15	2	c	6	No.
5	3	d	5	No.
	4	e	4	No.
13	5	f	3	No.
2	6	g	Pridie	No.
	7	A	Nonæ	
10	8	b	8	Idus
18	9	c	7	Idus
	10	d	6	Idus
7	11	e	5	Idus
	12	f	4	Idus
15	13	g	3	Idus
4	14	A	Pridie	Idus
	15	b	Idus	
12	16	c	17	Cal.
1	17	d	16	Cal.
	18	e	15	Cal.
9	19	f	14	Cal.
17	20	g	13	Cal.
	21	A	12	Cal.
6	22	b	11	Cal.
	23	c	10	Cal.
14	24	d	9	Cal.
3	25	e	8	Cal.
	26	f	7	Cal.
11	27	g	6	Cal.
19	28	A	5	Cal.
	29	b	4	Cal.
8	30	c	3	Cal.
16	31	d	Pridie	Cal.

Iunius

5	1	e	Calendæ	
	2	f	4	No.
13	3	g	3	No.
	4	A	Pridie	No.
2	5	b	Nonæ	
10	6	c	8	Idus
	7	d	7	Idus
18	8	e	6	Idus
7	9	f	5	Idus
	10	g	4	Idus
15	11	A	3	Idus
4	12	b	Pridie	Idus
	13	c	Idus	
12	14	d	18	Cal.
	15	e	17	Cal.
1	16	f	16	Cal.
9	17	g	15	Cal.
	18	A	14	Cal.
17	19	b	13	Cal.
6	20	c	12	Cal.
	21	d	11	Cal.
14	22	e	10	Cal.
3	23	f	9	Cal.
	24	g	8	Cal.
11	25	A	7	Cal.
	26	b	6	Cal.
19	27	c	5	Cal.
8	28	d	4	Cal.
	29	e	3	Cal.
16	30	f	Pridie	Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ	
	2	A	6	No.
13	3	b	5	No.
2	4	c	4	No.
	5	d	3	No.
10	6	e	Pridie	No.
18	7	f	Nonæ	
	8	g	8	Idus
7	9	A	7	Idus
	10	b	6	Idus
15	11	c	5	Idus
4	12	d	4	Idus
	13	e	3	Idus
12	14	f	Pridie	Idus
1	15	g	Idus	
	16	A	17	Cal.
9	17	b	16	Cal.
17	18	c	15	Cal.
	19	d	14	Cal.
6	20	e	13	Cal.
	21	f	12	Cal.
14	22	g	11	Cal.
3	23	A	10	Cal.
	24	b	9	Cal.
11	25	c	8	Cal.
19	26	d	7	Cal.
	27	e	6	Cal.
8	28	f	5	Cal.
16	29	g	4	Cal.
5	30	A	3	Cal.
	31	b	Pridie	Cal.

Augustus

13	1	c	Calendæ	
	2	d	4	No.
2	3	e	3	No.
10	4	f	Pridie	No.
	5	g	Nonæ	
18	6	A	8	Idus
7	7	b	7	Idus
	8	c	6	Idus
15	9	d	5	Idus
4	10	e	4	Idus
	11	f	3	Idus
12	12	g	Pridie	Idus
	13	A	Idus	
1	14	b	19	Cal.
9	15	c	18	Cal.
	16	d	17	Cal.
17	17	e	16	Cal.
6	18	f	15	Cal.
	19	g	14	Cal.
14	20	A	13	Cal.
3	21	b	12	Cal.
	22	c	11	Cal.
11	23	d	10	Cal.
	24	e	9	Cal.
19	25	f	8	Cal.
8	26	g	7	Cal.
	27	A	6	Cal.
16	28	b	5	Cal.
5	29	c	4	Cal.
	30	d	3	Cal.
13	31	e	Pridie	Cal.

September				October			
2	1	f	Calendæ	2	1	A	Calendæ
	2	g	4 No.	10	2	b	6 No.
10	3	A	3 No.		3	c	5 No.
18	4	b	Pridie No.	18	4	d	4 No.
	5	c	Nonæ	7	5	e	3 No.
7	6	d	8 Idus		6	f	Pridie No.
	7	e	7 Idus	15	7	g	Nonæ
15	8	f	6 Idus	4	8	A	8 Idus
4	9	g	5 Idus		9	b	7 Idus
	10	A	4 Idus	12	10	c	6 Idus
12	11	b	3 Idus		11	d	5 Idus
1	12	c	Pridie Idus	1	12	e	4 Idus
	13	d	Idus	9	13	f	3 Idus
9	14	e	18 Cal.		14	g	Pridie Idus
17	15	f	17 Cal.	17	15	A	Idus
	16	g	16 Cal.	6	16	b	17 Cal.
6	17	A	15 Cal.		17	c	16 Cal.
	18	b	14 Cal.	14	18	d	15 Cal.
14	19	c	13 Cal.	3	19	e	14 Cal.
3	20	d	12 Cal.		20	f	13 Cal.
	21	e	11 Cal.	11	21	g	12 Cal.
11	22	f	10 Cal.		22	A	11 Cal.
19	23	g	9 Cal.	19	23	b	10 Cal.
	24	A	8 Cal.	8	24	c	9 Cal.
8	25	b	7 Cal.		25	d	8 Cal.
16	26	c	6 Cal.	16	26	e	7 Cal.
5	27	d	5 Cal.	5	27	f	6 Cal.
	28	e	4 Cal.		28	g	5 Cal.
13	29	f	3 Cal.	13	29	A	4 Cal.
	30	g	Pridie Cal.	2	30	b	3 Cal.
					31	c	Pridie Cal.

	Nouember				December		
10	1	d	Calendæ		1	f	Calendæ
18	2	e	4 No.	18	2	g	4 No.
	3	f	3 No.	7	3	A	3 No.
7	4	g	Pridie No.		4	b	Pridie No.
	5	A	Nonæ	15	5	c	Nonæ
15	6	b	8 Idus	4	6	d	8 Idus
4	7	c	7 Idus		7	e	7 Idus
	8	d	6 Idus	12	8	f	6 Idus
12	9	e	5 Idus		9	g	5 Idus
1	10	f	4 Idus	1	10	A	4 Idus
	11	g	3 Idus	9	11	b	3 Idus
9	12	A	Pridie Idus		12	c	Pridie Idus
17	13	b	Idus	17	13	d	Idus
	14	c	18 Cal.	6	14	e	19 Cal.
6	15	d	17 Cal.		15	f	18 Cal.
	16	e	16 Cal.	14	16	g	17 Cal.
14	17	f	15 Cal.	3	17	A	16 Cal.
3	18	g	14 Cal.		18	b	15 Cal.
	19	A	13 Cal.	11	19	c	14 Cal.
11	20	b	12 Cal.		20	d	13 Cal.
19	21	c	11 Cal.	19	21	e	12 Cal.
	22	d	10 Cal.	8	22	f	11 Cal.
8	23	e	9 Cal.		23	g	10 Cal.
16	24	f	8 Cal.	16	24	A	9 Cal.
5	25	g	7 Cal.	5	25	b	8 Cal.
	26	A	6 Cal.		26	c	7 Cal.
13	27	b	5 Cal.	13	27	d	6 Cal.
	28	c	4 Cal.	2	28	e	5 Cal.
2	29	d	3 Cal.		29	f	4 Cal.
10	30	e	Pridie Cal.	10	30	g	3 Cal.
					31	A	Pridie Ca.

NVnc describemus æquinoctia vernalia pro primo mente & paschali norma competētia iuxta supputationem ex tabulis Alphonsinis deductam per singulos annos vsq; ad annum. 1600. Deinde per vicenos annos; ac tandem per centenos vsq; ad annum. 4000. numerum annorum colligemus, vt sequens docet descriptio.

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū. dies	hor.	min.	sec.	Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū. dies	hor.	min.	sec.
1500	10	7	2	40	1527	10	20	12	52
1501	10	12	51	56	1528	10	2	2	8
1502	10	18	41	12	1529	10	7	51	24
1503	10	0	30	28	1530	10	13	40	40
1504	10	6	19	44	1531	10	19	29	56
1505	10	12	9	0	1532	10	1	19	12
1506	10	17	58	16	1533	10	7	8	28
1507	10	23	47	32	1534	10	12	57	44
1508	10	5	36	48	1535	10	18	47	0
1509	10	11	26	4	1536	10	0	36	16
1510	10	17	15	20	1537	10	6	25	32
1511	10	23	4	36	1538	10	12	14	48
1512	10	4	53	52	1539	10	18	4	4
1513	10	10	43	8	1540	9	23	53	20
1514	10	16	32	24	1541	10	5	42	36
1515	10	22	21	40	1542	10	11	31	52
1516	10	4	10	56	1543	10	17	21	8
1517	10	10	0	12	1544	9	23	10	24
1518	10	15	49	38	1545	10	4	59	40
1519	10	21	38	44	1546	10	10	48	56
1520	10	3	28	0	1547	10	16	38	12
1521	10	9	17	16	1548	9	22	27	28
1522	10	15	6	32	1549	10	4	16	44
1523	10	20	55	48	1550	10	10	6	0
1524	10	2	45	4	1551	10	15	55	16
1525	10	8	34	20	1552	9	21	44	32
1526	10	14	23	36	1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ.				Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ.			
	dies.	hor.	min.	sec.		dies	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
1556	9	21	1	36	1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
1560	9	20	18	40	1596	9	13	52	16
1551	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	45	28	1599	10	7	20	4
1564	9	19	35	44	1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	3	32	1660	9	2	25	20
1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
1575	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
1580	9	16	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	0	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2050	6	2	52	0
1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589		21	7	24	2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ.				Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ.			
	dies	hor.	min.	sec.		dies	hor.	min.	sec.
2120	5	16	8	0	2680	1	11	57	20
2140	5	12	33	20	2700	1	8	22	40
2160	5	8	58	40	2720	1	4	48	0
2180	5	5	24	0	2740	1	1	13	20
2200	5	1	49	20		Dies Februarii.			
2220	4	22	14	40	2760	29	21	38	40
2240	4	18	40	0	2780	29	18	4	0
2260	4	15	5	20	2800	29	14	29	20
2280	4	11	30	40	2820	29	10	54	40
2300	4	7	56	0	2840	29	7	20	0
2320	4	4	21	20	2860	29	3	45	20
2340	4	0	46	40	2880	29	0	10	40
2360	3	21	12	0	2900	28	20	36	0
2380	3	17	37	20	2920	28	17	1	20
2400	3	14	2	40	2940	28	13	26	40
2420	3	10	28	0	2960	28	9	52	0
2440	3	6	53	20	2980	28	6	17	20
2460	3	3	18	40	3000	28	2	42	40
2480	2	23	44	0	3100	27	8	49	20
2500	2	20	9	20	3200	26	14	56	0
2520	2	16	34	40	3300	25	21	2	40
2540	2	13	0	0	3400	25	3	9	20
2560	2	9	25	20	3500	24	9	16	0
2580	2	5	50	40	3600	23	15	22	40
2600	2	2	16	0	3700	22	21	29	20
2620	1	22	41	20	3800	22	3	36	0
2640	1	19	6	40	3900	21	9	42	40
2660	1	15	32	0	4000	20	15	49	20

Dies Februarii.

Ex descriptione iam facta: manifestum est quomodo inueniri possit dies, in quo sit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno salutis. 1500. vsque ad annum quater millesimum. Quod si annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam singulis annis nõ bissextilibus postergat Sol ingressum suum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. secũda. 16. & quolibet anno in/

tercalari propter bissextum receptum, anticipat sedem suã respectu bissexti præteriti per minuta.42.secũda.56. Patet ergo quo die calendarii Romani, poni debet æquinoctiũ vernale: quod primi mẽsis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tempestate conuenienter locari potest die.10. Martii, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quæ sequitur diem decimum Martii hac tẽpestate est horarum duodecim. Quãobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paschæ celebratione, si ætas lunæ consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet, ꝙ quibusq; centum triginta duobus annis, æquinoctia atq; solstitia anticipant sedes suas ad diẽ vnum: licet Albategni hoc ponat quibusq; centum sex annis.

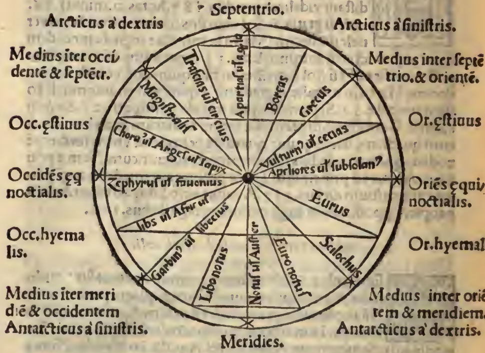
De æquinoctio autumnali.

HAbito de ęquinoctio vernali: erit etiã in prõptu æquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo distant videlicet per dies.187.horas.0.minuta.26. exẽpli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctiũm vernale die decima Martii in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die.13.Septembris ad.26.minuta post meridiem. Et si Sol ingressus fuerit æquinoctiũ vernale die vndecima Martii in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodem anno die.14.Septembris post meridiem minutis.26.Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertrãseat totum zodiacum in diebus.365. cum quadrante ferè: sequitur ꝙ tardius pertranseat vnam medietatẽ zodiaci ꝗ̃ altam in diebus nouem propter eccentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augẽ pergit cursum suum diebus.187. A capite vero Librę ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus.178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli.16.distinguntur: quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nã in oriente æquinoctiali est ventus Apeliotes vel Subsolanus. In occidente æqninoctiali est Zephyrus vel Fauonius. In Septentrione Apartias vel Aquilo. In Meridie Notus vel Auster. Quatuor etiã alii sunt pręcipui: qui medii sunt per equidistantiã inter prædictos quatuor. Nam inter oriẽtem & Meridiem

eſt Scilochus. Inter meridiem & occidentem eſt Garbinus vel Libeccius. Inter occidentem & ſeptentrionem eſt ventus magiſtralis. Inter ſeptentrionem & orietem eſt Græcus. Octo vero inter omnes prædictos inſeruntur: quorum duo ſunt ex parte orientali: vnus videlicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æſtiuo: qui dicitur Vulturnus vel Cecias. Alter à ſiniſtris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo vero ſimiliter per oppoſitum. Nam in occidentali hyemali eſt Lybs vel Aphricus. In occidentali æſtiuo eſt Corus, vel Argeſtes, ſiue Iapix. Duo autem ſunt ſeptētrionales. Vnus à dextris ſeptentrionis, qui dicitur Tralcias vel Circius. Alter à ſiniſtris, videlicet Boreas. Et hi duo ſunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo vero ſimiliter per oppoſitum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus: à ſiniſtris vero Libonotus: vt apparet in ſequenti effigie.

De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebræi hac tempestate pascha suum inquirunt.

Quia iuxta supputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eandē feriam & horam fere, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudæi tabulā constituerunt ad inueniēdum pascha eorum & oīa legis festa numero annoꝝ. 247. quoniā post. 247. annos oīa festa legis redeunt eodē modo sicut prius celebrata fuerunt: sicut pascha nostrū iuxta canones ab ecclesia hactenus obseruatos redit semper post annos. 532. eodē modo sicut celebratum fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad sinistram continet annos dñi. Secunda annos a creatione mundi ſm hebraicā veritatem, licet ipsi Hebræi minuant sibi annos ducentos tpe nostro. Tertia aureum numerū cycli lunaris: quē Hebræi obseruāt. Quarta feriā, qua annus ſm Hebræos incipiet in neomænia mensis Tisri hoc est septimi. Quinta qualitatem anni an sit cōis vel embolismicus: & an sit mediocris: & ſm ordinem anni lunaris, an sit die vno excrescēs, an die vno deficiens. Sexta feriam diei paschalis hebræorum, vt sequens descriptio docet.

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ āni	Qualitas anni.	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinatus	septima
1502	5462	18	secunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abundans	quinta
1507	5467	4	septima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	septima
1516	5476	13	secunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	septima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniç ãni	Qualitas anni	Feria paschę
1519	5479	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	communis deficiens	tertia
1524	9484	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	communis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1530	5490	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1534	5494	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	communis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1546	5506	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	communis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	communis abundans	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	communis deficiens	prima
1555	5515	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniçãni	Qualitas anni.	Feria paschæ
1556	5516	15	secunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	septima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundans	quinta
1578	5538	18	septima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundans	quinta
1588	5548	9	septima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	communis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	septima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniç āni	Qualitas anni	Feria paſchę
1593	5553	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1594	5554	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1596	5556	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1597	5557	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1600	5560	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1603	5563	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1605	5565	7	ſeptima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1607	5567	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1614	5574	16	ſecunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1617	5577	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1618	5578	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1620	5580	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1621	5581	4	ſecunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1624	5584	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1625	5585	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1627	5587	10	ſecunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neo/meniçãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1632	5592	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1639	9599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1647	5607	11	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1651	5611	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1656	5616	1	ſeptima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1659	5619	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paschę
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1679	5639	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1683	5643	9	ſeptima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	communis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	communis deficiens	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniȩãni	Qualitas anni	Feria paſchæ
1704	5664	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1705	5665	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	ſeptima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1712	5672	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1713	5673	1	ſeptima	communis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1715	5675	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1716	5676	4	ſeptima	communis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1718	5678	6	ſecunda	emboliſmus plenus	ſeptima
1719	5679	7	ſecunda	communis deficiens	tertia
1720	5580	8	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	communis mediocris	ſeptima
1722	5682	10	ſecunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1725	5685	13	ſecunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1730	5690	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1732	5692	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	quinta
1736	5696	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1737	5697	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1739	5699	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	prima
1740	5700	9	ſeptima	communis abundans	tertia

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomenięāni	Qualitas anni	
1741	5701	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1742	5702	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1743	5703	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1744	5704	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1745	5705	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1746	5706	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1747	5707	16	quinta	communis abundans	prima,

Deuolutis autem annis prædictis.247.redeundum eſt ad principium tabulæ & ſic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum sequentis opusculi.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMpore totius uitæ ipsius, opusculum editum per Ioannem Lucidum natione Gallum.

PROOEMIVM.

Orta est quæstio inter duos iuuenes eruditos, alterum clericum, alterum vero laicum: quo anno, quo mense, quo'ue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequenter de totius vitæ Christi tempore differuerunt. Laicus asserebat Christum passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calēdas Aprilis hoc est die. 25. Martii eodem scilicet die, quo & conceptus fuerat. Clericus vero affirmabat ipsum passum anno pcedenti, videlicet a conceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimotertio currente per tres menses ac dies decem. 3. nonas Aprilis, hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cūq; alter alteri post multam disceptationem nullo modo cedere vellet: in hoc vnà conuenerunt, vt recursum haberent ad seniorem veritatis censorem. Itaq; vno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se velle acquiescere iudicio ac censurę determinationis meæ. Auditis igitur vtriusq; rationibus: quid super hac re tenendum esset pro captu ingenii mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, vt cæteris hæc veritas manifestari possit, quæ prius verbis coràm eis explicauerā, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de vero die passionis Christi, ac totius vitæ ipsius tempore. Difficilis profecto & ardua quæstio necdum per ecclesiam determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in cæteris meis editionibus & commentariis totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim veritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed vtilis quæstio, nisi per doctrinam sacræ paginæ & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquii, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarum authoribus accidere solet, in quibus varia & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quòd in decisione huius quæstionis difficultas non modica superadditur: & præcipue quoniam cum veritas quæritur, necesse est, vt quidam authores in

suis quibusdam opinionibus non recte cõsideratis, neq; valida ratio/ne probatis, quandoq; improbentur: Qua de re, quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio veritatis, cuiuslibet hominis authoritati, prępenẽda est: cum & Aristoteles dicat. Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis ami/ca veritas. Licet autem primo aspectu quæstio hæc terrorẽ nobis in/gerat: si tamen diligenter consideremus euangelica dicta: necnon So/lis & Lunę motum, ac temporum descriptionem perscrutemur, Dei adiutorio, non multo labore, huius rei veritatem, valida probatione reperiemus. Sed prius quædam hypotheses præsupponendæ sunt: ex quibus veritas temporis vitæ & mortis Christi manifesta ratione comprobata, penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore uitæ & mortis Christi. Cap. I.

Rima hypothesis est de tempore vitæ & mortis Chri/sti, quod habetur ex euangelica veritate declarata iuxta vsum & diu approbatam consuetudinem ecclesiæ: cui super oĩa penitus adhærendum est. Christi nãq; ortus ab Euãgelistis describitur fuisse, Cęsare Augusto impe/rãte Romæ, eo. s. tempore, quo eius edicto primo describebatur vni/uersis orbis, vt scribitur Luc. 2. Atq; in Iudęa regnãte Herode primo alienigena ablato regno à Iudæis iuxta propheciã Iacob, qui ait Ge/ne. 49. Non auferetur sceptrũ de Iuda & dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. cap. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis &c. Baptismus quoq; Christi Lu/cæ. 3. enarratur fuisse anno. 15. imperii Tyberii Cæsaris, & tunc ipse Iesus, vt ibi dicitur, erat incipiens quasi annorũ. 30. Passio vero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postq̃ comede/rat agnum paschalem iuxta legis pręceptum, quia venerat legẽ adim/plere, vt scribitur Matth. 5. Præcipitur enim Exodi. 12. vt comedat agnus paschalis luna. 14. primi mẽsis ad vesperã: & idem confirmat Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorũ, qm̃ per totam hebdomadã comedebant azima: & tunc prima die azimorũ ad vesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad eum dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit autem dies azimorũ, in qua necesse erat occidi pascha: & misit Petrũ

& Ioannē dicens. Euntes parate nobis pascha, vt manducemus &c. Tunc autē erat luna. 14. Nam dicit Chrysostomus. Primā azimorum eam diē vocant, quæ ante azima erat. Consueuerunt enim a vespera semper dies enumerare: & eius mentionē facere in vespera, cuius pascha erat immolādum. Quinta enim sabbati, discipuli ad Christum accesserunt: quam hic primā azimorum, idest ante azima vocat, tempus designans quo discipuli accesserūt ad Iesum. hæc ille. Et hoc idē confirmatur per vsum ecclesię, quę cœnam domini celebrat feria. 5. videlicet pridie quā pateretur. Deinde sequenti die, luna. 15. feria. 6. hora. 6. crucifixus est: & hora nonā expirauit vt euāgelistæ testantur. A
Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis a sexta vsque ad nonam: quā etiam vidit Dionysius Areopagita in Ægypto: qui in epistola ad Polycarpum dicit eā contigisse in plenilunio. Quod autem fuerit feria. 6. patet ex Euāgelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatū, quę est feria. 6. id est dies veneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatū: venit Ioseph &c. Dies autem quæ pręcedit sabbatum, est feria. 6. Hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die veneris post cœnam dominicam. Nec est dicēdum quod Christus comederit agnum luna. 13. vt putant Græci: qui asserunt Christū anticipasse pascha, & comedisse agnum cum pane fermentato, & in eo consecrasse: quia hoc esset contra legem, quæ præcipit, vt agnus cum azimis comedatur luna. 14. Christus aūt nunq̄ fuit legi contrarius, vt dicit Chrysost. Quod autē non anticipauerit pascha, probatur etiam ex verbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum, quādo pascha immolabant, vz sm legē: quæ præcipit, vt comedatur agnus cū azimis primo die azimorū luna. 14. ad vesperā. Nec obstat quod dicitur Ioānis. 13. Ante diem festū paschæ cœnā fecisse: quia dies festus & solennis erat die sequēti post agni comestionem. s. luna 15. Nā dicitur Leuit. 23. Mense primo. 14 die mensis ad vesperum phase dñi est: &. 15. die mensis huius solennitas azimorum dñi est. Sed vtrū Iudæi tunc fecerint pascha iuxta legis edictū: an iuxta traditionem seniorū: in solutionē qōnis inferius declarabimus. Post mortem Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die a morte sua, dñs resurrexit a mortuis die Solis, quæ est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dominica. Hæc oīa prædicta tanq̄ vera firmiter tenenda sunt: & omnia quæ ipsis aduersantur tanq̄ falsa reprobāda, etiam si dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniam Euangelica veritas vsu ecclesiæ declarata, omni humanæ authoritati præponitur.

Secunda hypothesis de anno & calendario. Cap. 2.

SEcunda hypothesis est de anno & calendario. Esti teste Plinio libro. 18. Dierum anni propé inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, vt refert Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 34. sub literis Cc. Quod ostendit ex dictis Macrobii in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone, Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentisquatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem menses inscripsit. Dicit enim Macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et vt contentus sim referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mẽsibus explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentisquinquaginta quatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac varietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mẽsibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. vt sex quidem menses idest Aprilis, Iunius, Sextilis, Septẽber, Nouember, December tricenum essent dierũ: Quatuor vero, Martius, Maius, Quintilis: October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mensem genitori suo Marti dicauit. Quẽ mensem anni primum fuisse vel ex hoc maxime probatur, quód ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabãtur. hæc ille. Idem cõfirmat Solinus dicens. Romani in initio annum decem mensibus computabant à Martio auspicantes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

304
354

Tempora digereret cum conditor vrbis, in anno
Constituit menses quinq; bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secundus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminutus & concisus, quód non æquabatur vere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatio. 24. annorum quibus talis obseruatio viguit: superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decẽ. Et hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, vt ait

Macrobius,secutus Numa quantum sub cœlo rudi seculo adhuc impolito solo ingenio magistro cōprehēdere potuit:vel quia Grę/corū obseruatione forsitan instructus est. 5 0.dies addidit, vt. 3 5 4. dies:quibus duodecim lunæ cursus confici credidit,annus extēde/retur. hæc ille. Sic igitur calendarium lunare duodecim mensium composuit.Hi menses erant perfecti alternatim diebus. 3 0.&.2 9. iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis:quę à coniunctione eius cum Sole vsq; ad sequentē coitum absumit. 2 9.dies cum dimidio posthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calēdario partiri non possunt, vt dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attri/buit Numa vni mensi. 3 0.dies:alteri. 2 9.De quibus. 1 2.mēsibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum,nec auitas præterit vmbras.
Mensibus antiquis addidit ille duos.

Paulo post authore Macrobio, Numa in honorē imparis numeri secretū hoc & ante Pythagorā parturiente natura:vnū adiecit diem, quem Ianuario dedit,vt tam in anno q̄ in mensibus singulis pręter vnū Februariū impar numerus seruaretur.Nā quia. 1 2.mēses si sin/guli aut pari aut impari numero partirētur consumationē parē fa/cerent,vnus pari numero institutus,vnius amputationē imparē fe/cit.Ianuarius igitur,Aprilis,Iunius,Sextilis, Septēber,Nouēber, December,vndetricenis censebantur diebus. Martius vero,Maius, Quintilis, & October dies tricenos singuli possidebant. Sed solus Februarius viginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret.Et subiungit idem Macrobius.Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilii ad Lunæ cursum sicut Grę/ci annum proprium computarent:necessario & intercalare,mēsem instituerunt more Græcorū. Nam & Græci cum animaduerterent temere se. 3 5 4.diebus ordinasse annum : quoniā apparet de Solis cursu:qui. 3 6 5.diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse an/no suo vndecim dies & quadrantem,intercalares statuta ratione cō/menti sunt, ita vt octauo quoq; anno.9 0.dies ex quibus tres men/ses tricenum dierum cōposuerunt, intercalarēt. Id Græci fecerunt, qm̄ erat operosum atq; difficile omnibus ānis vndecim dies & qua/drantem intercalare.Itaq; maluerunt hunc numerum octies multi/plicare:&.9 0.dies,qui nascūtur,si quadrans cum diebus vndecim octies componatur,inserere:in tres menses,vt diximus,distribuen/dos.hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo sin/gulis annis. 1 1.dies & quadrantē detrahebant ; eosq; octies multi/

plicatos in annum nonũ reseruabant, vt contractus nonagenarius numerus in menses tres per tricenos dies funderetur: qui anno nono restituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμοὺς, vel ὑπερβολικοὺς nominabant. Hæc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit: sed frustra: quippe fugit eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum a' se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo non poterat. Sed nondum hoc errore comperto per. 8. annos, nonaginta quasi superfundendos Græcorum exemplo computabãt dies: alternisq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenosq; intercalantes expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; anno intercalatores octo affluebãt dies ex singulis: quibus vertentis anni numerum apud Romanos super Græcos abũdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hæc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita intercalandos dispensabant dies, vt non nonaginta, sed sexagintasex intercalarent compensatis. 24. diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi, mẽsis Februarius deputatus est: quoniã is vltimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni sui mensi, superfluos inserebant dies, vt refert Glaucippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum vna re a' Græcis differebant. Nam illi confecto vltimo mense: Romani non confecto Februario: sed post vigesimum & tertium diem intercalabant terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii mensis dies: qui erant quinq;, post intercalationẽ subiungebant (credo) vetere religionis suæ more, vt Februarium omnino Martius sequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebãt Romani a' Græcis, quoniam vltimus mensis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principiũ veris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æstatis ante principium autumni: quo tempore Greci initium anni sumebant, vt infra patebit.

C Tertium calendarium nostræ institutioni accommodum C. Iulius Cæsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quod Astronomiæ peritissimus atq; diligentissimus esset, vt affirmat Iulius Firmicus. Nam postquam Cæsar Alexandriam Ægypti appulit, ab Ægyptiis (testibus Appiano & Macrobio) verã anni quantitatem didicit: Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio asserente) pontificatũ adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

fastos correxit, iam pridem vitio pontificum per intercalandi licen tiam adeo turbatos, vt neq; messium feriæ æstate: neq; vindemiarũ autumno competerent. Annumq; ad cursum Solis accõmodauit: vt trecentorum sexagintaquinq; dierum esset: & intercalario mense sublato, vnus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis causam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicãt. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter superstitionem intercalatio oĩs omissa est. Nonnunquam vero per gratiam sacerdotum, qui publicanis proferri vel imminui consulto anni dies volebant: modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & sub specie obseruationis emergebat maior confusionis occasio. Sed postea C. Cęsar, omnem hanc inconstantiã tem porum vagam adhuc & incertam in ordinem statutæ diffinitionis coegit: adnitẽte sibi Marco Flauio scriba: qui scriptos dies singulos ita ad dictatorem retulit: vt & ordo eorum inueniri facillime possit: & inuento certus status perseueraret. Ergo C. Cæsar exordium nouæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confusionem adhuc poterant facere, consumpsit. Eaq; re factum est, vt annus confusionis vltimus in. 444. dies protenderetur. Post hoc imitatus Aegyptios 444 solos diuinarum rerum omnium conscios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere conten dit. Et infra. Iulius ergo Cęsar decem dies obseruationi veteri super adiecit, vt annum trecenti & sexagintaquinq; dies, quibus Sol lustrat Zodiacum, efficerent. Et ne quadrans deesset: statuit, vt quarto quoq; anno, sacerdotes qui curabant, mensibus ac diebus, vnum intercalarent diem eo. s. mense ac loco, quo etiam apud veteres mẽsis intercalabatur, idest ante quinq; vltimos Februarii mensis dies: idq; bissextum censuit nominandum. & postea subiungit. Sic annũ ciuilem Cæsar habitis ad Lunã dimensionibus cõstitutũ edicto palàm posito publicauit. Ex his verbis Macrobii liquido colligit ꝙ anteq̃ Cæsar calendariũ emendasset, præcessit annus cõfusionis continens dies. 444. qui sunt menses. 15. iuxta modũ intercalationis Aegyptiorũ: qui octauo quoq; anno restituebãt dies. 90. nono anno. De hoc anno confusionis dicit Suetonius in vita Cęsaris. Quo autem magis in posterũ e calẽdis Ianuariis nobis temporũ ratio cõgrueret inter Nouẽbrem ac Decẽbrem mẽsem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hęc cõstituebantur. 15. mensiũ cum intercalario mẽse qui ex cõsuetudine in eum annum inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quod Cæsar videns anni inconstãtiam &c.

vt certum ſtatũ præteritus acciperet error: dies viginti & vnum, & quadrantem ſimul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: ſed adiungere tres menſes, vt recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans, cũ non poſſit hoc fieri niſi in annis quatuor. Poſt annum cõfuſionis ſecutus eſt annus correctionis & emendationis continens dies. 365. cum ipſe Macrobius poſtquam de anno confuſionis dixerat, ſubiungat. Poſt hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365. & quadrante curſum conficit, annum dirigere cõtendit. Et hunc annum incepit a prima lunatione poſt ſolſtitium hyemale calendis Ianuarii. Poſt annũ emendationis ſecutus eſt etiã annus cõmunis dierum. 365. per promulgationẽ a Cæſare factã, cum dicat Macrobius: Annum ciuilem Cęſar habitis ad lunam dimenſionibus conſtitutum, edicto palam poſito publicauit: & poteſt dici annus promulgationis vel publicationis: quoniã hęc publicatio ſaltem per annum protracta eſt: quia ſubito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio ſubiectos, niſi ſpatio vnius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit ſequens poſt emendationem, in ſenatu Cæſar occiſus eſt idibus Martii, hoc eſt poſt correctionem calendarii anno vno menſibus duobus cum dimidio tranſactis. Poſt Cæſaris mortem ſacerdotes inconſulte errorem alium induxerunt: quẽ poſtea emẽdauit Octauianus Auguſtus. Dicit eñi Macrobius. Et hucuſq; error ſtare potuiſſet, ni ſacerdotes ſibi errorem nouum ex ipſa emẽdatione feciſſent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit, quarto quoq; anno confecto antequam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non peracto, ſed incipiente intercalabant. hic error ſex & triginta annis permanſit. Quibus annis intercalati ſunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem ſero deprehenſum correxit Auguſtus: qui annos duodecim ſine intercalari die tranſigi iuſſit: vt illi tres dies, qui per annos triginta & ſex vitio ſacerdotalis feſtinationis excreuerant, ſequẽtibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Poſt hoc vnum diem ſecundum ordinationem Cæſaris quarto quoq; anno intercalari iuſſit: & cẽm hunc ordinem æreæ tabulæ ad æternam cuſtodiam inciſione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; vitium admiſſum eſt per ſacerdotes. Nam cum præceptũ eſſet anno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret confecto anno quarto id obſeruari antequam quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nouem dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalati. Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitq; annos. 12. sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouẽ necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent repẽsari. Ex qua disciplina omnium postea tempoꝝ fundata ratio est. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nũcupatur in duodenos menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouẽbri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum a' Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulii Cæsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quod hoc mẽse ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius verba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in vrbem: & ex Ianiculo legiones deductæ secutæq; sint eius auspicia ac fidem: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit: finisq; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, vt hic mensis Augustus appelletur hæc ille. Idem etiam dicit Censorinus libro de die natali capite de mensibus, vbi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus est C. Cæsare. 5. & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus, anno Augusti vigesimo. hæc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies vnus a' Februario detractus, vt vnum & tricenos complecteretur: ne Augustus Iulio inferior videretur: & ita Februario mutilato: octo & viceni duntaxat dies relicti sunt in anno cõmuni. hæc igitur fuit anni & mẽsium ratio a' Romanis tempore Octauii Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & vsq; ad nostra tempora custodita, vt affirmat Ioannes Stoffler. in suo calẽdario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus, vt dictum est, a' Martio annũ incepit tempore veris. Hebræi etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipsi vernali æquinoctio, quando de Ægypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste vobis principium mensium, primus

erit in mẽsibus anni. Aegyptii vero & Grçci anni exordiũ sumunt iuxta æquinoctium autũni. Nam Aegyptii à Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, vt Alphonsus in suis tabulis annotat. Sed Iulius Cæsar anni principiũ sumpsit à luna prima post solstitium hyemale: quæ fuit calẽdis Ianuarii anno ante Christum quadragesimoquinto, vt recte computat dñs Paulus eṗs Forosempronienfis in sua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 34. vt plenius infra patebit.

Tertia hypothesis de initio annorum domini. *Cap. 3.*

TErtia hypothesis est de initio annorũ domini: in quibus computandis quo ad initiũ plures authores inter se differunt. Quidam enim sumũt annos domini à sua incarnatione, quando conceptus est: Quidam à natiuitate, cũ de vtero matris egressus est: Quidam à circuncisione domini calendis Ianuarii octauo natiuitatis die. Et quidam à Christi passione. Qui omnes modi comprobari possunt seruata tamen conuenienti computatione, vt mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientissimus est, vt sumatur initium annorũ domini ab eius natiuitate: quoniam anni vitæ alicuius hominis non à sua conceptione, sed à natiuitate sumuntur. Hunc modum seruat ecclesia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipsius. Nam eo tempore per ecclesiam accipitur principium annorũ domini: quo & singulis annis per eã annus mutatur: Sed per ecclesiam fit anni mutatio non in conceptione Christi, sed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini sumunt initium. Quod autem ecclesia mutet annum in natiuitate domini, & non in cõceptione, patet per acta concilii Constãtiensis, in quibus describitur, ꝙ electio põtificis Martini. 5. facta est die Iouis in festo sancti Martini vndecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta est coronatio eius die dominica vigesimaprima supra dicti mensis Nouembris. Deinde iuxta finẽ mensis Decembris immediate sequentis facta est congregatio prædicti concilii post Christi natiuitatem in festo Innocentium: & iam mutatus est annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die vero martis. 28. mensis Decembris &c. sicut legimus in exemplari manu notarii scripto in ipso concilio. Quod autem nõ mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Christus est

conceptus, patet ex secunda & tertia sessione post inchoationem di/cti concilii in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus a natiui/tate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Mar/tii: & in tertia sessione cõgregata. 8. calẽdas Aprilis, hoc est die. 25. eiusdẽ mensis Martii in annuntiatione dominica, quãdo cõceptus est Christus. Ibi enim sic legitur de secunda sessione. Anno a natiui tate domini. 1415. pontificatu quo supra. s. Ioannis. 23. die vero prima mensis Martii &c. Tertia vero sessio ibi describitur die lunæ 25. mensis Martii supradicti in die annuntiationis dominicę: & ta men ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annus. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inseruntur plures bullæ prędecessorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacii. 8. & deinceps: & omnes describuntur per annos a natiuitate domini. Et specialiter ibi ponitur determinatio iubilei de. 25. annis in an/nos. 25. per Paulum. 2. & cõfirmatio & executio eius per Xystum 4. vbi indicitur Iubileus pro anno domini. 1475. incipiẽdo a pri/mis vesperis vigilię natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni. 1474. Vnde manifeste patet, quod in vigilia natiuitatis domini tunc fuit vltimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occur/rit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bullæ dica/tur. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis do/minicæ. 1524. calendis Maii: & tamen in trãsumpto eiusdem bul læ per epm Vigorniensem auditorem cameræ apostolicæ genera/lem sic in calce scribitur. Datum Romæ in ædibus nostræ solitę re/sidẽtiæ sub anno a natiuitate domini. 1524. die vero decimo men/sis Iunii. Tabellio Papæ præsentem annum nominat incarnatio/nis. 1524. & alius tabellio episcopi auditoris cameræ apostolicæ eundem annum denominat a natiuitate: & sic inter se dissonare vi/dentur: tamen vna conueniunt. Causa ergo huius apparentis disso nantiæ requirenda est. Antiquiores tabelliones iuxta morem diu seruatum in curia Romana describebant annos a natiuitate domi/ni: & sic modo etiam describunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non de/scribebatur annus domini: sed tantum annus pro tempore existen/tis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Di/cit enim dominus Paulus episcopus Forosemproniẽsis libro. 13.

secundæ partis Paulinæ suæ, quod præsidente Eugenio. 4. adhortā te Blondo Forliuiensi pontificii collegii a' secretis notario in bullis atq; rescriptis pontificalibus, annorum hæc a' Christi incarnatio/ne supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos a' natiuitate computare cōsueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerandos per ecclesiam ab incarna/tione ipsius, ex eo quod Dionysius abbas Romanus primam sup/putationem olim fecerat a' primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula. Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnatio/nis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingentorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stoffleri/nus in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduer/tendum est quod hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præ/buit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, vt impiissimi Diocletiani, a' quo prius anni supputabantur memo/ria deleretur & aboleretur: Christianæq; salutis exordium elucesce/ret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis ver/bi Dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum er/rasse a' compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus na/tione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit. In cyclo magno Dionysii reprehensibile videtur, quod in annis dominicæ incarna/tionis ei inconsiderate præscriptis discordat a' veritate Euangelii in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatem Christi vigesimoprimo anno tardius quam debuisset. Quare Rhe/nerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysii dicit esse fallacem & erroris plenam. hæc ibidē. Etiam dominus Paulus epi/scopus Forosempronien. in secunda parte Paulinæ lib. 13. ca. 6. di cit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia di/cit eum assumpsisse annos Augusti a' nece Cæsaris: sed non sic acce pit: sed a' primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæ/saris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in vno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamē ibi annotandus non esset, vt inferius demonstrabimus. Et hoc non cognouit dominus Paulus: quia in eundem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in cōputationibs annorum ab in/carnatione errauerit, quia ducem erroneū secutus est. Omnes, qui Dionysiū imitati sunt, errauerunt, vt Campanus in libro de Com/

puto maiori: Paulus episcopus Forosempronieñ. vt patet in secũda parte suæ Paulinæ lib.4.& quãplures alii. Aliam euidentissimam rationem adducam ad probandum quod per ecclesiam anni enumerẽtur à natiuitate domini: postquam descripsero inferius cyclum lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipsis veritatẽ habet: & tũnc videbimus quòd anni ab incarnatione sumpti, post quartum Christi annum, idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno.4.domini inconsulte annotatum, quo vnus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartum annum domini, vt certius inferius patebit. Vnde & in rescriptis pontificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam vero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam, scilicet nouem mẽses: quibus fuit in vtero virginis ante natiuitatem, vt recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1 5 24. post vigesimamquartam diem Martii sunt in anno ab incarnatione domini. 1 5 25.& sic annotant in suis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Senenses, qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate: eo quòd annos domini enumerare incipiant cõpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses. Conueniunt tamen cum ecclesia post.24.diem Martii: non tamen antea tribus mensibus. Dicunt tamẽ aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Pisanis: sed postmodum cum vellent conuenire cum ecclesia, & non auderent immutare principium anni à.25.Martii sicut semper antea consueuerant: inciderunt in hanc deordinationem, vt partim cum Pisanis & partim cum ecclesia conuenire vellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cum Pisanis conueniunt, vt omnibus manifestum est. Cæteræ nationes extra Italiã communiter cum ecclesia conueniunt. Romani vero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt octauo die à Christi natiuitate: & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomada natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Astronomi: qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt: vt Ioãnes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in suis calendariis, & plures alii. Vnde & dominus Paulus libro.4.secundæ partis Paulinæ dicit. Astrologi nostri temporis qui Romanorum more annorum supputationem reduxerunt ad Ianuarium: & radices motuum statuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi: incipiunt primum natiuitatis annum ab.8.die natiuitatis eiusdem, non computantes illos septem dies à natali do/

mini vsq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies.7. à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obseruant non solum Astrologi: sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon: & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarunt. hæc ille. Facilius autem reducuntur ad Calendarium Romanum, videlicet ad calendas Ianuarii anni à natiuitate domini, qm̃ ab ea parum distant. s. per solam hebdomadam: q̃ anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti sunt: ideo melius est enumerare annos à natiuitate domini: vel à calẽdis Ianuarii, q̃ ab incarnatione Christi. Si vero ab incarnatione enumerentur: superaddẽdi sunt, vt diximus, nouem menses præcedentes natiuitatem: vel nouem menses cum hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error. Paucissimi autem doctores antiqui, vt Hieronymus, & Isidorus, & quidam alii, qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus: enumerãt annos à passione domini, includẽtes annum trigesimum tertium suæ passionis, & amputantes præcedentes. 32. annos ante passionẽ, & ita conueniunt cum cæteris: Nam historici, qui cõputant annos à natiuitate Christi, dicunt Ioannem euangelistam obiisse anno centesimo à natiuitate domini, cum iam Traianus accepisset imperium. Hieronymus vero & Isidorus dicunt eundem Ioannem ad dñm migrasse anno. 68. à passione domini, auferentes pręcedentes. 32. annos. Qui si addanť prædictis annis. 68. cõficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus, licet incipiat annos à passione domini: non tamen præscidit annos præcedentes passionem: sed errori errorem addidit: qm̃ anno, quo Christus est natus, annotauit passionem domini: & natiuitatem eius scripsit antea per annos. 33. quãdo currebat annus imperii Augusti nonus: quod est absurdum contra oẽs Chronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de varietate mensium. *Cap. 4.*

QVarta hypothesis est de varietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles: aliqui fixi & stabiles. Hebræi enim habent menses, lunares ac mobiles: ita q̃ prima dies coniunctionis Lunæ cum Sole, fit prima dies mensis eorum. Similiter habẽt menses mobiles, Gręci, Persæ, & Chaldæi, atq; Ara-

bes. Romani vero habent menses firmos & stabiles in calendario descriptos. Hinc est quod primus mensis Hebræorũ, qui dicitur Nisan, cũ Martio & cum Aprili in calendario Romano concurrit iuxta lunæ cursum. Et luna. 15. mensis Nisan quãdoque occurrit in Martio, quãdoque in Aprili: sicut in ecclesia patet, quæ celebrat pascha dñi, Dominica prima post. 14. lunam primi mensis, aliquando in Martio, aliquando in Aprili. Hæc dixerim, quoniam Christi passio potest annotari vno mense apud Hebræos, & altero apud Romanos.

Quinta hypothesis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

QVinta hypothesis est de cyclo lunari decẽnouennali, quẽ nos aureum numerũ dicimus. Alexandrini enim adinuenerunt numerum annorum. 19. ad reperiẽda nouilunia. Necnon & Iulius Cæsar adnitẽte M. Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene Astrologicæ scientiæ perito adhibito, vt Plinius affirmat: cyclum lunarem decẽnouennalem cõscripsit anno suo solari, quem Iulianum appellamus, maxime congruentem: de quo sic loquitur Ioannes Stoifler. in suo calendario, ꝓpositione. 34. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatũ in Franciа orientali agerem, adii splendidissimum baronem Philippum de Vuinsperg antiquitatum amatorem: qui mihi vetustissimum quendam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi commentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris, inque eius calendarium ortũ & occasum stellarum: quibus significabatur Cæsarem suum cyclum incepisse à prima cõiunctione luminarium ſm mediũ cursum post hibernum solstitium: eamque in primum diem Ianuarii caputque anni incidisse. Quare Cęsar è directo huius diei, pro aureo numero, notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes supputans, Solis & Lunæ cõuentiones in suo calendario cõmemoratis viris M. Flauio & Sosigene, opem ferentibus passim, ꝓrout negocium postulabat, adnotauit. Inseruit autem in eo numerum 19. annorum: quẽ vulgus aureum numerum vocat. Putauit autem Ioannes Stofflerus Iulium Cæsarem incepisse diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepisse diem à meridie, quo ad computationes dierum Lunæ, eo quòd Astrologicam computationem didicerit in Alexandria, vbi Astronomi dies computabant à meridie, vt cæteri Astrologi faciunt. In sacris tamen publicis & officiis magistratuum & cęteris negociis, Romani à media nocte diem accipiebãt, authore Censorino. Alii vero putant Cæsarẽ diem accepisse ab occasu Solis;

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat initium diei a Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioannes Stofler & ait. His animaduersis volui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulii Cæsaris me contuli: & compluribus numeris incassum exaratis, tandem anno. 45. ante Christi incarnationem ex tabulis mihi vsu habitis, reperi congressum luminarium prima die Ianuarii horis. 18. min. 44. secund. 55. a media nocte computandis ad meridianum fere vrbis Romæ. Iuxta vero Astrologicam vsitatã computationem die prima Ianuarii horis. 6. min. 44. secund. 55. a meridie numerandis. Sequens autem luminarium cõiunctio fuit die. 31. Ianuarii horis. 7. min. 28. secund. 58. post noctis medium, & secundum Astrologos die. 30. Ianuarii horis. 19. min. 28. secund. 58. post meridiem. Cæsar igitur cyclum composituros ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare e regione primi & trigesimi diei Ianuarii vnitatem annotauit: & sequẽtem nouem & vicenis diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, nõ omissa tamen ratione embolismorum. hæc ille. Eandem lunationem calẽdis Ianuarii computat etiam dominus Paulus episcopus in. 12. lib. secundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationẽ factam anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatam computationem die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridiem. Veram autem coniunctionem factam inueni hora. 1. min. 50. post mediam noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quod Ioãnes Stofler. dicat prædictam luminarium coniunctionẽ factam esse anno. 45. ante Christi incarnationẽ: & dominus Paulus dicat eam factam. 45. anno ante Christi natiuitatem: quia vtrũq; verum est cum incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint: incipiendo annum a calendis Ianuarii. Si enim accipias annum inclusiue, in quo conceptus & natus est Christus: & retrocedas vsq; ad coniunctionem luminarium factam calendis Ianuarii tempore Iulii Cæsaris, reperies anno. 45. nã. 45. vicibus calendæ Ianuarii ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt: & tunc inuenta est luna prima calẽdis Ianuarii tempore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni. 44. & fere tres menses: & vsq; ad eius ortũ fuerunt anni. 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. a correctione calẽdarii per Cæsarem. Cæterum meminisse conuenit,

uenit: vt dicit Ioãnes Stofflerinus ibidem quod numeri Cycli Iulii Cæsaris calendario inscripti denotant accensionẽ lunæ factam fuisse eo die, cui obiicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quẽadmodum supputatio indicat. Neq; obliuisci oportet, quod cyclus Iulianus post tempora Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mutilationem mensis Februarii: qui tempore institutionis calendarii Cæsaris in anno cõmuni. 29. dies habuit. Postea quemadmodum supra exposuimus duntaxat. 28. seruauit: hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Christi in anno cõmuni Februarius. 28. dies continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno communi habuit. 29. dies vsq; ad annum Augusti vigesimum: quo tempore mensi sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est vnus dies à Februario acceptus. Dicit enim Censorinus. Qui autẽ sextilis mensis fuerat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti honorem, dictus est Augustus anno Augustio vigesimo: hæc ille. Christus vero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam quatuor primos menses calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæsaris dictatoris nostro instituto satisfacientes: quos describit Ioannes Stolfler. propositione. 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis suæ Paulinæ.

Io.Lucidus Y

Quatuor primi menses calendarii Romani cũ cyclo Iulii Cæsaris.

Cyclꝰ lunaris	Nũerus dieꝝ	Literę feriarum	Ianuarius		Cyclꝰ lunaris	Nũerus dieꝝ	Literę feriarum	Februariꝰ	
1	1	A	Calendis		9	1	D	Calendis	
	2	B	4	No.		2	E	4	No.
9	3	C	3	No.	17	3	F	3	No.
	4	D	Pridie	No.	6	4	G	Pridie	No.
17	5	E	Nonis			5	A	Nonis	
6	6	F	8	Idus	14	6	B	8	Idus
	7	G	7	Idus	3	7	C	7	Idus
14	8	A	6	Idus		8	D	6	Idus
3	9	B	5	Idus	11	9	E	5	Idus
	10	C	4	Idus		10	F	4	Idus
11	11	D	3	Idus	19	11	G	3	Idus
	12	E	Pridie	Idus	8	12	A	Pridie	Idus
19	13	F	Idibus			13	B	Idibus	
8	14	G	19	Cal.	16	14	C	16	Cal.
	15	A	18	Cal.	5	15	D	15	Cal.
16	16	B	17	Cal.		16	E	14	Cal.
5	17	C	16	Cal.	13	17	F	13	Cal.
	18	D	15	Cal.	2	18	G	12	Cal.
13	19	E	14	Cal.		19	A	11	Cal.
2	20	F	13	Cal.	10	20	B	10	Cal.
	21	G	12	Cal.		21	C	9	Cal.
10	22	A	11	Cal.	18	22	D	8	Cal.
	23	B	10	Cal.	7	23	E	7	Cal.
18	24	C	9	Cal.		24	F	6	Cal.
7	25	D	8	Cal.	15	25	G	5	Cal.
	26	E	7	Cal.	4	26	A	4	Cal.
15	27	F	6	Cal.		27	B	3	Cal.
4	28	G	5	Cal.	12	28	C	Pridie	Cal.
	29	A	4	Cal.					
12	30	B	3	Cal.					
1	31	C	Pridie	Cal.					

Cycl⁹ Lunaris	Nũe rus dieꝝ	Literę feriarum	Martius
1	1	D	Calendis
	2	E	6 No.
9	3	F	5 No.
	4	G	4 No.
17	5	A	3 No.
6	6	B	Pridie No.
	7	C	Nonis
14	8	D	8 Idus
3	9	E	7 Idus
	10	F	6 Idus
11	11	G	5 Idus
	12	A	4 Idus
19	13	B	3 Idus
8	14	C	Pridie Idus
	15	D	Idibus
16	16	E	17 Cal.
5	17	F	16 Cal.
	18	G	15 Cal.
13	19	A	14 Cal.
2	20	B	13 Cal.
	21	C	12 Cal.
10	22	D	11 Cal.
	23	E	10 Cal.
18	24	F	9 Cal.
7	25	G	8 Cal.
	26	A	7 Cal.
15	27	B	6 Cal.
4	28	C	5 Cal.
	29	D	4 Cal.
12	30	E	3 Cal.
1	31	F	Pridie Cal.

Cycl⁹ Lunaris	Nũe rus dieꝝ	Literę feriarum	Aprilis
9	1	G	Calendis
	2	A	4 No.
17	3	B	3 No.
6	4	C	Pridie No.
	5	D	Nonis
14	6	E	8 Idus
3	7	F	7 Idus
	8	G	6 Idus
11	9	A	5 Idus
	10	B	4 Idus
19	11	C	3 Idus
8	12	D	Pridie Idus
	13	E	Idibus
16	14	F	18 Cal.
5	15	G	17 Cal.
	16	A	16 Cal.
13	17	B	15 Cal.
2	18	C	14 Cal.
	19	D	13 Cal.
10	20	E	12 Cal.
	21	F	11 Cal.
18	22	G	10 Cal.
7	23	A	9 Cal.
	24	B	8 Cal.
15	25	C	7 Cal.
4	26	D	6 Cal.
	27	E	5 Cal.
12	28	F	4 Cal.
1	29	G	3 Cal.
	30	A	Pridie Cal.

Cyclus lunaris disponitur in calēdario per additionem. 8. numero rum: & si excedant numerū. 19. proiicitur ipse numerus. 19. & annotatur qui remanet hoc ordine. Cum proiicitur numerus. 19. numerus minor, qui inde remanet, annotaē immediate diei sequēti. Si vero numerus additus est maior, quod cōtingit, qñ non excedit numerum. 19. tunc in annotatione intermittitur vnus dies vacuus, sicut patet in calēdario pcedenti: vbi ponitur calēdis Ianuarii numerus. 1. cui si addanē. 8. fiunt nonē: qui annotanē intermisso vno die, tertio diei. Si ad. 9. addanē. 8. fiunt. 17. qui intermisso vno die annotanē diei quinto. Si ad. 17. addanē. 8. fiunt. 25. a' qbus si subtrahanē 19. remanēt. 6. qui imediate annotātur diei sexto tanq̄ numeri minores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tm̄mō indicet coniunctionē luminariū: tñ ex ipso etiā accipitur eoꝝ oppositio hoc pacto. A cōiunctione nāq; luminariū vsq; ad oppositionē ƒm mediū motū, vt ait Ioānes Stoffler. ppositione. 35. sub litera. e. semp sunt dies integri. 14. horę. 18. min. 22. Idem ēt dicit d. Paulus lib. 14. secundę partis ca. 3. Quare si a' die cōiunctionis numerationē inceperis, erit ferē semper oppositio luminarium die. 16. a' die coniunctionis. Vulgus quoq; diem oppositionis nominat lunam. 15. hæc ille. Si ergo volueris inuenire lunationes anno passionis dñi: adde annis vitæ Christi annos. 45. pcedentes eius natiui tatem, & partire totum quoties poteris per. 19. & numerus annoꝝ qui remanet ostēdet aureum numerū illius anni: quo require in calendario lunā primam & inde quintādecimam eo mō quo dictū est: & reperies qđ quæris, sicut specialiter īferius dicemus. Animaduertendū est aūt q aureus numerus non pōt in calēdario habere fixā & ppetuam sedē, sed cōtinue paulatim suam sedem anticipat. Nā vt pbat Ioānes Stoffler. in suo calēdario ppositione. 37. sub litera. l. crescit eiusmodi anticipatio in annis solaribus. 304. ferē ad diē vnum, hoc est ad horas. 23. min. 28. secūd. 52. Et ideo aureus numerus Iulii Cęsaris tpe concilii Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi. 322. anticipauerat sedē p vnam diē & paulo amplius: & iō patres in eodē concilio congregati aliū cyclum lunarē instituerūt: & annotauerunt eū per vnum dię ante a' cyclo Iulii quantū. s. anticipauerat incipientes ab vnitate anno dñi. 323. & adhuc annotatur in calendariis, qbus nunc vtimur. hic cyclus tpe nostro iā anticipauit ferē p dies quatuor. Nā ab anno dñi. 323. quo institutus est iste cyclus vsq; ad annū pſentem. 1524 fluxerunt anni mille ducenti, & vnus, ex quo patet q ab illo tempore iam anticipauit per dies ferē quatuor, & a' correctione calendarii

per Iulium: cyclus ipsius in annis. 1569. iam anticipauit per. 5. dies & paulo plus. Si aũt per aureum numerum annotatum in calẽdariis nostris volumus inuenire lunationes tempore Christi, oportet vt postponatur per vnum diem, & ostendet lunationes eodem modo, sicut aureus numerus Cæsaris. Si vero per eundem aureum numerum nostrũ volumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet vt requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypothesis de cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. *Cap.6.*

A SExta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. Dies hebdomadæ distinguũtur ſm numerum. 7. planetarum: & in calendario Romano vnicuiq; dierũ hebdomadæ annotatur pro caractere vna ex primis septem literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deseruit diei dominicæ, dicit̃ litera dominicalis vel solaris. Huius autẽ literæ dominicalis quotãnis mutatio fit ex gemina causa, vt Ioãnes Stoffler. dicit in suo calẽdario propositione secunda, prima est, quoniam annus solaris cõmunis. 365. continet dies: quos si per. 7. diuiseris, videbis in quotiente. 25. hebdomadas & diem vnum residuum. Cum igitur feriarum elementa sint. 7. scilicet a b c d e f g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandẽ vnus erit dies residuus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calẽdis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine, vltimo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris C. Iulii Cæsaris, ex. 365. diebus & 6. horis conflatur: quæ annuatim collectæ in. 4. anno diem constituunt. Is. 6. calendas Martii hoc est die. 24. Februarii in festo sancti Mathiæ apostoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit literę dominicalis immutatio. Hinc cyclus solaris originẽ habet. Nam vt ibidem ait Ioannes Stoffler. cyclus solaris vocatur spatium 28. annorum solarium. Cyclus à Græco κύκλος: quod latine sonat orbis, aut circulus. Solaris autem à Sole: nõ ꝙ Sol in eo spatio temporis cõpleat cursum suum, orbem signiferi aut circulum propriũ permeando: sed ideo ꝙ in. 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes varietates, quæ ex litera solari, hoc est dominicali ex bissexto

ac concurrentibus contingere possunt. Rō vero. 28. annorū hæc est. Nam cum dies hebdomadæ sint. 7. & bissexti tm̄ modo. 4. anno cōtingant: si per. 4. septē multiplicauerimus, emerget numerus annorū. 28. in quibus oēs varietates, quæ per literam dominicalem, bissextū & concurrentes accidere possunt, in pristinam redibunt formā; & bissextus per omnes currit ferias, vt patet in sequenti tabella.

B Licet autem Romani prisci nō vsi fuerint feriis septimanarum: sed distinxerunt annos per menses: & dies per calendas, nonas, & idus: nihilominus retrocedendo ab anno præsenti iuxta consuetudinem christiani populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquiremus à qua feria Cæsar primum annum solarem incepit, videlicet anno. 45. ante Christū, vt superius ostēdimus & probauimus in præcedēti hypothesi. Nam præsenti anno domini. 1524. bissextili currunt literæ. C. B. Addantur ergo annis domini prędictis præcedentes anni. 45. à correctione calēdarii per Iulium Cæsarem ad Christum: & consurget numerus annorum. 1569. partiaris omnes istos simul collectos in 28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. vicibus impletum esse numerū. 28. cycli solaris ex literis dominicalibus & vnus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calendarii. Vnde si hoc anno habemus l̄ras dominicales. C. B. necesse est, vt in eodē anno correctionis calendarii retrocedēdo inueniamus similiter annū bissextilem. C. B. Sed qm̄ ille annus nō potuit esse bissextilis, sed cōmunis ex eo ꝙ præcesserit eū annus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies superflui: necesse est vt litera. C. includatur in eodem anno confusionis. 26. die Decembris, & sic vltimo die Decēbris fuit feria. 6. & calendis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit sabbatum: qm̄ tunc mutata est l̄ra dn̄icalis, quæ fuit B & cū B annotetur secundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, vbi annotatur l̄ra A fuerit sabbatum. Hoc ēt probatur ex tabulis Alphonsinis ꝙ. s. tunc fuerit congressio luminariū calendis Ianuarii in sabbato, vt affirmat. d. Paulus ep̄s. Ex obseruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nam, vt diximus in

Tabellā cycli solaris cū literis dominicalibus.

1	G F
2	E
3	D
4	C
5	B A
6	G
7	F
8	E
9	D C
10	B
11	A
12	G
13	F E
14	D
15	C
16	B
17	A G
18	F
19	E
20	D
21	C B
22	A
23	G
24	F
25	E D
26	C
27	B
28	A

præcedenti quinta hypothesi, Ioãnes Stoffler. inuenit hanc luminarium cõiunctionem ante Christũ anno. 45. die prima Ianuarii hora. 6. min. 44. secund. 55. a meridie numerãdis videlicet post Solis occubitum: & dñs Paulus eps dicit in. 12. lib. secundæ partis ca. 3. cõperimus hanc lunationem factã fuisse anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatã computatione die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridie, cum. s. iam Sol ipse occiderit. Veram aũt coniunctionem factã inueni hora vna min. 50. post mediã noctem eiusdẽ diei. s. inter diem veneris & sabbatũ. Vnde patet ꝙ incipientibus diem ab occasu Solis: hæc lunatio ſm medium motum fuit in principio sabbati. Incipiẽtibus vero diem a media nocte ſm verũ motum fuit etiã in principio sabbati. Siue ergo Cæsar acceperit diem a media nocte: siue ſm alios ab occasu Solis: certum est Cæsarem hãc lunationem annotasse diei, qui successit occasui Solis, vel mediæ nocti. Et licet in supputationibus temporũ obseruentur motus medii, qui sunt vniformes: potius q̃ veri motus, qui sunt diuersi: tñ quia tunc Cæsar instituit initiũ emendationis temporum, congruum fuit, vt solũ in tali exordio obseruaret veram lunationem, si diem incepit a media nocte: obseruatis deinceps in sequẽtibus, mediis lunationibus. Si vero incepit ab occasu Solis, nulla dubitatio est, quin hęc lunatio ẽt ſm medium motum pertineat ad sabbatum cum fuerit post Solis occubitum. Nũc vero ad sequẽtes literas dominicales & annos bissextiles trãseamus. Præcepit nãq Cæsar sacerdotibus postq̃ emendauerat calendariũ, vt anno. 4. cõpleto intercalarent vnum diem. 6. calendas Martii, vt in secunda hypothesi supius probauimus ex authoritate Macrobii & Solini: & ipsi anno. 4. non peracto, sed incipiente intercalarunt. Vnde ipsa prima intercalatio a sacerdotibus facta est anno. 4. incipiente a correctione calẽdarii: qui erat annus tertius a promulgatione ipsius: & sic inde ipsi sacerdotes cõnumerantes annos a promulgatione calẽdarii successiue de anno tertio in tertium contra iussionem Cęsaris intercalarunt spatio. 36. annorum scilicet ab ipsa promulgatione calendarii: quam præcesserat annus correctionis. Sed postea hoc emendauit Augustus: qui iussit annos. 12. sine intercalatione decurrere: quorum. 8. pręcesserunt Christi natiuitatem: & quatuor subsecuti sunt. Vnde & quarto anno a natiuitate Christi: non fuit bissextus: sed anno octauo sequenti cum iam literæ dominicales ad locum suum post quartum Christi annum redierunt iuxta Cæsaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea subsequentem tabulam descripsimus.

Tabula verax iuxta verba Macrobii & Solini

Anni a' correctione calendarii cum literis dominicalibus.		Anni correct.	Anni a natiuitate dñi			Anni cor.	Anni christi	
1	B	28		B A		55	10	E
2	A	29		G		56	11	D
3	G	30		F		57	12	C B
4	F E	31		E D		58	13	A
5	D	32		C		59	14	G
6	C	33		B		60	15	F
7	B A	34		A G		61	16	E D
8	G	35		F		62	17	C
9	F	36		E		63	18	B
10	E D	37		D C		64	19	A
11	C	38		B		65	20	G F
12	B	39		A		66	21	E
13	A G	40		G		67	22	D
14	F	41		F		68	23	C
15	E	42		E		69	24	B A
16	D C	43		D		70	25	G
17	B	44		C		71	26	F
18	A	45		B		72	27	E
19	G F	45	1	A		73	28	D C
20	E	47	2	G		74	29	B
21	D	48	3	F		75	30	A
22	C B	49	4	E	hucusq;	77	31	G
23	A	50	5	D	emēdatio	77	32	F F
24	G	51	6	C		78	33	D Passio
25	F E	52	7	B		79	34	C Chrī
26	D	53	8	A G		80	35	B
27	C	54	9	F		81	36	A G

Ex hac tabula digesta s̄m verba Macrobii & Solini patet q̄ annus conceptionis Christi fuit anno.45.a' correctione calendarii:& in fine illius anni natus est Christus die.25.Decembris eadem litera dominicali B adhuc per septem dies currente. Vnde octauo die a' natiuitate Christi, scilicet calendis Ianuarii mutata est litera videlicet A.quæ deseruit anno primo Christi in computatione sumpta a' ca-

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit.46. à correctione calendarii per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est ex hac euidentissima ratione, quod anni domini secundum vsum ecclesiæ computantur ab eius natiuitate: qui reducuntur ad calendas Ianuarii immediate sequentis ablatis præcedentibus diebus septem. Cogit me veritas nunc amici mei errorē detegere Amicus meus dominus Paulus episcopus Forosemproniensis: sed magis amica veritas. Describit nanque idem dominus Paulus tabulam literarum dominicaliū & bissextorū ante Christum & tempore Christi in.12.libro secundæ partis suæ Paulinæ: quam aliter digessisset, si diligentius verba Macrobii & Solini considerasset. Ex dictis & probatis facile possumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarii non annotat literam.B.sed addit superiorem literam.C.vno, scilicet anno tabulæ adiecto. Quare describit conceptionem Christi anno à correctione calendarii.46. Coactus est autem addere literam.C.quia plus vnum bissextum ponit anno.4.Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus vnus, quē eo modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendis Ianuarii, quando Iulius Cæsar calendarium emendauit, vt ipse attestatur se hoc computasse ex obseruationibus Ptolemæi, licet asserat iuxta tabulas Alphonsinas tunc fuisse sabbatum. Sed si considerauerimus obseruationes Ptolemæi in codicibus non vitiatis: quas imitatus est Alphonsus, absque dubio reperiemus tunc fuisse sabbatum, vt superius iam declarauimus: non solum ex computatione Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicalium retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam vno errore dato plures inde sequuntur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primū bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipienti à correctione calendarii: quod est contra sententiam Macrobii & Solini: qui fideliter rem gestam describētes dicunt sacerdotes primum bissextum fecisse anno quarto incipiente. Sic itaque inde omnes bissexti de triennio in triēnium ab eo non describuntur in sua tabula eo anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamento cogitur enumerare annos domini à sua conceptione contra vsum diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex conuenienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarii iuxta sententiam Solini &

Macrobii primam intercalationem fecerunt: deinde intercalationes de triennio in triennium obseruarunt: patet ꝙ vltima eorum indebita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit vsq; ad annum. 37. à correctione: qui fuit. 36. à promulgatione calendarii. Inde ergo secuti sunt anni. 12. absq; intercalatione: quorũ. 8. præcesserunt Christi natiuitatem &. 4. subsecuti sunt. Ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi, qui est. 49. à correctione calẽdarii, annotat bissextum in literis. F. E. & sic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B. in sua tabula in principio superaddiderat: ex eo quòd putabat Cęsarem correctionem calendarii calendis Ianuarii à feria sexta non à sabbato incepisse. Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua confingens nouum errorem sacerdotum. Licet autem sacerdotes ex indebita intercalatione per trigintasex annos errauerint: tamen post emendationem factam per Augustum, qui absq; intercalatione ire iussit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dominus Paulus in. 12. libro secundæ partis suæ Paulinæ absq; anthore proprio sensu cõfingit, vt diximus, alium errorem sacerdotum post annos. 12. absq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem: sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cõmisisse: Quem cũ Augustus animaduerteret, iussit. 12. annos sine intercalatione decurrere, vt cyclum Cæsaris in integrum restitueret. Sed tunc per sacerdotes error fuit cõmissus facientes annum quadragesimumnonum bissextilem: quem iuxta decretum Iulii Cęsaris debebant facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos. 12. annos sine intercalatione transmissos: Quo factum fuit, vt cyclus Iulii ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam, immo per negligẽtiam sacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad verbum. Sed licet verum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulii Cęsaris: tamen fictitium & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationem Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emẽdationem Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calendarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporũ fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc vnum diem ſm ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter-

nam custodiam incisione mandauit. Hæc Macrobius. Manifestum est ergo ꝙ post emendationem Augusti, nullus alius error fuit facer dotum. Itaq; anno a correctione calendarii quadragesimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio: quam ibi indebite annotat dominus Paulus. Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio, videlicet anno Christi octauo, vt nos annota uimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluũ bissextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc sequitur ꝙ transeat a sua computatione facta ab in carnatione, & conuertatur ad nostram computationem ecclesiasti cam factam a natiuitate: statim post quartum annum a natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarẽ institutum, cum scilicet sequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Christi. Ab eo anno & deinceps anni, quos ipse describit ab incarna tione: vere a natiuitate sumuntur: & conueniunt nobiscum in annis a natiuitate, siue a calendis Ianuarii sumptis, quando mutatur lite ra dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euidentissima ad probandum annos domini a natiuitate sumi debere: quam superius promisi mus in hypothesi tertia. Vt autem quæ dixi manifestius pateant: domini Pauli tabulam eroneam subiungam.

Tabula erronea ex libro .12. secundæ partis Paulinæ.

C Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

			Anni domini				
1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		G F	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		C B	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		C	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41		G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	D C
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	F E	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B	79	34	C
26	E	53	8	A G	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	A G

Hęc igitur tabula eius continet, vt diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author vnam literam scilicet.C.& ex consequenti vnum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis sacerdotum ponit: sed tertio ab addita litera.C. Qui tamen est secundus à litera.B.cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non seruant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat bissextum anno. 4. Christi: qui superfluit: sed tamen illo posito fit reductio ad veram computationem sumptam a Christi natiuitate secundum vsum communem ecclesię. Sicut quandoque bonus dormitat Homerus: sic & iste dominus Paulus in prædictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibusdam sibiipsi videtur contradicere. Nam in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christum: & tamen in libro. 11. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem Christi fuisse bissextilem: & annū. 5. &. 9. nisi forte hoc intellexerit, quod tunc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorem indebite intercalando incidissent. In annis etiam bissextilibus errauit Dionysius abbas Romanus in sua tabula: quia posuit annum ante Christi incarnationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quartum domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. anno incarnationis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum. Cap. 7.

Septima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora supputent per Olympiades: quæ instituto nostro deseruiunt: inquirendū est vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initium prædictę Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiātur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidem Gręcię oppida celebrabātur, hoc est gymnicū certamen, quod quinto quoque anno fieri solebat. Sed quoniam, vt ait Eusebius, in gymnico certamine victore primo existente Chorebo Helinēse: Helii agunt quinquēnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes anni cōstituebantur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue Hemonis primus instituit Olympiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet spatium: vt etiam Solinus, Eusebius, Africanus, Flegon, & alii plures attestantur. Et exinde Græci tempora ab Olympiadibus cōputare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ aut secundæ aut centesimæ anno primo, vel sc̄do, vel tertio, siue quarto. Constat sane, vt ait Eusebius, Æschyli Atheniensium iudicis secūdo anno primam Olympiadem actam simul cum gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

775 ptuagintaquinq; ac tribus mensibus ante Christi nativitatem, vt Eusebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione simul & authoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipsi anni Olympiadum: quo annus ipse apud Græcos habet exordium: cum Olympiades ab ipsis Græcis institutę sint ad veram annorum distinctionem vt certitudo rerum gestarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vsq; ad Olympiades nihil exploratum in historia Græcorum inuenitur: sed omnia confusis conscripta temporibus sunt. Post Olympiades vero, quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur, nulla penitus confusio temporum fit. hæc ille. Sed apud Græcos anni principiũ est in æquinoctio autũnali, vel prope ipsum æquinoctium. Nam Alphonsus in tabulis describit menses Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bachon in epistola ad Clementem. 5. dicit Græcos anni exordium sumere à lunatione Octobris. Et hic primus mensis apud Græcos, vt dicit Alphonsus, vocatur Tisrim: qui mensis partim, sed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim sæpissime cum Octobri. Huius causa erat: quoniam Græci habent menses mobiles sicut Hebræi, & non menses fixos & stabiles, vt Romani. Et sumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod vt plurimũ accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: scilicet in mense Septembri fiebat mensium intercalatio. vt refert Glancippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiusmodi ludicra ab vndecima ad. 16. diem, hoc est quinq; diebus perdurasse. Et agone gymnico peracto in fine æstatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni simul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum est, manifeste ostendit Titus Liuius, qui in septimo libro tertiæ decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æstate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cum ergo dicit: ea æstate: non de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur, vt dictum est. Idem affirmat Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, vbi dicit. hic annus velut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima, millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octa-nianus Augustus iuxta finem æstatis mense Augusto de Alexãdria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: postmodum etiam ipse Romæ instituit eodem tempore ludos & certamina s'm ritum Græcorum. Nam completo quarto anno. 193. Olympiadis: & incipiẽte primo. 194. Olympiadis, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Christi natiuitatẽ in autumni principio. Vnde & tabelliones ad inueniẽdum anni inditionem in publicis instrumentis inserendam, quæ tribus lustris perficitur, idest. 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vniuersam annorum summã in. 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, vt etiam Guhelmus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hęc inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadis. 194. tamen executioni mandari cœpit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictæ Olympiadis hæc scribit. Edicente Cæsare ex senatus cõsultu Quirinus siue Cyrinus in Iudæam missus, census hominum possessionesq; describit. Quod & conuenit euangelio Lucæ secundo vbi dicitur. Exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis. Hæc descriptio prima facta est à præside *Syriæ* Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo vt conformis in hoc esset Græcis in principio annorum Olympiadum, posuit firmam sedem inditionum, videlicet octauo calẽdas Octobris, hoc est vigesimoquinto die Septẽbris in ipso autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, vt dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesimaquarta sub literis. Nn. prisci quarta & vigesima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die vigesimoquarto *Septembris*. Et ideo periti computatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanquam à firma & stabili sede. Tabelliones vero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones vlterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, quãdo anni Christi mutantur, vt patet in actis concilii Constãtiensis, in quibus mutat' annus dñi & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit põtifex,

vt simul concordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror authorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratione & authore vllo dicit annos Olympiadum in hyemali solstitio incipere, quia forte considerauit inditiones pontificales & non imperiales, vel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui anni dicunt fieri gymnicum certamen: & ipse nō accepit finem anni Græcorum in calce æstatis, vt ipsi ponunt: sed in fine anni Romanorum iuxta solstitium hiemale: ac transiuit a fine anni Græcorum ad finem anni Romanorum. Ab imperialibus ergo inditionibus & non a pontificalibus: & ab æquinoctio autumnali, nō a solstitio hyemali, anni Olympiadum sumunt initium. Non est mirādum si plures authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympiadum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, q eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. *Cap. 8.*

OCtaua hypothesis est de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab vrbe condita. Q m̄ anni Christi in euangelio computantur per tempora Romanorum Imperatorum: ideo necessarium est nobis eorum notitiam habere per computationem annorum tam Olymdiadum q̄ vrbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ vrbi, quam Romulus condidit, ipse & nomen imposuit vt M. Varro, Titus Liuius, & Salustius affirmāt. Tempus vero quo Romana vrbs condita est, describitur ab Eutropio, qui ait. Romulus cum iter pastores latrocinaretur, decē & octo annos natus vrbem exiguam in Palatino monte constituit. 12. calendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius currebat quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem Halicarnasseus describit eam cōditam anno primo septimæ Olympiadis, & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius & Solinus plurimum differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniunt: quia idē primus annus cōditæ vrbis fere dimidius fuit in fine sextę: & pene dimidius in principio septimę Olympiadis: quoniā Roma cōdita est medio vere die. 20. Aprilis: Olympiadum vero anni incipiunt iuxta autumni æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine pcedentis Olympiadis, & in principio subsequētis. Romani vero,

quos

quos Orosius & Eutropius imitant, ex publica fide annaliũ Romanorũ incipiunt primũ annum conditæ vrbis à .4.anno sextæ Olympiadis. Quod ꝑbatur ex hoc, ꝙ imperãtibus Romę duobus Philippis patre videlicet & filio anno dñi ducẽtesimo quadragesimo octauo: millesimus annus Romanæ vrbis fuit: & tunc, vt ait Pōponius Lætus eorũ anno secũdo ingẽti pompa magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno.s. millesimo ab vrbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati sunt. Ab anno aũt. 4. sextæ Olympiadis vsq; ad annum. 3. Olympiadis. 256. cum fuit annus secundus ꝑdictorum imperatorum sunt Olympiades. 250. quæ cõtinent annos mille. Et ab vrbe cõdita vsq; ad Christi natiuitatẽ, vt ait Paulus Orosius fuerunt anni. 752. Quos si coniunxeris annis dñi. 248. quo tpe fuit annus millesimus vrbis: similiter cõficies millenariũ numerũ. Idem confirmatur ex verbis Censorini: qui authorem Varronẽ imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadum tpe fuit aliqua inter authores dissensio in sex septem'ue tantũmodo annis versata. Sed hoc quodcũq; caliginis Varro discussit: & ꝑ cætera sua sagacitate nunc diuersarũ ciuitatum conferens tẽpora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans, eruit verũ, lucemq; ostẽdit, per quã numerus certus non annorũ modo, sed & dierũ perspici possit. Secundũ quam rõnẽ, nisi fallor, hic annus cuius velut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani cõsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis: 1014 quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem cõdita nongentesimus nonagesimus primus: & quidẽ ex palilibus vnde vrbis 991 anni numerantur. hęc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade acceptis: minuas annos. 23. hoc est Olympiades sex vno anno minus ante vrbẽ conditam: residui erũt anni cõditæ vrbis. 991. vt recte cõputat Censorinus ab anno. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo potius tenendũ est Romam conditã propè finẽ sextæ Olympiadis:
B ꝙ iuxta principium septimæ. Nunc vero describẽdi sunt anni imperatorum tempore vitæ Christi per annos Olympiadum & vrbis cõditæ: qm̃ Christus natus est sub Cæsare Augusto: & passus est sub Tyberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen vna cõueniunt, si diligenter inspiciantur. Nam alii sumunt initium imperii eius à nece Iulii Cęsaris: alii à primo eius consulatu vel à triumuiratu: alii ab Aegypto subiugata: alii vero à Monarchia Augusti. Et ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu-

tropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab vrbe
709 condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione Bruti & Cassii idibus Martii hoc est die. 15. mensis eiusdem gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno authore Suetonio. Et completus est idem annus conditæ vrbis septingentesimus nonus die. 20. Aprilis immediate sequentis, quando sumitur initium annorum ab vrbe condita: ac de illo anno deficiebat vnus men
B sis & dies quinque, vt ex computatione patet. Præcedenti autem anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, vt supra dictum est. Quod etiam ipse Cæsar fuerit interemptus anno ab vrbe cōdita. 709. confirmari potest per scripta C. Iulii Solini: qui ab vrbe condita vsque ad consulatum Hircii & C. Pansæ, computat annos. 710. Nam post occisum Cæsarem idibus Martiis, statim fasces susceperunt Antonius & Dolobella, & inde sequētibus calendis Ianuarii fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab vrbe cōdita. 710. Imperauit autem Iulius Cæsar post dictaturam initam tribus annis & septem mensibus secundum Iosephum & Egisippum. Nam anno ab vrbe condita. 705. inchoato, & anno primo penè cōpleto Olympiadis. 183. dictaturam iniit: & anno vrbis conditæ. 709. atque anno. 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Eusebius in libro de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses. 7. nō propter hoc tanto tempore imperauit: quoniam idem Eusebius adiungit imperio eius duos ferè annos vacantis imperii post cædem Cæsaris: antequam Octauianus cōsulatum & triumuiratum acciperet: a quo tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperii Augusti. Consueuit enim Eusebius interregni annos præcedenti regi adiicere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset annos. 37. tamen ipse annotat regno eius annos. 38. superaddens ei annum vacātem inter mortem Romuli & primum annum Numæ Pompilii. Tempore autem necis Iulii Cæsaris, Octauius agebat annum decimum octauum, vt placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè in dimidio anni decimi octaui: quoniam authore Suetonio natus est Octauius die. 23. Septembris, & a Septembri ad Martium est anni dimidium. Quod autem post mortem Cæsaris fuerint ferè duo anni vacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexādrino diligētissimo Romanorum ciuilium bellorum scriptore: Qui dicit Octauium Augustū defuncto Cæsare paucarū virium extitisse. Nā post Cæsarem interemptum sequentibus postea calendis Ianuarii,

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis: inde subsequentibus calendis Ianuarii primum consulatum cum Quinto Pedio sibi cohærede violenter assumpsit. Dicit enim Suetonius. Consulatum vigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem vigesimum annum per tres menses & hebdomadam, scilicet quãtum est à die. 23. Septembris, quando natus est, vsq; ad calendas Ianuarii, cum accepit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris ad primum Octauii cõsulatum duo anni, videlicet minus duobus mensibus cum dimidio, scilicet quantum est à calendis Ianuarii ad 15. diem Martii quando Cæsar occisus est. Paulo post primum cõsulatum Octauianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, à quo fuerat hæres institutus, fuerunt anni. 58. menses. 5. dies. 4. videlicet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currẽte vsq; ad ipsius obitum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno; de cuius ætatis anno vltimo deficiebãt dies triginta quinq;, videlicet quantum est à die. 19. Augusti, quando obiit, vsq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius tacitus; qui dicit ipsum imperasse annis 58. licet de mensibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè duos annos vacantes attribuit Cæsari: ita versa vice Cornelius Tacitus eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni proprii imperii eius à primo consulatu: vel à triumuiratu, vt Suetonius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu ad obitum suũ imperauit annis quinquagintasex mensibus septem diebus. 19. quoniã primum consulatum accepit calendis Ianuarii anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam: & obiit die. 19. Augusti. 76. ætatis anno minus diebus. 35. Si vero computentur eius anni ab Aegypto subiugata postq̃ à triumuiratu pene transierant anni. 12. vt Græci enumerãt à mense Augusti: tũc fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post duos annos & paucos menses postq̃ subiugauerat Aegyptum, quãdo monarchiam assumpsit, vt ait Censorinus calẽdis Ianuarii, quãuis, vt ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæsaris diui filius Imperator Augustus sententia Numatii Planci à senatu cæterisq; ciuibus appellatus est: tunc anni monarchiæ ipsius fuerũt quadragintatres, sed non integri. Obiit autem Augustus anno ab vrbe condita. 757. & anno secundo pene completo Olympiadis 198. die. 19. Augusti: per mensem & paucis diebus ante initiũ ter- Augusti mors.

tii anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius libr. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipse Augustus rempu. beatissimam Tyberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener: postremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tyberius: & imperii eiusdem anni a morte Augusti enumerantur: quia mox a populo Romano tanq̄ imperii hæres Imperator appellatus est: licet aliquādiu distulerit exequi reipu. gubernationem. Obiit autem Tyberius, vt Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martii. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

Solutio quæstionis. *Cap. 9.*

A Propositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde vitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quantum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenenda sunt ex euangelica doctrina iuxta vsum ecclesię, vt superius diximus in prima hypothesi, videlicet quod Christus mortē passus est luna. 15. primi mensis: & q̄ tunc erat feria sexta, quam diem veneris dicimus. Quę duo inquirenda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureum numerū Iulii Cæsaris: qui ostendit lunam primam: & ex consequenti per datam regulam superius cognosci potest luna. 15. s̄m medium cursum, vt erat in vsu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulii Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendā lunam. 15. primi mensis, quando passus est dominus. Et quoniam (vt supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis. 45. correxit calendarium: & tunc annotauit vnitatem aurei numeri calendis Ianuarii: si volumus scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi: addamus prędictos. 45. annos præcedentes Christi natiuitatem: annis vitæ Christi: & inueniemus q̄ anno. 33. vitæ Christi cōsurget numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus, & reperiemus q̄ quater vicibus aureus numerus pfecit cyclum suum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaq; si ascē

damus vsq; ad numerum. 78. remanebit nobis de aureo numero; binarius. Ergo anno domini. 33. iuxta cyclum lunarem Iulii Cæsaris fuit aureus numerus. 2, & sequenti anno domini videlicet. 34. fuit aureus numerus. 3. Iulius autem in suo calendario, vt superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die. 20. Martii: & aureum numerum. 3. die nona eiusdem mẽsis: q̃a sic ordo aurei numeri requirebat, vt superius dictum est. Anno ergo domini. 34. quãdo fuit aureus numerus. 3. luna prima mensis primi fuit die. 9. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 23. eiusdẽ. Non ergo potuit esse luna. 15. die. 25. Martii: sed tunc fuit luna. 17. ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna. 15. passus fuerit. Anno vero præcedenti videlicet. 33. vitæ Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris. 2. luna prima mensis primi fuit die. 20. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 3. Aprilis. Has etiam lunationes inuenire possumus per aureum numerum descriptum in calendariis, quibus tempore nostro vtimur, si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilii Niceni anterius per vnum diem a cyclo Iulii Cæsaris; quoniam iam per vnum diem sedem suam anticipauerat. Et ideo si posterius per vnum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulii Cæsaris. Quoniam autem anno domini. 323. in concilio Niceno aureus numerus vnus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per. 19. vel per additionem vnius anni ad annos a natiuitate domini & partitionẽ in. 19. Quare inuenimus anno Christi. 33. dictum aureum numerum fuisse. 15. & sequenti. s. 34. anno fuisse. 16. Accipe ergo calendarium, qđ modo est in vsu, & reperies aureum numerũ. 15. signatum die. 19. Martii, & ideo per datam regulam sequenti die. s. 20. eiusdem fuit cõiunctio luminarium. Aureum vero numerum 16. reperies annotatum die. 8. Martii: & ideo sequenti die. s. 9. eiusdem fuit luna prima. Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cæsaris: & eodem modo per illũ luna. 15. reperitur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus vtuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, vt mox subiungemus, cum docuerimus inuenire feriã. 6. passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiẽdam ergo eandem feriam sextã passionis domini, recurrẽdum est ad literas dominicales retro cedendo a præsenti anno ad annum passionis Christi. Et si recte cõputaueris, inuenies anno. 33. Christi fuisse literam. D. & anno. 34.

literã.C. Quod facile sic fieri potest. Hoc anno domini. 1524. sunt duæ literæ dominicales. C.B. propter bissextum. Require tabellam cycli solaris cum literis dominicalibus in hypothesi. 6. & inuenies è directo literarum. C.B. cyclum solarem. 21. retrocede partiendo cyclum solarẽ per. 28. quoties poteris, & reperies anno Christi. 33. cyclum solarẽ. 14. è directo literæ dominicalis. D. & anno sequenti cyclum solarem. 15. è directo literæ. C. ergo anno domini. 33. fuit litera dominicalis. D. & anno domini. 34. C. Quando ergo currit litera dominicalis. C. tunc dies. 25. Martii est feria quinta, hoc est dies Iouis, quia ibi signatur litera. G. quę est quinta à litera. C. Non ergo eo die passus est Christus, quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta, sed die veneris feria sexta. Passus est autem præcedẽti anno videlicet. 33. à natiuitate eius, quãdo fuit litera dominicalis. D. nec tunc passus est die. 25. Martii: sed die. 3. aprilis, vbi signatur litera. B. quæ tunc fuit feria sexta cum. B. sit litera. 6. à dominicali litera. D. Itaq; Christus inde surrexit die. 5. Aprilis, vbi signatur litera D. quæ tunc fuit litera dominicalis: quoniam die dominico, qui est dies Solis, Christus à passione sua tertia die resurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationẽ hebraicam & astronomicam: & diem rursus inquiramus, in qua passus est Dominus. Has ergo lunationes paschales annorum Domini 33. & 34. computat dominus Paulus episcopus libro. 7. secundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum: & licet nominet eosdẽ annos ab incarnatione Domini: tamẽ vere sunt à natiuitatẽ eius, scilicet post quartum annum Domini, vt superius probauimus in sexta hypothesi: & sic tempore passionis Christi non discrepat à consueta computatione ecclesiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodem libro septimo secũdæ partis. Anno incarnationis verbi dei. 34. currente. 15. paschalis mensis luna iuxta medium cursum, quo Hebręi vtuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die. 23. Martii quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi vtuntur fuit. 13. quare necesse est annum communem fuisse duodecim duntaxat lunationum: cuius primi mẽsis nouilunium ẽm medium motum ad ciuitatem sanctam Hierusalẽ fuit in nocte sequente octaua die Martii, hora. 11. min. 1. secund. 5. Eiusq; oppositio, quam. 15. paschalem vocant, fuit die. 23. Martii hora quinta min. 23. secund. 7. Cumq; cyclus solaris huius anni fuerit. 15. necesse est literam dominicalem fuisse. C. & quia indirecto. 23. diei Martii in Romano calendario signatur. E. sequit. 23.

diem Martii fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. 23. Martii die martis. Idem continget si ad veros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit nanque vera luminarium primi mensis coniunctio diebus æquatis ad meridianum ciuitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martii completa hora. 19. min. 21. die martis. Vera quoque oppositio &. 15. paschalis mensis fuit die. 23. Martii hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus ait. Annus Domini trigesimusquartus nō est cōueniens passioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis vixisse annos trigintatres cum tribus mēsibus, vt patet in libro suo de temporibus capite quadragesimoseptimo &c. & subdit. Hęc venerabilis Bedę fuit opinio: quam & doctores nonnulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen vnquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neque ipse Beda sibiipsi satis constare videtur. hæc ille. Quantum vero ad diem mensis passionis Christi pertinet: idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis. Beda vero circa hoc titubauit referens ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an à Hieronymo vel Hysuardo, vel ab alio scriptum sit: quādoquidem reliqua, quæ in libro impresso subnectuntur neque à Hieronymo, neque ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constat. hæc ille. Nos autē dicimus absque vlla dubitatione, quod neque Hieronymus neque Hysuardus in martyrologio scripsit Christum passum octauo calēdas Aprilis: quoniam in martyrologiis antiquis & manu scriptis: necnon & in impressis Venetiis octauo calendas Aprilis nulla fit mentio de passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos vidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impressum esse Florentiæ ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorū opinio, falsa comprobatur eo quod sit contra euāgelicam veritatem, quæ affir-

mat Christum passum luna. 15. primi mēsis, feria sexta. Sed nunq̄ tempore Christi die. 25. Martii fuit feria sexta & luna simul. 15. Dicit enim dominus Paulus lib. 8. secundæ partis Paulinæ suæ. Secūdum computationem hebraicam à trigesimo anno Christi ad quadragesimum nunq̄ inuenitur luna. 15. octauo calēdas Aprilis feria sexta, & libro. 9. secundę partis computatis omnibus lunationibus tempore vitę Christi & vlterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Christi vsq; ad sexagesimum annum nunq̄ accidit pascha Iudæorum. 8. calendas Aprilis die veneris. hæc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolę Dionysii Areopagitę ad Polycarpum conatur probare Christum passum anno vitæ suæ 34. octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum. Sed quoniam eius computatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, & contra veritatem euangelicam, vt dominus Paulus lib. 5. secūdæ partis ostendit: ideo nos dicimus eū in hac computatione deceptum esse mendosis tabulis: licet quidam putent ipsam expositionem epistolarum Dionysii non esse Alberti Magni, sed alterius authoris sub eius nomine. Sed siue ipse, siue alius eandem computationem fecerit: manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno. 34. vitæ Christi die. 25. Martii, nec fuit luna. 15. nec feria sexta, vt iam apertissime probauimus. Lunationē verò paschalem anni domini. 33. iuxta cyclum lunarem Hebræorū, idem dominus Paulus lib. 7. secundæ partis ita describit. Anno incarnationis verbi dei. 33. vertente, paschalis mēsis oppositio: quam. 15. lunam vocant iuxta medium cursum: quo Hebræi vtuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die. 3. Aprilis, quę fuit dies veneris. Nā anno. 33. vertente, cyclus lunaris quo Hebręi vtuntur fuit. 12. Quaobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum: Cuius vernalis & primi mensis interlunium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatē sanctam Hierusalem fuit die. 19. Martii hora. 2. min. 12. sec. 28. Eiusq; plenilunium fuit die 2. Aprilis completa, hoc est die tertia currente hora. 20. min. 34. secund. 30. Et quoniam cyclus solaris fuit. 14. necesse est literam dominicalē extitisse. D. Cum ergo in Romano calendario die. 3. Aprilis annotetur litera. B. sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem veneris. Quare necesse est. 15. lunam fuisse. 3. die Aprilis die veneris. Idem quoq; continget, si ad verum motum luminarium supputationem nostram redigere velimus. Fuit nāq; vera luminarium pri-

mi mensis coniunctio die. 19. Martii hora. 2. min. 31. die Iouis. Vera quoq; oppositio die. 3. Aprilis hora. 6. min. 8. die veneris in occasu Solis. Hic tñ aduertendum est Rogerium Bachonem: Ioannem de Muris, & Paulum Burgensem opinatos fuisse tunc Christũ passum esse, hæc ille. Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dixit: sed tñ in accessoria errauit. Sic enĩ dicit in epistola ad Clemētem. 5. Dominus passus est anno. 33. ab eius incarnatione, hoc est anno. 32. iuxta veram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. & die. 3. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi: tamen errauit in enumerãdis annis vitæ eius: quoniã sequitur Dionysium abbatem: qui anno. 4. Christi ponit superflue bissextum & ex cõsequenti diminuit annum a vita Christi. Et ideo falso Bachon putauit Christum tempore passionis trigesimumsecũdum annum agere: cum tamen vere ageret trigesimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerunt vitæ Christi anni solares. 31. & dies centum hoc est tres mẽses cum decem diebus. Hic etiam licet recte describat annũ mensem & diem passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo quod fecit bissextũ anno. 4. Christi: quo remoto fuerũt vere anni vitæ Christi. 32. mẽses tres & dies decẽ. Paulus quoq; Burgensis non conuenit cum pdictis de numero annorum vitæ Christi: sed eum passum eẽ describit in supplemẽto super Matthæum anno. 33. vitæ suę die. 3. Aprilis, vt etiã testatur dominus Paulus lib. 5. secundæ partis Paulinæ suæ. Idem dominus Paulus in. 4. libro secundæ partis ait. Apollinaris Laodicẽsis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicensis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes isti dixerũt dominum crucifixum fuisse anno ætatis suæ. 33. currente: hoc est. 32. completo cum tribus mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem dominus Paulus libro. 9. secundæ partis. Annus domini. 33. currẽs pro dominica passione satis idoneus videretur: nisi extra mensem Martium obseruatus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit vbi timendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christũ passum in mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica vulgi opinione feratur. Sufficit enim vt dicamus Christum passum esse in lunatione Martii: licet pars eiusdem lunationis fuerit in Martio & pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pascha celebrat prima dominica post. 14. lunã primi mẽsis idest Mar-

tii. Vnde quandoque celebrat pascha in Martio quandoque in Aprili: & tamen illa est lunatio Martii. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hebræi enim vt in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die. 15. primi mensis Nisan iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martii apud Romanos. Vnde euangelistæ tanquã Hebræi, morem Hebreum sequẽtes describunt Christum passum esse luna. 15. primi mẽsis hoc est die. 15. mensis Nisan nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tunc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppositiones hoc est lunã. 15. fuisse die. 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christũ passum esse anno. 33. vitæ suę inchoato per tres menses & dies decem. Nam vixit annos. 32. menses tres dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni pleni. 33. adiunctis decem diebus. Hanc veritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab vrbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorũ, qui fuerunt tempore Christi. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis. 202. vt Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat in dimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab ęquinoctio autumnali, vt superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium vernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per vniuersam terram. De qua, vt Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegon Olympiadarum egregius supputator in. 14. libro ita dicit. Quarto autem anno. 202. Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, vt stellæ cælo visæ sint. Tunc currebat annus. 18. Tyberii Cæsaris, vt Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tyberii à morte Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die. 19. mensis Augusti: ideo de illo anno. 18. iam transierant septem menses & paulo plus, videlicet quãtum est ab eo tempore ad mortem Christi. Tunc etiam erat annus vrbis conditæ. 784. propè finem quãtum scilicet est à morte Christi ad diem. 20. Aprilis, quando vrbs condita est. Natus est aũt Dominus anno ab vrbe condita. 752. vt placet Orosio: & in illo vltimo anno. 752. deficiebant ferè quatuor menses scilicet quantum est à die. 25. Decembris, quãdo natus est Dominus.

Christi passio

D

ad diem. 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ vrbis. Tunc inceperat quartus annus. 194. Olympiadis per tres mẽses, scilicet quantum est à die. 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium: ad. 25. Decembris, quãdo natus est Dominus: vt patet ex computatione conditæ vrbis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quãdo vrbs condita est, per annos. 752. vsque ad Christi ortum. Et tũc erat annus. 42. imperii Augusti, vt Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmãt: sumentes annos imperii eius à primo consulatu vel à triumuiratu. Qui annus quadrag. simus secundus erat iuxta finem, videlicet prope ante calendas Ianuarii, quãdo Octauianus accepit primum cõsulatum. Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsaris posteaquam imperaret e menso propemodum anno. 42. natus est Christus. Hæc ille. Itaque prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium. 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio. 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prædictæ Olympiadis. 194. quando conceptus est Christus tempore veris vsque ad annum quartũ in medio existentem Olympiadis. 202. quãdo iuxta æquinoctiũ vernale mortuus est Christus: fluxerũt Olympiades. 8. & vnus annus, in quibus cõtinentur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno. 4. Olympiadis. 194. inchoato per tres menses, quãdo natus est Christus: vsque ad quartum annum, Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quãdo mortuus est: sunt Olympiades. 8. cum tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos vixit in carne Dominus. Sed inquirẽdum est quare Eusebius in libro de temporibus annotat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis. 194. Dicimus quod in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos, quandoque non ponuntur præcise anni rerum gestarum correspondentes annis Olympiadum, vel vrbis conditæ: vel Imperatorum propter diuersa annorũ principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni cõditæ vrbis in vere: anni vero Imperatorum, quando sumunt imperiũ. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatẽ Christi ad annum Augusti. 42. Et quoniam annum. 42. quando conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prædictæ Olympiadis: in eodẽ etiam anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodẽ anno ciuili Christus conceptus, & natus est. Melius tamen annotatur Christi natiuitas anno. 4. prædictæ Olympiadis: quoniam conceptio eius fuit anno. 3. in dimidio existente: & post nouem menses natus est anno. 4. inchoato per tres menses,

vt probatum est. Considerandum est etiam ꝙ Eusebius in libro de temporibus, vt patet in codicibus manu scriptis: nō annotauit specialiter annos domini: sed qui librū impressioni dedit ex libro Mathęi Palmerii Florentini: annos domini signauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per vnum annum antea videlicet anno. 3. Olympiadis. 194. Annus autem primus à natiuitate Christi iuxta vsum ecclesię: annotandus est anno quarto eiusdem Olympiadis. Insuper aduertendum est, ꝙ in libro Eusebii anno quarto Olympiadis. 202. qñ passus est dominus annotē annus eius. 19. Tyberii Cęsaris: cum debuerit ibi annotari annus eius. 18. quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum. Et ideo hic error nō est ascribendus Eusebio, quia sibiipsi contrarius esset: sed scriptori vel impressori, qui primum annum Tyberii annotauit statim post annos quinquagintasex imperii Augusti anno secundo Olympiadis 198. Sed quoniam Augustus imperauit annis quinquagintasex & septem menses ac dies. 19. à primo consulatu eius: ideò annotare debuerat primum annum Tyberii anno sequenti, scilicet anno tertio dictę Olympiadis quando currebat annus domini. 16. sicut recte cōputat beatus Antoninus, qui prima parte suę chronicę titulo. 6. ca. 21. §. 1. dicit. Cœpit autem imperare Tyberius anno à natiuitate domini. 16. hæc ille. Inde sequitur ꝙ anno quarto Olympiadis. 202. recte annotetē annus. 18. Imperii Tyberii. Sic ergo emendanda & describenda est tabula Eusebii, vt patet in tabula sequenti: in qua etiam describentur anni ab vrbe condita.

E

Anni imperato.	Anni añ Christũ	Anni vrbis
Olympias	183	
1 Iulius Cæ	47	706
2 sar impera	46	707
3 uit an. 3.	45	708
4 men. 7.	44	709
Olympias	184	
Vacat iperiũ	43	710
1 Octauia/	42	711
2 nus ãnos	41	712
3 56. m. 7.	40	713
Olympias	185	
4	39	714
5	38	715
6	37	716
7	36	717
Olympias	186	
8	35	718
9	34	719
10	33	720
11	32	721
Olympias	187	
12	31	722
13	30	723
14	29	724
15	28	725
Olympias	188	
16	27	726
17	26	727
18	25	728
19	24	729
Olympias	189	
20	23	730
21	22	731
22	21	732
23	20	733
Olympias	190	
24	19	734

Anni imperato.	Anni añ Christũ	Anni vrbis
25	18	735
26	17	736
27	16	737
Olympias	191	
28	15	738
29	14	739
30	13	740
31	12	741
Olympias	192	
32	11	742
33	10	743
34	9	744
35	8	745
Olympias	193	
36	7	746
37	6	747
38	5	748
39	4	749
Olympias	194	
40	3	750
41	2	751
42	1	752
43	1 An. a na. dñi	753
Olympias	195	
44	2	754
45	3	755
46	4	756
47	5	757
Olympias	196	
48	6	758
49	7	759
50	8	760
51	9	761
Olympias	197	
52	10	762
53	11	463
54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis	Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tyberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784 Passio Chri
7	22	774	18	33	785

F Ex prædictis manifestum est Christum passum esse anno. 33 vitæ suæ currente feria sexta luna. 15 .primi mẽsis in pascha Iudæorum. Sed nobis obiiciunt ipsi Iudæi, ꝙ Christus non fuerit occisus in die festo paschæ Iudæorũ, si die. 3 .Aprilis feria sexta mortuus est: quoniam eo anno Iudæi celebrarunt pascha die sequẽti scilicet. 4. Aprilis die sabbati, vt probat dominus Paulus in. 8 .libro secundæ partis capite. 4. conclusione. 4. & libro. 9 .secundæ partis ca. 3 .cõclusione quarta. Nam Iudæi asserunt post secundam templi ædificationẽ nunquã celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatem Gamalielis discipuli Christi: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apostolus ipse se legem & prophetas didicisse fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione conscripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias & festa in tempore conueniente, ne sabbati honor minuatur, aut alia præcepta violentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta, vel sexta, posse cõtingere. Festum expiationis nunquã feria prima, feria tertia neq; feria sexta. Pascha vero nunq̃ feria secunda, feria quarta neq; feria sexta obseruari posse. hæc ille. Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluatorem haud quaquam ab eis die veneris in festo paschæ crucifigi potuisse. Ad hoc facile respondemus per distinctionem ex Iudæis acceptam. Constat nãq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse, antiquum & nouum, vt refert dominus Paulus libro tertio secũdæ

partis prope libri finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vocant: quia in lege a Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri. 9. mandatum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad vesperam: sic q annus & mensis quilibet, ipso nouilunii die exordium sumat. Sed nouum pascha iudiciale vocant: quia a iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderationem in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non semper ipso die nouilunii, sed aliquãdo ad diem sequentem: nonnunq̃ ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa violarentur. Christus ergo prænoscens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & vetus ac legitimum & verum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna. 14. primi mẽsis, quę fuit feria quinta quã do ſm legem Moysi pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta iudicĩ normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, vt dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniã mensis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed verum & legitimum pascha celebrauit: vt & ipse legem seruaret: & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni a multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna. 13. vt Græci dicunt: sed illum comedit luna. 14. feria. 5. ad vesperam: & Iudæi transtulerunt esum agni ad lunam. 15. feria sexta ad vesperam: & celebrarunt pascha luna. 16. in sabbato, vt dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die veneris in festo paschæ, Iudæorum: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: a Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorum nunq̃ die veneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam vel regulam a iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum vulgus & populi multitudo & pharisei tunc obseruabant. Vnde Iudæi vt dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scili

cet comederunt iuxta traditiones seniorum feria sexta ad vesperam: & die sequēti celebrarant pascha & sabbatum simul. Vnde Ioannis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrebant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistæ mentionem faciunt de pascha a Christo & discipulis eius obseruato: manifeste significāt Christum pridie quàm pateretur agnum paschalem cum discipulis iuxta legis mādatum prima die azimorum comedisse: & sequenti die crucifixum esse in ipso festo paschæ iuxta legis mandatum: & tunc erat vigilia paschæ iuxta iudæorum obseruationem. Hæc plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgensis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthę. 26. capi. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, videlicet feria prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Christi: sufficit tamen vt per sinecdochen intelligantur, vt exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda. Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta. Nos autem in symbolo confitemur, ꝙ Christus tertia die resurrexit a mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ partis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse triduo integro: nisi forte vt satisfaciat vt cūqꝫ Iudæis calumniantibus, & dicentibus ꝙ non est comprobata veritas mortis Christi iuxta regulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus comprobari posse vere mortuum esse. Sed ipsis Iudæis respōderi potest aliter iuxta rei veritatem ꝙ sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quæ extasim faciat: sed morte violenter illata. Nam tot & tantis flagellis & plagis percussum & vulneratum est corpus eius: ꝙ ēt ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum vere mortuum esse, propter quod milites, non fregerunt ei crura, quia viderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc vllus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & vulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in vita per trigintasex horas. Christus autem expirauit hora nona: & tribus horis feriæ sextæ in morte fuit: deinde. 24. sabbati: & nouem feriæ primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primę ferię nona prope diluculum iuxta illud ps. 56. Exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum passum esse

ſum eſſe anno. 33. vitæ ſuæ die. 3. Aprilis: & die. 5. eiuſdem menſis à mortuis reſurrexiſſe.

Noua opinio erronea. *Cap.* 10.

SEd nouam opinionem de die paſſionis Chriſti nup adinuenit dominus Paulus eps Foroſempronienſis: qui licet in ſua Paulina plurima recte cõputauerit tanq̃ peritiſſimus aſtrologus: in hac tñ ipſum erraſſe probare poſſumus ſaluo ſemper eius honore: ac ſeruata erga eum amicitia & charitate, qua ſemper eum dileximus tanq̃ virum doctum & prælatum optimũ. Nec ipſum nobis propter hoc ſuccẽſeri arbitramur, ſi eius errorem emendamus: quoniam ipſe humiliter ſe aliorum correctioni ſubiecit, dum in ſecunda parte ſuæ Paulinæ in eius exordio hæc verba ſcripſit. Si aliquid fortaſſe minus probatum aut piarum aurium offenſiuum dixero: id nunc reſignãdo obeliſco deleri, & pro nõ dicto haberi cupio: ſingula mea ſcripta & dicta doctorum virorum iudicio examinanda corrigendaq; ſũmittens: id ſolum ratus habiturus quod ipſorum iudicio approbatum fuerit. hęc ille. Ipſe ergo opinatus eſt Chriſtum paſſum eẽ anno biſſextili literis dominicalibus currẽtibus. A. G. quo anno ab omnibus ponit̃ annus Domini. 36. non ꝙ ipſe dixerit ipſum vixiſſe vſq; ad annum. 36. Sed ꝙ annus, q cõmuniter ponitur. 36. fuerit annus Chriſti. 34. & ſic eius mortem & annos vitæ ipſius pręcedentes annotat poſterius per duos annos iuxta ſuam opinionem: ſed iuxta veram computationem eccleſiæ quã ſuperius declarauimus: annotat eos poſterius per tres annos. Nam ab anno. 33. quando Chriſtum paſſum eſſe oſtendimus, vſq; ad annum. 36. quo ipſe dicit Chriſtũ paſſum tres anni vere numerantur. Ad hanc autem ſuam nouam opinionem probandã ex duobus mouetur, ſcilicet ex lunatione primi mẽſis prædicti anni. 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte deſcriptos per aliam lunationem & eclipſim à ſe cõputatam. Dicit enim quo ad lunationem paſchalem primi menſis anni prædicti in libro. 7. ſecundæ partis. Anno incarnationis Domini. 36. currente paſchalis menſis oppoſitio: quã. 15. lunam vocãt ſm medium curſum, quo Hebræi vtuntur ad ciuitatẽ ſanctam Hieruſalem fuit in nocte ſequẽte trigeſimam diem Martii, quæ fuit dies veneris. Nam anno. 36. currente fuit nouilunium quintadecima die Martii hora. 17. min. 22. ſecũd. 21. & eius pleniluniũ fuit die. 30. Martii hora. 11. min. 44. ſecund. 23. Et quia cyclus ſolaris fuit. 17. neceſſe eſt annũ fuiſ-

se bissextilem in literis. A. G. Cum ergo in Romano calendario, e di recto diei. 30. Martii signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c. Idem quoque continget, si veros luminarium motus animaduertere velimus. Fuit namque vera coniunctio die. 16. Martii hora. 7. min. 9. in nocte sequenti diem veneris. Vera quoque oppositio fuit die. 30. Martii hora. 5. min. 51. die veneris in occasu Solis. hæc ille. Ex annis quoque Domini, quos putat à Chronographis non recte descriptos, per aliam lunationem & eclipsim à se computatam suam opinionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit fundamentum suę opinionis super quodam dicto Eusebii Chronographi. Id autem dictum Eusebii tale est, cum describit mortem Augusti. Defectio Solis facta est: & Augustus. 76. ætatis suę āno Athellæ in Cāpania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prędicta eclipsis fuerit: & inuenit eā anno Domini. 17 in quo annotatur secundus annus Tyberii Cæsaris: & cum crederet eam factam esse sex mēsibus ante mortem Augusti: ideo dixit Chronographos in duobus annis errasse. De prædicta autē eclipsi sic scribit in sua Paulina libro. 13. secundæ partis. Anno Domini Saluatoris iuxta consuetam supputationem decimoseptimo: maximam Solis eclipsim factam inuenimus, in quā totus Sol Romæ & in pluribus Italiæ regionibus visus fuit obscurari die Februarii decimaquinta, hora ferè meridianā in. 26. gradu Aquarii, Sole domum regiam possidente. Cumque Sol ad oppositum loci eclipsati peruenisset, videlicet ad. 26. gradum Leonis eodē die expirauit Augustus Suetonio Trāquillo authore. 14. calendas Septembris: qui est dies. 19. mēsis sextilis: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et vt opinionem suam magis roboraret, in libro decimo secundę partis dicit sibi fuisse oraculo desuper ostensum Chronographos in computādis annis Domini errasse in duobus annis. Hæ sunt rationes quibus opinionē suam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime soluūtur, & improbantur, si diligenter inspiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. *Cap. 11.*

PRimo ergo quantum ad lunationem primi mēsis in anno Domini. 36. dicimus dn̄m Paulum in ipsius cōputatione defecisse, eo quod discordet à computatione cycli lunaris Iulii Cæsaris; cuius cyclo probatur eo anno lunam

15.primi mēsis fuisse.31.Martii die in sabbato.Nam si annis Domini.36.addas annos.45.qui sunt anni inter correctionem calendarii & natiuitatem Christi:consurgent anni.81.Quos si partiaris in.19.reperies numerum decēnouennalem Iulii quater vicibus reuolutū:& remanebunt tibi.5.pro aureo numero anni Domini.36.Inquire calēdarium Iulii Cæsaris superius descriptum in hypothesi quinta.Et reperies aureū numerum.5.signatū e directo diei.17.Martii.Sed quoniam ille annus fuit bissextilis:& Februario additus est vnus dies:ideo prędcedēti scilicet.16.die Martii fuit luna prima. Ergo per regulam datam superius de inuentione lunæ.15.ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta,eodem mense luna.15.fuit die 31.Martii die sabbati.Idem reperies,si computaueris eandem lunationem per cyclum lunarē Hebræorum.Vnde satis miramur quod cum dn̄s Paulus cæteras lunationes maxima cum diligētia computauerit:in ista tamen ex non recta consideratione defecerit.Et quidem ex eius verbis potest cognosci defectus illius.Nam dicit expresse ipsam lunam.15.fuisse nocte sequente trigesimam diem Martii. Ergo fuit die.31.eiusdem mensis ſm Hebræos:qui computāt dies ab occasu Solis.Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die.16. Martii non solum iuxta cyclum Iulii,sed etiam Hebræorum:non die.15.vt ponit dominus Paulus.Qui anticipauit per vnū diem in hac lunatione,vt suam opinionem tueretur.Veruntamen coniunctionem recte posuit die.16.Martii.Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis:tamen in octauo libro secundæ partis cap.4.ipse probat,iuxta doctrinam Gamalielis Hebræi,Iudæorum pascha tunc celebratum fuisse die.31.Martii.Vbi adiungit & dicit.Et quoniam oppositio luminarium mensis Nisan ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequente trigesimā diem Martii,quæ fuit dies veneris:sequitur de necessitate,phase Iudæorum trigesimaprima Martii die sabbati celebratū fuisse.hæc ille.Ex quibus vebis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptum. Adhuc etiam dicimus ꝙ si luna.15.fuisset die.30.Martii post decimamoctauam horam Hebræorum more,vt dicit Paulus Burgensis,& confirmat dominus Paulus Forosemproñ.pertinuisset ad diē sequentem.s.31.multo magis ex quo luna.15.prędicta facta est in nocte sequente trigesimam diem Martii.Cum ergo illo anno luna.15.primi mensis fuerit vere & ſm vsum Hebraicum die.31.Martii die sabbati,patet ꝙ illa oppositio luminarium non est conueniens passioni Christi,qui passus est feria sexta non sabbato.Quantum

vero ad eclipsim anni domini. 17. in mēse Februario: dicimus eum recte ipsam computasse: quia vere fuit anno Christi. 17. & tunc currebat annus. 4. prope medium Olympiadis. 198. & ab vrbe condita erat annus. 768. prope finem: sed ipsum errasse dicimus quātum ad hoc, q hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno vltimo Cæsaris Augusti, cum fuerit anno secundo Tyberii Cæsaris, videlicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius verbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationē Astronomicam: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & vrbis cōditæ. Ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatione: & similiter Ioānes Stofflerinus probauerunt Iuliū Cæsarem emēdasse calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum vsu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictam eclipsim fuisse anno Christi. 17. sm eādem computationem. Si autem annis. 45. ante Christi natiuitatem addas annos. 17. post eius ortum: consurget numerus annorum. 62. Ergo a correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit, enumerātur anni. 62. Videamus modo annos vitę Augusti. Ipse enim Augustus authore Suetonio: quē dominus Paulus sequitur obiit anno. 76. ætatis suæ. Et in morte Iulii Cæsaris: Octauianus agebat annum. 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo a correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiusdem Octauianus agebat annum. 17. & iam de ipso anno transegerat tres menses scilicet quantum est a die. 23. Septembris, quādo natus est ad calendas Ianuarii, quando correctio calendarii cœpta est: & ante correctionem calendarii trāsierant. 16. anni vitæ Octauiani. Addamus ergo. 16. annos vitæ Octauiani ante correctionem calendarii annis. 62. qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini. 17. & cōsurget numerus annorum. 78. Ergo si quereretur, q si Augustus obiisset post ipsam eclipsim, vixisset annos 78. quod est falsum, quia ipse vixit annos tātummodo. 76. vt Suetonius, Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obiit biennio ante ipsam eclipsim: & tunc erat annus. 2. Tyberii, vt recte supputant Chronographi. Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea, quæ ipse prius recte dixerat. Cum ergo ipsa eclipsis fuerit per duos ānos post Augusti obitum: non poterat eius mortem designare, vt falso cōputat dominus Paulus: qui dicit ante ipsius mortē eam accidisse. Et sic vt defendat

& saluet vnum dictum parui momenti Eusebii ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem computationem annorum Domini magni ponderis: non solum ipsius Eusebii: sed etiã omnium alioꝝ Chronographoꝝ contra rectam rõnem. Inordinate enim ageret, siquis vt saluaret in horto arborem sterilem: incideret omnes alias fructiferas. Secundum aũt rectam rõnem dicendum est in hoc minimo Eusebium errasse: & in cęteris maximis recte scripsisse: & nullum inde sequitur inconueniens. Is autem error Eusebii ex eo processisse videtur: quoniam eclipsim prodigiosam: quam debuerat annotare post mortem Iulii Cęsaris: descripsit iuxta obitum Augusti, qui ei successit ob temporis vicinitatẽ. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitum annotauit. De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit &c. subdit.
Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:
Cum caput obscura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; æternam timuerunt secula noctem.

Et Plutarchus vbi de prodigiis post extinctum Cæsarẽ meminit, inquit. Solis pterea lumẽ caligine obsessum: totoq; nãq; illius anni spatio pallens globus & sine splẽdore oriens, imbecillem ac tenuem ex se calorẽ emittebat &c. Plinius item lib. 2. ca. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis defectus, qualis occiso dictatore Cæsare, & Antoniano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ visa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus verbis patet illã Solis immutationem fuisse prodigiosam. Suetonius autem nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In vita etiã Tyberii de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tyberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus veniam dedit. hæc ille. Hoc autem fecisse constat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi vel motu cœlestium prędicebant, quandoq; non eueniebant & propterea eos tanq̃ superstitiosos expellere voluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protẽdebat eius mortem: sic etiã eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, non fuit signum obitus eius: nec etiam designauit mortem Tyberii, quamuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tyberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

vixit: sed annos plusq viginti Insuper probare possumus Chronographos non errasse: ex annis Olympiadum & vrbis conditæ: quoniam dominus Paulus non negat annos Olympiadum & vrbis cõditæ à Chronographis fuisse recte descriptos, sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatione. Nam vtitur præcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & vrbis conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in. 13. libro secundę partis capite. 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, & errorum censor, varias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit. Hoc authore Censorino, quem ipse pro se citat, ostẽdemus ex annis Olympiadum & vrbis conditæ per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, vt supra eum citauimus in hypothesi octaua. Hic annus cuius velut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis, quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus: & quidem ex Palilibus, vnde vrbis anni numerantur. hæc ille. Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlpii & Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartusdecimus: qui est secundus annus Olympiadis. 254. Nam anni mille quatuordecim continentur in Olympiadibus. 253. & dimidia Olympiade, quæ est ducentesima quinquagesimaquarta anno eiusdem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentesimusquadragesimus, à natiuitate vero eius iuxta vsum ecclesiæ ducentesimus trigesimus nonus. Tunc currebat annus. 991. ab vrbe cõdita, vt hic dicit Censorinus, hoc est ab anno quarto sextę Olympiadis ex Palilibus idest ex die. 20. Aprilis, quando Roma cœpit ædificari. Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cęsaris, reperiemus eam factam esse anno. 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olympiadis. 183. & annus ab vrbe condita. 709. vt supra patet in tabula temporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olympiadis. 194. qui erat annus conditæ vrbis. 752. & annus. 42. ferè completus Augusti, à primo eius consulatu vel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domini. 17. & anno secũdo Tyberii: qui erat annus. 4. Olympiadis. 198

(margin: 1014 beside "ni consulatus…"; 991 beside "tur. A Roma…")

& annus ab vrbe condita.768. Cognoscemus & Christum passum esse anno quarto Olympiadis.202. qui erat annus vrbis conditæ 784. propè finem: & annus. 18. Tyberii Cæsaris, vt in prædicta tabula continetur. Non est mirum si dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam vsus est libro Censorini impresso mendoso in quibusdam numeris in eo quod sequitur in verbis eius. Nam cum computasset annos à prima Olympiade & ab vrbe condita sumens pro titulo & indice annum consulatus Vlpii & Pontiani: eosdem computat per annos Iulianos & Augustios dicens, vt habetur in textu impresso, quem adducit dominus Paulus. Eorum vero annorum, quibus Iulianis nomen est, ducentesimus octuagesimustertius: sed ex die calendarum Ianuarii: vnde Iulius Cæsar anni à se cōstituti fecit principium. Ad eorum qui vocantur anni Augustorū ducētesimus sexagesimusquintus: perinde à calēdis Ianuariis: quāuis & ante diem sextum decimum calendas Februarii Imperator Cæsar, sententia Munacii L. Planci à senatu cæterisq; ciuibus Augustus est appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in potestatem ditionemq; populi Romani venerint hunc Augustorū annum vocant ducentesimum sexagesimumseptimum. hæc ibidem. In textu vero manu scripto & emendato, vbi textus impressus habet annum Augustanum ducētesimum sexagesimumquintum, scriptum repe- riemus annum ducētesimum sexagesimumseptimū, & vbi in textu impresso habetur annus ducentesimus sexagesimus septimus secundum Aegyptios: in textu manu scripto emendato scriptum est annus. 369. Mendositatem textus impressi, quē secutus est dominus Paulus, hac ratione per veram computationem sic ostendimus. Manifestum est ex probatione dñi Pauli epi & Ioannis Stofflerini Iulium emendasse calēdarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta cōsuetam annorū Domini cōputationem per Chronographos descriptam. Si ergo addas pdictos annos. 45. annis Dñi. 239. quo anno Censorinus sumit titulum & indicem suæ cōputationis. consurget numerus annorū. 284. Ergo ab anno correctionis calendarii vsq; ad pdictum annum Dñi. 239. fuerūt anni. 284. Cēsorinus vero dicit eum annū esse. 283. Ideo ipse Cēsorinus nō incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: q fuit. 45. annus añ Christi natiuitatem: sed ab anno sequenti. s. pmulgationis calendarii: qui fuit annus. 44. anteq̄ Christus nasceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæsaris: qui fuit interfectus anno secundo à correctione calendarii inchoato per duos menses & dimidium:

283 265

quia fuit occisus die. 15. Martii. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarii necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, vt dictum est. A nece autem Cæsaris incipiendo à præcedentibus calēdis Ianuarii vsq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni. 16. videlicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus vsq; ad subiugatam Ægyptū: & duo anni vsq; ad eius monarchiam: qui simul fiunt anni. 16. Si autem ab annis Iulianis. 283. subtrahas annos. 16. erit annus prædictus Augustanus. 267. vt scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si vero subtrahas ab eis annos. 14. quia biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios. 269. vt scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset a mendoso codice impresso, & non cōsiderasset veram computationem à se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæsarem anno. 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo quod licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamē per eum facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per biēnium, vt affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperii Augusti à cæde Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam vt concludit dominus Paulus libro. 13. secundæ partis: oraculo. 13. Eusebius incepit primum annum imperii Augusti à primo eius consulatu, vel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes interregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Augusto, vt alibi falsò putauit dominus Paulus sibiipsi contraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octauiani à primo eius consulatu cōuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti. 42. qui tamen erat. 44. à nece Cæsaris sm cōputationem Cornelii Taciti. Et mortuus est anno imperii Tyberii. 18. anno quarto Olympias. 202. Non ergo Eusebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis conuenientibus Olympiadum & vrbis conditæ recte computatis. Nam ex eo q; dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annū Christi. 36. sequitur quod tūc fuerit annus. 3. Olympiadis. 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis. 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nõ est modo dicendum, quoniã de ipsis alibi scripsimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione annorũ Domini iuxta vsum ecclesiæ, & ꝙ plus est, sequeretur Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicam, vt probatum est. Plura etiam alia inconuenientia ex sua positione sequeretur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putauit per suam nouam adinuentionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eam nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognosceret dominus Paulus suas rationes & computationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium vel imaginariam visionem, dum affirmat sibi desuper oraculo demonstratũ omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse. Si hoc fuisset diuinum oraculum & reuelatio prophetica: vtiq; adhibenda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credendum est: sed probãdi sunt ipsi spiritus vtrum ex Deo sint. Quod autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinuẽtione confictũ: vltra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicam veritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ veritatem certam, non dubiam opinionẽ insinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certũ: sed sub dubietate & opinione reliquit: cum opinio non habeat certitudinem: sed adhæreat vni parti oppositorum cum formidine alterius: vt ex eius verbis post libri sui finem in totius operis peroratione sua manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorem: quin immo rogatum eum velim: vt hæc scripta mea solita protestatione accipiat, non tanq̃ propositiones aut conclusiones, q̃a nihil asserere vel affirmare intendo: sed tanq̃ quæstiones & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenui animi adinuẽtionem diei passionis Christi, stimulo veritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non ẽ diffinito asserimus quæcunq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, vt præstemus diligẽtiam perquirendi potius q̃ affirmãdi temeritatem. hæc ille. Ex quibus verbis patet, ꝙ non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinuentione locutus est, quẽadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui varias adinuentiones & similitudines cõfingunt vt facilius persuadeant quod verũ putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronem: qui in libro de Rep. apte cõ

fingit somnium Scipionis, vt suis dictis tanq̃ diuino spiritu platis maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingenium Tullii aptissime cõfingentis: q̃ ad somnii veritatem. Quis non videat quanto ingenio dominus Paulus libro. 10. secũdæ partis adaptauerit sibi visionem illam amplam: quam cõfirmare nititur vno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium a libro. 10. secundæ partis vsq; in finẽ totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile improbari possunt: qm̃ in eis aliqua sunt sibi inuicem aduersantia & cõtraria: alia quæ non plene concludunt rei ꝓpositum: alia quæ falsum continent: vel errore authorum vel etiam vitio scriptorum: alia quæ potius fundant̃ in adaptatione humana q̃ in rei veritate. Quæ omnia emendatione indigerent; sed nos breuitati studentes nunc ea omittimus. Quilibet aũt lector ex eis, quæ superius probauimus, poterit in eis cognoscere quæ sint in emendatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit: dedit nobis occasionem indagandi & reperiendi veritatem: non virtute nostri ingenii, sed speciali auxilio Dei: a quo bona cuncta procedunt. Probationes autem nostras in scriptis redegimus nõ in sigillationem tanti præsulis: sed amore veritatis, quã summe diligimus, in totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul dominus Paulus amator est veritatis, vt nobis certissimũ est: inspecta veritate assensum præbebit rationibus ipsam veritatem comprobãtibus: quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si censores mei aliam viam indagandi diem passionis Domini magis idoneam docuerint: nullum mihi cum Chronographis certamẽ restabit. hæc ille. Cum igitur aliam viam magis probabilem iam ostenderimus: vtiq; cessare debet eius certamen contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos veritati probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus propositum. Cum ergo luna. 15. primi mensis anni Domini. 36. quæ fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absurda contra veritatem sequantur; censemus reprobandam esse talem assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem Christi ad annum Domini. 12. ponens eius natiuitatem antea; ex qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare concludimus Christum vere passum anno vitæ suæ. 33. vti iam ad plenum Deo inspirante probauimus.

Totius uitæ Christi uerum tempus. *Cap. 12.*

A DE die mortis Christi iam vberrime diximus. Nunc restat vt breuiter dicamus aliqua de totius vitę illius tempore. Et quũ satis diximus de ipsius conceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicẽdum est, quo ad tẽpus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in breuiario temporũ Herodis tempora nobis insinuat. Nam ibidẽ describit omnes Reges & Duces ac Pontifices Hebræorum, & quot annos præfuerint in regimine. Vltimũ enim dicit præfuisse Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, vt ibi scribitur relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubente senatu Romano inuitis Hebræis regnũ tyrannicum iniit sumpta sibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis: Et declarato filio eiusdẽ Hyrcani Aristobolo Pontifice, vt Iudæorũ animos ad se inclinaret. Sustulit autem ex filia Hyrcani sibi vxore filios duos. Sed cum anno. 26. tyrannici regni sui, Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisci regis salutari ab Hebręis: illum sibi socerum, socrumq; atq; filiam sibi vxorem: & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit: biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero. 30. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quẽdam atq; Zenedrim ex Proselitis suffecit: qui nimium in lege videbantur eruditi. Tum & Salomen sororem suam & virum eius de tribu Iuda: Itemq; proprium filium, quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit: q diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tãdem Hebræi: vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes, in fide ipsius ac posterorũ se se permansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrãnico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Philo Hebræus ad verbũ. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul & legitimo principatu regnauit annos. 37. vt etiam Eusebius & cæteri oẽs communiter attestantur. Primus autem annus regni sui tyrãnici ab Eusebio annotatur simul cum anno. 11. Octauiani Augusti: & annus. 32. qui fuit primus annus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimosecundo Cæsaris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autem regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebręi fessi vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros. Et tunc ablato regno à Iudæis adimpleta est prophetia,

Iacob dicentis Gen.49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec veniat qui mittēdus est. Nam statim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus est Christus in diebus Herodis Regis anno scilicet primo sui legitimi principatus. Et quoniam anno, quo cōceptus est, fuit litera dominicalis.B.vt superius cōputauimus: patet ipsum conceptum esse feria.6.qm̄ die.25.Martii quādo cōceptus est, assignatur in calēdario Romano litera.G quę est sexta à litera.B.quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiam ipsum natum esse die dominica: qm̄ die.25.sequentis Decembris, qn̄ natus est, annotatur litera.B.quæ tunc fuit litera dominicalis. Calendis aūt Ianuarii sequentibus videlicet octauo die natiuitatis eius mutata est litera dn̄icalis & fuit.A.quæ in calendario annotatꝰ calendis Ianuarii: ideo circūcisus est die dominica. Magi aūt obtulerunt ei munera feria.6.qm̄ in die Epiphaniæ signatur litera.F.quæ est sexta ab.A.litera tūc dominicali. Præsentatus est autē in templo quadragesimo die à sua natiuitate feria.5.Nā in die purificationis Mariæ die.2.Februarii signatur litera.E.quæ tunc fuit feria.5.Annus aūt cōceptionis & natiuitatis Christi non fuit à correctione calendarii.46.vt in sua tabula literarum dn̄icalium dominus Paulus annotat addens contra rationem in principio tabulæ vnā literam.f.C.vt supra diximus; sed fuit annus.45.vt nos annotauimus ratione supius dicta. Quapropter eo anno, quo conceptus est Dominus nouilunium primi mensis fuit die.25.Martii: quo die cōceptus est Christus, scilicet in ipsa Neomenia. Nam anno.45.à correctione calendarii fuit cyclus lunaris Cæsaris.7.qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25.Martii. Conuenientissime autem Christus conceptus est in ventre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniam Christus verus iustitiæ Sol, tunc Lunæ hoc est Mariæ virgini genitrici eius cōiunctus est per carnis assumptionem. Sed quoniā dominus Paulus annotat Christi conceptionem anno.46.à correctione calendarii contra rationem & contra seipsum, quia recte prius à correctione ad Christum quadragintaquinq; annos cōputauerat; ideo etiam errauit in annotatione ipsius lunationis. Nam in septimo libro secundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniū primi mensis secundū medium motum fuisse die.12.Martii cōpleta cum horis.23.min.28.secund.20. Sed hęc lunatio fuit anno primo natiuitatis Christi hoc est post eius natiuitatē; cuius interluniū iuxta cyclum Cæsaris fuit die.14.Martii cum è directo eius assignetur in calendario Iuliano cyclus lunaris.8.In mense autem Decembri,

Christi cōceptio

quãdo natus est dominus, iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die. 15. eiusdem mensis: vbi signatur cyclus Cæsaris. 7. Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis videlicet die. 25. octauo scilicet calendas Ianuarii. Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna. 11. quoniam anticipat lunationes per vnum diẽ: eo φ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum: non tamen fuit, vt superius probatum est: ideo non erat necesse anticipare lunationes per vnum diem. Inter duos autem terminos vitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortem, solus euangelista Lucas duo tantũm tempora eius describit, scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo: & annum trigesimum quando baptizatus est. Christus cum parentibus ascẽdit in templum in die festo pasche cum esset annorũ. 12. hoc est dum ageret annum duodecimũ, vt exponit Glossa & Ambrosius. Non enim compleuerat annũ duodecimum, quia sic ageret annum tertiumdecimum: sed iam transierant de anno duodecimo tres menses: quia pascha fiebat iuxta æquinoctium vernale: & Chirstus natus fuerat iuxta solstitium hyemale præcedens. Ille annus fuit bissextilis, in literis. C.B: & luna. 15. primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die. 26. Martii die sabbati, vt patet per cyclum lunarem Cæsaris: qui illo anno fuit 19. & annotatur è directo diei. 13. Sed ꝑpter bissextum interluniũ fuit die præcedenti, scilicet. 12. in sabbato. Baptismus Christi fuit transacto eius anno. 29. & inchoato trigesimo, die. 6. Ianuarii. Sic enim dicit Lucæ. 3. Anno. 15. imperii Tyberii Cæsaris: ipse Iesus quando baptizatus est, erat incipiens quasi annorum. 30. Prædicauit autem Saluator mũdi tribus annis, vt testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de temporibus idem affirmat. Post baptismum autem eius: & postquã fuerat in deserto. 40. diebus, inde prædicare cœpit. Et si diligenter computauerimus à baptismo Christi, hoc est ab. 8. Idus Ianuarii ad eius passionẽ, quæ fuit. 3. nonas Aprilis: reperiemus intercessisse tres ãnos, & ferè totidem mẽses. Cum enim Christus, vt in superioribus probatum est, passus sit anno. 4. Olympiadis. 202. eodem anno in dimidia parte & paulò plus elapso. Et anno Tyberii. 18. de quo iam transierant septem mẽses cum dimidio: si retrocedamus per tres annos & totidem menses: reperiemus Christum baptizatum anno primo Olympiadis. 202. inchoato per tres menses & paulo amplius. Eratq; tunc annus Tyberii. 15. inchoatus per quatuor menses & dimidium. Cum igitur Dominus, vt probatũ est, passus sit anno. 33.

vitæ suæ inchoato per tres mẽses: manifestum est ꝙ qñ baptismum accepit, impleuerat. 29. annũ: & inceperat trigesimũ per dies. 13. s. quãtum est à die. 25. Decẽbris qñ natus est: ad diem. 6. Ianuarii qñ baptismum suscepit. Hoc aũt recte confirmat dñs Paulus libro. 4. secundæ partis dicens. Quòd anno trigesimo incipiente Christus baptizatus est. Lucas euãgelista insinuare videtur scribẽs Iesum dum baptizaretur extitisse quasi annorũ. 30. volens significare eum tunc incepisse annum trigesimum: cuius verba hęc sunt. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum. 30. Neq; hæc dictio quasi hoc loco significat idem quod ferè, vt arbitratus est magister Petrus de Rino: sed significat idem quod tanq̃. In Græco nãq; habetur ὡσεὶ quod significat tanq̃. Neq; hæc dictio quasi construi aut referri debet ad hanc dictionem incipiens. Non enim esset oratio cõgrua, quòd Iesus erat quasi incipiẽs annorum. 30. sed referri debet ad ea, quæ subduntur, scilicet. 30. annoꝝ, vt sensus sit. Iesus cum baptizaretur, erat quasi, hoc est tanquã annorum. 30. incipiẽs quidem annum trigesimum. Quæ omnia in Græco significantius exprimuntur: vbi sic legitur. καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὢν hoc est. Et ipse Iesus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Constat nanq; translationem nostram è Græco esse traductam. Idem sensit Hieronymus sup Ezechielem. c. 1. sic inquiens. Illud quoq; intelligẽdum est ꝙ in trigesimo ætatis suæ anno Dominus ad baptismum venerit. Idem sentit Apollinaris. Idem & Beda in cõmentariis Lucæ: & Petrus Cõmestor in scholastica historia. Hæc dominus Paulus ibidẽ. Martyr ẽt Ignatius in epistola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus est. Non enim dicit triginta annis peractis: sed. 30. annos agens qñ actu agebat trigesimum annũ. Neq; ab hoc dissentit Erasmus in annotationibus in Lucã iuxta aliquos textus. Ioannes aũt Chrysostomus & Albertus Magnus, quia tenent Christum passum anno. 34. vitæ suæ currente, coguntur dicere Christum baptizatum anno. 30. cõpleto: & inchoato. 31. per 13. dies. Sed qñ iam probauimus Christum non fuisse passum anno. 34. eo ꝙ luna. 15. primi mẽsis tunc fuerit die martis non die veneris: ideo reprobãdam dicimus hanc opinionẽ de tempore baptismi Christi, vtpote contra euangelicam veritatem: & dicimus Christum baptizatum inchoato anno. 30. vt probatum est. Quia ergo

D Christus post superatas tentationes in deserto: deinceps publice prędicauit annis tribus: in quibus iuxta euangelium fit mentio de pascha Iudæorum qñ prędicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

rusalem: ideo horum annorum paschalia tempora describenda censemus. Iuxta cōputationem dñi Pauli in.7.libro secūdæ partis anno Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdecimam lunā vocant ſm medium cursum, quo Hebræi vtūtur ad ciuitatē sanctam Hierusalē fuit sexta Aprilis die Iouis hora.5.min.24. secund.37.Et qm̄ cyclus solaris fuit.11.consequens est annū fuisse cōmunem: & literam dominicalē fuisse.A.quare Christus feria.6. baptizatus est. Anno vero Domini.31.luna.15.paschalis mensis fuit die.26.Martii & litera dominicalis.G.quæ tunc fuit dies lunę. Anno autem Domini.32.luna.15.paschalis mensis fuit die.13. Aprilis die dominica,qm̄ fuit annus bissextilis in literis.F.E.cū eodem die.13.signetur in calēdario litera.E.quę fuit dominicalis. Secundum vero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictę oppositiones luminarium postergantur per vnum diem. Anno vero Domini.33.luna.15.paschalis mensis fuit die.3.Aprilis feria.6.quia litera dominicalis fuit.D.In qua oppositione simul conuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem mortis Christi currebat annus.19.Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & responsio. *Cap.13.*

A Obiecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi plurimū satisfecerint:attamē quiescere nequeo,nisi mihi de die passionis Christi,nodū soluas:qui mihi inexplicabilis esse videt. Plures antiqui doctores tam Græci q̄ latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis vitæ viri dixerunt Christum passum esse.8.calendas Aprilis:& in scriptis hoc reliquerunt,Nā Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudæos: Chrysostomus in sermone Ioannis Baptistæ:Augustinus lib.8.de ciuitate Dei ca.vltimo:& in.4.lib.de Trinitate ca.5.Cyrillus quoq; eps Alexandrinus in epistola ad synodum Carthaginensem sic ait,Eodē die Christus cōceptus est in vtero & mortuus in cruce:dum in sexta feria mortuus est Adam in anima per peccatum in paradiso: eodem die Christus obiit in cruce.hæc ille.Hos antiquos imitati sunt recētiores, vt Albertus Magnus, & quidā alii. Cum igitur isti doctores fuerint maximæ authoritatis,nō videtur eis contradicendū:& cum fuerint profundissimæ scientiæ, nō est eis resistendum tanquā si ipsi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimæ sanctitatis, non est credibile, vt eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam robo-

re firmata est hæc opinio, & tãtum inualuit, vt omnes cõmuniter teneant Christum passum die. 25. Martii: & extra mensem Martii pene nullus fatetur Christum passum, ita vt omnes dies veneris, mensis Martii in magna sint veneratione apud omnes Christicolas. Ad hoc inq̃ facilis est responsio ex prædictis. Super omnia enim vincit veritas, vt dicitur. 3. Esdræ. 3. & ideo omnibus anteponendam esse dicimus. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, vt dicitur Ro. 3. Cum ergo prędicti doctores tanq̃ homines dixerint aliquid quod opponitur euãgelicę veritati, vti superius probauimus: ideo, quantum ad hoc spectat, corũ sententia refellenda est: & apprehendenda veritas euãgelica. Et licet ipsi fuerint magnæ authoritatis apud homines: tamen authoritas diuinæ scripturæ omni humanæ authoritati præponitur: & omnis humana authoritas minima est comparata diuinæ celsitudini. Dicit enim Augustinus. 2. sup Gen̄. ad literam. Maior est huius scripturæ authoritas q̃ omnis humani ingenii perspicacitas. Licet etiam ipsi profundam sciẽtiam possederint: in quædam tamen falsa ex non sufficienti cõsideratione humano sensu, vt moris est hominum, inciderũt. Solum hoc authoribus diuinæ scripturæ competit, vt in suis scriptis ab ecclesia comprobatis, nulla falsitas inueniatur. Dicit enim Augustinus in epistola ad Fortunatum. Neq; quorumlibet disputationes quãuis catholicorũ & laudatorum hominum veluti scripturas canonicas habere debemus: vt nobis non liceat salua honorificentia quæ illis debetur hominibus, aliquid in eorum scriptis improbare atq; respuere: si forte inuenerimus q; aliter senserint q̃ veritas habet, diuino adiutorio vel ab aliis intellecta vel a nobis. Licet etiam prædicti doctores sanctitate vitæ prefulserint: Deus tamen permisit eos in aliquem errorẽ incidere: tum ad eorum humilitatem conseruandam: tum etiam vt distinguantur authores diuinæ & canonicę scripturę, qui speciali motu spiritus sancti scripserunt: ab eis, qui licet adiutorio diuino libros ediderint: aliqua tamẽ in eis humano spiritu inseruerunt. Dicit enĩ Augustinus de scriptis suis loquens in prologo libri. 3. de Trinita. Noli meis literis quasi canonicis scripturis deseruire: sed in illis & q̃ non credebas, cum inueneris, incunctanter crede: in istis autẽ quod certũ habemus nisi certum intellexeris: noli firmum tenere hęc ille. Cognouit Augustinus etiam se in multis errasse: & ideo librũ retractationum cõposuit. Et Hieronymus in explanatione super Isaiam prophetam cap. 19. seipsum correxit, cũ ait. Melius reor proprium errorem reprehẽdere: q̃ dum erubesco, imperitiam cõfiteri in errore

persistere

persistere. hæc ille. Considerandum est autem ꝙ sacri doctores non nulla scribunt ex leui opinione: quædam vero ex graui assertione. Ex leui quidem opinione, cum non probant quę dicunt: sed simpliciter referunt quæ vulgo feruntur. Ex graui vero assertione cum efficaciter probant quæ tenēda proponunt. Chrysostomus ergo & Augustinus & prędicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptismi & passionis Christi ex opinione simplici, vt vulgo ferebat: quod patet ex hoc, ꝙ non probauerunt dicta sua per computationes congruas. Nam, vt dicit Ioannes Stofflerinus, antiqui doctores postponebant scientiam Astronomicam, & vacabant aliis doctrinis magis vtilibus: quæ eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariæ. Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæstionem de Luna vtrum illuminetur à Sole, relinquit eam idetermi natam tanquā difficilem & parum vtilem, dicens ibidē. In istis obscuritatibus magis negociosis q̄ fructuosis exercere animū, aut non libet, aut non vacat, aut animus ipse non valet. Quia ergo antiqui doctores non vacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit motum cœlestium corporum: & ex consequenti ordinē temporum, quia tempus est numerus motus primi mobilis, vt ait Aristoteles: ideo non computabant diligenter ordinē ipsorum temporum: quare quandoq; errabant. Et quoniam erant viri scientia præstantes ac magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores absq; alia supputationis consideratione: ideo nō est mirum, si etiam ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errātem, necesse est vt etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autem doctores Tertullianus, Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum anno. 15. Tyberii Cæsaris, cum sm euangelium Lucæ eo anno Christus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impossibile est, vt passus fuerit anno Tyberii. 15. sed. 18. vt Eusebius & Eutropius affirmant. Cyrillus autem, vt vulgo ferebatur, dicit Christū passum eo die quo & conceptus est, videlicet feria sexta. Quod verũ esse cōprobari potest, si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdomadæ non ad diem mēsis. Nam sicut feria sexta homo peccauit eo scilicet die quo & conditus est: ita Christus eadem feria sexta conceptus est: & simili feria sexta passus est: non tamen eodem die mensis: quia cōceptus est feria sexta die. 25. Martii: & passus est feria sexta, die. 3. Aprilis. Sed vulgus ampliauit hoc dictum, vt intelligatur nō solum de feria hebdomadæ; sed etiam de die mensis: quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliationem scripserũt Chrysostomus & Augustinus. Quod aũt vulgo fertur Christũ passum in mẽse Martii: ita vere esse põt: ꝙ ipse passus est luna. 15. primi mensis Nisan apud Hebræos: qui primus mẽsis apud Romanos dicit̃ Martius iuxta institutionẽ Romuli: Qui mensis est primus a' Quintili & Sextili & cæteris:& tunc fuit lunatio mẽsis Martii. Sed si requiramus quo die mẽsis passus fuerit iuxta Romanũ calendarium a' Iulio Cęsare cõstitutũ: dicimus ipsum passum esse die. 3. Aprilis:& tũc erat iuxta Hebræos luna & dies. 15. mẽsis Nisan: q̃ erat oppositio luminariũ mensis Martii, vt sæpe iã diximus. Euãgelistæ vero nihil dicunt de mẽsibus calẽdarii Romani: qa tunc ecclesia Christi vtebat̃ mẽsibus iuxta Hebræos, sicut & Christus vsus est. Sed post Christi resurrectionẽ & ascensionẽ in cœlum: christiani, qui Romę degebãt, paulatim cœperunt vti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanũ calendariũ secuti sunt:& p̃cipue postea cum Dionysius Romanus Abbas ei ascripsit aureum numerũ: qui adhuc in eodem calẽdario, quo vtimur, annotat̃. Laudamus ergo eos qui Martii sextas ferias venerant̃ & colunt in honorẽ & memoriã passionis Christi, eo ꝙ ipse passus fuerit feria sexta martialis & vernalis lunationis. Hortamur etiã oẽs fideles vt singulas sextas ferias p totum annũ in memoriã passionis Christi celebrent, eo ꝙ feria sexta passus fuerit:& sua passione deleuerit pctm̃ primi hoĩs quod sexto die a' creatione mundi cõmiserat.

B His dictis protulit laicus codicẽ, in quo dixit descriptas esse reuelationes cuiusdã religiosi viri, in quibus cõtinebatur Christũ baptizatum fuisse anno. 30. trãsacto & passum anno. 34. vitæ suæ currẽte. Nolui statim ad hæc respõdere: sed post aliquot dies perlecto libro, eidẽ laico præsente sacerdote ita respõdi. Legi inqñ codicem hunc: & in eo inueni doctrinã nouam nõ conformẽ doctrinæ catholicorũ doctoꝝ. In eo ẽt reperi stili diuersitatem ac si a' duobus authoribus vno idiota, altero erudito editus esset. Aut ergo primus author libri huius illusione diabolica seductus est: quod tñ affirmare nõ audeo: aut potius ab alio additione aliqua vitiatus est liber. Tũc ipse sacerdos ait. Publice fertur, ipsum librũ peruenisse ad manus cuiusdã præsulis eruditi: quẽ ego ipse noui:& nuper audiui eum Romæ defunctũ: qui putauit sua doctrina posse emẽdare, & vberius ac subtilius declarare ipsum librũ. Cui supaddidit q̃dam vera, & nõnulla falsa: quę tñ putauerat esse vera. At ego eius verbis acquiescens cõtinuo subiunxi. Inter alia falsa ibi describit̃ Martem ꝓprio motu cursum suũ peragere in sex annis; qui tñ vix duobus annis eũ perficit:

vt patet per tabulas astronomicas, quæ cōtinent certitudinē experimentalē circa motus astrorū. Similiter ibi dicit̄ cursum Iouis perfici. 13. annis. qui tñ peragitur annis. 12. Plura etiā alia ibi falsa legū tur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiā probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribit̄ de tpe baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus veritatis semp doceat veritatē & nunq̄ à veritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa vel à spiritu malo delata: vel potius ab homine, vt asseris, adiuncta. His declaratis & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmās se penitus conuictum: ac de vero tpe passionis & totius vitæ Christi ad plenū sibi satisfactū esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus, qui hanc veritatē suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ veritatem cōprobandam in cōmunem fideliū vtilitatē: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est verus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de vero die passionis Christi, ac tempore totius vitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII ROMAni *pro pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.*

Prooemium.

POst disputationē de vero die passionis Christi ac totius vitæ ipsius tpe: mox rogauerunt me qdā veritatis amatores, vt opusculū ederem de reformatione collapsi calēdarii pro vera paschæ celebratione. Quoꝝ petitioni primo qdem non acquieui: sed ipsos monui vt legerēt primam partē Paulinæ de recta paschæ celebratione, quā edidit dñs Paulus Germanus de Middelburgo eps̄ Forosempronienśis in qua vberrime de hmōi re tractat. Insuper cohortatus sum eos, vt pcipue legerēt calendariū venerandi sacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iustingensis, viri solerti ingenio ac rationis iudicio prędit: necnō & in omni pene doctrina eruditissimi. Cum aūt ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eoꝝ esse legentibus onerosam: respōdi eosdem authores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem prænominatus episcopus Paulus scripsit epistolā de huiusmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & pdictus sacerdos Ioānes propositiones descripsit ad Lateranense Concilium tempore eiusdem Leonis. x. Et adhuc extant propositiones. 13. de eadem correctione collectę ex multis disceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto

Cōcilio:ex quibus ad plenum potest rei veritas inueniri:& vix prędictis aliquid addi potest. Itaq; superfluum esse censui aliud opusculum de huiusmodi re scribere. At vnus ex eis ingenio acutissimus obtulit mihi librum sic inquiens. Si legeris codicem hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis descripta nō sunt:ex quibus cognosces opportunum esse vt breue opusculum etiam tu ipse conficias. Legi librū cuius author est Albategnius Arabs vir sermone grauis & ingenio solers:qui obseruationes Ptolemęi Astronomi recto examine ponderans:eas in certiorem rei veritatem magna diligentia reduxit. Idem Albategnius direxit cōputationes suas post Ptolemæum annis.743.& ante Alphonsum Regem annis. 350.Nec peruenit eius liber ad Alphonsum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam versus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impressioni traditus est liber:& ipsius paucissima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exēplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, vt ex eius Epitomate in Almagestum Ptolemæi perspicuum est. Vtinam librum eundem legissent dominus Paulus episcopus Forosempronieñ. & dominus Ioannes Stofflerinus astronomi peritissimi:ex quo vtiq; certiorem doctrinam astronomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant, vel, vt puto, ex auditu aliorum, vel potius ex lectione epitomatis Ioānis de monte Regio. Quoniam ergo in eodē libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum necessaria:ideo non solum precibus amicorum, sed etiam eius doctrine veritate coactus sum epitoma describere de ipsa emendatione calendarii pro recta celebratione paschalis solennitatis:quæ apud Christi fideles eximia & excellens super alias festiuitates esse comprobatur.

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap. I.*

EMendare collapsum calēdarium Romanum & inuenire pascha recte nō possumus:nisi prius cognoscamus verā anni quātitatem ex motu Solis:& eius vernum æquinoctium: ac lunationem vernitēporis iuxta quam paschæ solennitas per ecclesiam celebrari præcipitur iuxta illud ecclesiastici 43. A luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminaribus cœli, mensuratur omne tēpus in annis, diebus, ac mēsibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mensurat̃:ex motu vero eius proprio metit̃ annus. Secundum autē Hiparchum & Ptolemæum, annus est reuolutio solaris motus à primo puncto æquino

ctii vel solstitii vsq; ad idem punctum: licet aliter dixerit Thebit: qui affirmat annū esse reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobilis in idem, siue reuersionē Solis ab aliqua stella fixa ad eandē. vt antiquiores olim dixerant. Difficile est aūt veram anni quātitatem cognoscere, vt ait Ioannes de monte Regio in epitomate sup Almagestum Ptolemæi lib. 3. propositione secunda, & propter instrumētorum fallaciā: & propter motum trepidationis siue accessus & recessus: nisi post multorū annorum spatium: quātoq; inter duas obseruationes: maius temporis spatium intercedit, tanto veracius hęc anni quātitas reperiri poterit. Recenseamus modo quatuor authorū opiniones circa hoc: & quā ex eis, probamus veriorē, illam sectemur.

1 Iulius quippe Cæsar ante Christū annis. 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Romanis instituit annum solarem constare ex diebus. 365. & quarta diei hoc est sex horis. Si aūt hæc quantitas anni Iuliani veritatē habuisset ita q̄ hic annus cōtinuisset p̄cise & expunctim sex horas vltra dies. 365. nunq̄ ęquinoctia anticipassent sedes suas: sed firmas & p̄petuas in calēdario sedes obtinuissent: quia quolibet quarto anno dies vnus ex quatuor quadrātibus cōflatur per bissextum p̄cise intercalatus, nullam æquinoctiorū euariationē admisisset: quare rōne æquinoctii nullus error in paschæ celebratione cōtigisset. Sed oppositum reperitur q̄ quantitas anni Iulii nō ad vnguem cōuenit cum Solis annua reuolutione: hoc est cum tempore q̄d Sol a principio Arietis per duodena signa trāsiens in id cōsumit. Statuit nāq; Cæsar in sua prima calendarii institutione æquinoctiū vernum. 8. calēdas Aprilis, vt affirmat Columella de agricultura libro. 12. ca. 2. Idē dicit Plinius, Macrobius, Ioānes Chrysostomus, Paulus de Migdelburgio, Ioannes Stofflerinus & plures alii authores: licet Ouidius in tertio de Fastis dicat ip̄m statuisse sequenti die. Sed vtrunq; verum est, q̄m æquinoctium tangit duos dies ex reseruatione horarū in quartum annum bissextilem. Anno enim bissextili tunc erat æquinoctium die. 25. Martii: sed anno ante bissextilem ęquinoctium tangebat diem. 26. eiusdem mensis. Tempore autem nostro, hoc est anno Domini. 1525. æquinoctium anticipauit per quindecim dies: & sedem habet nunc sexto vel quinto Idus Martii, hoc est decima vel vndecima die ipsius Martii. Vnde omnibus palam est quātitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse vera quātitate anni quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus vero Alexādrinus, qui fuit anno Domini. 132. dictione tertia Almagesti de quātitate anni elicienda, definiuit annum per

motum Solis ab æquinoctio, donec ad idem redeat:& hunc reperit continere dies. 365. cum quarta vnius, minus trecentesima parte, hoc est minutis. 4. secundis. 48. Quantitas itaq; anni Ptolemæi cõplectitur dies. 365. horas quinq; minuta. 55. secũda. 12. & minor est anno Iuliano min. 4. secund. 48. Secundum hãc Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarii per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummodo quinq; diebus:& nos videmus nunc iam anticipasse diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœlesti quantitati solari non conuenit.

3 Alphonsus vero Romanorũ & Castellæ Rex, qui æram suã annotauit anno Dñi. 1251. anni quantitatem eliciens, asserit anni solaris quantitatẽ, continere dies. 365. horas. 5. min. 49. secund. 16. & est differẽtia minus à sex horis in minutis. 10. secund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. cõficiunt ferè diem vnum: hoc est horas. 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputationẽ, prædicta quin

2010 decim dierum anticipatio cõpleretur in annis duobus millibus decem. Ita hæc anni Alphonsini quãtitas cœlesti quantitati solari nõ quadrat: quoniam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium vernale die. 25. Martii vsq; ad annum Domini. 1525. in quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni. 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni aũt in libro de motibus stellarum ca. 27. 52. &. 53. post Ptolemæum. 743. annis, vt ibidẽ ipse testatur, dixit annum solarẽ cõtinere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnius minuti id est secunda. 24. & est dña minus à sex horis in cẽtesima sexta parte diei vz in. 13. minutis & tribus quintis vnius minuti, id est secũdis. 36. ita vt vnus dies cõstituatur in. 106. annis. Ergo iuxta hanc supputationẽ, æquinoctium anticipat per vnũ diem oĩ anno. 106. Hæc aũt anni quãtitas cœlesti quãtitati solari maxime cõuenit. Nã sic æquinoctiũ. 15. diebus anticipat in annis. 1590. quod probamus impletum tpe nostro. Nam ab anno. 45. ante Christi ortum, quãdo Cæsar statuit æquinoctiũ die. 25. Martii vsq; ad annum nostrum. 1525. sunt anni. 1570. & hinc ad viginti annos hoc est anno Dñi. 1545. qñ complebunt. 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, videbimus æquinoctiũ esse decima die Martii, vt apparet in tabula libri. 10. primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi tpis patet cõputationẽ Albategni esse verissimã:& ideo ipsam ab oĩbus tenendã esse censemus. Cognouit Ioãnes Stofflerinus an-

num Alphonsinum nō plene cōuenire motui solari, vt ipse testatur in suo calendario propositione. 38. in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriā opinionem in annis. 120. fieri anticipationē vnius diei, vt patet ibidē propositione. 39. D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum, quem citauimus & legimus, vtiq; secutus esset eius opinionē: quæ ad amussim motui solari respondet, vti iam probauimus. Quidam vero putant in annis tantummodo centum fieri anticipationem vnius diei: quam hactenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu. 27.

De motu Lunæ & cyclo eius. *Cap. 2.*

NVnc de motu Lunę & cyclo eius dicēdum est. Motus Lunæ proprius ab vno puncto alicuius signi progrediens & transiens per. 12. signa zodiaci ac perueniens ad idē punctum ſm æqualem suum cursum iuxta Alphōsinam supputationem perficitur diebus. 27. horis. 7. min. 44. secund. ferè. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cum Sole ad alterā quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas. 12. min. 44. secund. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium cōiunctiones, Alexandrini statuerunt numerum decēnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis nostris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini. 322. ostendebat inter lunia è directo diei cui obiicitur: sed propter imbecillitatē eius modo lunam quintam ostendit eo quòd in annis. 304. luminariū con gressiones anticipant sedes suas per vnū ferè diem. Nam in quolibet cyclo lunari idest in singulis. 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora vna min. 28. secun. 3. ex eo quòd. 19. anni lunares cum suis septem embolismis tantūdem sunt breuiores. 19. annis solaribus cum suis quatuor bissextis &. 18. horis. Qui defectus cōputatus deinde in. 16. cyclis qui faciunt. 304. annos, ascendit ferè ad vnam diem naturalem, hoc est ad horas. 23. min. 28. secund. 52. Aliquibus tñ astrologis placet huiusmodi anticipationem vnius diei fieri in annis. 262. eo qp in annis. 1572. iā anticipauit per sex dies ab emendatione calendarii per Cęsarē. Hinc est quòd aureus numerus non potest habere firmam & fixam sedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum est ad tabulas astronomicas. Sed quoniam hactenus id factum nō est:

tam ex anticipatione æquinoctii: q̃ etiam lunationum: sequitur q̃ nos celebramus pascha vlterius quãdoq; per hebdomadam vnam: quãdoq; per quatuor, & aliqñ per quinq;. & nisi obuietur huic transgressioni processu longioris temporis fiet pascha æstiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. *Cap. 3.*

FOrmam & modum corrigendi calẽdarium primo quo ad ęquinoctium vernum, quod est anni principiũ, nunc oportet ostendere. In cõcilio Niceno anno Dñi. 322. statuerunt patres æquinoctium veris sicut in cœlo inuenerunt, videlicet die. 21. Martii: nunc vero per anticipationẽ vndecim dierum id esse cognoscimus die. 10. Martii. Ad emendationem aũt æquinoctii duplex forma & modus adhiberi potest. Prima forma est, vt maneat in sede sua, qua nostro tẽpore inuenitur. Secunda, vt reducatur in suã veterem sedem. Prima igitur foma est, vt scilicet figatur æquinoctium ad dies decimũ & vndecimum Martii, quibus hac nostra tẽpestate contingit. Versatur enim & rotatur intra limites duoꝝ horum dierum: quare hi ambo & non vnus pro sede æquinoctii sunt constituendi. Hanc formam Petrus de Aliaco Camerecẽsis Cardinalis in Constantiensi Synodo Germaniæ obseruandam magnopere suasit: & Ioanni. 23. si nõ papatui cessisset vtiq; persuasisset. Quæ etiam fermè placet dño Paulo de Middelburgo epõ Forosempron. Est quidẽ facilis nullam vulgo perturbationẽ, offendiculum, aut nouitatẽ inducens: neq; tabulis astronomicis difficultatem quãpiam ingerẽs. Sic enim fecerũt sancti patres in cõcilio Niceno æquinoctium statuentes, quẽadmodum id in cœlo esse nouerunt. Obiectiones aũt contra hanc formã & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere poteris in calẽdario Ioannis Stofflerini propositione. 39. sub literis. F. G. nec nõ & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri põt, vt reducatur in sedem veterem determinatã in concilio Niceno videlicet. 21. die Martii per omissionem. 11. dierum, quibus ab eo tpe iam anticipauit. Et habet hæc forma plures species: de qbus tres duntaxat in medium ꝓferemus. Prima est, vt de aliquo anni mense demantur. 11. dies: siue in principio mẽsis: siue in medio: siue in fine. Hęc forma fuit fermè Nicolai Cusani Cardinalis: & Hermanni Zoestii in cõcilio Basiliensi. Obiectiones cõtra hanc formam & earũ solutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini ꝓpositione. 39. I. nec non & in prima parte

Paulinæ. Secunda species huius formæ facilior est: nec populos tur babit, si in vndecim mẽsibus de quolibet mense subtrahaẽ vnus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequẽti Martio reductum erit æquinoctiũ ad Martii. 21. diem. Tertia species huius formę est vt intermittãtur dies. 11. bissextiles in annis. 44. qui fiant oẽs communes, ex quibus cõsumerentur illi. 11. dies sicut fecit Augustus, vt refert Solinus, & Macrobius. Nam cũ Iulius Cæsar post emẽdatum à se calẽdarium iussisset sacerdotibus, vt quolibet anno quarto intercalarent vnũ diem: illi anno tertio intercalarũt per annos. 36. quo tempore cum debuissent intercalari nouẽ dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorẽ deprehẽsum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui vltra nouem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones contra hanc formã & earum solutiones reperies in calendario Ioannis Stofleruni propositione. 39. in literis. M. N. posset etiã reduci æquinoctiũ vernale ad diem. 17. Martii per subtractionẽ septem dierum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunq̃ tunc septuagesima eueniret ante octauã Epiphaniæ. Hanc viam tanq̃ cõmodissimam approbauerunt patres in concilio Basiliensi statuẽtes, vt adueniente anno Dñi. 1440. ex mẽse Octobri septem dies in computatione calendarii subtraherentur: quod tñ seruatum non est. Siue ergo statuatur æquinoctiũ die. 10. siue die. 17. vel. 21. Martii: ad figendum ęquinoctium stabile, ne in futurũ accidat eius anticipatio hæc regula seruanda est per edictum pontificale: vt in omni centesimosexto anno iuxta obseruationes Albategni intermittaẽ vnus dies bissextilis & fiant octo simul anni cõmunes. Sed qm̃ annus. 106. nõ est ad intercalationem idoneus: sed annus. 104. vel. 108. ideo intermittaẽ dies intercalaris vna vice anno. 104. & altera vice anno. 108. & sic deinceps alternatim. Sed qm̃ difficile foret populis prædictos numeros mẽte retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno cẽtesimo, qñ Romæ celebratur solennis & maximi Iubilei centesimus annus: quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis cõmune. Et sic euitabimus futurum defectum excepta particula sex annorũ, quæ in annis. 1800. multiplicata redderet vnum diẽ qui tunc anno. 1800. intermittendus esset. Si tñ verum est, vt quidam asserunt, anticipari æquinoctium vno die præcise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tpe accideret per intermissionẽ vnius diei in quolibet anno centesimo: sed stabile ac fixum statueretur æquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. Cap. 4.

Posito igitur æquinoctio vernali in aliquo prędictorum dierũ Martii, cognosci potest quæ sit lunatio primi mensis, qñ pascha Dñi celebrandum est. Illa enim est lunatio primi mẽsis, vt Ioannes de mõte Regio & alii attestanť, cuius initiũ aut medium est in ipso æquinoctio verno: vel initiũ vicini⁹ eidẽ ęquinoctio, siue præcedat, siue sequatur. Vnde oĩs. 14. luna, quæ cadit in ipso die æquinoctii vernalis vel ꝓxime post ipsum æquinoctiũ ostendit, tunc pascha Iudæoꝝ ẜm legem Mosaicã. Sed ne ritum Iudaicum cum oĩbus imitemur: & pascha Dñi semꝑ celebremus die dñica, qua Christus à mortuis resurrexit: statutum est in cõcilio Niceno, deinde in Alexãdrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & aliis pluribus, vt pascha Dñi celebretur à Christi fidelibus die dñica proxima post lunã. 14. primi mensis. Ad inueniẽdam igitur ætatem lunæ, in cõcilio Niceno ascriptus est numerus decẽnouenalis Alexãdrinus in calẽdario Romano. Sed qm̃ vt diximus, lunationes in annis. 304. vel ẜm alios. 26 z. anticipant ferè ꝑ vnum diẽ & iã anticiparunt tꝑe nostro per quinq; ferè dies ab ipso cõcilio: ideo ille aureus numerus, non ostendit congressiones luminarium sicut ostendebat eo tꝑe, quo ascriptus est calẽdario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, vt omni anno. 304. vel ẜm alios. z 6 z. intermitterer vnus dies bissextilis: vel anterius per vnũ diem aureus numerus annotareť. Sed qm̃ conseruatio æquinoctii prædicta, qua omni centesimo anno, dies bissextilis omittereť, impediret istã cycli conseruationem: & hæc cycli cõseruatio illam æquinoctii turbaret, necesse esset singulis annis. 304. vel. z 6 z. iteꝝ cyclum reparare per sapiẽtes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula ẜm astronomicam supputationẽ per mille annos vel vltra pro sola. 14. luna paschali, quæ scribatur in principio calendarii. Hanc tabulã digessit dñs Paulus in. 1 z. libro primæ partis suæ Paulinę per annos mille quingentos. Aliam breuiorẽ descripsit Ioannes Stoflerinus in suo calẽdario propositione. 39. F e. Seruatis igitur oĩbus prædictis documẽtis, deinceps nullus defectus in paschali celebratione sequeretur: & præcipue si oppositiones luminarium cõputarentur non ẜm medium motum: sed iuxta verũ cursum, vt placet Ioanni Stoflerino: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc tñ totum pẽdet ex arbitrio & approbatione summi Pontificis & cõcilii vniuersalis ecclesiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

ADDITIO AD PRÆDICTA, IN LIBRO EMENDATIONIS TEMPORVM.

Computatio recta annorum ab orbe condito ad Christi ortum per fratrem Ioannem Mariam de Tholosanis ex Colle. ordi. prædicatorum.

ET si difficile sit vere computare annos ab orbe condito ad Christi ortum: non tñ est impossibile. Nam ab ipso mundi exordio, ad solutam captiuitatem Babylonicã, certissime anni computantur ex diuina scriptura testamenti veteris in qua falsum esse non potest, si diligenter inquirãtur. Ab eadẽ soluta captiuitate, ad Christi ortum, licet nõ ex diuina scriptura, ipsi computentur anni: supputari tñ possunt ex historiographis authoribus publicę fidei: quorum computationes, etiam vere comprobantur per Græcorum Olympiades, & Romanorum annos ab vrbe cõdita, si inter se diligenter conferãtur. Mirum est Iosephum Iudæum hebrææ linguæ peritum, & in sacris literis eruditum, in his cõputationibus plurimum defecisse: quod accidisse quidam putant ex imperitia computandi tempora: vel errore librariorum in falsa numerorum annotatione. Philo vero Iudæus, hæc tempora diligẽtissime computauit in opusculo suo: quod Breuiarium temporum nuncupauit: in quo quidem supputantur anni. 3960. à creatione mundi, ad annum trigesimum secũdum Herodis primi alienigenę: quo anno natus est Christus: qui erat annus Cæsaris Augusti, quadragesimus secũdus, ferè exactus vt annotat Eusebius & Orosius. Eundem annorum numerum computauit Ioannes Annius, in sua emẽdata chronographia. Similiter Ioannes Lucidus cõputat in emendationibus temporum eundem annorum numerũ videlicet. 3960. Diuidimus aũt hunc numerum annorũ in duas partes vz in. 3443. an- 3443
nos & in annos. 517. Qui simul iuncti fiunt anni prædicti, scili- 517
cet. 3960. Ab anno igitur creationis mundi, ad solitam captiuitatẽ 3960
Babylonicam fuerunt anni. 3443. quod sic ex diuinis literis, iuxta veritatem hebraicam comprobamus.

Ab orbe condito ad diluuium ex annis computatis ad ortum patrũ fuerunt anni. 1656. 1656

Inde ad ortum Abraæ fluxerunt anni. 292. ex annis patrum. 292

Abraæ facta est repromissio Geñ. 12. anno vitæ suæ. 75. 75

A repromissione ad exitũ de Aegypto fuerũt anni. 430. Exodi. 12. & ad Galatas. 3. 430

Ab exitu de Aegypto ad annum quartum Regni Salomonis; quando incepit ædificare templum, anni. 480. 3. Reg. 6. 480
Ab inchoatione templi, ad eius desolationem, anni. 440. vt patet p tempora Regum Iuda. 440
Captiuitas Babylonica fuit annorũ. 70. Hieremiæ. 25. & Dañ. 9. 70
colliguntur ergo anni. 3443. 3443

Iudæi nostri temporis prædictos annos non recte enumerant vtentes libro ignoti authoris Hebræi; cuius titulus est Sęder olá idest ordo, vel series mundi: & citatur à Rabbi Dauid Kimhi. In eo libro plura falsa & fabulosa reperiuntur; licet ibi sint aliqua vera. Sic enim in ipso libro legitur.

Ab exordio mundi ad diluuium fuerunt anni. 1656. 1656
A diluuio ad diuisionem linguarum anni. 340. 340
Ab ea diuisione, ad ortum Isaac anni. 52. 52
Ab ortu Isaac ad exitum de Aegypto anni. 400. 400
In deserto fuerunt anni. 40. 40
Ab ingressu in terram Chánaã ad eius egressum & ingressum in Babyloniam anni. 850. 850
Captiuitas Babylonis fuit annis. 70. 76
ex quibus omnibus consurgunt anni. 3408. 3408

In hac computatione deficiũt anni. 35. ab Hebraica veritate. Nam prædicta vera cõputatio iuxta sacras literas, est annorum. 3443. A quibus si demantur anni. 35. remanent anni. 3408. Falsa est ergo computatio libri hebraici qui dicitur Sæder olam: ergo & refutanda est tanq̃ erronea, contra diuinas literas.

Secunda pars temporũ à soluta captiuitate Babylonica ad Christi ortum, cõtinet annos. 517. Qui anni recte cõputanť per authores publice fidei, vt patet in tempoꝝ Breuiario, Philonis Hebræi: & in emẽdationibus tempoꝝ Ioannis Lucidi per Olympiades, & annos ab vrbe cõdita. Si ergo numero annorũ primæ partis vz. 3443. addas annos. 517. secundæ partis: profecto cõsurgent anni. 3960. scz ab orbe cõdito, ad Christi ortum. Iudæi vero nostri tẽporis, à soluta captiuitate Babylonica ad Christi natiuitatẽ, ex chronicis mẽdosis ac falsis, ab hoc numero annoꝝ secundæ partis vz. 517. demunt annos. 165. Quibus si addantur anni. 35. in prima temporum parte dempti ab eis: fiunt cẽs anni ablati à recentioribus Iudęis in totum ducenti. Nam iuxta veritatẽ à nobis probatã, oẽs anni inter mundi principiũ & Christi ortum sunt. 3960. & ipsi ab eis ex toto numero vere cõprobato auferunt annos ducentos: & inter mũdi exor-

diem & annum quo nos vere dicimus natum esse Christum, falsò affirmāt fuisse annos. 3760. sicut ēt refert Paulus eps Forosempronienfis in sua Paulina. Idem etiā dicit Sebastianus Munsterus in calendario Hebraico. Vbi etiā ponit diuersitatem cōputationū in hebræis inter se ipsos diffidentibus. Et ꝑpterea ipse dicit in hunc modum. Hebræis plus credendum censerem, si inter illos cōueniret, de calculandi ratione. Nunc inter se discrepant. Ac demū in calce dicit. Tuo tñ arbitrio & iudicio lector relinquo omniū horum diligētiorem excussionē. Sed cum Munsterus transtulerit testamētum vetus ex hebraico in latinum, mirum est ꝙ ille, ipsorꝫ omnium hanc diligentiorē excussionem per se ipsum nō fecerit: & eam aliis discutiendam seruauerit. poterat ipse quidē: ex quo in pluribus locis ipsi contradicunt textui scripturæ sacræ, id plenius discutere. Vnde omnes hebræorum cōputationes, ab eo reiiciendæ erant, excepta supputatione Philonis; qui plene ac vere textum veteris testamēti sequitur in cōputandis temporibus. Idcirco solus ipse inter hebręos quorū scripta habentur: cōprobandus est. Cæteri vero hebræi tanquā mendaces, ab omnibus lectoribus (qui recte sapiunt) penitus refutandi sunt: & nullo modo citandi sunt pro assertione veritatis, cum de patenti mendacio cōuincantur. Porro inde reiiciēdi sunt Græci mendaces in hac temporꝫ supputatione: quoniam sequuntur septuaginta interpretū ędítionem plurimū deprauatam à scriptoribus: qui eā ex Biblioteca Ptolemæi regis Aegypti primo transcripserunt, super addentes ei plurimos annos. Nam ipsi Græci ab initio mundi, ad Christi ortum, superflue supputāt annos. 5500. cum tñ sint. 3960. Adhærent magna ex parte ipsis Græcis, Latini errantes. Nam Paulus Orosius & Beda enumerant annos. 5199. Isidorus vero numerat. 5196. Similiter errant Astrologi: qui numerant à diluuio vsqꝫ ad Christum natum annos. 3102. Quibus si addātur anni. 2226. quos Albumasar scribit transisse à mundi creatione vsqꝫ ad diluuiū, colliguntur simul anni. 5328. Omnes prædicti in suis cōputationibus errauerunt: à quibus cauēdum est ne in errorem inducamur. Solum illi veritatem secuti sunt, qui affirmant (vt sæpe dictum est) à creatione mundi ad Saluatoris ortum fluxisse annos. 3960. vt recte computat Ioānes Lucidus ex collatione temporum Regnorum quatuor, scilicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorū, & Aegyptiorum sibi inuicem conuenientium. Hæc ergo sola cōputatio tanquā vera recipienda est, ab eis qui veritatem sequi desiderant.

BREVIS ANNOTATIO EMENDATORIA CALENDARII ROMANI,

PRO PASCHATÆ RITE CELEbrando: *ad Concilium generale Tridentinum: & directa; ædita per fratrem Ioannem Mariam de Tholosanis ordinis Prædicatorum.*

PROLOGVS.

SAnctissimus dominus noster Paulus. 3. pontifex Romanus de Consilio & assensu Reuerẽdissimorum dominorum Cardinalium sanctæ Romanæ ecclesię, statuit generale Concilium celebrandũ in vrbe Tridentina hoc anno dñi. 1545. & inchoandũ Idibus Martii, hoc est die. 15. eiusdẽ mensis in Dominica quarta quadragesimæ. Quod postea inchoatum audiuimus die. 3. Maii eiusdem anni in festo inuentionis sanctissimæ crucis Christi, die Dominica. Cum igitur inter alios viros eruditissimos, ab eodem pontifice Romano ad idem Concilium missus esset frater Franciscus de Romeis Castilionensis, sacræ Theologiæ magister: & Vicarius generalis totius ordinis fratrum prædicatorum, post obitum Reuerendissimi generalis eiusdem ordinis: & transisset per vrbem Florentiam: quieuissetq; in conuentu nostro sancti Marci per aliquot dies, Iussit mihi fratri Ioanni Mariæ de Tholosanis eiusdem ordinis, senio iam oppresso, vt breuem annotationem æderem in emendationem calẽdarii Romani iã dudum collapsi: pro paschate rite celebrando: Quod ego libenter implere promisi. Est enim necessaria ecclesiæ Christi huiusmodi emendatio: quoniã, & si quandoq; sed raro recte celebremus pascha iuxta decreta patrum, tamen vt plurimum, temporis trãsgredimur terminos, quos ipsi patres posuerunt. Contra quod scribitur Prouerb. 22. Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui. Nam quandoq; celebramus pascha vlterius per hebdomadam: vt hoc anno fecimus. Quãdoq; per quatuor hebdomadas: vt factũ est anno domini. 1530. Quandoq; per hebdomadas quinq; vt continget anno futuro: Idcirco eius iussa domino concedente cõpleui octauo idus Maii in apparitione sancti Michaelis archangeli: & hoc opusculum dedi ei, ad concilium generale Tridentinum fideliter deferendum: cuius censuræ hæc mea scripta submitto.

De anni solaris uera quantitate. Cap. I.

IN emendationē anni collapsi, prius inquirēda est solaris anni vera quantitas. Deinde pro reformatione paschatis resurrectionis Dominicæ, indagandus est lunaris mensis cursus medius: quo vtunē hebræi in suo paschate celebrādo: & eodē modo ecclesia catholica hucusq; vtitur, solū in festis mobilibus: inter quæ præcipuū est paschale festum resurrectionis dñi. Deinceps dicendū est de verno æquinoctio, circa quod pascha celebrari debet. Postremo de modo reperiendi pascha: cui adiungendæ sunt tabulæ regulares, & aliç formç emēdatoriç. Et si difficile sit anni solaris verā quantitatem reperire, nō tñ est impossibile, vt attestat Ioānes de monte Regio, in epitomate sup Almagestum Ptolomæi lib. 3. ppositione secūda. Huius rei difficultas prouenit: & pp instrumentoꝝ fallaciam: & pp motum trepidationis, siue accessus & recessus: ita ꝙ huius rei veritas repiri vix possit, nisi post multoꝝ annoꝝ spatium. Quātoq; inter duas obseruationes, maius tēporis spatium intercedit, tanto veracius, hæc anni quātitas, reperiri pōt. Ex motu quidē proprio Solis, metitur solaris annus: quæ qdem anni mēsura sub duplici opinione versat. Nā astronomi antiquiores & rudiores, affirmant annū esse, reditum Solis ab aliquo puncto eclipticç mobilis in idem: siue reuersionē Solis, ab aliqua stella fixa, ad eandem. Secūdum vero Hiparcum & Ptolemæum: annus est reuolutio solaris motus à primo puncto æquinoctii, vel solstitii, vsq; ad idem punctum. Antiquiores quidem, minori tempore, ad pauca respiciētes, non valuerunt rei veritatem experiētia reperire: & ex eorū opinione inde nōnulla inconuenientia sequi reperta sunt, ob motum accessus & recessus, quæ breuitatis causa omittimus: Idcirco posteriores videlicet Hyparcus & Ptolemæus, relicta priorū opinione, meliorem (quam diximus) repererūt: quam postea ferè omnes imitati sunt, tanq̄ magis rationi & experientiç consentaneam. At secundæ huius opinionis inuentores, non subito experientia pauci temporis inuenire valuerunt, rei plenam veritatem, sed paulatim & per incremēta temporū. Et quanto posterius subsecuti sunt authores cæteri, tanto plenius ipsam veritatē, longioris temporis experientia, didicerunt. ¶ Nam Iulius Cæsar ante Christū annis. 45. sicut scribunt & probant Paulus Germanus in prima parte Paulinç: & Ioānes Stoffler. in suo calendario, propositione. 34. sub literis. Ii. admitente Marco Flauio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene astronomicæ scientiç

petito,adhibito:vt ēt Plinius atteſtatur: Calippum & Alexādrinos imitatus,Romanis inſtituit,annū ſolarem cōſtare ex diebus. 3 6 5. & quarta diei parte,hoc eſt ſex horis.Sed cū hęc quarta diei nō ſit in tegra ſex pcīſe horarū,ſed aliquāto minor:ideo Cæſar non plene no uit anni quātitatem.Si.n.hæc quātitas anni Iuliani integre veritatē habuiſſet,ita ꝙ hic annus cōtinuiſſet, præciſe & expunctim,ſex ho/ ras vltra dies. 3 6 5 .nunq̄ æquinoctia anticipaſſent ſedes ſuas, ſed fir mas & ppetuas in calēdario ſedes,obtinuiſſent:qa quolibet.4.anno dies vnus,ex quatuor quadrātibus cōflatus per biſſextū præciſe in/ tercalatus,nullā æquinoctioꝝ euariationē admiſiſſet. Sed oppoſitū reperiť ꝙ quātitas anni Iulii Cæſaris nō ad vnguē conuenit cū So/ lis annua reuolutione,hoc eſt cū tpe qd Sol à principio Arietis per duodecim ſigna trāſiens in id cōſumit. Statuit nāqꝫ Cæſar in ſua pri ma calēdarii inſtitutione, æquinoctium vernum. 8 .calēdas Aprilis hoc eſt die. 2 5 .Martii vt affirmat Columella de agricultura lib. 1 2. ca. 2. Idē dicit Plinius,Macrobius,Chryſoſtomus,Paulus Germa/ nus,Ioānes Stœfflerus,& plures alii authores. Hoc aūt anno domi ni. 1 5 4 5 .æquinoctiū vernum anticipauit ſedem ſuam annis inte/ gris. 1 5 .à ſua prima conſtitutione per Cæſarē. Vnde oībus manife ſtum eſſe poteſt,quātitatem anni Iuliani,excedere,& maiorem eſſe, vera quātitate anni:quæ ex cœleſti Solis motu integratur.

℄ Ptolemæus vero Alexādrinus: qui floruit anno dñi. 1 3 2.dictio/ ne. 3 .Almageſti de quātitate anni elicienda, definiuit annū per mo/ tum Solis ab æquinoctio donec ad idē redeat:& hunc reperit cōtine re dies. 3 6 5 .cum quarta parte vnius diei, minus trecēteſima parte huius quadrātis,hoc eſt minutis. 4 .ſecundis. 4 8 . Quātitas itaqꝫ an ni Ptolemæi cōplectiť dies. 3 6 5 .horas. 5 .minuta. 5 5 .ſecūda. 1 2. & minor eſt anno Iuliano minutis. 4 .ſecundis. 4 8 .vt dictū eſt. Se/ cundum hanc Ptolemæi ſupputationē,in annis mille quingētis ab emendatione calendarii per Cæſarem, anticipaſſet æquinoctiū ver num tantūmodo quinqꝫ diebus: Sed nos experiētia videmus nunc anticipaſſe diebus. 1 5 . Hæc ergo anni quantitas, cœleſti quantitati ſolaris motus,non conuenit:ideo nullo modo recipienda eſt.

℄ Alphonſus vero Romanoꝝ & caſtellæ Rex, qui æram ſuā annota/ uit anno dñi. 1 2 5 1 .anni quantitatē eliciens, aſſerit eiuſdē anni ſola ris quātitatem continere dies. 3 6 5 .horas. 5 .min. 4 9 .ſecunda. 1 6. & eſt dña minus à ſex horis in minutis. 1 0 .ſecūdis. 4 4 . Quę aggre gata p annos. 1 3 4 .cōficiunt fere diē vnum: hoc eſt horas. 2 3 .min. 5 8 .ſecūda. 1 6 . Iuxta hanc ſupputationē:pdicta. 1 5 .annoꝝ antici/

pat io

patio cōpleret in annis duobus millibus decē. Itaq; hæc āni Alphō sini quātitas, cœlesti quātitati solari nō quadrat: qm̄ ab anno. 45. ante Christum qñ Cæsar statuit æquinoctiū vernum die. 25. Martii vsq; ad præsentē annū dñi. 1545. quindecim diebus anticipatū est idē æquinoctium. Cognouit Ioannes Stœfflerus peritissimus astronomus annū Alphonsinū, non plene cōuenire motui solari, vt ipse testat in suo calēdario ꝑpositione. 38. in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriā opinionem in annis. 120. fieri anticipationē vniꝰ diei: vt patet ibidē, propositione. 39. sub litera. D. Sed nec ipse Stœfflerus, ꝑuenit ad plenam notitiam quātitatis anni solaris.

¶ Egregius aūt astronomus noīe Mahumetus Arabs: qui & cognominat Albategni, in libro de numero stellaꝝ & de locis motuū eaꝝ, ex multoꝝ annoꝝ experientia certissima ca. 27. 52. &. 53. post Ptolemæū annis. 743. vt ibidē ipse testat, dixit annū solarem cōtinere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnius minuti, id est secunda. 24. & est differētia, minus ā sex horis in cētesima sexta parte diei vʒ in. 13. minutis & tribus quintis vnius minuti idest secūdis 36. ita vt vnus dies cōstituatur in centum sex annis. Quapp ex hoc æquinoctiū anticipat p vnum diē omni anno centesimo sexto. Hęc aūt anni quātitas, cœlesti quātitati solaris motus, maxime cōuenit. Nam sic æquinoctiū diebus. 15. anticipat in annis. 1590. qd̄ videmus impleri ad vnguē: hoc anno dñi. 1545. Si enim ꝑdictis annis dñi, addant anni. 45. ante Christū qñ Iulius Cæsar calēdarium suū instituit, cōsurgent anni. 1590. In qbus includunt ꝑdicti. 15. dies anticipationis, cuilibet diei attribuēdo annos. 106. Nā quindecies centū anni, fiunt anni. 1500. Et sexies qndecim, anni fiunt āni. 90. In annis ergo. 1590. tpe nostro, anno isto, videmus æquinoctium anticipatū esse ad vnguē diebus. 15. Hac ergo experientia lōgi temporis, patet cōputationem Albategni de quātitate anni solaris: ex diligentissima eius obseruatione, solam rei veritatem cōtinere: & ideo ipsam ab oībus tenendam esse censemus, reiectis alioꝝ cōputationibus tanq̄ ā veritate deficientibus. Albategni ergo Arabiæ decus: qui & lingua scripsit Arabica, in hac re solus palmam & victoriam obtinet: sicut apertissime demōstratum est. Hoc igitur anno dñi. 1545. maxime conuenit, vt emendetur calēdarium Romanum in hoc generali concilio: postq̄ reformata fuerit ecclesia in eis quæ pertinent, ad fidem, atq; ad bonos mores quę magis necessaria sunt. Hęc enim oportet facere, & illa non omittere, sicut dominus in euangelio nos admonet. Non tamen est multū immorandum ad corrigendum ca

lendarium, anteq̃ æquinoctium vernum ascendat ad diem nonum Martii cui iam appropinquat.

De quantitate mensis lunaris, & ipsius lunæ cyclo. Cap. 2.

Festa mobilia celebrãtur iuxta lunæ motũ, sicut scribitur Ecclesiastici. 43. A luna signum diei festi: & ideo ad reformationem solẽnitatis paschalis, quę mobilis est: necessarium est, vt cognoscat mensis lunaris qui iuxta lunę motum mensurat: cuius cyclũ decẽnouennalẽ: quem aureũ numerum dicimus, necesse est diligenter inuẽstigare, ad reperiendũ nouilunia: & ex cõsequenti plenilunia pro paschatis celebratione. Motus qdem lunæ pprius, ab vno puncto alicuius signi zodiaci progrediens, & trãsiens per. 12. signa, atq; pueniens ad idẽ punctum ſm æqualem suũ cursum, iuxta Alphonsinã supputationem, perficit diebus. 27. horis. 7. minutis. 44. secũdis ferẽ. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cũ Sole, ad alterã congressionẽ (cuius motu mensurat lunaris mensis) quælibet lunatio iuxta mediũ motus eius, cõtinet dies. 29. horas. 12. minuta. 44. secũda. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium cõiunctiones, Iulius Cæsar, in sua calendarii prima institutione, annotauit cyclum lunarem decem & nouem annorum: quo numero cõpletur lunaris cyclus, ex integra motus sui reuolutione. Dicit enĩ Ioannes Stœfflerus in suo calendario, propositione. 34. sub literis. H h. Cum ego inquiens anno gratiæ. 1489. legatũ in Francia orientali agerẽ: adii splendidissimũ Baronem Philippũ Vvinsperg, antiquitatũ amatorem: qui mihi vetustissimum quẽdam obtulit librum: in quo inter alia propẽ innumera, offendi cõmentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris: inq; eius calendarium, ortum & occasum stellarũ, quibus significabatur, Cæsarẽ suum cyclũ, incepisse à prima cõiunctione luminarium ſm medium cursum, post hibernũ solstitium: eamq; in primũ diem Ianuarii, caputq; anni incidisse: Quare Cæsar è directo huius diei, pro aureo numero notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes supputans Solis & Lunæ conuentiones in suo calẽdario, cõmemoratis viris, Marco Flauio, & Sosigene, opem ferentibus, passim, prout negocium postulabat, adnotauit. Inseruit aũt in eo, numerum decẽ & nouem annorũ: quem vulgus aureũ numerum vocat. In eodemq; calẽdario Plinio. 18. c. 25. & Ouidio in Fastis, atq; aliis testibus, non tantum luminarium coitus: sed etiam æquinoctia & solstitia, atq; stellarũ ortus, & occasus cõscripsit; & per

edictum obseruari demandauit. Cæterum meminisse conuenit, ꝙ numeri cycli Iuliani, tunc calendario inscripti, denotant accessionē Lunæ factā fuisse eo die cui obiicitur:nec non & lunā dici primā, eodem die quēadmodum supputatio indicat. Non aūt indicat visionē Lunæ:q̄ qn̄q; prius, qn̄q; posterius cernit. Hoc cyclo lunari Cæsaris vsi sunt prisci Latini christiani pro paschate celebrādo quousq; ipse cyclus perdurauit. Nā quilibet cyclus lunaris peragit cursum suum annis trecētis quatuor:& rursum indiget reformatione:quoniā Luna in trecentis quatuor annis iuxta cōputationem Alphōsinam anticipat sedē ferē vno die in calēdario Romano. Vnde cyclus lunaris Cæsaris peruenit vsq; ad annum Dn̄i. 259. qm̄ institutus fuerat ante Christum annis. 45. Nam prædicti anni collecti fiunt. 304. Ab anno aūt dn̄i. 259. ad concilium Nicenū quod celebratū est anno dn̄i. 322. fuerunt anni. 63. Hoc tpe & post cōcilium Nicenum, pluribus annis antiqui Latini christiani patres, reformarunt aliū aureum numerū hoc modo. Nā calendis Ianuarii Cęsar annotauerat, aureū numerū. 1. Tertio die. 9. Quarto die. 17. &c. Ipsi aūt cōstituerunt numerū cycli lunaris, minorē quolibet cyclo Cæsaris, vnitate. Vnde à quolibet numero cycli lunaris Cæsaris, vnitatē detraxere, annotantes calēdis Ianuarii. 19, qui est vltimus numerus huius cycli. Die vero tertia: vbi est nouenarius, detrahentes vnitatem, scripserunt numerū. 8. Quinto die vbi est numerus. 17. abiecerunt vnitatem:& scripserūt. 16. & sic de reliquis. Sed hic cyclus deficiens erat. Alexandrini vero, alio cyclo lunari rectius tunc vtebantur: Nam habebant calendis Ianuarii numerum. 3. Tertio die. 11. Quarto. 19. sicut nos adhuc annotatū habemus in nostris calendariis qbus hucusq; vtimur: à tempore quo Latini secuti sunt Alexandrinos. Et qm̄ hic cyclus Alexandrinus, singulis trecentis quatuor annis non est emēdatus: ideo nouilunia hoc tēpore, iam anticiparūt dies quinq;. Vnde cum volumus per eorum cyclum in nostris calēdariis annotatum, ea inquirere, vtimur quinq; syllabis pro quinq; diebus:& sic reperimus nouilunia dicētes Luna noua hic. Oportet ergo nos temporibus nostris reformare hunc aureum numerum: quod & fecerunt Paulus Germanus in sua Paulina prima parte libro. 8. capi. 2. & Ioannes Lucidus, post librum emendationis temporum. Nam pro trecentis annis, ab anno Domini. 1500. inde sequentibus annotarunt in calendario Romano, emendatum aureum numerum quo nouilunia è directo reperiuntur; & inde plenilunia paschalia reperiri possunt.

De forma corrigendi æquinoctium uernum pro paschate rite celebrando. *Cap. 3.*

QVemadmodum supius dictum est Iulius Cæsar, in ipsa institutione sui calẽdarii annis ante Christũ. 45. reperit equinoctium vernum esse die. 25. Martii. Sed nũc in annis. 1590. currẽtibus à sua institutione, videmus id iã anticipasse diebus. 15. & cernimus illud die. 10. Martii. Conuenit aũt æquinoctiũ vernũ semp in Martio sedẽ habere: qđ obseruandũ hirundines nuntiãt. Circa huius æquinoctii reformationẽ reperiunt varie formulæ: quaꝝ tres ponit Ioãnes Stoefflerus in suo calendario ꝓpositione. 39. Prima eaꝝ inter alias potissima est & facillima. Secunda difficilis est & gignẽs ꝑturbationẽ magnam: & dissidiũ in ecclesia dei per orbem diffusa. Vltima vero absq; magna difficultate seruari posset. Prima nãq; formula (q̃ sapiẽtiorib⁹ plurimũ placet) hæc est: Vt. s. firmetur & figat æquinoctiũ vernũ, in die. 10. mensis Martii in quo hac nr̃a tempestate cõtingit. Hãc formã secuti sunt patres in cõcilio Niceno: qui repeñẽtes æquinoctiũ Iulii Cæsaris tũc anticipatũ ad diem vigesimã primam Martii: ibidẽ eum annotauerunt: nec aliquã mutationẽ in eo fecerunt, ne Dei ecclesiã perturbarent. Hãc eandem formã Petrus de Aliaco Cameracẽsis cardinalis in Synodo Constãtiensi, obseruandã magnopere ꝑsuasit: quæ et placet Paulo de Middelburgo ep̃o Forosempronienſi: & Ioãni Stoefflero Iustingẽsi presbytero. Est qdem facilis (vt ipse dicit:) nullã vulgo ꝑturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens: neq; tabulis Astrologicis, difficultatẽ quãpiam ingerens: neq; cõfundens literas dñicales, neq; cyclum solarem. Solum aũt reformandus esset cyclus Lunaris qui cũ solari non cõuenit. Obiectiones contra hanc formã & solutiones earũ, annotabimus post tabulas inferius positas. Nũc aũt inquirendus est modus figẽdi præfatum æquinoctiũ: ne in futurum patiat sedis anticipationem. Nam hæc seruãda est regula, vt de consensu cõmuni existentiũ in concilio statuat ædictum per decretum põtificis Romani: vt omni centesimo sexto anno iuxta veram Albategni computationem: dies vnus bissextilis omittatur. Sed qm̃ annus cẽtesimus sextus, nõ est ad intercalationẽ idoneus, sed annus 104. & 108. ideo dies intercalaris, fiat vna vice anno centesimo quarto: altera vice anno cẽtesimo octauo: & sic deinceps alternatim. Sed qm̃ difficile foret populis multis, ꝓdictos numeros mente retinere: saltem omittat dies bissextilis in quolibet anno centesimo: qm̃

Romæ celebraẽ solennis & maximi Iubilei cẽtesimus annus: quod esset memoriale perpetuũ: omnibus ẽt idiotis cõmune: & sic euitabimus futurum defectum, excepta particula sex annorum: quę in annos. 1 8 0 0. multiplicata, redderet vnũ diem: qui tunc anno. 1 8 0 0 intermittẽdus esset: si mũdus tot annis pdurauerit. Tempore autem quo floruit Dantes Florẽtinus circa annum dñi millesimũ trecentesimũ, Astrologi eius tẽporis tenebãt Solis motũ anticipari præcise in annis cẽtum vno die: qui a cõputatoribus neglectus est. & ideo ipse Dantes, de ipsa centesima neglecta loquiẽ in poemate suo paradisi cantu. 27. Porro si vey est (vt illi asserunt). s. anticipari vernum æquinoctiũ vno die pręcise tantum in centũ annis: sufficeret, omni centesimo anno, vnum diem bissextilẽ omittere: & inde nulla deordinatio in æquinoctio ipso accideret: sed semp fixum perseueraret: & vlterius nequaq̃ anticiparet sedem. Si eni Iulius Cæsar statuisset in omni centesimo anno dimittendũ esse bissextum: vtiq; nihil: aut parum anticipasset æquinoctium vernum. Nam ex quindecim superfluis bissextis: quindecim diebus iam anticipatum id esse cernimus. Hæc ergo fixio æquinoctii maxime necessaria est: sine qua lunationes, moderari non possunt.

¶ At nõnullis placet quidẽ hæc fixio æquinoctii: sed eis displicet q pascha celebretur, iuxta lunæ motũ: & cupiunt vt seruato motu Solis, statuaẽ pascha celebrandũ, ita vt includaẽ in spatio vnius hebdomadæ v3 q prima dñica Aprilis semp pascha celebretur. Sed nos ad hoc dicimus q & si Papa cũ assensu concilii id facere posset: non tñ hoc fieri decet. In primis. n. aduerti cõuenit q festa fixa siue stata: & mobilia in eo distant, q fixa seu stata: nullũ in se cõtinent mysteriũ, aut sacrm: sed duntaxat significant rẽ eo die gestã. Festa aũt quæ Lunæ cursum insequunẽ mobilia nuncupata, vltra rem gestã hñt in se mysteriũ & arcanum aliqđ: ita q vltra rem gestã: gerunt typum seu figurã rei pteritę, aut futurę. Vnde Augu. lib. 2. ad inquisitiones Ianuarii ca. 1. &. 2. dicit. Quæris q̃ causa sit, cur anniuersarius dies celebrãdæ dñicæ passionis: nõ ad eundẽ redeat anni diẽ, sicut dies qua crediẽ natus. Et post pauca subiũgit. Noueris diẽ natalem dñi, nõ in sacro celebrari: sed tñ in memoriã reuocari q natus sit: ac per hoc nihil opus erit, nisi reuolutũ anni diẽ, quo ipsa res acta est, festa deuotione significari. Sacramentum est aũt, in alia celebratione, cũ rei gestæ, ita rememoratio fit, vt aliqd ẽt significari, intelligaẽ qđ sancte accipiendũ est. Eo itaq; modo, agimus pascha, vt nos id solũ in memoriã quod gestũ est, reuocemus, id est q mortuus est Christus: &

resurrexit: sed ét vt cętera q̃ circa ea gesta attestanť, ad sacraméti significationé non omittamus: q̃a sicut dicit Apostolus, Mortuus est pp delicta nr̃a: & resurrexit pp iustificationé nr̃am. Transitus de morte ad vitã, in illa passione dñi & resurrectione sacratus est. Hæc ille. Duplex pascha. s. Iudæorũ & Christianorũ, iuxta Lunæ motũ semp celebratũ est. Nã in paschate Iudæorũ, Luna. 14. primi mẽsis ímolabať agnus ad vesperã in figuram veri agni Christi de quo Apostolus ait. Pascha nostrũ ímolatus est Christus: qui tertia die dñica resurrexit à mortuis, pp iustificationé nostram. Vt igitur figuratũ, figuræ suæ cõueniat: statuit ecclesia vt pascha noui testamenti celebreť iuxta Lunæ motum die dñica post lunam. 14. primi mẽsis verni temporis. Quod ergo tanto tẽpore in figura veteris testamenti, seruatũ est. s. ab exitu Israel de Aegypto ad Christi passioné & eius resurrectioné: & in figurato noui testamenti, ab ipsius resurrectione ad hæc tempora seruatũ est, non cõuenit immutari. Quod si fieret, deperiret in ecclĩa tale sacramentum tãdiu seruatũ: in vtraq; lege. s. veteri, annis mille quingẽtis & amplius, ab exitu de Aegypto vsq; ad Christi passioné: & in lege noua à Christi resurrectione ad hanc ætatem, annis mille quingentis & paulo vlterius. Ita vt colligantur anni plusquam tria millia: quibus obseruatũ est semper pascha iuxta Lunæ motum, verno tempore. Si etiã hoc tempus celebrandi pascha mutaretur: vtiq; præbereť ansa populo christiano, vt sequeretur Montanũ Heresiarcham: cuius sectatores heretici cathaphrigæ vocanť: de q̃bus multa scribit Eusebius ĩ ecclesiastica historia lib. 5. à cap. 14. ad cap. 19. Hi enim heretici, erroribus suis, alium errorem addẽtes, sacrum pascha, non ſm Lunarem cursum: sed solarem tantum obseruandum nequiter dogmatizabãt. Vt enim Sozomenus libro. 9. tripartitę historiæ cap. 38. scriptum reliquit: Montani inquit, quos phrigas nominant, peregrinã quandam adinuentioné introducentes, ſm eum pascha celebrant. Culpant enim eos, qui cursum Lunæ requirunt. Et dicunt, solares tantũmodo cyclos sequendos: & menses quidem singulos esse dierũ triginta definiunt. Et infra. Octauo calẽdas Aprilis semper celebrant pascha: si contingit concurrere resurrectionis id est dominicam diem. Alioquin dominica superueniente. Hæc ille. Ad vitãdum hunc errorem, celebrãdum est pascha iuxta Lunę motum: vt semper seruatum est ab ecclesia Dei. Nunc autem ad institutum nostrum redeundum est: à quo parumper digressi sumus: vt satisfaciamus mouentibus prædictam quæstiunculam: quãpluribus peritis in mentem venisse nouimus.

De modo reperiendi pascha per cyclum lunarem, circa æquinoctium uernum. *Cap.4.*

POsito igitur æquinoctio verno, & firmiter in sede pfixo, sexto idus Martii, hoc est decima ipsius die, facile cognosci pôt: quæ sit lunatio primi mẽsis verni tpis: quæ deseruit Iudęis & Christianis ad reperiendũ vtrorũq; pascha. Hebræis qdem Deus instituit principiũ anni, a prima Luna ppinquiori Soli ingrediẽti Arietem in æquinoctio verno. Licet aũt anni exordiũ quantũ ad Solis motum sit mox vt ipse Sol ingredit caput arietis in æquinoctio verno: tñ initiũ primi mẽsis apud Hebræos raro cõcurrit cum Sole ingrediẽte caput arietis: & sæpe initiũ eius est, vel ante, vel post ingressum Solis in arietẽ: & hoc pp mutabilitatem cursus Lunę, q̃ raro cõuenit cum Sole in æquinoctio. Nã ſm Astrologos (vt dicit Ioãnes de monte Regio, iuxta finẽ sui calẽdarii) primus mẽsis lunaris, q est anni principiũ, quo ad lunę motum, dr ille cuius initiũ, aut mediũ est in ipso verno æquinoctio: vel initiũ vicinius eidẽ æquinoctio siue præcedat siue sequat. Potest ẽt alio modo iuxta Hebræoꝝ cõputationẽ, hic mensis lunaris & paschalis inuestigari ab oppositione luminariũ, atq; in idẽ vergit (quã supputationẽ recte seqtur Caietanus Exo. 12.) Illa nãq; lunatio, cuius oppositio ad Solẽ prima est, vz existẽte Luna in libra, & Sole in ariete in eodem gradu e diametro, dr primus mẽsis apud Hebręos. Dico aũt primã oppositionẽ qa si cõtingeret esse duas oppositiones, alterã in principio arietis, alterã in fine ipsius, prima tñ oppositio sumẽda est. Et illius primæ oppositionis pcedens cõiunctio Lunæ cũ Sole, initium est primi mẽsis: ẽt si ipsa cõiunctio pcedat æquinoctiũ: vel sequatur, dũmodo illius lunationis prima oppositio sit Sole existẽte in ariete. Oppositio aũt Lunæ ad Solẽ existentẽ in ariete, cõstituit paschale festum Iudæoꝝ: qa luna. 14. ad vesperã comedunt agnũ paschalem: & luna. 15. est paschalis eorum solẽnitas. Nam dr Leuit. 23. Mense primo. 14. die mẽsis, ad vesperam pascha dñi est: &. 15. die mensis huius, solẽnitas azimoꝝ dñi est. Christus aũt iuxta finẽ vitæ suę, comedit agnũ luna. 14. ad vesperã feria. 5. Sequẽti vero die, luna. 15. feria. 6. in cruce passus est: & die dñica post sabbatũ, resurrexit a mortuis. Et ideo in ecclesia Romana, pascha noui testamẽti in die dñica seruari mandatũ est, ex Pii papæ statuto, vt habet de cõsecra. dist. 3. cap. Nosse. Quod statutũ, confirmatũ est, per Victorem Pontificẽ Romanũ, vt habet de consecratione dist. 3. cap. celebritatẽ. Nã ipse

Victor scribens Theophilo Cæsariēsi epō dicit. Celebritatem sancti paschæ, die dñica agi debere, vt prædecessores nri iam statuerunt: & nos illud eadem die solēniter celebrare mandamus: quia nō decet vt mēbra à capite discrepēt, aut aliter gerāt. A quartadecima vero luna primi mēsis vsq; ad vigesimāprimam eiusdē mensis eadem celebret festiuitas. Hęc ille. In cōcilio ēt Niceno statutū est, vt pascha dñi celebret prima dñica post lunā. 14. primi mēsis. Idem confirmatū est in pluribus alijs concilijs, vz Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & cæteris. Ad reperiendū ergo pascha nro tpe: necesse est vt vtamur cyclo lunari reformato ætate nra pro annis trecentis p anticipationē quinq; dierū. Quod vt supius diximus in calce secūdi capitis, factū est ab epō Forosempron. dño Paulo in sua Paulina libr. 8. ca. 2. vbi ab eo describit calendarium Romanū: in quo oēs numeri cycli decēnouēnalis anteriorati sunt ad diē quintū, à loco quē prius obtinuerūt. Idem factū est à Ioāne Lucido post librū emendationis tempor. Nā pro trecentis annis, ab anno dñi. 1500. ipse annotauit in calēdario Romano emēdatum aureū numerum: quo nouilunia ē directo reperiunt. Reperta igit Lunę cum Sole cōiunctione, iuxta mediū motum: per dictū cyclum lunarem, repiri pōt, oppositionis luminarium tēpus, vt docet idē Paulus in prima parte suæ Paulinę libro. 11. ca. 2. dicens. Si luminariū oppositionem mediā inuestigare volueris facile eā cōperies, inuenta prius cōiunctione media. Ad quā si addideris dies. 14. horas. 18. minuta. 22. secūda. 2. in promptu erit media luminariū oppositio: quā quintamdecimam lunam vocant. Pro rudioribus aūt qui cōputare nesciunt, ne in errorē incidant: idē Paulus in prima parte suæ Paulinæ lib. 12. digerit dies paschales: & iuxta vsum ecclię: & iuxta decreta Patrū in tabula plixa & vtili, ab anno dñi. 1500. vsq; ad annū dñi ter millesimum. Aliā breuiorē tabulam cōscripsit. Ioānes Stoefflerus in suo calēdario propositione. 39. sub literis F f. Seruatis igit oībus prędictis documentis, paruus defectus in paschali celebratione in futurū pueniet: sed nullus penitus defectus accideret, si oppositiones luminariū cōputarent non sm medium motū: sed iuxta verū cursum, vt placet Ioanni Stoefflero: quia tunc rectius pascha celebraret. Quod cōcedimus esse verū. Sed cum iā annis plusq; tribus millibus, medii motus obseruati sint: multis, nō videtur introducēdam esse talem nouitatē in ecclesia Dei: & maxime hoc tpe: qū ecclesia se extendit vsq; ad antipodes Et si hoc inchoaretur: apud paucos vtiq; seruaret, & nō apud oēs: & sic sequeret dissidium in ecclesia dei. Quod vtiq; vitandū est,

iuxta illud Apostoli. 1. Cor. 1. Id ipsum dicatis oẽs, & non sint in vobis schismata. Sitis autẽ perfecti, in eodem sensu & in eadẽ scientia. Si tñ hoc iudicatum fuerit in concilio, cũ pace oĩum posse fieri, id plurimum commendamus. De hoc vide in calendario Ioannis Stœffleri propositione. 39. sub literis. V. & sequentibus.

Ad præmissam primam formulam practice declarandam sequuntur tabulæ cum duplici cyclo lunari. *Cap. 5.*

CYcli lunares paschales, aliter annotati sunt, a Latinis & Romanis antiquis: & aliter a Græcis & Alexãdrinis patribus, postq̃ defecerat cyclus, quẽ Cæsar suo inscripserat calendario: ex quorũ varietate, olim inter ipsos, ortæ sunt disputationes atq; dissensiones. In paschalẽ vero cyclum Alexandrinorũ, Romani vix tandẽ post innumeras disceptationes, & digladiationes cũ Græcis & Alexãdrinis de paschatis celebratione habitas, cõsensere. Quo circa vtait Ioãnes Stœffler. in calẽdario suo, propositionẽ. 34. sub litera. Z. Dionysius abbas Romanus, cognomẽto exiguus, Latina & Græca lingua peritus, anno gratiæ. 526. vel circiter: ex calendario Alexãdrino, numeros cycli decẽnouennalis extraxit, & Romano calẽdario inscripsit: quos vniuersalis ecclesia pro paschatis celebratione in hodiernum vsq; diem obseruat. Et sunt hi numeri quos aureos nuncupãt, hac nostra tempestate passim calẽdariis Romanis inscripti: vt videre facile est in libris horarũ canonicarum & libris quos missales nominant. Inuexit aũt Dionysius hos numeros in Romanũ calendariũ, nõnulla facta mutatione, quã diuersa annorum Romanorum & Alexandrinorũ initia, ita fieri exposcebat. Hi autẽ numeri in calẽdario inscripti indicãt dies mediocrium coniunctionũ luminarium: non quidẽ hac nr̃a tempestate, sed tẽpore Niceni Synodi: qñ Alexandrino calẽdario inserti fuere: & postea a Dionysio, calẽdario Romano illati. Nos aũt in sequẽti tabula, solũ in quatuor primis mẽsibus, duplicem cyclum annotauimus: A sinistris q̃dem cyclum veterẽ, quo hucusq; vsi sumus ex Alexandrinis. A dextris vero aureum numerũ innouatum, temporibus nostris ab anno domini. 1500. vsq; ad annum dñi. 1800. videlicet p̱ annis trecentis: post quos iterũ innouandus erit. Postea conscripsimus duas tabulas festorũ mobilium. Vnam veterem, quã hucusq; seruat ecclesia. Alteram nouam iuxta reformatum cyclum lunarem, nobis deseruientem ad inueniendum pascha: & reliqua festa mobilia: si contigerit hanc formam in concilio recipi.

Quatuor menses Romani cum cyclo lunari veteri a' finistris & nouo a' dextris.

Cycl⁹ vetus	Nume ri dierũ	Literæ feriales	Cyclus nouus	Cycl⁹ vetus	Nume ri dierũ	Literæ feriales	Cycl⁹ nou⁹
	Januarius				Februarius		
3	1	A	19		1	d	8
	2	b	8	11	2	e	16
11	3	c		19	3	f	5
	4	d	16	8	4	g	
19	5	e	5		5	A	13
8	6	f		16	6	b	
	7	g	13	5	7	c	2
16	8	A	2		8	d	10
5	9	b		13	9	e	
	10	c	10	2	10	f	18
13	11	d	18		11	g	7
2	12	e		10	12	A	
	13	f	7		13	b	15
10	14	g		18	14	c	4
	15	A	15	7	15	d	
18	16	b	4		16	e	12
7	17	c		15	17	f	
	18	d	12	4	18	g	1
15	19	e	1		19	A	9
4	20	f		12	20	b	
	21	g	9	1	21	c	17
12	22	A	17		22	d	6
1	23	b		9	23	e	
	24	c	6		24	f	14
9	25	d		17	25	g	3
	26	e	14	6	26	A	
17	27	f	3		27	b	11
6	28	g		14	28	c	
	29	A	11				
14	30	b	19				
3	31	c					

Cyclꝰ vetus	Numeri dierum	Literæ feriales	Cyclus nouus	Cyclꝰ vetus	Numeri dierum	Literæ feriales	Cyclus nouus
	Martius				Aprilis		
3	1	d	19		1	g	8
	2	e	8	11	2	A	16
11	3	f			3	b	5
	4	g	16	19	4	c	
19	5	A	5	8	5	d	13
8	6	b		16	6	e	
	7	c	13	5	7	f	2
16	8	d	2		8	g	10
5	9	e		13	9	A	
	10	f	10	2	10	b	18
13	11	g	18		11	c	7
2	12	A		10	12	d	
	13	b	7		13	e	15
10	14	c		18	14	f	4
	15	d	15	7	15	g	
18	16	e	4		16	A	12
7	17	f		15	17	b	
	18	g	12	4	18	c	1
15	19	A	1		19	d	9
4	20	b		12	20	e	
	21	c	9	1	21	f	17
12	22	d	17		22	g	6
1	23	e		9	23	A	
	24	f	6		24	b	14
9	25	g		17	25	c	3
	26	A	14	6	26	d	
17	27	b	3		27	e	11
6	28	c		14	28	f	
	29	d	11	3	29	g	19
14	30	e	19		30	A	8
3	31	f					

Tabula festorum mobilium in vsu iam diu habita per ecclesiam.

Aureus numer⁹	Litera feria.	Septuagesima	Cinis	Pascha	Ascensio	Pentecostes
16		Ianuarii	Februarii	Martii	Aprilis	Maius
5	d	18	4	22	30	10
	e	19	5	23	1 Maii	11
13	f	20	6	24	2	12
2	g	21	7	25	3	13
	A	22	8	26	4	14
10	b	23	9	27	5	15
	c	24	10	28	6	16
18	d	25	11	29	7	17
7	e	26	12	30	8	18
	f	27	13	31	9	19
15	g	28	14	1 Aprilis	10	20
4	A	29	15	2	11	21
	b	30	16	3	12	22
12	c	31	17	4	13	23
1	d	1 Febr.	18	5	14	24
	e	2	19	6	15	25
9	f	3	20	7	16	26
	g	4	21	8	17	27
17	A	5	22	9	18	28
9	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
14	d	8	25	12	21	31
3	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2
11	g	11	28	15	24	3
	A	12	1 Mar.	16	25	4
19	b	13	2	17	26	5
8	c	14	3	18	27	6
	d	15	4	19	28	7
	e	16	5	20	29	8
	f	17	6	21	30	9
	g	18	7	22	31	10
	A	19	8	23	1 Iunii	11
	b	20	9	24	2	12
	c	21	10	25	3	13
	d	22				

Tabula festorum mobilium iuxta reformatum cyclum lunarem.

Aureus numer⁹	Litera feria.	Septuagesima Ianuarii	Cinis Ianuarii	Pascha Martii	Ascensio Aprilis	Pentecostes Aprilis
14						
3	g	7	24	11	19	29
	A	8	25	12	20	30
11	b	9	26	13	21	1 Maii
19	c	10	27	14	22	2
	d	11	28	15	23	3
8	e	12	29	16	24	4
	f	13	30	17	25	5
16	g	14	31	18	26	6
5	A	15	1 Febr.	19	27	7
	b	16	2	20	28	8
13	c	17	3	21	29	9
2	d	18	4	22	30	10
	e	19	5	23	1 Maii	11
10	f	20	6	24	2	12
18	g	21	7	25	3	13
	A	22	8	26	4	14
7	b	23	9	27	5	15
	c	24	10	28	6	16
15	d	25	11	29	7	17
4	e	26	12	30	8	18
	f	27	13	31	9	19
12	g	28	14	1 Aprilis	10	20
1	A	29	15	2	11	21
	b	30	16	3	12	22
9	c	31	17	4	13	23
17	d	1 Febr.	18	5	14	24
	e	2	19	6	15	25
6	f	3	20	7	16	26
	g	4	21	8	17	27
	A	5	22	9	18	28
	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
	d	8	25	12	21	31
	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2

Ambæ tabulæ prædictæ festorum mobilium: eodem ordine deser/uiunt ad reperiendum pascha, & cętera mobilia festa. Inquire igitur aureum numerũ anni propositi in primo ordine a sinistris in dexte/ram: sub quo in sequenti ordine videlicet literarum dominicalium: accipe ipsam literam dominicalem anni tui proximo occurrẽtem: quæ erit index omnium per hanc tabulam promissorum. Quod si aliquãdo litera dominicalis, e directo aurei numeri appareat, ea nõ erit conueniens nuntia festorum mobilium. In hoc tamen hæ duæ tabulæ differunt: quod prior nunc reddita est fallax: posterior verax erit, annis trecentis si recipiatur in concilio iuxta pręfatam primam formulam. Sic etiam perspicies discrimen inter pascha patrum Ni/ceni concilii: & inter hoc per nos reformatum. Olim autem patres annotauerant primum pascha die. 22. Martii: & vltimum pascha, die. 25. Aprilis. In hac autem reformatione, primum pascha erit die. 11. Martii: & vltimum pascha die. 14. Aprilis. Et ideo, apud pa tres, erat initium septuagesimæ die. 18. Ianuarii. Sed apud hanc re/formationem, erit exordium septuagesimæ, die. 7. eiusdem mensis Ianuarii, die immediate sequenti festum epiphaniæ domini. Huic formulę celebrãdi pascha tanquam faciliori vt dictum est, plurimũ fauet Paulus Germanus in sua Paulina: & Ioãnes Stoefflerus in suo calendario propositione. 39. sub literis E, F, G. Sed pro hac formu/la seruãda vtiq; reformandum officium diuinum esset quãdoq; scili/cet cũ septuagesima occurreret infra octauas epiphaniæ: tunc enim omittendũ esset alleluia: sicut omittitur in festo annuntiationis do/minicæ, cum occurrit celebrari quadragesimali tempore. Nunquã tamen occurreret septuagesima in die epiphaniæ neq; prius, si figa/tur æquinoctium die. 10. Martii. Et si obiiciatur quod interuallum a natali Christi, vsq; ad dominicã in quinquagesima supputatum, vsq; adeo abbreuiaretur, quod haud quaq̃ esset capax trium domini carum inter octauam epiphaniæ & septuagesimam occurrentium: neq; epistolæ Apostoli pauli possent legi sicut institutum est a patri- bus. Item tempus ab octaua pentecostes ad aduentum domini, non nunquam esset longissimum continens ferè. 30. dominicas quarũ non sunt nisi. 24. officia dominicalia: ad hæc respõderi potest, inter/ualli abbreuiationem, non esse dissentaneã: quia seruata sede vetusta æquinoctii, interualla non semper paria esse consueuerunt: & tamẽ ecclesia non inde grauatur. Et quod obiicitur de officiis trium domi nicarum & epistolis Pauli q; non possent legi, nihil concludit, quia sæpius hoc transactis annis contigit: & tñ tunc non fuit tanq̃ incon/

ueniens reputatum. Nam quoties pascha peragitur die. 22. 23. vel 24. Martii: nihil potest pręcipue diebus dominicis, de duobus officiis, scilicet Omnis terra, & Adorate: & de epistolis Pauli legi siue cātari, eo ꝙ nulla dominica intercedat intra octauam epiphaniæ & septuagesimā: quibus legi debent epistolæ Pauli, & hæc duo memorata officia peragi. Si igitur hoc non fuit reputatum inconueniens, tempore præterito: nec etiam tempore futuro. Et sic sufficit ꝙ aliquñ legantur. Vel transferri possunt ad interuallum quod est inter octauam pentecostes & aduentum dñi: quod per hanc calendarii emendationem crescit ad dies. 11. Et sic id quod deficit in vno interuallo, supplebitur in altero. Quare his rebus ecclesia facillime mederi potest. Hæc ergo formula cæteris præstātior est. Nam & eidem formulę accidit cōmoditas. Nam tempus quadragesimalis abstinentię caderet in dies breuiores & magis temperatos: quibus ieiunantes facilius à cibis abstinere possent: q̃ diebus calidis & ipso verno tempore iam adulto. essent etiam hi dies propinquiores primo Christi ieiunio, quod nobis in exemplum proponitur.

De secunda forma corrigendi æquinoctium. *Cap. 6.*

IAm satis abunde scripsimus de prima formula corrigendi vernum æquinoctiū, figendo illud in decimo die Martii: nunc vero dicēdum est de alia forma per omissionem aliquot dierum alicuius mensis: & reductionem ad tempus Niceni concilii: quæ plures habet species, ex quibus duntaxat duas proferemus in medium. Prima quidem quę est in ordine: secūda, sic habet, videlicet si ecclesia ex vno mēse tot dies demeret: quot excreuerūt ex nimia diei bissextilis intercalatione, puta cum nostra tempestate, ęquinoctium decimi diei Martii, retrocessit à vetusto patrum æquinoctio, vndecim integris diebus: si ex mense quopiā alicuius anni subtraherentur vndecim dies, rediret æquinoctium decimi diei Martii, in diem vigesimum primum eiusdem, vbi tempore Niceni concilii repertū fuerat. Iste modulus fuit ferme Nicolai Cusani Cardinalis. Et Hermāni Zoestii in concilio Basiliensi. Dixi aūt ferme, quia non integre reparabāt, quæ corrigenda erant. Nam cum vndecim dies subtrahendi forent: septem tantum ipsi demere volebant, ne cogerentur mutare literam dñicalem: ideo tollebant integrā hebdomadā. Sed non plene satisfaciebāt ad hoc vt reducerent æquinoctium ad diem, 21. Martii, vt patres in Niceno concilio adnota-

runt. Nicolaus Cusanus in opusculo suo reparationis calendarii, prius lucidis oculis dicit. Si plena & pfecta reformatio calẽdarii fieri debet, nihil melius inueniri pōt, q̃ reducere calẽdarium vsq̃ ad eum statum ꝙ regulæ antiquoꝝ in sacris conciliis traditę, redeant ad veritatem, quāto leuius & facilius & verius hoc fieri poterit. Sed mox caligantibus oculis, inconsulte dicit. Et nō est forte cogitabilis, facilior, & melior modus q̃ ꝙ omissa vna septimana: aureus numerus in cyclum lunarē cōmutetur. Si enim hoc fecerimus, reductū est calēdarium nostrū ad veritatem regulaꝝ antiquaꝝ & constitutionum sacræ Nicenæ Synodi, quo ad paschalē festiuitatem & cætera oīa festa mobilia & immobilia. Sed in fine ipsius opusculi, sic scribit. Nicolai Cusani tractatus, de reparatione calēdarii: & recitatus Basileæ in concilio, collectus est anno dñi. 1 4 3 6. Sed nihil tunc ibi per Synodum actum est, patres enim illi, potius calēdarium euertissent q̃ reformassent, si consiliū eius secuti fuissent. Siquis ēt vellet reformare calendarium, remouēdo ab vno mense vndecim dies, iuste argui posset. Primo quidem, qm̄ oīa subita & improuisa rerū mutatio, nō sine quodā tumultu & conflictu cōtingit. Sic aūt in proposito accideret, si ita aperte, & subito, tot dies de vno mense tollerent & annus mutilaret, tumultus, clamor & ꝑturbatio in multitudine populi facile suboriri posset. Secundo iuste reprehendunt qui subito nouitates inducunt cap. Quis nesciat? dist. 1 1. eo ꝙ nouitates plerūq̧ discordiā pariūt. Sed qd peius discordia? quę validissima regna exterminat? Tertio huiusmodi anni tam subita diminutio & mutilatio scandalizaret populum præsertim simplicem: quod vitandum est. Accedit ꝙ huiuscemodi manifesta mensis & anni diminutio malignantibus & clerum plurimū odientibus, detrahendi fomentū prębere. Prætereo cōplura alia, quæ obiici possent inconueniētia: quæ mercatoribus, negociatoribus: & aliis in soluendis debitis, censibus ac redditibus oriri possent. Quo circa (vt dicit Ioānes Stoefflerus) hanc formam (saluo semper meliori iudicio) non approbo. Aliisq̧ multis hæc forma plurimum displicet.

De tertia formula corrigendi æquinoctium. *Cap. 7.*

SEcunda vero species huius secundæ formæ, quæ est in ordine tertia, posset esse hoc modo, vt paulatim & clam reduceret æquinoctium, ad pristinum suum locum hoc est ad Martii diem vigesimāprimam per successiuā vnde

cim dierum subtractionẽ hoc pacto, si tot dies bissextiles omitterentur, quot dies excreuerunt vz vndecim:& hoc quidẽ fieret in. 40. annis solaribus, sine intercalatione peractis, ita tñ ꝙ primus annus inceptionis huius rei, qui iuxta sedem deberet esse bissextilis, pro cõmuni cõputaretur. Hæc formula pluribus videtur habere magnam congruentiã. Nam cum dies paulatim, & quasi furtim subtraherentur: nõ orietur tumultus, ꝑturbatio & scandalũ in Christi fidelibus. Nam dies bissextilis, alias est aduentitius, & innaturalis calendario: imo plures de vulgo diem bissextilẽ ignorãt, aut minus aduertunt. Deinde per hanc, non tantũ pascha emẽdaretur: sed & natalis Christi, & alia festa ad tẽpus verum redirent. Consuleretur ẽt priscis patribus, quo ad æquinoctii in vetustã suam sedem regressum: & eorũ ferme normis ab eis olim institutis: & reductionẽ ad cyclum lunarem ab eis annotatũ: & si non omni tẽpore, aliquanto tñ duraturis videlicet annis. 304. Nulla quoq; fieret interualli nimia abbreuiatio: neq; alleluia infra octauam epiphaniæ subtractio: neq; orationũ innouatio: neq; temporis nuptiarum destructio. Hanc formã olim secutus fuerat Augustus: vt scribit Macrobius in Saturnalibus. Nam postq̃ Iulius Cæsar statuerat suũ calẽdarium: sacerdotes, post cædem eius vitium cõmiserunt, nõ recte diem intercalarem statuto tẽpore seruãtes. Cum enim præceptum eis fuisset, anno. 4. vt intercalarẽt diem vnum, & oporteret cõfecto anno id obseruari, anteq̃ quintus auspicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt nõ desinente: sic p annos sex & triginta, cum nouẽ dies tantũ sufficerent, duodecim sunt intercalati: Quod deprehẽsum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos, sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui vltra nouẽ necessarios, temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Hanc formã cõmendat Ioannes Stoefflerus in calendario suo, propositione. 39. Sed eam formam nõnulli impugnãt, primo quia patribus Synodi Basiliensis, hæc via displicuit, eo ꝙ ecclesia tot annis in errore maneret. Secundo hi. 40. anni, omnes & singuli fierent cõmunes, quibus decursis, bissextus ex assuetudine amplius nõ obseruaretur. Tertio hæc via destruit seriem annorum bissextilium hactenus custoditam: & inuentionẽ ac mutationem literæ dñicalis per cyclum vsu habitũ. Quarto difficultatem nõ paruam inducit tabulis astrologicis. Quinto superuacanea, & sine necessitate est horum vndecim dierũ assumptio, vt reducatur æquinoctiũ, ad vigesimum primum diem Martii, in quo priscis illis tẽporibus à sanctis patribus fuit collocatum, qñ paschalis canon per eos fuit institutũ. Nullum

enim dies ille, mysteriū paschalis solēnitatis in se habuit, nisi ratione æquinoctii tunc in eo cōtingentis. Igitur remoto ab eo æquinoctio: per Solis cursum, cessat in eo mysterium paschæ: quia pascha sequitur æquinoctium: & debet mutari per æquinoctii mutationē, & nō econuerso: dicente scriptura. Obserua verni primum temporis, vt facias pascha domino Deo tuo. Sed principium Veris hac tēpestate, contingit decima die Martii: & non vigesima prima eiusdem. Ergo pascha celebrari recte poterit in hoc temporis interuallo: quod inter diem decimum & vigesimum primum Martii intercipitur, concurrente in eo luna. 14. Frustra ergo & sine necessitate sensum reducitur æquinoctium ad diem. 21. Martii. Solutiones autem harum obiectionum per Stoefflerum hæ sunt. Ad primum dicitur ꝙ ecclesia p: hos 40. annos, nulli penitus errori subderet. Nam per hos annos, pascha celebraretur, iuxta canonem sanctorum patrum & generaliū cōciliorum scilicet a Luna. 14. primi mensis, vsq; ad vigesimam primam eiusdē: & decursis. 40. annis, figeretur æquinoctium decimi diei Martii, in vigesimo primo die eiusdem: & in eo quo sempiterno duraret. Secundum nō vrget. Concedimus enim ꝙ hi. 40. anni fierent cōmunes: sed ex hoc nulla suboriretur consuetudo de anno bissextili postea non obseruando: quia post hos annos, supputaretur tabula in mille annos, aut plures expassa, in qua anni bissextiles inserentur cum annotatione literæ. B. & post singulos annos cōmunes & bissextiles inscriberetur, aureus numerus, litera dominicalis, tempus æquinoctii verni, oppositio paschalis, atq; dies & mēsis celebrationis paschæ. Ad tertium dicitur cōcedendo ꝙ ad tempus destruit seriem annorum bissextilium: sed correctione completa, reuerteret: Nec literæ Dominicalis mutatio officeret, cum alias singulis annis eius fiat mutatio: & in anno bissextili, duæ fiunt mutationes: & in omissione bissexti per hos. 40. annos fieret quod annis dūtaxat vnica literæ Dominicalis mutatio: Quibus decursis in bissextili, duæ mutationes, fierent, prout hactenus seruatum est, dempto anno bissextili: Qui quandoq; propter æquinoctii fixionem, redderetur cōmunis, per diei intercalaris omissionem videlicet iuxta Albategni computationem in omni anno centesimo, Iubilei Romani, vt nos superius diximus. Ad quartum respōsio in promptu est, cum per vnum canonem toti difficultati occurri possit. Ad quintum responderi potest ꝙ argumentum a necessitate sillogizans parum cōcludit. necessitas enim legi non subiacet: & quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum. In nostro autē proposito, non argumentamur

à necessitate, sed ab vtilitate, cõmoditate, congruentia, aut habilitate. Bonum & vtile esset æquinoctium vernum reducere in vigesimum primum diem Martii: quo fuit tempore priscorum patrum & Niceni concilii. Sic ergo concludimus de æquinoctii & cycli lunaris correctione pro paschate ꝙ ecclesia ex tribus formulis præexpositis, eligat aut primam formulam: aut tertiam: media relicta: Vtram ex his duabus elegerit: & æquinoctium fixerit, omni centesimo anno per omissionẽ vnius bissexti: Nec non omnibus transactis trecentis quatuor annis, cyclum lunarem reformauerit, vtrique gaudebit de calendario Romano optime emendato: eritque tuta ꝑpetuis tẽporibus, ne ei ob æquinoctium & cyclum lunarem, error quispiã obueniat.

FINIS.

Series literarum.

✠ A B C D E F G H I K L M N O
P Q R S T V X Y Z AA BB CC

Omnes sunt quaterniones, præter CC quinternio.

Venetiis in officina Luceantonii Iuntę Anno
M. D. XLV. Mense Decembri.